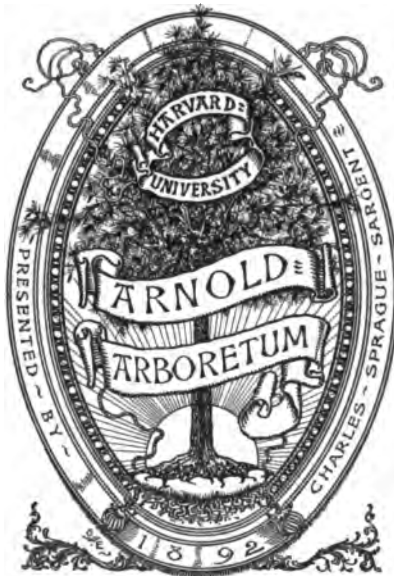

HARVARD
UNIVERSITY
ARNOLD
ARBORETUM
PRESENTED - BY -
CHARLES - SPRAGUE - SARGENT
1892

CATALOGVS PLANTARVM

HORTI CAESAREI FLORENTINI.

CL. PETRI ANTONII MICHELII

CATALOGVS PLANTARVM

HORTI CAESAREI FLORENTINI

OPVS POSTVMVM

IVSSV SOCIETATIS BOTANICAE

EDITVM, CONTINVATVM,

ET IPSIVS HORTI HISTORIA LOCVPLETATVM

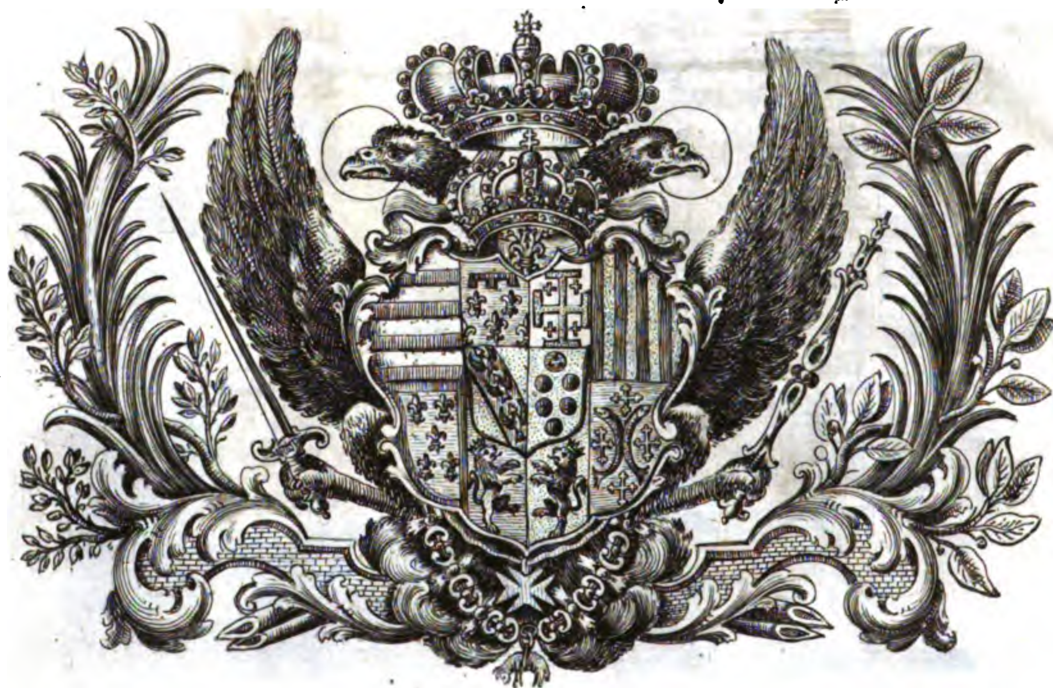
AB IO. TARGIONIO TOZZETTIO FLOR. MED. D.

REI HERBARIAE PROF. PVB.

BIBLIOTHECAE PVB. MAGLIABECHIANAE PRAEFECTO,

ET S. R. I. ACADEMIAE NATVRAE CVRIOSORVM

COLLEGA.

FLORENTIAE. A. M.D.CC.XLVIII.

Ex Typographia Bernardi Paperinii.

CVM ADPROBATIONE.

Biblioth: Wagneriana
M
I. P. Funck Sculpebat. Nurnb.

IMPERATORI CAESARI

FRANCISCO

PIO, FELICI, AVGVSTO,
PRINCIPI OPTIMO INVICTISSIMOQVE,
PATRI PATRIAE,
ADSERTORI VIGILANTISSIMO QVIETIS
ET SECVRITATIS PVBLICAE,
GERMANIAE, ET HIEROSOLYMORVM REGI,
LOTHARINGIAE, BARRII, ET MAGNO
ETRVRIAE DVCI
ec. ec. ec.

IO. TARGIONIVS TOZZETTIVS
NVMINI MAIESTATIQVE EIVS DEVOTISSIMVS
PERENNEM INCOLVMITATEM.

IU multumque exoptaveram devotissimae subiectionis meae testimonium aliquod, & gratissimi simul animi, ac fidelissimi servitii speci-

ſpecimen ad Pulvinar Tuum deferre, Caesar Augustissime; *ſed ingenii mei tenuitatis conſcius, non auſus ſum rudibus meis lucubratiunculis Tua Tempora morari, & in publica commoda peccare. Voti tandem compotem factum me gratulor, quando a Societate Botanica iuſſus ſum ad editionem parare, &* Caesareae Maiestati Tuae *humillima veneratione offerre* Catalogum Plantarum *quibus modo conſitus eſt vetuſtiſſimus, elegantiſſimuſque Tuus Hortus Florentinus. Non indignum ſiquidem* Maiestate Tua *munuſculum iſtud Societati viſum eſt, eo potiſſimum quod Tuis Auſpiciis, Tuaque Munificentia in lucem prodeat; quod Horti Tui decora exponat; quod plures Plantarum novas ſpecies Eruditis exhibeat; quod tandem Celeberrimi* Michelii *præcipua opera comparatum ſit, qui Botanicis ſtudiis incredibili diuturnoque labore excultis ita inclaruit, ut nemini ſecundus, plurimis ingenii laude, & inventorum gloria longe praeſtet.*

Haec igitur fiduciam mihi inſpirarunt, ut provolutus ad Sacros Pedes Tuos, Potentissime Imperator, *auderem venerabundus offerre exilia*

etiam

etiam ſtudiorum meorum ſpecimina Micheliano Operi adſuta, quae ſi Clementiſſima, Solitaque Tua Aequanimitate excipere non dedignaberis, Caesar Augustissime, *quemadmodum humillima, qua par eſt, veneratione rogo, atque ſupplico, praecipuum laboris mei fructum conſequutum me fuiſſe laetabor. Addidit illud etiam mihi audendi animum, quod innumeras inter ſublimeſque Animi Tui Dotes, ſummus ut in reliquas omnes Optimas Diſciplinas, ita in iucundiſſimam quoque, & praeſtantiſſimam Rerum Naturalium Scientiam Amor excellat. Omnis profecto aetas, quae quidem Litteras amabit, meritis laudum praeconiis efferet. Comitatem illam Tuam Incomparabilem, qua ſummos quoslibet in Phyſicis ſtudiis Viros excepiſti, Diligentiam qua Philoſophicis conſeſſibus intereſſe voluiſti, Jucunditatem qua Hortos Medicos, Muſaea, & Bibliothecas viſitaſti in memorando illo Itinere per florentiſſimas Europae Provincias peracto, ut quaecumque ad Optimum Principem formandum prodeſſe poſſent obſervares. Profecto non ſine voluptate mecum recolo quae Vir ſummus, & Fautor meus* Hermannus Boërhaavius

ad

ad me perſcripſit in Epiſtola d. ad d. 3. Kal. Apriles A. 1738. qua mecum gratulatus eſt Etruriae ſortem, cui Rex & Pater Divino Munere paulo pridem obtigeras; poſtquam enim Laudes Tuas iuſtiſſimo praeconio extulit: florebunt, ait, apud vos Rerum Naturalium cultus & ſtudia, ſub Principe cui a Natura, cultura, & affectu omnes Dotes inſitae, quae Muſageten perficiunt; ſubditque, coram ſtupefactus admirabar, quando Serenissimus Heros *Domi meae ultra biborium impendit ſpectandis & ſapientiſſime conſiderandis Rebus Naturalibus. Verum quid externis teſtimoniis indigemus, quum Etruria noſtra univerſa abunde experta ſit, & ſatis depraedicare non valeat Paternum Tuum Animum in Optimas quaſque Diſciplinas, & praecipue erga Naturalem Hiſtoriam? Societas quidem Botanica erit Auguſtae Tuae Clementiae monumentum aere perennius, quod illam Gratioſiſſimo Patrocinio nobilitaveris, & Munificentia fulſeris; quodque illi Horti Tui Florentini curam commiſeris, & praeclarum munus demandaveris conſcribendae Hiſtoriae Naturalis Etruriae, unde maior ſemper (quod*

unice

unice optamus) Sacratissimo Tuò Nomini Claritas & Celebritas, Etruriae splendor & fama, Populis tandem Tuis certum commodum atque emolumentum proficiscatur.

Quae quum ita sint, accipies spero, CAESAR POTENTISSIME, *Sereno Vultu librum hunc, tamquam specimen sedulitatis Societatis Botanicae in Jussis Tuis implendis, ut ipsamet Societas Augusta Approbatione recreata alacrius in Horti sibi commissi curam & splendorem incumbat, brevique illum ceteris vel celebratissimis Hortis Medicis aequiparandum reddat.*

Utinam vero Clementissima Aequanimitate excipere non graveris, INVICTISSIME IMPERATOR, *studiorum quoque meorum exbiles has primitias, quas venerabundus Tibi offerro! Utinam non iniucunda Tibi accidat Dissertatiuncula, qua non sine labore Horti Tui Historiam Litterariam ab oblivione Hominum, atque ab interitu vindicavi! Atque utinam in Appendice ad Catalogum Michelianum probare digneris diligentiam meam in Rei Herbariae studiis pro iniuncto Publicae Professionis munere excolendis, & curam impensam in eodem Horto Caesareo cu-*

stodien-

studiendo ac locupletando, vel institutis tribus laboriosis excursionibus, tum ut Plantas rariores in ipsum Hortum deferrem, tum etiam ut Naturalem Etruriae Historiam melius addiscerem, & illustrare aliquando possem!

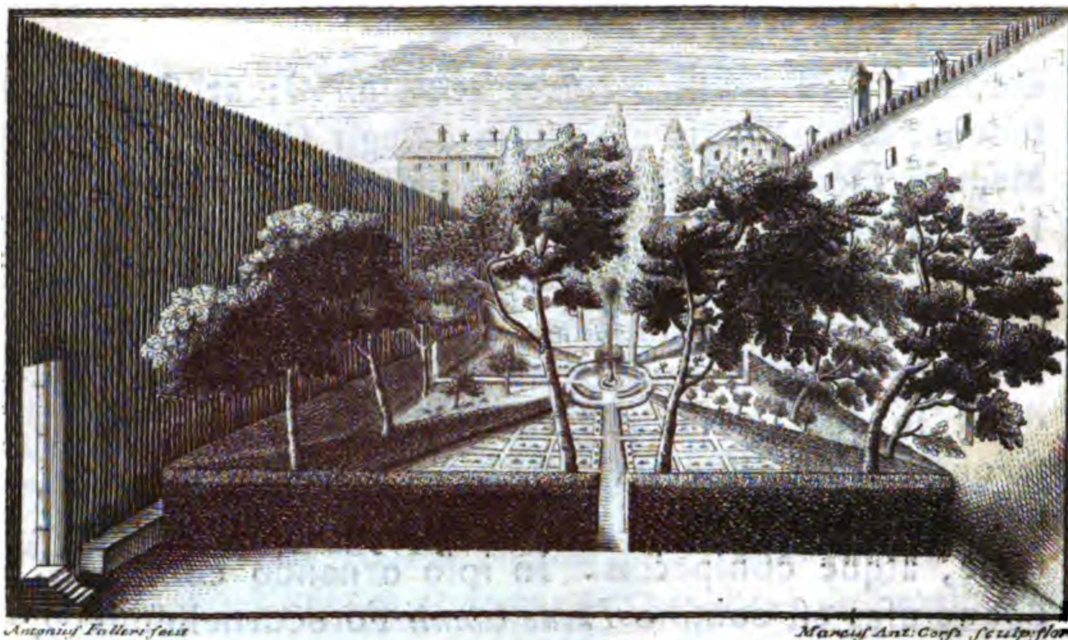
Si haec pro voto successerint, acriores mihi stimulos ad laudem & gloriam addi sentiam, & quum dedicata iam Tuo Iussu, Tuisque Auspiciis Bibliotheca Magliabechiana, cuius Praefecturam mihi benignissime commiseras, liberatus sim gravi labore quem per novennium impendi in digerenda, & ad publicos usus paranda ipsamet Bibliotheca, nil mihi erit antiquius, quam ut otia, quae mihi, CAESAR MUNIFICENTISSIME, *fecisti, ponam omnia in studiis, & lucubrationibus. Conatibus itaque meis Benignus adspires, quemadmodum suppliciter & humillime rogo, ut Te Auctore, Te Auspice reliqua maiorisque momenti Micheliana Opera postuma, tandiu Eruditorum votis expetita, edere possim, & nonnullas meas commentationes de Etruriae Naturali Historia in ordinem redigere, inque Tui Populi utilitatem exhibere aliquando valeam.*

Quod

Quod superest, DEUM OPTIMUM MAXIMUM *ardentissimis precibus oro, ac per totius Christiani Orbis salutem & tranquillitatem obtestor, ut* SACRAM CAESAREAM MAIESTATEM TUAM *simul cum* AUGUSTISSIMA CONIUGE, *&* REGIA SOBOLE *salvam conservet & incolumem, omnique prosperitatis genere in dies magis ac magis cumulet.*

Florentiae Cal. Sextilibus A. MDCCXLVIII.

Antonius Falleri fecit — Marcus Ant: Corsi sculp: flor

IOANNIS TARGIONII TOZZETTII

PRAEFATIO

QUA CAESAREI HORTI MEDICI FLORENTINI HISTORIAM COMPLECTITUR.

EI Herbariae studium in Urbe nostra, Bonarum quarumcumque Artium Matre vel Altrice, Fautores & Amplificatores eximios semper invenit. Facem ei praetulere *Angelus Politianus* (1), & *Marcellus Virgilius* (2), exornarunt, ut de ceteris taceam, *Petrus Franciscus Paulius*, *Leonardus Iachinus*, *Iacobus Minius*, & *Athanasius* Galenicae Medicorum

(1) V. Elegantissimam eius Sylvam quam *Rusticus* inscripsit in Hesiodi Virgiliique Georgicorum enarratione pronunciatam, in qua magnam Agricolationis universae peritiam ostendit. Vide sis praeterea quae de Cisso, Cistoque Pliniana erudite solideque cum Nicolao Leoniceno disputavit, & ea quae de Gnaphalio, Gallicaque Nardo ad Pandulphum Collenutium conscripsit Lib. 2. & 7. suarum Epistolarum.

(2) Tournefort Isag. in Rem Herb. pag. 23.

corum Sectae propugnatores acerrimi (3); at ſtabilem ſedem, & domicilium certum delegit *Coſmus Medices* Magnus Dux Etruriae Primus. Hic enim inter ipſa Imperii primordia, difficillimiſque temporibus, Piſanam Academiam inſtaurare aggreſſus (4), Rei Herbariae Cathedram in ea conſtituit, & Veneti Ampliſſimi Senatus exemplum ſequutus (5), Publicum Hortum fundavit in quo ſparſae per varia Terrarum loca, diffuſaeque Stirpium ſpecies transferrentur, & colerentur, fieretque veluti quaedam univerſalis Plantarum epitome, atque conſpectus. In ipſo ornando conſtruendoque uſus eſt conſilio *Lucae Ghinii* Forocornelienſis (6), quem idcirco A. MDXLIV. (7) in Piſanam, perhonorifice, amploque ſtipendio invitavit, e Bononienſi Academia, in qua iam inde ab A. MDXXVII. Botanici praeſtantiſſimi famam ſibi comparaverat.

Paucis tamen poſt Annis probe perſpexit *Coſmus* ex unico Piſano Horto Scholaſticos eam, quam ſecum animo propoſuerat, utilitatem capere nequaquam poſſe. Piſani ſiquidem Caeli & Soli genius Plantis Alpinis, Frigidarumque Regionum propriis non favet; praeterea Anni Scholaſtici ratio paucarum tantummodo Plantarum integram obſervationem Studioſis concedit, illarum ſcilicet, quae Verno tempore florent; at reliquarum omnium invidet Aeſtate, & Autumno ad maturitatem pervenientium. Eapropter, optimo ſane conſilio, magnoque diſcentium bono, alium Publicum Hortum Medicum Florentiae in Urbe Principe funda-

(3) V. Anonymi Dialogum qui *Barbaromaſtix* ſive *Medicus* inſcribitur, impreſſuſque eſt primo loco inter Nova Florentinae Academiae Opuſcula adverſus Avicennam & Medicos Neotericos, qui Galeni diſciplina neglecta Barbaros colunt.

(4) Gio. Bat. Adriani Iſt. de' ſuoi tempi L. 3. pag. 185. ed. Ven. 1587.

(5) Thomaſinus de Gymn. Patav. 84. & Papadopolus Hiſt. Gymn. Patav. T. 1. 13.

(6) Pet. Andr. Matthiolus Praef. in Dioſcoridem ſuum Edit. Valgriſ. in F. 1585.

(7) A. 1544. Ghino in Bononienſi Cathedra ſuffectus fuit, & praelectiones ſuas publicas auſpicatus eſt Caeſar Odonus, quemadmodum per Litteras certiorem me fecit Cl. idemque Humaniſ. Joſeph Montius tantorum Virorum ſucceſſor.

fundavit, elegantia paucis comparandum, in quo tamquam Naturae Vegetantis compendio, Regiis sumptibus colerentur Plantae variarum Regionum propriae, & quarum frequentior usus est apud Medicos. Ita Patriae suae ornamenta auxit, & Horti Pisani inopiam abunde supplevit. Medicinae siquidem Candidati per Ferias Academicas in celeberrimo Florentino D. Mariae Novae Valetudinario Clinicae sedulam operam navantes, & Chirurgi, ac Pharmacopoei saluberrimarum Artium tyrocinia deponentes, per ocium, opportuno tempore, & magno laboris compendio Fruticum Herbarumque formas, variationes, & facultates in Horto Florentino addiscere possent, & deinde in publicam utilitatem illas usurpare.

Quonam Anno facinus id exorsus sit, nondum compertum habeo: illud solummodo certum est Hortum Florentinum absolutum fuisse ante Annum MDLVII. quo Senensium Rerum potitus est *Cosmus*, & *Florentiae ac Senarum Dux* appellari coepit. In Epigraphe siquidem in supero limine maioris Horti Portae, *Cosmus Medices Florentiae Dux II.* tantummodo nuncupatur.

In Horto Florentino extruendo, ornandoque *Cosmus*, quemadmodum & in Pisano fecerat, usus est consilio *Lucae Ghinii* (8) superius memorati, nullisque sumptibus pepercit, ut elegantioribus Etruriae Viridariis Hortus hic accenseri posset, quae tamen Viridariorum per diversas Europae partes tunc temporis usitatorum elegantissima erant (9).

Architecton quisquis (10) Horti ornatui praefuit, sollers certe fuit: Topiariis enim Porticibus, Sylvisque inaequalitatem Areae laterum occultavit; Aream ipsam

(8) Leopoldo del Migliore Firenze Illustrata pag. 238.

(9) Bellonius de neglecta cultura stirpium Probl. 20. 21. & 22.

(10) Num fuit Nicolaus *Tribolo* nuncupatus, quo Cosmus in ornando Viridario Regiae Villae Castelli usus est V. Vasari in eius Vita & Baldinucci Decen. 1. della P. 2. del sec. 4. num vero Bernardus Bontalentius, qui paulo post Regium Boboleum Viridarium instruxit? V. Baldinuc. in eius Vita:

ipſam in ſpatia, ac pulvillos daedaleos variis ambulacris diſtinxit; Coloſſaeis *Aeſculapii*, & *Dioſcoridis* marmoreis, ac porphyreticis Protomis decoravit; Hydrophylacium ſatis amplum, Inſulamque in centro amoeniſſimam fecit, quam Fonte, variiſque Avium e roſtro aquam iaculantium marmoreis ſtatuis ornavit, ab *Antonio Gini Laurentii* Septimianenſi (11) affabre ſculptis. Ut aqua Plantis irrigandis opportuna, largaque copia adeſſet, *Coſmus* Mynionem fluvium (12), Lanariorum commoditati reſpiciens, intra Florentiam derivaturus, per Hortum deduci curavit, idem quoque facturus de Fonte uberrimo, quem e Feſulanis Collibus Florentiam perducere aggreſſus eſt (13).

Nec exiguum Horto huic decus accedit, quod haud obſcuris indiciis coniicere licet ipſum conſtructum fuiſſe ſuper aliqua parte ſoli, in quo immortalis

lis

(11) Giorgio Vaſari Vite de' Pittori P. 3. 289.

(12) Inter Sanleolinii Actiones Coſmianas pag. 53. recenſetur *Mynio Fluvius intra Florentiam occultis canalibus deductus*. F. Agoſtino del Riccio Trattato d'Agricoltura Mſ. T. 1. 33. ait: *Il Granduca Coſimo volendo condurre una gran copia d'Acque alla Città di Firenze, fece fare una gran Peſcaia ſopra il Ponte alla Badia in Mugnone, & in far queſta Peſcaia ſi tenne queſt' ordine, che ſi tagliò il Fiume a tagliaporro, e così ſi entra ne canti de dua Campi più braccia, & faſſi un Muro a traverſo, e poi ſopra detto Muro profondo più che non è il letto del Fiume, vi ſi fa una volta forte, che ad ogni due braccia abbia una buca a uſo di coda di Rondine, come ſono le feritoie che ſi fanno agli Archibuſi, ed Artiglierie ne' Muri, che in verſo i Muri ſono ſtrette, e in bocca ſon più larghe. Così ſon queſte buche, che ſi fanno nel fondo della volta, acciocchè l'Acque poſſin paſſare purgate, e entrare in quella Volta, e di quella Volta poi ſi mandano al Condotto. = Così facevano gli Antichi Romani, e così ordinò il ſuo Condotto il Granduca Coſimo, con una Volta tanto alta, che vi va un' Uomo, & ha dui muricciuoli dove poſſono andare ſu ſu per il Condotto dui Uomini ritti, e per il mezzo poi vi ha fatto murare le docce aperte, che conducono per il Condotto un mezzo braccio d'Acqua*. Et pag. 25. de Horto noſtro ait: *Quel che poi gli da grand' ornamento è che è abbondante d'Acque, che vengono dal fiume Mugnone; ma molto più ſarà quando il Condotto ſarà fornito, e l'Acque Criſtalline che verranno del fiume ſopraddetto Mugnone, che cominciò a farlo venire la felice memoria del Granduca Coſimo, e poi fu ſeguitato dal ſuo Figliuolo il Granduca Ferdinando. Ma è ſtato gran danno a i poveri Giardini di Firenze, che detto Condotto non ſia fornito, poiche è ſi appo la Città fatto, cioè a tre Viſi. Io ſono ſtato dentro a detto Condotto con molto mio piacere, poichè è ſtato fatto con tanta grandezza e magnificenza, non perdonando a ſpeſa, eccetto, che molte braccia appreſſo a tre Viſi, che furno certi che guaſtorno quel bell' ordine delle volte teneva Meſſer Jacopo Biondi Fiorentino, ec.*

(13) Baccio Baldini Vita del Granduca Coſimo I. pag. 70.

lis *Nicolaus Uzzanius* (14) de Patria sua Florentia egregie meritus amplissimum Lycaeum construi supremis Tabulis iusserat (15).

Quamvis Hortus Florentinus quartum inter Hortos Medicos locum antiquitatis ordine sibi iure merito vindicet, post Patavinum nempe, Bononiense, & Pisanum; Nullam tamen de ipso mentionem invenies apud Scriptores Historiae Hortorum Medicorum. Contigit id fortasse quia Hortus noster alicui Lycaeo addictus non fuit; Demonstratorem Botanicum assidue non habuit; eius Catalogum nemo edidit; vel tandem quia *Mediceorum* Principum deliciis tantummodo inservire creditus est. Scriptoribus quidem externis succensere iniquum esset, si illum non norunt; at Nostrates, & ii praesertim plurimi, qui *Cosmi I.* gesta litteris consignarunt, culpa non vacant, quod inter praeclaras illius actiones Horti Florentini fundationem non recensuerint, quae tamen, si tempora respicias, Regium plane, & summa laude dignum facinus extitit. Fortasse Scriptores hi omnes ex illorum Censorum genere fuere, quos repraehendit *Augustinus Riccius* (16), qui per ea tempora floruit; & diserte fundationis huius gloriam *Cosmo* tribuit (17).

† Parum

(14) Ab Uzzano Vallis Pesanae Pago nomen Patriciae huius Familiae deductum est.

(15) In Codice inscripto: *Stratto dal Libro de' Testamenti, e dal Quaderno de' Ragionieri fatto nel 1495. e da altri Libri dell'Arte de' Mercatanti detta di Calimala*, qui Ms. adservatur in Bibl. Pub. Magliabechiana, Pag. 18. sub die 17. Sept. A. 1430. legitur: *Niccolò di Giovanni de' Cattani da Uzzano per Testamento lasciò una Casa nominata la Sapienza accanto a' Servi; alla quale per finirla una entrata di Fiorini 1505. per anno in credito di Crediti di Monte del Comune di Firenze, per spesare i poveri Scolari; della qual Sapienza volse la cura esser commessa all'Arte e Università di Calimala, e che si facessero quattro Provveditori del Collegio di detta Arte, e che duri l'Officio loro a Vita*. De Hereditatis huius fato vide sis Leop. del Migliore Firenze Illustrata pag. 103. & Vasari Vita di Lorenzo di Bicci, & Vita di Filippo Brunelleschi, & Segni Istoria Fiorentina lib. 6.

(16) Trattato d'Agricoltura Ms. T. 1. 26. *E grand' errore di certi, che ragionano qualche volta, che questo Giardino delle Stalle non rende utilità, e che bisognerebbe mettervi Piante da Ortolani: Questi tali non mostrano aver caro che il Padrone di questo Giardino, e d'altri Giardini, abbino lode, & onore nella Città e fuori; poichè detto Giardino è nominato, e quel di Pisa per tutto il Mondo, si di bellezza, si di abbondanza di Piante &c.*

(17) Ibid. T. 2. 330. & 332. *In particolare una specie di Ciliegie non guari di tempo che furono portate da Messer Giuseppe Bene in casa Fiammingo nel Semplicista delle Stalle Ducale, il qual fu fatto dal Granduca Cosimo, e poi abbellito da' suoi Figliuoli &c.*

Parum autem erat constructioni & ornatui consuluisse, nisi cultui quoque & usui prospectum fuisset. Eapropter *Cosmus* annuam dotem Horto largitus est; rarissimas Plantas *Ghinii* ductu e longinquis regionibus in ipsum transferri curavit, ac expertis Viris stipendium constituit, ut Studiosis Plantarum formas facultatesque indicarent (18).

Quinam fuerint primi in Horto nostro Plantarum Demonstratores, latet; sed quum nullum reperire contigerit ad Annum usque MDLVII. quo nempe e vivis excessit *Lucas Ghinus*, coniicere licet ipsum duplici Rei Herbariae Professoris munere functum esse, Pisis scilicet, & Florentiae, adeout Herbarium curriculum Pisis incohatum in Florentino Horto per Ferias Academicas absolvere consueverit: scimus enim ipsum tunc temporis Florentiae in Aula plerumque commorari solitum fuisse (19).

Ghino e vivis sublato, unum tantummodo Horti Florentini Praefectum Regnante *Cosmo I.* detexi; *Aloysium* nempe *Leonium* Bellunensem, *Ghinii* fortasse discipulum. Quandiu tali munere perfunctus ille sit, non liquet: solummodo ab A. MDLVII. ad MDLXIII. eius nomen in Albis Familiarium Magni Ducis legitur, adscripto titulo, *Simplicistae*, seu *Simpliciarii Generalis* (20). Reticendum non est in Albis quibusdam *Simplicistam Generalem Studii Pisani* appellari *Leonium*, quamvis dubio procul non Horti Academici Pisani, sed huius Florentini, & omnium fortasse Regiorum Viridariorum cura commissa ipsi fuerit. Certe inter Academiae Pisanae Botanicos nullatenus a *Vigna* (21) recensetur, & annuum

(18) Migliore, Firenze Illustrata pag. 259.

(19) V. Epistolam Io. Hessi ad Matthiolum editam in Lib. 3. Epistolarum Medicinalium Petri Andr. Matthioli, Lugd. 1564. pag. 324.

(20) Estratto de' Ruoli de' Salariati del Granduca Cosimo I.

——1559. *Messer Luigi Lioni da Belluna Semplicista Generale Scudi* 200. *l' anno.*

——1557 e 1559. *Messer Luigi Lioni Generale Semplicista della Studio di Pisa &c.*

—— 1563. *Messer Luigi Lioni Semplicista Scudi* 16. *il Mese.*

(21) Praef. in Animadversiones in Theophr.

nuum ſtipendium ſatis amplum, non ex Aerario quod Piſana Academia peculiare habet [22], ſed ex Aerario Publico Florentino [23] ipſi perſolvebatur. Quamvis nullam de *Leonio* mentionem factam invenerim apud Scriptores Botanicos; inſtar tamen omnium eſſe poterit luculentum quod de illo praebuit teſtimonium ipſe Magnus *Coſmus*: *Vincentio* ſiquidem *Fidelio* Reip. Venetae a Secretis, & apud ſe Ablegati munere fungenti, *Leonii* Herbariam peritiam ſplendido extulit elogio, ſubdiditque ſe illum in Indiam mittere conſtituiſſe ad perquirendas deportandaſque Plantas, periculum facturus ipſe, an Indicae Plantae aequales cum Italicis vires ad depellendos morbos ſortitae eſſent [24].

Ab A. MDLXIII. ad dimidium & quod excedit *Franciſci I.* Regnum, qui nam Horto noſtro praefuerit, non liquet. *Franciſcus* ſane Patris exemplis inſiſtens, peculiari erga Rem Herbariam amore flagravit, adeo ut Botanicum in Aula ſua habuerit *Franciſcum Mazzeranghium* Bargaeum, qui Plantarum conquirendarum gratia plura itinera ſuſcepit, in quibus, praeter cetera, *Iaſpidis Bargaei* celebratiſſimi Metalla detexit [25]. Italicis tamen Plantis non contentus Magnus Dux, nullis impenſis pepercit, ut ex omnibus fere

† 2 Terrae

(22) Vulgo *Decime Eccleſiaſtiche*.

(23) Vulgo *Monte Comune*.

(24) In Codice inſcripto: *Relazione di Meßer Vincenzio Fidele Segretario della Signoria di Venezia ritornato dal Duca di Firenze* (nel 1561) Mſ. in Biblioth. P. Magliabechiana, ſic de Coſmo Magno Duce legitur. *Or chi dirà delle Erbe, & de i Semplici ne have Egli una grandiſſima cognizione, e ne ha i Giardini pieni, facendone Egli tenere una particolar cura, con grandiſſima ſua dilettazione in farli piantare, governare, & eſperimentare, avendo appreſſo di ſe Huomini eccellentiſſimi di queſta Profeſſione, e tra gli altri uno di Cividal ſuddito della Serenità Voſtra, che in ragionare di queſte coſe me l' ha molto lodato, dicendo che per la grande Scientia ſua lo voleva mandare nelle Indie, per riportare de i Semplici da quelle parti, per farne prova ſè ſono dell' iſteſſa virtù, e ſe ve ne ſono altre ſorti di maggiori che non ſono nelle noſtre bande, & in quelle di Levante.*

(25) F. Agoſtino del Riccio Trattato delle Pietre Mſ. Cap. 101. de Diaſpri, inter caetera ait: *Diaſpri di Barga ſon di color roſſo buio, così vi ſi vede vene roſſe acceſe con pezzi di Calcedonii bianchi, che gli danno gran bellezza. Si trovano pezzi grandi, come quelli che faceva condurre il Granduca Franceſco in Firenze: pigliano gran luſtro, e ſono ſodiſſimi. Detti Diaſpri gli trovò Maeſtro Franceſco Mazzeranghi da Barga Sempliciſta del Granduca Franceſco.*

Terrae partibus stirpes vel florum elegantia, vel fructuum suavitate, vel medicis facultatibus praestantissimas obtineret. Immensis propterea, & undique conquisitis Naturae muneribus non tantum elegantissima Viridaria sua mirifice illustravit, sed Floram, & Pomonam Etruscam splendida accessione primus locupletavit (26). Hortum quidem Medicum habuit cultissimum a latere septemtrionali Regii Palatii, seu verius Musaei (27) quod ad D. Marci est, cuius curam *Dominico Boschio* Hortulano expertissimo commisit: nec diu post Hortum hunc, aliumque e latere eiusdem Palatii Meridionali, rarioribus Plantis ornandum commendavit *Iosepho Casabonae* Belgae Botanico eximio. Non tamen propterea Hortum Medicum cuius Historiam atteximus derelictui habuit, & sordere passus est; quinimmo annuam Dotem ei dixit ex Aerario Aedilium Florentinorum (28); *Casabonam* superius laudatum ipsi praefecit (29), & pristino splendori restituere eum meditabatur, nisi haec & alia tanti Principis incoepta, mors invida abrupisset. Fra-

(26) Idem Trattato d'Agricoltura Ms. T. 2. 859. *Messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, il quale si pote dir con verità che è stato il Padre delle belle & utili Piante, sì di be' Fiori come di Piante di Semplici, che egli ha fatti venire, e gli ha condotti per tutte le parti del Mondo dove ha potuto arrivare con gran favore del Granduca Francesco di felice memoria. il quale si dilettava de' Giardini e de' Semplicisti, come bene si può vedere in tutti i sua Orti e Giardini Ducali, che ne sono ripieni.* Et T. 3. pag. 40. *Gelsomini pellegrini* (Ialapa) *che vennono in Firenze al tempo che era vivo il Granduca Francesco; posciachè ognun faceva a gara a portarli Piante rare di Fiori e Frutti, sapendo che gli facevano cosa grata. Indi è che tante Piante gli furono donate; altresì Egli molte ne faceva venire d'altre Provincie, a tal chè ne abbiamo oggidì tutti noi partecipati, e ripieni i nostri Giardini di Firenze e di Campagna.* Et T. 1. 123. *Le prime Piante d'Aranci della China che venissero in Firenze, furono presentate al Granduca Francesco, il quale si vedeva essere molto diligente in far condurre assai Piante nella Città.* Tandem T. 2. 237. *Castagna Cavallina: è poco tempo che è stata portata la sua Pianta in Toscana. La prima Pianta fu presentata al Granduca Francesco, & egli la mandò alla sua sontuosa & spassosa Villa di Pratolino — Questa Pianta venne da Pera, & ha fatto frutto — Puoi vederne una che sta nel Giardino delle Stalle Ducale oppo la finestra inginocchiata, dove il Granduca Ferdinando sta per suo diporto a veder giostrare, e maneggiare i suoi bei Cavalli.*

(27) Raff. Borghini nel Riposo pag 479.

(28) Rescritto di S. A. S. de' 7. Settembre 1587. *Che la spesa del mantenimento del Giardino de' Semplici si aspetti all'Ufizio della Parte.*

(29) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agricoltura Ms. T. 1. pag. 74. ait. *Il Sig. Niccolò Gaddi favorì messer Giuseppe Benincasa Fiammingo oppo il Granduca Francesco, & egli li fece avere il Giardino che è al Casino: non guari molto che egli ebbe il Giardino che è sulla Piazza di San Marco. Così lo pose & lo custodì molto bene.*

Fraternos ausus promovit *Ferdinandus I.* Magnus Dux elegantiarum quarumcumque Fautor Eximius, & *Casabonae* Opera Horti sui cultum famamque mirifice amplificavit.

Quoniam vero Optimum *Casabonam* memoravi, cuius obscura fit mentio apud Scriptores Historiae Botanicae, facturum me operae pretium esse putavi, si in medium afferrem quaecumque reperire hactenus contigit ad eius vitam Doctrinamque spectantia, ut appareat quantopere Eximio huic Viro debeat non Hortus hic tantum, sed & Res Herbaria universa.

Ioseph igitur *Casabona*, vulgo *Benincasa* (30), natione Belga, cui nam Rei Herbariae notitiam debeat, & qua nam de causa Florentiam appulerit non liquet. Illud solummodo compertum est, usum primo eum fuisse familiaritate & hospitio *Nicolai Gaddii* (31) Patricii Florentini D. Iacobi Equitis, qui Generis Nobilitati intimam pulcherrimarum Disciplinarum cognitionem coniunxerat, quique praecipua elegantissimae Domus suae ornamenta esse voluerat instrumenta ad adipiscendam sapientiam (32). Propterea domesticum Hortum rarissimis & elegantissimis Plantis ornare aggressus (33), nullis

(30) Sic eum ubique vocat August. del Riccio saepius laudatus; at Casabonam Hieronymus Summarius in Schedis, & Catalogi Familiarium Francisci, & Ferdinandi Magnorum Ducum.

(31) F. Agostino del Riccio Trat. d'Agric. Ms. T. 1. 74. *Non è da tacere che il detto Sig. Cav. Niccolò Gaddi fu un Uomo diligentissimo, & amatore de' Virtuosi; posciachè egli fu quasi il primo che desse principio a' Semplicisti; poichè teneva appo se il Virtuoso Messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, che aveva cura di tutte le Piante nobili, e de' Semplici.*

(32) V. Iac. Gaddi Elog. XXIX. & Corol. Poet. 54. Baldinucci Vita di Dom. Passignano pag. 141. Negri Ist. degli Scrittori Fior. pag. 425. F. Agost. del Riccio Istoria delle Pietre Ms. cap. 31. *Di questa Pietra* (Occhiato d'Antiochia) *particolarmente ne ho veduta nel bellissimo Tavolino, che ha lasciato il Sig. Cav. Niccolò Gaddi nella sua bellissima Galleria a perpetua memoria, con altre nobilissime Anticaglie di singulare pregio, le quali egli lasciò che in perpetuo da i suoi Heredi nella sua Casa se ne facesse cortese mostra a coloro che vedere le volessino, e massime a i Forestieri.* Fusius de Musaeo hoc agit cap. 123.

(33) Idem Tratt. d'Agric. Ms. T. 1. pag. 168. ait. —*Giardino del Sig. Cav. Niccolò Gaddi, che è appo Santa Maria Novella — Quivi si veggono Frutti maturi buoni, che danno le Frutte abbondantemente alla Casa — vi sono Piante nobili, come il Ciriegio a Grappoli, il Pezzo, il Lauro Regio, la Mortella Spagnuola, l'Uva Spina; doppo la Framula, lo Scotano, il frutto che fa le lacrime, l'Albero di Giuda, & altri frutti semplici che vi sono assai, posciachè di quel Giardino sieno uscite quasi tutte le Piante che sono adesso negli altri Giardini & Orti.* Et Alibi fusius V. Gaddi Elog. XXIX.

lis pepercit sumptibus, ut e dissitis quibusque Regionibus, & vel ipsa Aegypto, novas Stirpes flore fructuve commendabiles nancisceretur, & eas inusitato molimine ab Aëris inclementia defendit, summoque studio propagavit, non oblectationis suae tantum gratia, sed ut cum Amicis communicaret, & Etruscos Agros locupletaret. Nil mirum igitur videri debet, si *Gaddius* *Casabonam* Plantarum notitia instructissimum facile in clientelam susceperit, eique Horti sui quem tantopere adamabat curam commiserit. Egregie functus est hoc munere *Casabona*, nullisque pepercit laboribus, ut Hortum illum novis plantis ornaret, utque *Gaddii* votis, & erga se beneficiis responderet. Iam vero *Gaddius*, ea qua erat animi magnitudine, in Hospite suo comparatum ad Rem Herbariam amplificandam ingenium admiratus, & tantam saluberrimae huius Scientiae peritiam bono publico impendendam ratus, *Casabonam* *Francisco* Magno Duci commendavit, quo beneficio alios quoque Eximios Sapientia vel Arte Viros cumulare consueverat (34). *Gaddii* precibus annuit *Franciscus*, & *Casabonam* Hortis quibus Regiae ad D. Marci Aedes instructae erant, deinde Horto etiam huic de quo agimus praefecit, uti superius diximus.

Memoratu dignum est A. MDLXXXVI. *Aloen folio in oblongum aculeum abeunte*, recens ex America advectam, primum in Horto nostro ingentem caulem floribus onustum protulisse (35), inque sui admirationem omnium oculos traxisse.

Fer-

(34) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agric. Ms. T. I. 46. de Gaddio inter cetera ait —*Era amato ancora dagli Oltramontani ingegnosi, perche era lor sostegno in far loro molte cortesie; & come egli haveva visto che erono virtuosi, gli dava avviamenti buoni, mettendogli ai Lavori di Sua Altezza, a ognun secondo l'Arte sua; sicchè il suo nome si spargeva per il Mondo — era il sostegno e salvezza de' poveri Artefici, che ben soventemente l'hanno pianto; posciachè egli colle sue Entrate manteneva tanti Virtuosi Artieri &c.*

(35) Ioach. Camerarius in Horto Medico & Philosophico pag. 10.

Ferdinandus I. Rerum potitus *Casabonam* Botanici sui titulo decoravit, amploque stipendio fovit (36); nec diu post Hortum Medicum Florentinum pristino splendori restituere, ac in usus publicos ornare volens, provinciam hanc nulli melius se demandare posse ratus est, quam *Nicolao Gaddio*, sumptus omnes, & annuam Dotem ex Aerario Aedilium Florentinorum largitus (37).

Gaddius itaque expertissimi *Casabonae* opera usus, brevi temporis spatio, & Magno Duce probante, Hortum hunc nemini per ea tempora secundum reddidit, sive Plantarum numerum, sive dispositionem spectares (38). Solum enim universum repurgari, ac probe subigi iussit, & Areas octo in quas distributum est, a prioribus octo Alphabeti Litteris distinxit, in pulvillos variae figurae dispescuit, stellatos nempe, cordatos, rhomboidales &c. lateribus circumscriptos, & peculia-

(36) Ruoli de i Salariati del Granduca Ferdinando I. Sub A. 1588. legitur. *A Giuseppe Casabuona Semplicista Scudi 10. il Mese.* A. vero 1589. *Scudi 8. il Mese.*

(37) Rescritto di S. A. S. de' 4. Febbr. 1587. ab Inc. *che la spesa del mantenimento del Giardino si aspetti all' Ufizio della Parte.*

(38) F. Agost. del Riccio Tratt. d' Agric. Ms. T. 1. pag. 74. *Venendo la morte del detto Granduca Francesco, il suo Successore Ferdinando suo Fratello volse ampliare il detto Giardino de' Semplici per utilità e bellezza: Così impose al Sig. Cav. Niccolò Gaddi detta Opera laudevole, & egli con prestezza fece divenre il detto Giardino delle Stalle più volte nominato; altresì fece fare i bei scompartimenti in terra di mezzane campigiane con bellissimo ordine, poichè son' otto Quadri che egli divise in otto Lettere del nostro Alfabeto, cioè A. B. C. D. E. F. G. H. & così in ogni Lettera, verbi grazia A, che era il primo Quadro, faceva fare i numeri, incominciando da uno, insino a quanti numeri erano i Quadri piccoli scompartiti; così faceva fare al quadro B. che faceva segnare i numeri tutti dalli Scarpellini sopra le Mezzane Campigiane, e cominciando da uno andava insino a ottocento e più, se più Orticini vi fussero in quel Quadro del B. così faceva fare a tutti i detti otto Quadri. E poi avevano creato un Libretto che era distinto come il Giardino, in otto Lettere A B. &c. & in numeri ogni Quadro, e così v' era scritto sù detto Libretto tutte le Piante Pellegrine, e nostrali, e questo il feciono acciò non fusse tolto loro le Piante; altresì per conto dell' ordine, per poter nominare il numero infinito de' Semplici che ci condusse messer Giuseppe Benincasa Fiammingo dal Regno di Candia, dove stette assai tempo, & così d' altre parti del Mondo condusse semplici e Fiori & Erbe di pregio, virtù, e bellezza* T. autem 2. pag. 298. subiungit. *Questa ti sia per regola ferma stabile e buona, quando vuoi avere buoni Erbaggi, divegli i tuoi Campi affondo due braccia, come si fa quando tu poni le Vigne; così per parecchi anni avrai Pomi, & Frutti &c. & altresì tutti gli Erbaggi Semplici, e Piante di Fiori verranno di somma bellezza & grandezza, come s' è veduto nel bellissimo Giardino & insieme Semplicista, che fece divegliere il non mai abbastanza lodato Sig. Cav. Niccolò Gaddi per ordine del Granduca Ferdinando; poichè ho visto tutte le Piante o poste, o seminate, con prestezza venir grandi.*

culiari numero ſcalpri ope notatos. Pulvillorum ſane variantes Daedaleas formas repraeſentat Tabula Horti Ichnographica A. MDCCXVIII. confecta iuſſu Societatis Botanicae: eorum item ſpecimen habes apud Cl. *Tillium* in Tabula Ichnographica Horti Piſani ab ipſomet *Caſabona* digeſti. Singula memorata ſpatia peculiaribus Plantarum claſſibus, Acanacearum puta, Ferulacearum, Bulboſarum &c. addixit *Caſabona*, eo ni fallor ordine, quem in Piſano quoque Horto deinceps diſtribuendo ſervavit. Suis ſedibus collocavit *Ghinianas*, & *Leonianas* Plantas quae ſupererant; earum autem quae perierant iacturam compenſaturus, diverſa per feraciores Etruriae Provincias Itinera ſuſcepit, inter quae memoratu dignum illud eſt A. MDLXXXIX. cum *Ioachimo Iungermannio* per Tyrrheni Maris Littora inſtitutum (39). Semina in Horto, excurſionibuſque collecta, in eleganti Spermatophylacio (40) magna cura aſſervabat, ut cum Amicis communicare, & Exoticarum Plantarum Seminibus permutare poſſet. In ſumma totis viribus annitebatur, ut conceptae a Magno Duce de ſe ſpei reſponderet, & *Gaddii* Evergetae ſui praeconiis par eſſet.

Inſtauratus Florentinus Hortus, & Italicis, vulgatiſque illatenus Plantis ſatis inſtructus, non explevit immenſam in *Ferdinando* cupiditatem amplificandi Rem Herbariam; quin potius extimulavit, ut novarum, & Exoticarum larga acceſſione Hortum ipſum locupletaret. Eapropter *Caſabonam*, cuius peritiam & ſedulitatem ſaepius probaverat, Regiis ſumptibus in Cretam Inſulam miſit, ut Plantas elegantiſſimas, & Europae uſque dum ignotas perquireret, ac Florentiam defer-

(39) Car. Cluſius Rariorum Plantarum Hiſtoria pag. 204.

(40) F. Agoſt. del Riccio Tratt. d'Agric. T. 2. 368. *Si poſſono ancora conſervare i Semi in uno ſtudiuolo fatto di legname, come aveva fatto meſſer Giuſeppe Benincaſa Fiammingo, che era alto ſei braccia, e largo altrettanto, pieno di Caſſette piccole, & ogni Caſſetta aveva le Deſcrizioni e i numeri, & i milleſimi che quei Fiori erono ſtati colti, per poter vedere ſe erano vecchi &c.*

ferret[41]. Nobile hoc propositum Magnitudinem Animi tanti Principis abunde exprimit, ea praecipue de causa, quod primus omnium talia ausus sit, nullius exemplum sequutus; sed potius exemplo suo excitaverit Moderatores Patavini Lycaei, ut A. MDCXL. *Ignatium ab Agris* in eamdem Insulam mitterent, Plantarum colligendarum, & in Hortum Patavinum inferendarum gratia; Magnos deinde Reges, summosque Viros, ut certatim Europaeos Hortos Stirpibus Novi Orbis ditarent. Caeterum Creticas prae reliquis optimo consilio delegit *Ferdinandus*, cum quia elegantissimas quasdam ex ea Insula acceperat olim a Fratre suo *Lucas Ghinus*[42]; tum quia Creticae Plantae ob raritatem, virtutemque singularem, in tanta semper aestimatione Gentium fuere, ut etiamnum *Galeni* aevo Imperatores Romani Herbarios suos in Creta aluerint, qui singulis annis ad nobilium Antidotorum compositionem Stirpes Urbi necessarias subministrarent[43], persuasionemque apud eosdem processisse fateatur *Plinius*, quicquid in Creta *Iovis* Patria nascitur, infinito praestare ceteris alibi genitis.

Memorabile Creticum hoc Iter a *Casabona* perfectum est A. MDLXXXX., & insequenti; nam die III. Novembris A. MDLXXXX. e Candia illius Urbe principe ad *Carolum Clusium* litteras dedit[44], & A. MDLXXXXII. semina quaedam cum eodem *Clusio* communicavit recens a se collecta in Creta Insula[45]. Plurium itaque mensium spatio universam ferme illam feracissimam Insulam peragrare valuit *Casabona*, a Munificentissimo Principe praesidiis & commodis omnibus instructus, ac *Hieronymi Cappelli* Senatoris Veneti, Insulae-

(41) Idem Aug. Riccius in Agricultura sua Mf. variis locis. Car. Clusius Rar. Plant. Hist. 265. & Prosper Alpinus de Plantis Exoticis in Epistola ad Lectorem.

(42) Barthol. Maranta in Methodo cognoscendorum Simplicium pag. 87.

(43) Galenus Lib. 1. de Antid.

(44) Car. Clusius in Rariorum Plant. Hist. pag. 265.

(45) Idem ibid. XXV.

suaeque Provisoris Generalis Patrocinio commendatus (46). Discrimina vero, & incommoda longae, difficilisque peregrinationis alacriter superavit Iuventutis robore, & vehementissima qua flagrabat Plantarum observandarum cupiditate. Uberem propterea, laetumque laboris fructum tulit innumeras pulcherrimas ignotasque antea Stirpes, quas redux Florentiam advexit, quasque omnes in Horto Florentino satas fuisse, certissimus testis est *Augustinus Riccius* (47), non in Pisano, quemadmodum perperam asserunt *Alpinus* (48), & *Vigna* (49). Non exiguum proinde decus Horto nostro accedit, quod ex ipso, tamquam e penu ditissimo, prodierint omnes fere Creticae Plantae, quas *Casabona* cum Amicis Botanicis communicavit, quasque ipsi in editis Libris Orbi Erudito proposuere.

Quum iam *Casabona* Horti nitori satis prospexisset, utilitati quoque Studiosorum consulere voluit: propterea Catalogum Plantarum omnium ibidem cultarum confecit in octo partes divisum, quarum singulas ab octo prioribus Alphabeti Litteris denominavit, singulis Horti Spatiis seu Areis respondentes (50). Dolendum maximopere est periisse, vel in Bibliotaphio aliquo latere Catalogum hunc, quem *Augustinus Riccius* vidisse, pluriesque manibus usurpasse se adfirmat. Utinam vero *Casabona Stephani Rossellii*, & *Augustini Ric-*

(46) Prosper Alpinus in Praef. ad Libros suos de Plantis Exoticis.

(47) Trattato d'Agricoltura Ms. T. 1. 74. & alibi passim.

(48) Loco superius laudato.

(49) Praef. in Animadversiones suas in Theophrastum.

(50) V. adnotata superius n. 38. Idem Aug. Riccius Agriculturae suae T. 3. pag. 14. ait: *Chi fusse desideroso d'aver molti più fiori che io non ho nominato, vadia al bellissimo Giardino dello Stalle Ducale in Firenze, altresì al Giardino della Città di Pisa, quali Giardini furno ordinati dal non mai abbastanza lodato messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, posti e custoditi sino alla sua morte, e consideri i fiori che in quelli vi sono, e per saperne i nomi loro si faccia mostrare il Libro detto il Repertorio, che chiama ciascuna Pianta per ordine; poichè il Giardino tante volte nominato delle Stalle è diviso in otto Quadri* — *Et io ho più fiate avuto il detto Repertorio nelle mie mani con mia comodità.* Et T. 2. 371. *ma chi vuol vedere, si faccia prestare al Giardiniere delle Stalle Ducale le Liste, o Libretto di Messer Giuseppe Benincasa, o dal Figliuolo suo che sta al bellissimo Semplicista di Pisa; e potrà vedere quante siano quelle Piante che non è molto che sono state condotte nella Città di Firenze.*

Riccii (51) consiliis usus, Hodoeporicon suum Creticum litteris consignasset, & typis edidisset! Quanta exinde Naturali Historiae accessio facta fuisset! Saltem Auctori suo inventorum gloria integra remansisset, nec Botanici quidam, Cornicis Aesopicae in morem, alienis pennis superbirent. Ego quidem veritatis, & illustrandae Historiae Litterariae studio, conatus sum undecumque decerpere Catalogum Plantarum fere omnium ab ipso inventarum, ac in Florentino primum, deinde in Pisano Horto cultarum, quem fortasse aliquando in lucem proferam. Inde profecto patebit eas fere omnes Creticas Plantas, quae a Scriptoribus Rei Herbariae Saeculi XV. exeuntis, & XVI. incipientis exhibentur, *Casabonae* laboribus, & *Ferdinandi I.* Magni Ducis munificentiae deberi, si aliquas excipias ab *Honorio Bello* Vicentino in Creta Medicinam faciente paulo pridem repertas, sed plerumque easdem cum Casabonianis.

Duobus circiter annis post *Casabonae* e Cretica Peregrinatione reditum, Magnus Dux Horti Pisani sedem cum elegantiori, ac commodiori, in qua ad nostra usque tempora conspicitur, permutare decrevit, eique operi praeesse voluit *Casabonam* (52), qui brevi temporis spatio, summaque diligentia Hortum novum Pisanum ea methodo disposuit, qua adhuc dum viget, a Celeb.

 Michaële

(51) Idem Riccius T. 2. pag. 378. Postquam de Anemone, seu Ranunculo flore pleno rubro verba fecit, addit. *Ma non dirò di che Provincia si sia; poichè quel virtuoso Semplicista che lo portò alla nostra Città, che fu Messer Giuseppe Benincasa, del quale si è fatta menzione spesso e meritamente, non volse scriver l' Inventario, che sarebbe stato tanto utile a tutti gli amatori delle Piante nobili e belle. Imperocchè fu molte volte pregato da me, e da Messer Stefano Rosselli Fiorentino, & egli forse pensava di farlo; ma la malvagia Parca gli tagliò il filo, & così siamo restati privi di molti nomi di Piante rare, sì nostrali, come pellegrine.*

(52) Idem T. 1. pag. 75. *Qui potrei dire che il detto Messer Giuseppe Benincasa fu mandato dal Granduca Ferdinando alla Città di Pisa, a creare un bello e vago Giardino tutto di Semplici, e Piante di gran Virtù, & egli il fece con gran prestezza, come si vede che oggi è.* Et pag. 77. *E tempo omai, che noi torniamo a ragionare di Messer Giuseppe, il quale dicevamo che aveva posto il Semplicista delle Stalle, e doppo questo fu mandato a porre il gran Semplicista alla Città di Pisa, il quale fu scompartito e posto con grand' ordine e diligenza, e in mentre andava in mano cercando di provvedere nuove Piante, e Semplici vari, lì fu impedito il suo bel pensiero dalla morte, che correndo a noi Fiorentini l' anno 1595. ce lo tolse.*

Michaële Aug. Tillio descriptus, & Horti Florentini Plantas nobiliores, Creticas praesertim, in ipso propagavit. Scientia propterea, & sedulitate sua promeritus est *Casabona*, ut a Magno Duce Custos Horti ipsius renunciaretur; quo tamen munere, in Pisana Academia tunc primum instituto, non nisi ab A. MDLXXXXIII. ad MDLXXXXV. fungi potuit. Vehementi siquidem perquirendarum Plantarum amore incensus, ac corporis robore & aetatis vigore nimium abusus, nova itinera suscepit, inter quae memorabile unum est, quo ex Agro Tyburtino *Styracis* Arborem Pisas detulit (53): assiduis propterea exanthlatis laboribus, morbi vehementissimi labe suscepta, Morti succumbere coactus fuit A. MDLXXXXV. Aerae Florentinae. Eius mors calamitosa admodum fuit Rei Herbariae Studiosis; tum quod aditum ei obstruxit ad nova praeclara inventa; tum praecipue quod frugiferam aliquam eius Commentationem nobis invidit. Credere siquidem fas est *Casabonam*, si senectutem adeptus esset, quum ob virium infirmitatem non ultra ipsi licuisset edita Montium iuga conscendere, & labores Botanicarum Peregrinationum comites tolerare, animum ad scribendum applicaturum fuisse. Quod autem secum decrevisset aliquid in posterum commentari, coniicere licet ex eo, quod, teste *Augustino Riccio*, Pisas accersiverit *Danielem* quemdam Popularem suum Pictorem egregium, illique iusserit, ut Plantas Horti Pisani integras, & flore fructuque onustas, in Charta maxima nativis coloribus repraesentaret (54).

Mo-

(53) Dom. Vigna in Animadvers. in Theophrastum pag. 105.

(54) Trattato d'Agric. Ms. T. 1. 75. *Messer Giuseppe Benincasa per voler dare la maggior satisfazione all' onorato Studio Pisano, chiamò un suo compatriotto Fiammingo Messer Daniello mio carissimo, e gli dette ordine che dipignessi, anzi miniassi tutti i Semplici, e Piante rare del Giardino in fogli Imperiali, ma le dipignessi quando erano fiorite, e colle foglie e Cipolle loro, acciocchè si cognoscessino da tutti quelli che erano in Pisa, e da altri per i tempi avvenire: Opera che, se si finisse, sarebbe nominata, e meritamente per tutto il Mondo.* Num Daniel iste *Flosche* cognomine fuit? quo usus est Riccius in Marmorum figuris repraesentandis, quemadmodum fatetur ipse in Istoria delle Pietre Ms. cap. 128.

Mores *Casabonae* quod spectat, nil aliud compertum habeo, nisi quod nonnihil difficilis, & nimium parcus fuit in scientia propaganda. Eapropter paucos in Re Herbaria Alumnos reliquit Florentiae, per quos tamen *Augustinus Riccius* plurimum se profecisse fatetur (55). Perpetua atque constanti Principis Gratia floruit, ab Eruditis Etruscis laudem, & favorem promeritus est; extra Etruriam vero nominis sui famam propagavit, & Amicos, admiratoresque sibi paravit Botanicos quosque praestantissimos, quibuscum litterarium commercium coluit, & semina Plantarum a se repertarum communicavit (56). Verosimile est *Casabonam* Medicinae Doctorem renunciatum fuisse: *Vigna* siquidem (57), & *Riccius* in eo nominando, honorificum *Excellentissimi*, aliumque vernaculum titulum, quo Doctores indicabantur, usurpant. Saltem *Alpinus* (58) illum fuisse asserit in simplicium Medicamentorum studio maxime versatum, & *Georgius Hieronymus Velschius* (59) Quartanam *Ostruthio* a *Casabona* curatam refert.

Eius opera quod spectat, praeter *Catalogum Plantarum Horti Florentini*, & *Icones Plantarum Horti Pisani* a *Daniele* Belga expressas, *Riccius* subinnuere videtur *Catalogum* quoque *Plantarum Horti Pisani* a *Casabona* conscriptum fuisse (60), qui fortasse ille idem est, quem *Hieronymus Summarius* in Bibliotheca sua asservabat A. MDCXXIII., simul cum fasciculo *Epistolarum* eiusdemmet *Casabonae* (61); nullum tamen opus, quod sciam,

(55) Idem Agric. T. 2. 378. de Casabona ait. *E' ben vero, che io ho preso molti nomi da lui, e da' suoi Discepoli, ancora che fussi alquanto tenace in comunicarli, che più presto lo rendeva poco grato agli Uomini virtuosi: ma se per sorte egli fusse stato della mia natura, amorevole in palesare i suoi segreti cogl' altri a vicenda, sarebbe stato più utile all' universale, & avrebbe fatto più Discepoli che non ha fatto.*

(56) Sunt hi Carolus Clusius, Ioachimus Camerarius, Caspar, & Iohannes Bauhini.

(57) Animadv. in Theophr. pag. 105.

(58) Praef. ad Libros suos de Plantis Exoticis.

(59) Exotericarum Curationum & Observationum chiliad. 1. 664.

(60) V. Adnotata superius n. 50.

(61) Hieronymus a Summaria Patric. Flor. & Pisani Athenaei Moderator vigilantissimus in Catalogo quodam Codicum Ms. Bibliothecae suae, qui Ms. adservatur in Bibliotheca Magliabechiana, inter ceteros Codices recenset: *Libro del Semplicista Casabona del 1595. coperto di Cartapecora. Lettere del Casaboni in un mazzo. Quaderno del quadro de' Veneni in bianco.*

sciam, typis editum prostat. Effigies tanti Viri conspicitur Pisis in vestibulo Horti Academici.

Liceat modo ab oblivione hominum, atque a silentio vindicare merita Optimi Viri, & praecipui *Casabonae* Amici, cui Agricultura Etrusca, Hortusque noster plurimum debent. *Augustinus* is est e Florentina Patricia *Licciorum*, vulgo *del Riccio*, Familia, qui Dominicanorum coetui sese addixit, & suavissimis moribus multiplicem Doctrinam coniunxit. Potissimum autem sese devovit Agriculturae Studio, in quod per triginta circiter Annos toto animo incubuit, latifundiis Coenobii sui D. Mariae Novellae praefectus. Iamvero praecepta theoretica, quae diuturna observatione collegerat, & crebra experientia comprobaverat, in publicam utilitatem proferenda ratus, vastum Opus Geoponicum conscribere orsus est A. MDLXXXXV.; sed ad umbilicum perducere non valuit, & in adversariis reliquit, nam Aetatis A. LVII. e vivis sublatus est A. MDLXXXVIII. die XVIII. Decembris. In Monito ad Lectorem ait se Opus illud in quatuor partes secare proposuisse, quarum prima *Agriculturam Practicam*, altera *Theoricam*, tertia *Florilegium*, quarta *Pomarium*, compleceretur. Prima, *Agricultura* nempe *Experimentalis*, seu Pratica, ad dimidium fere usque perducta, exhibet Alphabeti serie digesta Praecepta Geoponica universalia, historiam & rationem culturae plurimarum Plantarum, ac descriptionem instrumentorum, quibus Agrorum & Hortorum cultura nitorque procurari possit. Theoremata sane continet secunda, praxes, & cautiones Etrusci Soli Coelique genio accomodatas; verum scriptionis genus adeo prolixum, adeo incomptum est, ut Lectoribus fastidium subinde creare possit. Accedit quod *Riccius* tam crebro dicendorum seriem parergis plerumque incongruis abrumpit, & levissima qualibet occasione abrepta narrationes praelon-

gas

gas interserit, quibus plurima sane scitu digna, nec adnotata uspiam alibi posterorum memoriae consignavit; sed de illis merito dici potest: non erat hic locus. Ego tamen parergis *Riccianis* plurimum me debere profiteor Historiae huius Horti Florentini causa, tum quod e *Riccio* tantummodo hauserim ea fere omnia, quae de Magnorum Ducum munificentia, de *Gaddii* vigilantia, & de *Casabonae* doctrina & laboribus superius retuli; tum etiam quod luculenter didici, maximos, & fere incredibiles progressus fecisse per ea tempora in Etruria nostra Rem Geoponicam, & Hortensem, quod peculiari Dissertationi olim fortasse usui erit. Altera pars operis *Ricciani*, seu *Agricultura Theorica*, est Catalogus & ratio Operum Rusticorum & Hortensium, per Anni Temporum, & Mensium seriem digestus, praeceptis & cautionibus optimis respersus. Harum duarum partium Antigraphum coaevum, a Cl. *Michelio* olim comparatum, modo Bibliothecam meam ornat, simile Antigraphi alterius, quod in Bibliotheca Regii Nosocomii D. Mariae Novae adservatur. Utinam vero duas reliquas partes educere licuisset e tenebris Bibliotaphii cuiusdam, in quo, ut fama fert, delitescunt! Tertia quidem volumen erat in charta maxima, in qua *Riccius* a *Vincentio Dorio* (62) pingi curaverat nativis coloribus Plantas omnes floris venustate commendabiles, quae Magnorum Ducum Munificentia, & Optimatum Florentinorum sedulitate ex diversis Orbis parti-

(62) Riccius ipse Tratt. d'Agric. T. 2. 382. *Qui potrei avvertire gli Amatori di bei & leggiadri fiori, che se vogliono questi Enemoni descritti da me, si degnino vedere il Libro che ho fatto dipignere di tutti i Fiori d'Italia, e quivi vedrà tutti gli Enemoni coloriti bene con i propri colori — & questo Libro l'ha dipinto Messer Vincenzio Dori Fiorentino con grand' amore, e studio, e la spesa l'ha fatta il magnifico Sig. Girolamo Sommai, & il Libro è suo, e l'ha fatto per compiacermi.* Et T. 3. pag. 9. *Nel Libro che ha dipinto Messer Vincenzio Dori Fiorentino per l'Illustre Sig. Girolamo Sommai, ove si scorgono tanti bellissimi Fiori, opera veramente degna d'un tal Signore, col quale tengo amistà, e per mia satisfazione e contento ha fatto dipignere tal onorato Libro, che in vero è il primo che si sia fatto nella Città di Firenze, sebbene tuttavolta si sono incominciate a dipignere più Carte da altri; e questo è fornito come debbe stare, che è l'Anno 1596.*

partibus delatae, Hortos Agrosque Etruscos ornabant A. MDLXXXXVI. Digesserat illas *Riccius* iuxta seriem mensium quibus singulae florere solent, adiunxeratque brevem descriptionem. Sumptus operi ministraverat *Hieronymus Summarius Ioannis* Fil. Patric. Flor. *Riccii* Amicus & Fautor, & apud ipsum adservabatur Liber iam absolutus A. MDLXXXVI. Quarta tandem pars complectebatur Icones Fructuum omnium, quibus Pomona Etrusca tunc temporis superbiebat: non tamen compertum habeo an perfecta, & ad umbilicum perducta ab Auctore fuerit.

Florilegii memorati iacturam aliquatenus mihi supplevit aliud splendididissimum *Riccii* Opus, quod modo adservatur in Bibliotheca DD. *Del Turco-Rosselliorum* Patricior. Florent. repertum in Hereditate Familiae *Rosselliae*. Codex est Chartaceus Elephantinus paginis constans VICC., in quibus CCVI. Plantarum Icones nativis coloribus ab eodemmet *Vincentio Dorio* repraesentatae fuere, nullo tamen servato ordine, nulloque nomine adscripto, si CXVIII. priores excipias: *Riccius* idem pluribus locis Agriculturae suae superius memoratae (63), asserit se in hoc ipso Codice, sumptibus Amici sui *Stephani Rossellii*, repraesentari ad vivum curasse Plan-

(63) Praesertim T. 1. pag. 76. ait. *Così potrà esser messa in luce la bellissima Opera fatta da Messer Stefano Rosselli Uomo molto virtuoso, e la Città di Firenze gli ha da avere un grand' obbligo, poichè è stato la cagione della salvezza di molti co' suoi Segreti veri che ha fatti nella sua Bottega, che a volergli nominare sarei troppo lungo, ma solo voglio dir qui un utile e bel suo pensiero, che egli ha desiderio che si faccia un' Orto comune, che sia abbondante di tutte le Piante onorate e utili e che ricercansi per un Semplicista per salvezza della Città — Voglio dir quattro parole in onor di Meßer Vincenzio Dori Pittore Fiorentino, che molto laudevolmente s' è affaticato a dipignere le Piante Medicinali per Messer Stefano Rosselli: ha preso le Piante del soprannominato Giardino delle Stalle quando erano fiorite, con le Barbe e Radici loro, & in ottimi fogli bianchi le ha ritratte co' suoi colori proprii — E nell' ultimo del Libro si farà un Repertorio a uso di Stratto, che nominerà tutte le Piante dipinte: Opera non men bella, che utile, e vaga. Similmente non sarà men bello e utile il Libro che ho fatto dipignere de' Fiori dal detto Messer Vincenzio Dori. Egli ha tenuto il medesimo ordine laudevole che ha fatto poi Messer Stefano Rosselli, posciachè abbi dipinto tutte le Piante, e i suoi Fiori, e Foglie verdeggianti; altresì con le Cipolle, e Barbe — Io non solo ho fatto ritrarre una Rosa, ma dieci sorte di Rose co' suoi colori proprii e naturali, & il detto Libro è quasi fornito, che sarà fra quattro Mesi in circa, lo porterò al Padrone che ha fatta sì laudevole spesa per compiacermi.*

Plantas fere omnes, quae in Horto hoc Medico Caesareo colebantur, & eas potissimum quas *Casabona* e Cretica Peregrinatione attulerat. Quum A. MDCCXL. pretiosum hunc Codicem bis, at per sex circiter horas tantum contemplari mihi licuerit, non satis admirari potui pulchritudinem & veritatem Imaginum illarum, statimque venit in mentem facturum me operae pretium, si nomina Plantarum in ipso Codice repraesentatarum ab oblivione revocarem. Adnotavi igitur raptim quaecumque potui, & Catalogum attexui fortasse aliquando edendum. Futurum autem fore confido ut Aequi Lectores exinde colligant quantopere dives fuerit Hortus noster, & quaenam sint verae *Casabonianae Creticae Plantae*, quas varii Scriptores suppresso *Casabonae* nomine pro suis venditarunt; quamvis in hoc *Rosselliano* Libro non omnes prorsus contineantur, quemadmodum ex alio subnexo Catalogo apparebit. Nobilissimos tamen Cimelii huius Possessores etiam atque etiam rogatos velim, ut ausus meos aequi bonique consulant, praesertim quum e furto hoc nonnisi decus ipsis accedat. Ceterum reliqua *Augustini Riccii* opera ad Rem Herbariam, ad Lithologiam, & ad Mnemonicen pertinentia, quae Manuscripta apud me, & in variis Florentinis Bibliothecis adservantur, silentio praeteream, illa adnotasse contentus, quae ad Horti nostri Historiam illustrandam opportuna visa sunt.

Postquam *Casabona* Pisas sese contulit, incertum est quid Horto nostro contigerit, & quisnam ipsius curam adsumpserit. Compertum solummodo est, Regnante *Cosmo II.* Magno Duce, Horti Medici formam, famamque retinuisse (64). Equidem Magnus Dux die XXIV. Iunii A. MDCIX. illius curam commisit *Benedicto Punctae* (65)

††† Se-

(64) V. Thomae Dempsteri Etruriam Regalem T. 2. pag. 366.

(65) Registro d' Arruolati di Palazzo dei Pitti 1609. *Messer Benedetto Ponta in Ruolo per godere i Privilegi, e che abbia la cura del Giardino de' Semplici della Cavalleria a San Marco, del quale al presente ha cura Piero Giardiniere, come per Patente; Copia autentica dal Signor Maiordomo Maggiore de' 24. Giugno.* Ex Adnotatis Equitis Ant. Franc. Marmii; quae in Biblioth. Pub. Magliabechiana adservantur.

Senensi, *Dominici* Filio, Equiti Aurato, Comiti Palatino, *Christianae Lotharingicae* Magnae Ducissae a Medicina. Mentionem de ipso inveni tantummodo in Epistola quadam *Cassiani a Puteo* ad *Marcum Aurelium Severinum* (66), & apud *Puccinellium* (67). Ceterum animi dotes, & virtutum praemia quibus inclaruit, luculenter indicat Elogium, quo eius Sepulchrum Florentiae in Templo D. Proculi ornatum est (68).

Hortulani munere interea functus est *Petrus Maccettius* ab Anno usque MDCIX. (69), cui circa A. MDCXXV. suffectus est *Ioannes* filius, *Botanici* postmodum titulo decoratus (70). Reticendum non est reperisse me in Albis familiarium *Cosmi II.* descriptum A. MDCIX. *Franciscum Casabonam Botanicum*; sed nescire an *Iosephi* Filius fuerit. Certe *Riccius* (71) pag. 704. Agriculturae suae diserte asserit, Filium quemdam *Iosephi Casabonae* Horto Pisano praefuisse iam ab A. MDLXXXXVI., quo *Iosephus* e vivis excessit. Praeterea *Hieronymus Summarius* Pisani Lycaei Moderator, in Catalogo (72) Codicum manu exaratorum Bibliothecae suae, recenset Rationem quamdam impensi & expensi a ..... *Casabona* A. MDCVII. Num hi *Casabonae* unus idemque sint *Iosephi* Filius, & num Pisani, num vero Florentini Horti curam habuerint, non liquet; praesertim quum inter Pisanos Botanicos a *Dominico Vigna* (73) coaevo nullatenus recenseantur. Verosimile tamen est *Franciscum* superius memoratum Florentino solummodo Horto addictum fuisse, quum stipendium non ex Aerario peculiari Academiae Pisanae, sed ex Regio Florentino perciperet.

Inter

(66) Extat apud Severinum in Vipera Pythia pag. 504.

(67) D. Placido Puccinelli, Vita del Principe Ugo pag. 63.

(68) V. Puccinelli, Memorie Sepolcrali pag. 52.

(69) Hieron. a Summaria Pisani Athenaei Moderator in Schedis variis, quae Mss. adservantur in Biblioth. Magliab. adnotavit inter cetera: *Piero Maccetti Giardiniere alle Stalle di S. A. in Firenze 1615. e 1618.*

(70) Ruolo de' Salariati del Granduca Ferdinando del 1625. Segnato R. *Giovanni di Piero Maccetti Semplicista*, *Scudi 72.*

(71) V. Adnotata superius N. 50.

(72) Adservato in Biblioth. Magliab. *Libretto di Conti del Casaboni 1607.*

(73) Praefat. in Animadv. suas in Theophrastum.

Inter rariores elegantioresque Plantas, quibus Hortus Noster per ea tempora superbiebat, memorandae sunt *Calamus Aromaticus Officinarum*; *Thymus capitatus, qui Dioscoridis*; & *Helleborus niger flore roseo*, e Creta & Belgio delatae, quae tamquam indubia exempla *Acori*, *Thymi* & *Hellebori nigri Dioscoridis* proponuntur in *Antidotario Florentino* editionis quartae A. MDCXXIII.

Ab excessu *Benedicti Punctae* nullum invenimus Horti Praefectum ad Annum usque MDCLIV., quo *Angelus Donninius* Flor. Med. D. illius, aliorumque Regiorum Viridariorum curam sumpsisse adparet, & ad Annum usque MDCLXVIII. ad minus continuasse. Anno sane MDCLIV., *Bocconius* Panormo ipsi transmisit semina *Thlaspeos Leucoii folio latifolii platycarpi Siculi semper virentis, & semper florentis* (74): Ab A. MDCLVII. ad MDCLXVI. in Albis Familiarium *Ferdinandi II.* Magni Ducis descriptus reperitur, titulo *Viridariorum Praefecti Generali* (75). Immortalis *Franciscus Redius* in Epistola ad *Petrum Natium* data d. XXIII. Ianuar. A. MDCLXVII. (76) scribit misisse se ad *Donninium* plures radices *Solani Tuberosi esculenti C. B.* vulgo *Batate*, & *Glandes* aliquot *Quercus latifoliae*, quae Magno Duci ex Mauritania Tingitana missae fuerant, ut in Regio Boboleo Viridario, & in Horto Medico de quo agimus serendas curaret. Tandem *Angelum Donninium* recenset inter Fautores suos Bocconius, in *Epistola ad Studiosos Rei Herbariae*, impressa ad calcem *Catalogi* cuiusdam *Seminum Plantarum quae venui exposuit* A. MDCLXVIII.

Donninii igitur vigilantia, & *Ferdinandi II.* Magni Ducis, ac *Ioannis Caroli* Principis *Medicei* S. R. E. Cardinali Amplissimi Munificentia factum est, ut Hortus

(74) Paolo Boccone Museo di Piante Rare pag. 6.

(75) *Giardinier Generale, Scudi 6. il Mese.* Ruoli in Segreteria Vecchia, e gli Estratti di essi nell' Archivio Segreto.

(76) Impressa est inter Redii Epistolas Tom. 5. Operum omnium pag. 44.

Medicus Florentinus rarissimis, & undique conquisitis Plantis refertus, ceteris similibus Hortis longe praestaret. In eo siquidem primitus delatae sunt ex Indicis oris Plantae plures elegantissimae, & ex eo *Donninius* illarum semina cum Amicis, *Iacobo Zannonio* praesertim, *Io. Baptista Triumphetto*, *Paulo Bocconio*, & *Ant. Scarellio*(77) primus communicavit. Quasdam e Plantis in Horto nostro cultis recensuit ipsemet *Donninius*, in *Catalogo Plantarum Florentinos Hortos ornantium*, quem A. MDCLXII. typis edidit, Appendicis instar ad *Thomae Belluccii Catalogum Plantarum Horti Pisani*. Sed ex sterili Catalogo illo aestimari nolim cultum, & splendorem Horti Florentini per ea tempora. Si enim advertas plures e Plantis a *Zannonio*, *Triumphetto*, & *Bocconio* relatis, a *Donninio* praetermitti, facile colliges plurimas alias, non minus speciosas, in Horto cultas *Donninium* posteris invidisse. In infelicibus hisce Catalogis Plantas plures ab aliis Botanicis illatenus non descriptas, primi quidem *Belluccius*, & *Donninius* indicarunt; sed genericis, vel brevissimis tantummodo nominibus, adeo ut arduum modo sit in immenso Plantarum cognitarum numero eas expiscari. Si autem exactam ipsarum descriptionem subiungere, vel saltem praecipuas differentias nomine, seu definitione includere non detrectassent, Libellus ille utilitatem aliquam nobis adferret, & ipsi inventorum gloria non parum inclaruissent.

Reticendum non est Anno circiter MDCLII. *Christianum Mentzelium* in ipso hoc Horto Florentino primum observasse (78) *Cannam vel Arundinem totam niveam & foliis, & caule; Urticam item minime urentem*, quae

(77) V. Zannoni Ist. 20. 69. & 192. Bocc. Mus. P. I. 76. 148. 78. 111. 129. 137. 150. 151. Rar. 12. 31. 52. 73. Triumfett. Observ. 96. Scarelli Postille ad alcuni capi della Storia Botanica di Giacomo Zannoni 17. 23. 56. 57.

(78) V. Eius Pugillum Rariorum Plantarum.

quae an *Donninii* solertiae debeantur, ignoro: Certe demonstrant per ea tempora Hortum nostrum magno in precio habitum fuisse vel ab Exteris Botanicis, qui longis peregrinationibus alios celebratissimos Europae Hortos inviserant.

In Albis Familiarium Magni Ducis A. MDLVII. descriptum inveni *Ferdinandum Donninium Regiis Viridariis Praefectum*, *Angelo* fratri adiunctum. Vir hic multiplici doctrina ornatus, variis peregrinationibus per nobiliores Europae Provincias, in quibus militaverat non sine gloria, politioris Agrorum & Hortorum culturae praecepta addidicit, & in Etruriae usus transtulit. Anno MDCLXXXX. Instructionem quamdam Typis *Petri Matinii* edidit, de serendis, plantandis, atque putandis Moris, qui canon maioribus occultus, atque invisus fuerat (79).

In partem laudis cum *Angelo*, & *Ferdinando Donniniis*, venit tertius Frater *Philippus* Med. D. (80) & ipse Regiorum Viridariorum Praefectus, qui plurium novarum, & elegantissimarum Plantarum semina cum *Zannonio* (81) communicavit, praesertim vero e Perside & Syria delata ab *Augustino Tanio* Flor. Ordinis Praedicatorum. Ceterum *Philippi Donninii* labores Botanicos fuse inferius prosequemur.

Interim animadversione digni sunt Codices duo chartacei in folio, manu exarati, qui errori ansam praebere possent. Unus in Bibliotecha Pub. Magliabechiana adservatur, ab Anonymo quodam circa initium Regni *Ferdinandi II.* (ut videtur) concinnatus, mendacem titulum praeseferens: *Trattato di diverse Erbe che nascono*

(79) Dom. M. Mannius de Florentinis Inventis 35. & Mich. Ang. Tillius Catal. Horti Pisani.

(80) *Philippus Donninus Flor. Viridariis Regiae Cels. Praefectus, qui Plantas in Baldo Veronae Monte crescentes legit, & enumeravit.* Tillius Praef. ad Catal. Horti Pisani. Iacobus Zannonius in Historia sua Botanica pag. 26. & 192. Philippum Donninium appellat *Sopraintendente delli Giardini del Serenissimo Granduca.*

(81) V. Giac. Zannoni Istoria Bottanica variis locis.

no nel Giardino de' Semplici di San Marco, e in altri Giardini di questa Città di Firenze, colle sue Figure. Tyronis cuiusdam labor improbus est, qui e *Dalechampii*, & *Molinaei Historia Generali Plantarum* Gallice edita Lugduni A. MDCXV. figuras omnes Plantarum, ipsarum quoque Marinarum, & Corticum etiam, radicum, ac fructuum exoticorum officinalium abscidit, chartae agglutinavit, singulisque subscripsit nomen, locum natalem, formam, & facultates, ea fere methodo, qua *Camerarius* usus est in *Matthioli Epitome*. Eumdem falsum titulum recentius additum, nempe: *Figure dell' Erbe tirate dalle naturali Piante, che sono in Fiorenza nel Giardino de' Semplici, detto delle Stalle, di S. A. S.* praesefert Codex vetustior in folio, qui *Ferdinandi Ughellii* (edita *Italia Sacra*, aliisque doctrinae monumentis Illustris) dono accessit Bibliothecae Monasterii sui Florentini Cisterciensium A. MDCLIV. Revera continet infelices quasdam Plantarum figuras, in singulis paginis singulas, easque non e vivis in Horto cultis Plantis desumptas, sed e vetustiori aliquo Herbario descriptas, quorum plura saeculis XI. & XII. confecta in variis Bibliothecis adservantur. Rudium illorum temporum proculdubio fetus est, exhibetque Plantas monstrosas & chimericas, quales ferme in ineptissimo *Horto Sanitatis Ioannis Cubae* spectantur, qualesque non Hortus noster, sed malesanum Auctoris cerebrum protulit.

Munificentiam *Ferdinandi II.* sensit etiam *Paulus Bocconius* Panormitanus, de universa Naturali Historia egregie meritus, qui aliquandiu in Etruria vixit *Botanici Regii* titulo decoratus (82), eamque ferme totam perlustra-

(82) Ipse Bocconius in Epistola ad Cosmum III. Magnum Etruriae Ducem Nuncupatoria Libri sui inscripti *Recherches & Observations naturelles*, ait: *J'ay eu l'honneur pendant quelques annees d'estre l'un des Herboristes du feu Monseigneur Vostre Pere*. In Epistola autem ad Studiosos Rei Herbariae, quae impressa habetur in calce Catalogi Seminum Plantarum venum ab ipso expositorum A. 1668. se Pisis Magno Duci inservisse asserit, & Amicorum suorum Philobotanorum insita humanitate animi, ac liberalitate, Botanici Magni Etruriae Ducis Laurea condecoratum fuisse.

ſtravit. Non quidem Horti noſtri (Praefectis, ut diximus, inſtructi) curam peculiarem habuit *Bocconius*, ſed pro iniuncti muneris ratione, ad ipſum locupletandum detuliſſe videtur Plantas quaslibet novas, rarioreſque in Botanicis ſuis excurſionibus repertas. Certe eius Epiſtolam quamdam ſe vidiſſe mihi retulit Vir Nobilis & fide dignus, qua *Bocconius* ad ...... ſcribit, miſiſſe ſe Plantas plures in uſum Horti Medici Florentini, oratque ut expenſas referri ſibi curet ex Aerario IX. Virorum Florentinae Ditionis Conſervatorum, quibus id oneris incumbere ſatis ſciat.

Coſmus III. Magnus Dux, ut peculiari ſemper erga Rem Herbariam amore flagravit, & Etruriam novis floribus fructibuſque ornare ſtuduit; ita quoque Horti ſui Florentini cultum & nitorem cordi habuit. Propterea ipſum locupletari curavit rariſſimis, noviſque Plantis, petitis ex omni Regione, inſignium eius aetatis Herbariorum opera uſus, praecipue *Philippi Donninii* Regiorum Viridariorum Praefecti ſuperius memorati, cui iuſſit ut Baldum Agri Veronenſis Montem inviſeret plantarum colligendarum gratia. Strenue *Donninius* Principis iuſſa perfecit, quumque diu ſeduloque Montem illum feraciſſimum perluſtraſſet, plures rariſſimas Plantas redux deportavit, ac ne laborum, inventorumque ſuorum memoria interiret, conſcripſit Hodoeporicon abſolutiſſimum, quod apud illius Heredes adſervari aiunt (83). Fortaſſis autem luce publica indignum non eſſet, & Deſcriptionibus eiusdem Montis a *Calceolario*, *Pona*, *Paſſerinio*, & *Martinio* conſcriptis, aequiparari poſſet.

Uſus quoque eſt *Coſmus* in Horto ſuo locupletando opera *Pauli Bocconii*, qui tunc temporis Ciſtercienſium Ordini addictus in Florentino Monaſterio degebat (84), in

(83) Pet. Ant. Michelius in Epiſtola Nuncupatoria Partis I. Novorum Generum Plantarum.

(84) V. Boccone, Muſeo di Piante Rare pag. 41.

in eoque A. MDCLXXXIV. peculiarem Hortum Plantis a se conquisitis instruxerat, ut Medicis ac Pharmacopoeis ipsarum formas demonstraret. Pluribus sane novis per Etruriam Botanicis Excursionibus Hortum Regium Florentinum *Bocconius* auxit, & Libris, quos *Cosmi* Munificentia adiutus conscripsit, nova decora conciliavit.

Plantas rariores, quibus postremis *Ferdinandi II.*, & primis *Cosmi III.* Magnorum Ducum Imperii Annis, Hortus Florentinus nitescebat, describere constituerat *Petrus Natius* Iunior Flor. Med. D. *Petri Natii*, qui *Cosmo I.* Magno Duci a Medicina fuit, Abnepos, *Thomae Belluccii* Discipulus, & in Pisana Cathedra successor. *Erat animus* (sic ait ipse) (85) *sub una* Phytologicae Observationis *Epigraphe omnigenas Plantarum species in Hortis Florentinis repertas, diuque subsecivis temporibus a me observatas, multorum ad exemplar, onomastico ordine recensere; & si quae simul paralipomena in eodem genere extitissent, cuncta in unum volumen reclusa publici iuris aliquando facere, non alium in finem, nisi ut Indigenae uno fere intuitu Stirpes, quas colere Florentia didicit, probe nossent, & Advenae illas, quae forent a nobis expetendae, numquam ignorarent. Hoc mecum dum commentabar Opusculum, & animo manus congruebant, Iconesque multas aere iam incisas, & huic rei comparatas reservabam &c.* Insignem hanc collectionem revera molitum esse *Natium*, & propterea figuras aliquot Plantarum aeri incidi curasse, testis ego esse possum, qui oculis usurpavi singularia exempla quindecim, ni male memini, Tabularum aenearum ad hoc ipsum *Natii* Opus pertinentium, in unum volumen formae quartae compacta, apud Cl. *Michelium* adservata. *Michelius* quidem ex archetypis *Natii* Tabulis exemplum hoc expressisse con-

(85) Petrus Natius in Florentina Phytologica Observatione de Malo Limonia —Citrata—Aurantia, Florentiae vulgo *la Bizzarria*, in Monito ad Lectorem.

contentus, illas transtulit in usum Libri sui *Novorum Generum Plantarum*, figurasque inibi suas incidendas curavit, abrasis veteribus *Natii* figuris, eo potissimum quia Plantae illae novitatis gratia spectatoribus sese commendare non amplius valerent, a pluribus Scriptoribus dudum publici iuris factae; quod sane non contigisset, si *Natius* ipse supremam manum operi imponere, illudque edere prohibitus non fuisset a luctuosa caecitate, qua diu conflictatus est. Ceterum inter Plantas a *Natio* representatas, memini tantummodo *Floris Cardinalitii*, seu *Rapuntii maximi coccineo spicato flore Col. in Rech.* 888. Fructus *Pyri* foliosi monstrosi, & *Convolvuli* exotici cuiusdam; nequaquam enim volumen illud ad manus meas devenit cum reliquis Michelianis Libris. Notari tamen meretur, *Natium* in Iconibus hisce exprimendis usum esse Pictore, & Sculptore parum peritis, nec ullatenus comparandis *Balthasari Franceschinio* cognomento *Volaterrano*, & *Halluechio*, quibus Icon *Mali Limoniae-Citratae-Aurantiae* debetur.

Aliud praeclarum monumentum Plantarum Florentinum Hortum ornantium, vidi ego adhuc puer in Bibliotheca Viri Cl. *Brunonis Tozzii*, dum in Florentino Sancti Pancratii Monasterio degeret. Codex erat Chartaceus in folio maximo, seu Regio, ut vocant, exhibens plurimas figuras Plantarum, quas vivis coloribus, miraque arte exprimi curaverat *Ioseph Baldius* Flor. Med: D., qui exeunte Saec. XVII. multiplici doctrina, ac Rei Herbariae potissimum studio inclaruit. Cimelium hoc modo adservatur Londini in Bibliotheca *Guilielmi Sherardii* Botanici dum viveret praestantissimi (86).

Non ita pridem coemi Libellum formae quartae manu exaratum, & ita inscriptum: *Index locupletissimus Plantarum omnium, quae in Viridario Botanico, a Iosepho*

 Baldio

(86) Pet. Ant. Michelius in Syllabo Auctorum, quorum nomina brevioribus notis compendii caussa citata sunt in P. I. Novor. Generum Plantarum.

Baldio Medico Physico Florentino spatio 36. Annorum elaborato, continentur: Prior numerus paginam, secundus cuilibet Plantae appositum numerum demonstrabit: uberioris tamen doctrinae gratia, ad habenda omnium Plantarum Synonyma, indicabitur quo loci a Caspare Bauhino in Pinace Theatri Botanici ipsa Planta reperiatur, &c. Terminatum hoc opus A. D. MDCLXXXVI. &c. Adversaria haec sunt autographa ipsius *Baldii*, lituris scatentia, continentque Catalogum Alphabeticum Plantarum, nescio an Horti cuiusdam sicci, an vero Codicis Sherardiani superius memorati.

Duobus ab hinc annis coemi alium quemdam Catalogum Horti Nostri, Vernacula Lingua a Studioso aliquo, circa *Philippi Donninii* tempora, conscriptum, & recensentem Plantas plures elegantissimas, praesertim Syriacas, Creticas, Montis Baldi &c. Sunt eae CXX. numero consitae in Fictilibus intra, & circa Insulam dispositis; CXXII. in Area prope Regium Hippotrophium; LXI. in Area a Sambuco denominata; CXIX. in Area Hippocastani; V. in Area Plantarum Venenatarum; & XIX. in Fictilibus per Hortum sparsis.

Aliud tandem luculentum testimonium cultus Horti Nostri per ea tempora, esse potest ditissimus Hortus siccus, quem nuper vidi, inscriptus: *Erbario di Filippo Buontempi Speziale di Sua Altezza Reale*, in duo ampla volumina divisus, complectensque sceleta plurima Stirpium rarissimarum Chartae Regiae agglutinata. Volumen primum incohatum fuit A. MDCLXII. absolutum A. MDCLXXXXV.; Alterum vero incohatum eo ipso Anno, absolutum fuit A. MDCCV.

Post *Donninios*, nullum peculiarem Horti Praefectum constitutum fuisse certum est; sed Hortulanos tantummodo ipsius curam habuisse. Hi sane Florilegio potissimam navantes operam, despicatui habuere, & paulatim interire passi sunt reliquas omnes Plantas,

quae

quae Floris venustate sese nullatenus commendarent. Talem labem frustra substinere conatus est Vir in hoc studiorum genere summus *Petrus Antonius Michelius*, Magni Ducis Botanicus renunciatus d. XVIII. Octob. MDCCVI., & Plantas in Hortum hunc, Pisanumque deferre iussus.

Variis quidem ille per Italiam Botanicis excursionibus novas Plantas in Hortum transtulit, aliarum item exoticarum semina ab Amicis obtinuit; sed omnes ferme Cultorum socordia periere.

Ut varia, at breviora Italica *Michelii* Itinera, Magni Ducis sumptibus peracta, sileam, Horto Nostro immensam accessionem factam fuisse credendum est ex Itinere illo, quod peregit A. MDCCX. plurium mensium spatio per Agrum Romanum, perque Apuliam, variasque alias Regni Neapolitani Provincias, ut inter cetera, Plantas a *Fabio Columna* descriptas suis in locis observaret. Memini sane *Michelium* fateri solitum, plura se uno hoc Itinere addidicisse, quam decem aliis. Id autem hoc argumento confirmari potest, quod MCCCXLI. Plantarum species a se observatas recensuerit in descriptione primi istius Itineris Apuli, quam litteris consignavit, quamque publici iuris facturus ego sum, cum reliquis multis Michelianis Operibus Postumis, quum ocium, & aes suppetet. Non minori, nec minus splendida Plantarum peregrinarum messe Hortum hunc locupletavit *Michelius* A. MDCCXII. & insequenti, quibus per sexdecim menses, Magni Ducis iussu, Tyrolin, Austriam, Bohemiam, Borussiam, Silesiam, Thuringiamque perlustravit. Verum praeclari isti omnes Regiae Munificentiae, & *Michelii* laborum fructus, tam multae, tam venustae Plantae, Cultorum socordia, ut aiebam, periere. Factum proinde est, ut Horti sui tantum dedecus indignatus Magnus Dux, *Societatis Botanicae Florentinae* precibus benigne annuerit,

rit, ipsique Hortum eumdem pristino nitori Regiis sumptibus restituendum commiserit.

Quoniam vero *Societatis Botanicae* Magni Etruriae ornamenti mentio incidit, opportunum visum est brevem Historiam originis, & instituti ipsius attexere, ut inde constet quam late modo pateat in Urbe nostra Naturalis Historiae Studium.

Praecipua institutae *Societatis* laus debetur *Io. Sebastiano Franchio* (87) Lucensi Med. D., qui in Urbe nostra, vel adhuc Iuvenis, praestantissimi Polyiatri famam existimationemque sibi comparaverat, & multa ac assidua familiaritate cum *Michelio* coniunctus, Rei Herbariae Studium summopere semper dilexit. Squallente, ut diximus, Horto Publico, *Franchius* Clinicae occupationibus detentus, nullibi melius observationes Botanicas instituere poterat, quam in Hortulo Medico Nosocomii D. Mariae Novae, qui ab ipso *Marcello Virgilio* (88) memoratus, proculdubio vetustissimus inter Hortos Medicos censeri debet. In hunc igitur *Franchius* a *Michelio* transferri curavit Plantas plures indigenas, auctorque fuit *Nicolao Gualterio* tunc Medicinae Candidato, postmodum Archiatro celebratissimo (89), ut ex Horto Pisano Exoticas aliquot deportaret, quae tamen omnes Hortulanorum socordia citissime periere. Quum igitur illam, quam secum animo proposuerant, utilitatem ex Horto Nosocomii non consequerentur *Franchius*, *Michelius*, & *Gualterius*, cui sese adiunxit amicissimus *Ioseph Caietanus Monilia* I. C. & Prof. Pub., Hortulum aliquem domiciliis suis proximiorem parare constituerunt, in quo tamquam in portu confugere, & suavioribus Musis litare possent. Propterea die I. Octob. A. MDCCXVI. conduxerunt Hortum, & inferiorem par-

(87) V. Micheli N. P. G. P. 1. pag. 24.
(88) V. Marcelli Virgilii Comment. in Dioscor. Lib. 4. cap. 38. de Eupatorio.
(89) V. Novelle Letterarie di Firenze dell' A. 1744. Fog. 9. e 10. de' dì 28. Febbr. e 6. Marzo.

partem Domus cuiusdam in ea Urbis Regione, quae *Boffi* vulgo nuncupatur, adſcitiſque in ſocietatem *Ioſepho Suareſio de la Concha* Pat. Flor. D. Steph. Eq. & Metropol. Eccleſiae Canonico, nunc Miniatenſium Praeſule Meritiſſimo, ac *Cerchio Cerchio* Senat. Flor. & D. Steph. Eq., inter ſe convenerunt, ut *Michelius* Plantas in Hortulum deferret, & apta cultura educari curaret; ipſi ſumptus omnes in eam rem ſuppeditarent. Paulo poſt Homileticen hanc Eruditam ad Academiae formam evexerunt, adiunctiſque in ſocietatem Studiorum Viro Cl. *Philippo Bonarota* (90) Senat. Flor., *Barthol. Gornia* Archiatro, & *Cypriano Antonino Targionio* (91) Polyiatro celeberrimo, conſtituerunt die X. Iul. MDCCXVII. *Franchium* Directorem, *Suareſium* Proviſorem, *Moniliam* a Secretis, *Gualterium* Cuſtodem, *Michelium* tandem Rei Herbariae Profeſſorem, & Plantarum Inveſtigatorem. Interea Horti ſolum probe expurgatum ac ſubactum, & in quatuor ſpatia diviſum, *Suareſii* & *Cerchii* munificentia aptatum, ac fictilibus plurimis auctum, Plantis a *Michelio* delatis conſerere coeperunt: Domum item univerſam conduxerunt, & erudita ſupellectile ornarunt, Libris praecipue Philoſophicis & Botanicis, quos *Monilia* e Bibliotheca Avi ſui *Io. Andreae* Archiatri ſuppeditavit.

In Hortulo Aeſtate A. MDCCXVII. *Michelii* ſolertia iam ſatis culto, ſatiſque inſtructo, Academici conveniebant quoties a muneribus quique ſuis vacarent, & vel eruditis colloquiis, ac Plantarum obſervatione animum recreabant, vel lectione, aut meditatione, prout cuique libitum eſſet, tempus fallebant. Ipſorum certe inſtitutum collaudavit *Guilielmus Sherardus* Anglus, Botanicorum ſui Aevi facile Princeps, quod novo conatu, Academicorum Studiorum materiam editiſ-

(90) V. Io. Lamii Memorabilia Italorum &c. T. 1. pag. 7.

(91) V. il F. 26. delle Novelle Letterarie di Firenze del 1748. 28. Giugno.

ditiſſimo Rei Herbariae penu delegerant. Smyrna ille redux, in Horto Boſſiano plures Michelianas novas Plantas non ſine voluptate obſervavit, Academicorum eruditis colloquiis, ac Sympoſiis interfuit, & ſtimulos ipſis addidit, ut propoſitum illuſtrandae Rei Herbariae alacrius urgerent. Summi itaque huius Viri approbatione freti Academici, maiores quotidie progreſſus habuere, & brevi Civium ſuorum laudes promeriti ſunt; adeo ut plures Viri Docti, & elegantiarum amatores, cum ipſis in partem ſtudiorum & laudis venire poſtularint. Impetrarunt autem *Pandulphus Pandulfinius*, & Comes *Ferrantes Capponius*, Senatores Flor.; *Carolus Th. Strozza* Patr. Flor.; *Benedictus Breſcianius* (92) Ser. M. Ducis a Secretis & Bibliotheca; & *Io. Bapt. Felicius* Comes, & Med. D. in *Barthol. Gorniae* demortui locum adſcitus, qui omnes in Leges dudum ſancitas iurarunt d. III. Febr. MDCCXVIII. Horum itaque omnium collata opera Hortulus Boſſianus tanta Plantarum acceſſione locupletatus in dies fuerat, ut iam DXXV. diverſas ſpecies ſtudioſis exhiberet; quumque propterea locus novis Plantis deeſſet, Academici ampliorem ſtudiis ſuis ſedem quaerere coacti ſunt.

Opportune interea, uti ſuperius diximus, cogitaverat Magnus Dux Hortum ſuum Florentinum priſtino ſplendori reſtituere, qui Cultorum ſocordia adeo ſquallebat, ut non plures LXXXIV. Plantarum ſpecies contineret, aut ad ſummum CLX. ſi Arbores fructiferas includas. Eapropter Societatis Botanicae precibus facile annuit Magnus Dux, & Clementiſſimo Diplomate d. XXXI. Octob. A. MDCCXVIII. ipſi Medicum Regium Hortum cuſtodiendum, exornandumque annua dote CCCL. Aureorum conceſſit. Regia Munificentia recreati Academici, ſtimulos ſibi ad laudem addi ſenſerunt, & ut Principis iuſſa perficerent, varias Leges ſan-

(92) V. Lami Memorab. Ital. T. 1. pag. 47.

sanxerunt, quibus Horti culturae & nitori prospiceretur. Praeerat Societati Vir summus *Philippus Bonarota* electus d. VIII. Sept. & Director Culturae Plantarum erat *Michelius*, qui spartam sibi commissam strenue ornavit. Quatuor enim Horti spatia Camporum in morem squallentia subigi curavit, in pulvillos parallelogrammos Buxis tonsilibus circumscriptos dispescuit; duo alia spatia Arboreto destinavit pulvillis in quincumcem distributis; pulvillosque alios in Sylvula prope maiorem Horti portam Plantis Alpinis paravit.

Paucissimas deinde, quae supererant, Plantas Casabonianas, & Donninianas ab interitu vindicavit; illas quas in Hortulo Bossiano coluerat transtulit, ac permutatione sceletorum Plantarum a se in Italia primum inventarum, obtinuit A. MDCCXIX. a Cl. *Vaillantio* semina CCXXIV. Exoticarum, quibus praecipue Immortalis *Tournefortius* ex Orientali suo Itinere Regium Parisiensem Hortum ditaverat.

Rebus ita constitutis, Socii Botanici, suadente *Michelio*, decrevere non Exoticas tantum Plantas, sed rariores etiam Italicas, ac praesertim Etruscas in Horto colendas esse: Maxime siquidem proficuum Studiosis, & pergratum Advenis fore crediderunt, si uno in loco observare possent Stirpes quascumque pulchriores Itala Tellus profert. Accessit quod seminum ipsarum permutatione, facilius Exoticas Plantas, quibus Hortus locupletaretur, obtinere se posse sperarunt. Huic muneri destinarunt *Michelium*, qui perquirendarum Plantarum amore inflammatus libentissime impositum onus suscepit, & quaesitum ivit eas in nativis locis a *Caesalpino*, *Anguillara*, *Columna*, *Barrellerio*, & *Bocconio* indicatis, ut archetypas tantorum Virorum Plantas tuto nancisceretur. En brevem Catalogum Itinerum Botanicorum, quae *Michelius* iussu Societatis Botanicae peregit Regnante *Cosmo III.*. Inter prima recensebo unum

insti-

institutum per Ilvam Insulam, per Montem Argentarium, aliaque Orae Maritimae Etruscae loca. Secundum per Mugellanam Praeturam, Alpes Iugi dictas, Agrum Bononiensem, rursus per Alpes Mugellanas, Pistorienses, Mutinenses, & Apuanas, Agrum Petrasanctanum, & Oram Maritimam Lucensem: in huius Descriptione ad CLXXXX. Plantas a se observatas recenset. Tertium per Vallem Arni inferiorem, Agrum Paludemque Blentinatem, Montes Pisanos, Planitiem Pisanam, Oram Maritimam Liburnensem, Lucensem, & Massensem: in Descr. Obs. Pl. N. LXXXVI. Quartum A. MDCCXXII. per Urbem Romam eiusque Agrum, per Oram Maritimam Hostiensem, Centumcellanam, & Crassetanam: in Descr. Obs. Pl. N. LXIII. Quintum eodem Anno cum Cel. *Io. Hieronymo Zannichellio* Amico suo per Venetorum Insulas, praecipue illam Pordelio dictam: in Descr. Obs. Pl. N. CCXIV. Semina collecta in Itineribus hisce *Michelius* permutavit cum Amicis, plurimaque Exotica obtinuit a *Vaillantio* A. MDCCXX., XXII., & XXIII.; a *Boerhaavio* LVII. A. MDCCXXII., & a *Sherardio* CXL. *collecta in Horto Fratris* A. MDCCXXIII. Mirum proinde dictu est quam facile revixerit, & quantopere postremis Regni *Cosmi III.* Annis enituerit Hortus, Societatis Botanicae vigilantia, & *Michelii* laboribus, ut brevi antiquum decus famamque recuperarit. Vivunt sane plurimi oculati testes instaurationis huius, quae aestimari etiam posset ex variis Catalogis Plantarum Horti ipsius, quae inter Micheliana Manuscripta adservantur. Post *Bonarotam* Praesides Societatis fuere *Pandulphus Pandulphinius* Sen. Flor., & *Petrus Capponius* Marchio, qui nonnulla circa Leges pro opportunitate variarunt, & Societatem Viris omni doctrinae genere spectatissimis auxerunt.

Parum de splendore suo amisit Hortus Regnante *Ioanne Gastone* Magno Duce, Moderantibus Societatem

Bota-

Botanicam Viris Amplis. *Petro Franc. de Riccis* a Sanctioribus Consiliis S. C. M. Sen. Flor. Equestris Ordinis D. Steph. Praeside, ac Pisani Athenaei Moderatore, & *Scipione Capponio* Marchione, quamvis plurimae sese obtulerint difficultates, quas referre non vacat. *Michelius* solito investigandarum Plantarum amore incensus, praeter breves excursiones per Agrum Florentinum, jussu Societatis libentissime perfecit Itinera sex Botanica, quibus Hortum mirifice locupletavit. Primum fuit Mense Octobri A. MDCCXXIV. Per Alpes Falteronae, Camalduli, & Alverniae: in Descr. Obs. Pl. N. LXXXXIII. Secundum A. MDCCXXV. cum D. *Io. Hieronymo Zannichellio* superius laudato, per Iapidiam (93). Tertium A. MDCCXXVIII. a d. XX. Nov. ad XV. Dec. per Castri Florentini, Collensis Urbis, & Volaterrarum Agrum, Dynastiam Gheradescam, Oram Maritimam Populoniensem, Plumbinatem, Campilianam, Vadorum Volaterranorum, & Liburnensem: in Descr. Obs. Pl. N. XLII. Quartum A. MDCCXXIX. Mense Iulio diebus duodecim per Agrum Arretinum, Alpes Montis Acuti, Sextini, Saxi Simeonis, Carpineae, Alverniae, & Vallis Umbrosae: in Descr. Obs. Pl. N. LXII. Quintum A. MDCCXXX. per Apuliam, ut investigationem Plantarum a *Fabio Columna* descriptarum absolveret, & observationes in alio Itinere per easdem ferme regiones habito A. MDCCVI. incohatas recenseret. Alterum hoc Iter Apulum perfecit iussu, & sumptibus partim Societatis Botanicae, partim Moderatorum Academiae Pisanae, comitem adsumpsit V. Cl. *Thomam Perellium* Med. D. nunc in Pisano Lycaeo Astronomiae Prof. Pub., & immensa Plantarum accessione Hortum hunc Florentinum, & Academicum Pisanum ditavit. A die igitur VIII. Maii ad XXII. Iunii, ingenti

††††† labore

(93) V. Io. Hier. Zannichelli Opuscula Botanica Postuma pag. 9.

labore perlustravit Vallem Arni superiorem, Agrum Arretinum, Cortonensem, Assisianum, Fulginatem, Pedivallensem, Nursinum, Aquilanum, Sulmonensem, Populensem, Pettoranensem, Castropignolensem, Volturariensem, Foggianum, Ciriniolensem, Hortanum, Montem Garganum, Agrum Manfredoniensem, Sancti Ioannis Rotundi, Serranum, Campimarini, Tremitanum, Piscalancianensem, Piscariensem, Anconitanum, Ariminensem, Bononiensem, Apenninum, & Praeturam Mugellanam tandem; in Descr. Obs. Pl. N. CCCIII. Sextum iter illud est, quo Aestate eiusdem Anni a die XVIII. ad XXVIII. Aug. cum *Brunone Tozzio* Abb. Vallumbros. Rei Herb. Prof. Cl. Agrum Pistoriensem, Alpes Apuanas, Agrum & Oram Maritimam Petrasanctanam ac Lucensem invisit; in Descr. Obs. Pl. N. XLIV. Silentio praetereundum non est *Brunonem* ipsum *Tozzium* Mense Sept. A. MDCCXXVII. Societatis Botanicae iussu, iter per Alpes varias Etruscas peregisse, indeque LXXV. Plantarum species in Hortum deportasse. A. MDCCXXIV. *Michelius* nova Exoticarum Plantarum semina a *Vaillantio* accepit, & duobus insequentibus annis alia a Fautore suo summo *Herm. Boerhaavio*.

Feliciores illuxere dies Societati Botanicae A. MDCCXXXI.; Praeside namque *Ferrante Capponio* Comite, & Senat. Flor., amoti sunt obices plures, ipsique Hortum universum pro lubitu excolere licuit. *Michelii* igitur suasu Spatium Quintum, seu Orientale superius, rite subactum, distributum fuit in Areolas LVII. margine lapideo circumscriptas, ac peculiaribus numeris scalpri ope notatas; ipsis deinde Areolis *Michelius* Plantas sextae, & septimae Classis Tournefortianae conseri curavit, & ut ipsarum Classium inopiam suppleret, tria Itinera peregit. Primum fuit Mense Octobri A. MDCCXXXI. per Alpes Pistorienses: in Descr. Obs. Pl. N. LXV. Alterum A. insequenti, me sibi comite

adsci-

adſcito, a d. XXI. Oct. ad II. Nov. per Vallem Arni ſuperiorem, Agrum Arretinum, & Cortonenſem: Deſcriptionem ipſe confeci. Tertium A. MDCCXXXIII. a d. XXII. Maii ad XXI. Iunii cum *Io. Bapt. Mannaionio* Med. D. per univerſam ferme Provinciam Senenſem, Comitatumque S. Florae: in Deſcr. Obſ. Pl. N. CCL.. Silentio praetereundum non eſt, *Io. Dominicum Civininium* Med. D. die XIX. Aug. eiusdem Anni, in conſeſſu Societatis pronunciaſſe Diſſertationem ſuam de Natura & Viribus Malorum Limoniarum, Citriarum, & Aurantiarum, quam deinde publici iuris fecit (94).

Ferranti Capponio ſuffectus fuit d. IV. Sept. A. MDCCXXXIII. *Vincentius* e Marchionibus *Capponiis* Eccleſiae Metropol. Flor. Canonicus, qui incomparabili ſedulitate Horti nitorem, & Societatis decus promovere annisus eſt. Sociorum etenim quorumdam, *Michelii* praeſertim, *Gualterii*, & *Ant. Cocchii* conſiliis uſus, quibus unica Horti cultura exiguum nimis, nec ſatis dignum munus Inclyta Societate viſum eſt; materiem ſtudiorum & exercitationum Academicarum ex univerſa Phyſica Scientia delegit, in qua tot Eruditorum Virorum ingenia expatiari libere poſſent, & *Societatem*, novis praeclaris Sodalibus auctam, non amplius *Botanicam*, ſed *Philoſophicam Florentinam* appellari maluit. Propterea novas Leges, quibus Studiorum & munerum ratio definiretur conſcribi curavit, in quas iurarunt Socii d. XV. Ian. MDCCXXXIV. St. com.

Hanc ſuam Inſtaurationem ſolemni panegyri celebrandam decrevit Societas, idque onus commiſit ſuo a Secretis V. Cl. *Antonio Cocchio* ſuperius memorato, Med. D. Phil. Nat. & Anatomes Prof. Pub. S. C. M. Antiquario, & Regiae Londinenſis Societatis Sodali, qui ſtrenue perfunctus eſt munere ſuo, & novum So-

(94) *Della Storia degli Agrumi: Lezione Accademica di Gio. Domenico Civinini Socio dell' Accademia Bottanica Fiorentina. In Firenze 1734. in quarto.*

cietatis Institutum pro dignitate, laudavit Oratione publice pronunciata d. II. Sept. A. MDCCXXXIV. in Aula Veteris Palatii, in frequenti Civium Exterorumque consessu. Eam Orationem, quae Societatis propositum luculenter exprimit, ipse Cl. *Cocchius* mecum perhumaniter communicavit, & ut in calce Praefationis huius ederem permisit.

Novis Legibus sancitum erat inter cetera, ut statis diebus publici Academici Consessus haberentur, in quibus Socio cuilibet nova in Physicis observata proferre, & Dissertationes de variis Physicomedicis argumentis perlegere liceret.

Primus itaque publicus Consessus habitus est die XX. Sept. A. MDCCXXXIV. apud *Io. Gualbertum Franceschium* Patr. Flor., eique praeter ceteros interfuit Vir Ampl. *Martinus Folkes* Anglus, modo Regiae Societatis Londinensis Praeses meritissimus. *Michelius* duas *Hippocastani* species distinxit, a Botanicis illatenus sub uno *Hippocastani vulgaris* nomine compraehensas. Prima fructum profert spinis raris, brevibus, & rectis armatum, ac seminibus fetum rotundis; Altera spinis crebris, longis, & uncis munitum, semina autem oblonga continentem: Utriusque specimina recentia obtulit ex Regio Castelli Viridario, & ex Horto de quo agimus. Obtulit quoque, & descripsit Folia, Flores, & Fructus *Yucae Indicae* in hoc Catal. descriptae pag. 101., notas characteristicas Generis *Yucae* ab Auctoribus propositas emendans. *Io. Bapt. Felicius* Comes & Med. D. ostendit & descripsit Calculos plures a se in Cystide Fellea Cadaveris Humani repertos. Ego exhibui figuram, & descriptionem Stratorum Argillaceorum & Arenaceorum, quibus Solum Vallis Arni superioris constat, & ex quibus deducitur feracissimam illam Etruriae Provinciam, quae modo ab Arno, Rivisque in ipsum defluentibus mire corroditur ac devastatur, donum olim fuisse

ipsius

ipſius Arni, quûm ſaxeo ingenti obice apud Rinianum, & inferiori apud Inciſam ſtagnare cogeretur. *Io.* tandem *de Baillou* Eques excitavit plures, miraſque Fermentationes, permixtione variorum Liquorum Chimicae exquiſitioris ope eductorum.

Secundus publicus conſeſſus habitus eſt d. VIII. Iunii MDCCXXXV. in Muſaeo V. Cl. *Nicolai Gualterii*. *Michelius* communicavit obſervata ſua varia circa nova Teſtaceorum Genera. Primum eſt *Crepidula*, Teſtacei Genus monotomum, non turbinatum, patellaeforme, thalamo quodam inſtructum, quod deinde ab ipſo *Gualterio* deſcriptum fuit nomine *Patellae ſtructura peculiari donatae*, & repraeſentatum in *Indice Teſtarum Conchyliorum Muſaei ſui* Tab. 9. 69. H.. Alterum, *Tubulus Vermicularis polythalamius* ab eodem *Gualt.* Deſcr. Tab. 10. LL.. Tertium *Pholas polytoma Gualt.* Tab. 105. Quartum *Balanoides*, ſeu Balani vulgaris ſpecies fundo mobili. *Cocchius* perlegit Hiſtorias morbi, & ſectionis Cadaverum trium Inedia ab Oeſophago occluſo mortuorum. In Femina quadragenaria, quae obiit die undecimo inediae, duae Piſcis Salmonis ſaliti vertebrae cavitatem Oeſophagi obturarant, & acutis proceſſibus ipſius tunicae firmiter adhaeſerant. In Femina alia, quae duodecimo inediae die occubuit, Glandulae Dorſales tumefactae partim ſcirrhoſae evaſerant, partim ſuppuratae ulcus ſordidum fecerant, quod Oeſophagum & Aſperam Arteriam adhaerentem corroſit, & alimentis viam obſtruxit. In tertio tandem Aegroto, qui decimotertio Inediae die occubuit, Glandulae eaedem Dorſales, ſimul cum Oeſophagi portione contigua prope quintam Dorſi Vertebram ſuppuratae, cicatricem duram & calloſam efformarant, quae cavitatem Oeſophagi penitus occluſerat. Omnes autem viribus gradatim imminutis, pulſu minori & crebriori ſenſim facto, tandem tenui & frigido ſudore erumpente, mente integra,

placi-

placidissime extincti sunt. Cadavera dissecta, praeter occlusiones Oesophagi, ostenderunt viscera omnia arida, ramificationes venarum elegantissimas, & argenteos muscularium fibrarum fasciculos, quemadmodum *Redius* in Brutis fame enectis observaverat. Postremo *Io. Gentilius* Med. D. communicavit Historiam Febrium Scarlatinarum, quae Florentiae A. MDCCXXXIV. populariter grassatae fuerant; & observationes plures recensuit circa curationem Leucophlegmatiae, quae Febribus hisce succedere consueverat.

In tertio consessu ibidem habito d. XI. Aug. insequentis, *Michelius* demonstravit Flores & Semina *Androsacis Marinae*, & *Caltham* in hoc Catalogo descriptam pag. 20. & 122.. Cl. *Cocchius* perlegit elegantissimam Dissertationem de *Vermibus Cucurbitinis*, qui rarius quam ceteri Vermes in Humanis Intestinis vivunt, & propterea a Scriptoribus Pathologicis non satis accurate examinati fuere. Pluribus rationibus evicit Vermes hosce, figura plerumque semina Cucurbitae aemulantes, quandoque contractos, globosos, vel incurvos, fere semper solitarios, & discretos, una extremitate (vel capite nempe, vel cauda) firmiter adhaerere tunicae Ventriculi, vel Intestinorum, ea ferme ratione, qua *Hirudines* cuti (vel, si mavis, *Polypi minimi palustres* (95) variis

(95) Obiter adnotabo reperisse me duas horum *Polyporum* species, supra *Confervam* in Rivo Horti natam, Mense Aprili A. 1745. quarum una maiuscula, carnei coloris, altera minima, coloris elegantissimi smaragdini: ambae autem per Microscopium prorsus similes *Polypis* a D. *Backer* descriptis apparuere, duplici brachiorum corona circa os instructae, quae Cochlearum oculos omnimoda, sed velocissima contractione aemulabantur. Animalcula haec, aliaque minuta in Aquis palustribus degentia, pluries, & multifariam secui; sed numquam tam felici mihi esse licuit, ut eorum membra dissecta viderim reviviscere, & in novum Animal integro simile evadere. Bis tantummodo mihi videor vidisse ex ovulis abscisso Matris membro, seu frusto penitus mortuo, & putrescenti adhaerentibus (utpote quae a vivente iam explosa fuerant, & mucco quo vestiuntur Matris cuti sese agglutinaverant, ut frequenter in Ostracodermatis accidit) & semel ex ovulo in interiori parte mortui membri Matris clauso, erupisse nova Animalcula Matris similia, a cuius tamen membris adhuc dum mortuis, & putrescentibus diversa erant. Pari ratione ex ovulis in *Pulicis* occisae diffracto Alvo remanentibus, vermiculos, qui deinde in *Pulices* mutantur, prodire vidi, & semina *Malorum Limoniarum*, & *Aurantiarum* in ipso fructu viventi & clauso germinant. Confer *Leuvenhoekii* Epist. 1. & 6. ad *Ant. Magliabechium* a me editas in T. 2. *Epistolarum Clarorum Belgarum*, &c. pag. 349. & 359.

variis aquaticis Herbis) sese applicant; quemadmodum *Wepferus* in *Canum* tantummodo, & *Redius* in *Felium* Intestinis antea observarant. Quotiescumque vero humor in Ventriculo, & Intestinis contentus, vel liquida in vasis tunicae ipsorum circulantia (ob Alimenti, vel Pharmaci alicuius miscelam) *Cucurbitinis* ingrata, vel noxia evaserint, putavit solere illos, vel escae salubrioris quaerendae, vel fuga se a molestia praeripiendi caussa, aliis *Cucurbitinis* praelonga serie, seu catena coniungi, ut unus anteriori parte seu ore, posteriori seu caudae alterius firmiter adnectatur. Longissimas horum fugitivorum Vermium Catenas, quae peculiari nomine *Taeniae* nuncupantur, in quibusdam Aegrotis se observasse referunt varii Scriptores Medici: Duas autem praelongas ostendit Cl. *Cocchius*, partim in Spiritu Vini adservatas, partim supra chartam caeruleam arefactas, quas per eos dies Aegroti duo excreverant, simul cum variis *Cucurbitinis* solitariis, vel binis. *Taenia* una sesquiulnalis, *Cucurbitinis* constabat fere CXX. maiusculis, & validioribus; altera minoribus & gracilioribus: utraque autem spectatoribus abunde monstravit *Taenias* nil aliud esse, quam Catenas plurimorum *Cucurbitinorum*, quemadmodum coniectura assequuti fuerant prisci aliquot Medici nostrates, *Thadaeus summus Physicus*, *Nicolaus Falcuccius* cognomento *Florentinus*, ac *Antonius Benivenius*, & quemadmodum accuratis observationibus evicit Cl. *Vallisnerius*; non vero peculiare aliquod Lumbrici genus esse, ut perperam asseruit *Daniel Clericus*, deceptus a lacera portione corporis *Cucurbitini* unius, quam *Taeniae* universae caput esse credidit. Praeter maciem, quam corporibus in quibus hospitantur producunt *Cucurbitini* (ob meliorem Chyli partem subtractam) excitare plerumque solent Ventriculi spasmos, Cardialgiam, Globum Hysterico similem, Aphoniam, Stupiditatem, Lipothymiam, aliasque multiformes Nervo-

vo-

vorum Affectiones. Has omnes oriri posse credidit *Corchius* a vellicatione, & irritatione, quam Bestiolae hae in magno saepe numero, excitant in Tunica nervosa Ventriculi, eiusque insignibus Nervis. Inter Remedia quum Tunicam Ventriculi obsident, commendavit potiones Vini meracioris, aut Spiritus Vini Aromatibus conditi; quia odor & contactus horum Liquorum *Cucurbitinis* molestus, eos cogat e Ventriculo in Intestina praecipiti fuga secedere, & in Catenas, seu *Taenias* coniungi; quod ipsis exitio est, quum facilius, & maiori in copia sub *Taeniae*, quam solitariorum *Cucurbitinorum* forma excerni soleant. *I. D. Civininius* perlegit Historiam sectionis Cadaveris Feminae cuiusdam, in quo tumor pondo librarum XV. in Ovario sinistro repertus fuit, & ruptura Venae Pulmonaris, causa immediata mortis. *Felicius* tandem exhibuit Spiritum e Saccharo eductum, coloris obscuri, sapore acri empyreumatico, & Chimicam quamdam Sacchari praeparationem, quae incensa tota in flammam caeruleam avolabat.

In quarto denique publico Consessu ibidem habito die VII. Septembris insequentis, *Michelius* obtulit ac descripsit *Aurantium*, *Pomum Adami dictum*; *Limonem* seu *Pomum Paradisi Ferr. Hesp.* 305. & *Citreum Calyce longo, crassissimo, & quinquepartito* Catalogi huius H. Flor. 27. Lapides item duos Idiomorphos in Alpibus Saxi Simeonis repertos, ad Ferri venas reducendos, quorum unus Linguae Bovillae similis, alter granulis Lini seminum similibus compactus videtur. *Felicius* communicavit sectionem Anatomicam Cadaveris, in quo viscera situ contrario disposita erant; & *Gentilius* Observationes varias Medicas circa Molas. Ego tandem obtuli & descripsi *Silicem aculeatum Mercati Metalloth. Vatic.* 270. Cornua item Cervorum, Dentes ignotorum Animalium, & Ossa Elephantum petrefacta, quae repereram in Valle Arni superiori, & per se satis ostendunt multo anti-

quiora

quiora Annibalis aetate esse, tum ratione profunditatis Stratorum Argillaceorum e quibus erui; tum etiam ob varias aetates, & diversam amplitudinem Ossium ipsorum, quae Maximos Elephantes, seu Indicos, & Minores, seu Numidicos, plurium saeculorum spatio in his locis vixisse demonstrant.

Quamvis Societas Philosophicis hisce Exercitationibus potissimum sese devoverit, non tamen Hortum derelictui habuit; quinimmo ipsius splendorem & culturam provexit. Propterea *Michelius* tria Itinera peregit; primum A. MDCCXXXIV. a die XVII. ad XXIII. Iulii per Vallem Arni Inferiorem, & Umbronis, ac per Alpes Pistorienses: in Descr. Obs. Pl. N. CLII. Alterum Autumno eiusdem Anni per Agrum Bononiensem & Ravennatem, Oram Maritimam Piceni, & Alpes Cantiani. Tertium A. MDCCXXXV. a die X. ad XXI. Iunii per Oram maritimam Pisanam ac Liburnensem, & Montes Pisanos: In Descr. Obs. Pl. N. CVII.

Felicibus interim Societatis inceptis, & *Capponii* Praesidis conatibus aversus afflavit ventus, adeo ut vela statim contrahere necesse fuerit. *Capponius* propterea sponte abdicavit d. XXV. Sept. MDCCXXXV., eique suffectus fuit *Antonius* e Marchionibus *Niccoliniis*, qui cunctando rem restituere annisus est. Plantas igitur, quae in Horto tunc temporis colebantur servare studuit; & *Michelio* iniunxit ut ipsarum Catalogum conficeret typis edendum. Operi manus statim admovit *Michelius* & A. MDCCXXXVI. Catalogum conscripsit, quem modo publici iuris facimus. Continet hic, ut verum fatear, vix decimam partem Plantarum, quae ab eo tempore, quo Magni Duces Horti curam Societati Botanicae commiserunt, cultae inibi fuere, a *Michelio* assiduis peregrinationibus, vel permutatione cum Amicis Botanicis congestae; reliquae enim omnes ob Hortulanorum socordiam, vel ob propriae sedis, culturaeque

§ defe-

defectum perierant. Ingentem hanc tamen iacturam aliquatenus compensavit *Michelius* accurata ipsarum Plantarum descriptione in reliquis Operibus Postumis exhibita. Magna sane vis frigorum Plantas plures Orientales & Maritimas, & maximi Aestivi Calores Alpinas enecant quotannis in Horto nostro Hypocaustis, & Vaporariis, Umbraculis pariter, & crebris Hydrophylaciis nondum instructo. Annua haec Horti detrimenta resarcire consueverat Societas frequentibus Michelianis Excursionibus; fecitque pariter A. MDCCXXXVI. sumptibus partim suis, partim Academiae Pisanae, & *Michelium* a d. IV. Sempt. ad XXX. Nov. peregrinatum misit per Agrum Bononiensem, Ferrariensem, Patavinum, Veronensem, Montem Baldum, & Venetas Insulas. Amplissimam inde messem retulit *Michelius*, & non Hortos tantum Pisanum, & Florentinum, sed & Opera sua Postuma mirifice locupletavit. Verum non ipsi solum *Michelio*, sed & Orbi quoque Erudito fatale fuit hoc Iter, tempestate nimis varia & frigidiuscula, ingenti velocitate, ac immenso labore peractum; utpote quod viam stravit dirae Pleuropneumoniae, qua magno Amicorum luctu occubuit d. II. Ianuar. MDCCXXXVII. St. Com.

Gravissimam sane iacturam passa est Societas Botanica praecipuo Parente orbata; & ut aliqua ex parte conceptum dolorem mitigaret, tanti Viri memoriam Funebri Laudatione consecrandam esse decrevit. Id oneris libentissime suscepit Cl. *Cocchius*, & Amici merita laudesque pro dignitate prosequutus est Oratione, quam habuit die VII. Aug MDCCXXXVII. coram lectissimo Civium Exterorumque Consessu; quamque postea Typis evulgavit (96).

Miche-

(96) *Elogio di Pietro Antonio Micheli Botanico dell' A. R. del Serenissimo Granduca di Toscana, e Fondatore della Società Botanica Fiorentina, letto pubblicamente nella Sala del Consiglio di Palazzo Vecchio il dì 7. Agosto* 1737. *da Antonio Cocchi Mugellano, essendo Presidente della medesima Società l' Illustrissimo Signor Abate Marchese Antonio Niccolini. In Firenze* 1737. in quarto.

Michelio in Horti Custodia Societas benigne subrogavit d. VII. Ianuar. MDCCXXXVII. me longo proximum intervallo, voluitque inter cetera, ut *Catalogum* hunc *Michelianum* ad editionem pararem. Non multum sane promovere potui Horti nitorem, minantibus adhuc adversis Societatis temporibus. Plantas solummodo quas inibi cultas repereram, magna cura servare annisus sum, & plurium Exoticarum accessione ipsas supplere, quarum semina variis temporibus obtinui a Viris Cl. *Io. Bapt.* Lib. Barone *de Bassand.* S. C. M. Archiatro, & Botanico Eximio; *Io. Iac. Dillenio* Rei Herb. Prof P. Oxoniensi; *Io. Ammano* Prof. Petropolitano; *Iulio Pontedera* Prof. Patavino; *Angelo Attilio Tillio* Prof. Pisano; & *Petro Collinson* Philobotano Londinensi. Spatium praeterea tertium, quartum, & sextum, quae squallebant camporum in morem (quemadmodum in Tabula Horti Ichnographica in aes tunc temporis incisa apparet D. E. G.) in Areolas parallelogrammas distinxi, Buxis circumscriptas, aliorum ad instar, quae ibidem sub B. C. repraesentantur. Tandem quotannis Vere, & Aestate Plantas Officinales Studiosis demonstravi, & varia observata adnotavi, quibus *Catalogum Michelianum* Appendice supplere possem.

Illuxit tandem faustissimus Societati dies VI. Iul. MDCCXXXIX. quo FRANCISCI Caesaris Invictissimi Paternus in Optimas quasque Disciplinas Animus, Gratiosissimo Diplomate Societatem Botanicam ab interitu quodadmodo vindicavit, & Augusta Munificentia erexit. Clementissimo siquidem Patrocinio eam nobilitare dignatus est; Horti huius Caesarei curam, annua dote CCC. Aureorum, ipsi commisit; & praeclarum munus demandavit conscribendae Historiae Naturalis Etruriae suae.

Tantis itaque Auspiciis recreata Societas, alacrius in Horti sibi commissi curam incubuit, & ut Plantas su-

perioribus Annis deperditas suppleret, mihi iniunxit Autumno A. MDCCXLII. ut Etruriam Maritimam perlustrarem, & non tantum Plantas in Horti usum perquirerem; sed & in commentaria referrem quaecumque ad illustrandam Naturalem Etruriae Historiam opportuna obiter observare contigisset. Accesserunt Benigna Iussa Viri Amplissimi Nobilissimique *Emmanuelis* Comitis *de Richecourt* S. C. M. a Sanctioribus & Etrusci Regiminis Consiliis, Regiorum Vectigalium Praesidis &c., qui me voluit una eademque opera investigare, atque examinare plurima & varia Metalla, quae in illis Regionibus Medio Aevo effodiebantur. Duorum itaque Mensium spatio, qua maiore potui diligentia, peragravi universas fere Provincias Pisanam, Liburnensem, Volaterranam, & Massae Veternensis. Pari consilio perlustravi Mense Octobri Anni insequentis Alpes Bargenses, Lucenses, & Apuanas, ac Provinciam Petrasanctanam, non Plantis tantum, sed & Metallis, ac Lapidicinis celebratissimis refertam. Mense tandem Martio A. MDCCXLV. a superius laudato Patrono meo Summo D. Comite *de Richecourt* iussus sum invisere, & accurate examinare Aluminis Fodinas quae in Agro Montisrotundi prope Massam Veternensem paulo pridem reclusae fuerant. Tribus hisce Peregrinationibus non tantum Plantas plurimas in Hortum intuli; sed & innumera ferme Physica Cimelia mecum reportavi. Ut autem pro virili symbolam ad illustrandam Etruriae Naturalem Historiam conferrem; praeter Descriptiones, & observata circa usum Metallorum, conscripsi Hodoeporica, Physicis, Medicis, Antiquariis, & Historicis observationibus referta, & olim fortasse edenda, quorum ideam exhibui in Praefatione ad Tomum II. *Epistolarum Clarorum Belgarum ad Antonium Magliabechium nonnullosque alios* (97).

Aca-

(97) Prodiit Florentiae A. 1745. in 8.

Academicas Exercitationes quod adtinet; d. XXXI. Aug. A. MDCCXL. *Ioseph M. Xaverius Bertinius* Med. D. in Consessu Societatis perlegit Historiam sectionis Cadaveris *Francisci* Marchionis *Puccii*, cuius epitome edita deinde fuit in *Novis Litterariis Florentinis* (98); in alio autem Publico frequentissimo Consessu habito d. .. Sept. MDCCXLIV. in Schola Magna Lycaei Florentini, perlegit elegantissimam Dissertationem *de Hydrargyri usu in Medicina*, quam deinde Typis evulgavit (99). Tandem *Io. Dom. Civininius* Med. D. Aestate Anni insequentis, in alio Consessu recitavit Historiam sectionis Cadaveris Feminae cuiusdam, in quo tumor insignis cerebriformis in Ovario dextro repertus fuerat.

A. MDCCXLV. novae Leges sancitae fuere, in quas iurarunt Socii; & *Antonio Niccolinio* Praesidi, qui sponte abdicavit, suffectus fuit *Io. Gualbertus Franceschius* Patr. Flor.

Studiosorum interea commoditati ego inserviens, & Horti nitori, ac utilitati prospiciens, Plantas universas humi consitas in Areolis sex Spatiorum B. C. D. E. F. G. iuxta Tournefortianarum Classium seriem distribuere orsus sum, methodo in Horti descriptione inferius adnotanda; opportunis locis *Hippocastanos*, & *Aceres Platanoides* interserens, ut Plantis subiectis, & exhilioribus, Solis ardores melius defenderent. Bibliothecae demum Pub. Magliabechianae Praefectura, & crescentes quotidie Clinicae occupationes ocium mihi ad accuratam, assiduamque Horti Custodiam ademerunt, & Botanicis Peregrinationibus vacare amplius non permiserunt, pedem Urbe efferre prohibentes. Accesserunt aliae quaedam causae, quae a suscepto munere abstinendum mihi esse monuere; quapropter honestam missionem a Societate postulavi Aestate

A.

(98) Fog. 38. de 16. Sett. 1740.

(99) *Dell' uso esterno, e interno del Mercurio: Discorso di Giuseppe Maria Saverio Bertini Fiorentino.* In Firenze 1744. in quarto.

A. MDCCXLV., & vix Maio insequenti obtinui, meum in locum suffecto *Xaverio Ferdinando Manettio* Med. D., qui Autumno A. MDCCXLV. Botanicum Iter egerat per Provinciam Mugellanam, & aliud egit Autumno insequentis Anni per Alpes Vallisumbrosae, Camalduli, Alverniae, Montis Acuti, perque Provincias Perusinam, Cortonensem, & Arretinam; tandem A. MDCCXLVII. *Catalogum* edidit *Seminum Plantarum* quarumdam *Horti huius, cum exteris Botanicae Cultoribus commutandorum* (100).

Ut finem huic nimis fortasse longae Historiae imponam, subiungenda est brevis descriptio Horti ipsius, quam illustrabit adnexa Tabula Ichnographica; Scenographia item Horti universi, expressa (non tamen satis feliciter) in fronte Praefationis huius; & Scenographia Insulae in centro Horti sitae, conspicua in fronte Catalogi Micheliani.

Universa igitur Horti planities, figurae fermè quadratae, in octo Spatia dividitur, & octogonam amplamque in medio Insulam A habet Piscina pariter octogona circumscriptam, & proceris Platanis, Cupressisque obumbratam. Amoenissima Ambulacra pressis tonsisque *Buxis*, & Fictilibus *Mala Limonia*, *Aurantia*, aliaque Exotica Arbuscula substinentibus ornata; Pergulae item *Laurocerasis*, *Myrtis*, aliisque perpetua fronde virentibus Plantis contextae Spatia distinguunt. Spatium quodlibet in Areolas plures dividitur plerumque parallelogrammas, margine lapideo, vel Buxis circumscriptas, & intervallis, seu semitis distinctas. In marginis fronte insculptus est numerus, quo Areola ipsa a ceteris eiusdem Spatii differt: singulae vero Areolae octo plerumque diversis Plantis consitae sunt, peculiari numero

(100) *Catalogus Plantarum nonnullarum Horti Academiae Physico-Botanicae Florentinae, quarum semina hoc Anno 1747. ad publicam utilitatem collecta, exteris Botanicae Cultoribus in commercium exponuntur, ut totidem novis, ac exoticis permutentur, a Xaverio Manetti Medicinae, & Botanices Professore, eiusdemque Horti Custode.* In f. expanso.

mero margini insculpto indicatis. Ipsa inter se Spatia situ distinguuntur; Primum scilicet Occidentale inferius *B*. Plantis consitum Classis Tournefortianae I. II. & III. Secundum Occidentale superius *C*. Plantis Cl. IV. V. & partim VI. ornatum: Tertium Boreale dextrum *D*. Plantis Cl. VI. reliquis, & Cl. VII. consitum: Quartum Boreale sinistrum *E*. Plantis Cl. VIII. IX. X., & XI. destinatum: Quintum Orientale superius *F*. Plantis Cl. XII. XIII. & XIV. replendum; Sextum Orientale inferius *G*. Plantas Cl. XV. XVI & Graminifolias, eorumque affines expectat: Tandem Septimum Meridionale dextrum *H*, & Octavum meridionale sinistrum *I*. Arboribus & Fruticibus in quincuncem dispositis consita sunt. Quatuor Horti Anguli Silvulas (7) *Ilicibus*, *Lauris*, similibusque Arboribus constantes, & Plantis Alpinis, Frigidarumque Regionum propriis destinatas habent. Horti Parietes *Malis Aurantiis*, *Citreis*, *Limoniis*, aliisque Pomiferis Plantis; scandentibus item, ac praesertim *Vite quinquefolia Canadensi*, *Periplocis*, & *Clematitibus* variis vestiuntur. Iuxta Occidentalem Parietem fluit largus ac perennis Aquae Rivus (4) a Mynione deductus, qui Piscinam uberi proventu supplet, & Plantis irrigandis inservit. In interiori & exteriori Piscinae margine, quemadmodum & in subselliis secus Rivum (4) & Borealem Parietem (5) ad MCC. Vasa Fictilia digesta sunt peculiaribus numeris notata, variisque Plantis consita, praeter alia plurima & maiora secus Ambulacra, perque Insulae solum sparsa. Tandem in Insulae, totiusque Horti centro *A*. Fons est perennis, quem circum Plantae plures Palustres in Fictilibus non perforatis dispositae sunt. Numerus 1. Maiorem, N. 3. minorem Horti Portam indicat; 2. Custodis domicilium, & Seminarium, quod olim *Maliis Citriis* consitum erat. In extremitate Ambulacri 5. situm est Hibernaculum nimis amplum, adeoque non satis tepidum.

Iis

Iis praemissis, quae ad Horti historiam pertinent, aliqua modo subnectenda sunt ad Michelianum hunc Librum spectantia. Prima eius pars, Catalogus scilicet Plantarum quae in hoc Horto colebantur A. MDCCXXXVI a *Michelio* conscriptus, iam ab A. MDCCXXXIX. typis expressa iacet. En vobis, Rei Herbariae Studiosi, unam e magno Naufragio Tabulam, en Vobis, opusculum quod Cl. Auctor praepropera heu! nimis morte interceptus absolvere non potuit. Quum enim quotidie immensis, & maioris momenti Operibus insudaret, ut Publico prodessent quae privatus invenerat, & ut fidem Orbi Litterario datam persolveret, in Aestatem insequentem distulerat observationes plurimas, sine quibus Catalogus hicce perfici non poterat. Hoc Vos scire oportuit, ut aequius iudicium ferre possitis de Viro Optimo, cui Urbs nostra, & Resp. Litteraria universa plurimum debent.

Hoc Ego Opusculum ad editionem parare iussus a Societate Botanica, perpaucis tunc Libris instructus, & Clinicae Studiis, ac Bibliothecae Magliabechianae cura distractus, operam omnem impendi, ut minus squallens, minusque incomptum in publicum prodiret. Subsecivis itaque horis lacunas plures, quibus antigraphon scatebat, complere conatus sum, institutis, continuatisque iisdem observationibus, quas memineram Immortalem *Michelium* sibimet proposuisse perficiendas. Nomina item CL. circiter ex iis Plantis, quibus in ultimo suo Itinere per Venetam potissimum Ditionem instituto collectis Hortum ditaverat idem Praeceptor meus Amantissimus, suis locis subinde inservi; ac nonnullas rariores Plantas descripsi, & in aes incidi curavi. Commodis denique Tyronum inserviens, adieci nomina in Officinis Pharmaceuticis, & apud Vulgus usitatiora. Consului potissimum Opus Botanicum Celebris *Caesalpini*, qui Etruscas Plantas in natali sede a

se

se observatas graphice describit, multa ad Philologiam & Medicinam pertinentia eleganter discutit; Plantas a *Dioscoride*, ceterisque Veteribus Botanicis memoratas illustrat; tandem nomina in Officinis nostris adhuc dum trita subnectit. *Antidotarium Florentinum*, & *Petri Andreae Matthioli Commentaria in Dioscoridem* Edit. Italic. Valgris. in f. cum magnis figuris, quae Pharmacopoeorum nostrorum manibus teruntur, evolvenda mihi necessario fuere, ut suis Plantis manca illa, & vaga nomina adiungerem.

Haec autem nomina (lubens fateor) fortasse non omnino propria nonnullis Plantis erunt, in quibus praesertim minutas, at constantes, & aeternas differentias *Michelius*, ea qua praeditus erat oculorum acie, observavit. Huic incommodo mederi non poterimus, nisi quando, magno Reip. Litterariae emolumento, edita sint reliqua Micheliana Opera Postuma, in quibus Vir ille Eximius, inter cetera, Plantas a *Caesalpino*, & reliquis Italis Botanicis descriptas illustrare conatus est, diuturna observatione, & sedula natalis loci inspectione. Interim frui tuto potestis hoc qualicumque labore in eum tantum finem a me suscepto, ut Plantas indicarem, quarum frequentior est, aut esse potest usus in Medicina: Repetita siquidem observatione compertum est minutas hasce, & technicas differentias, parum aut nihil mutare vires Medicas, quae plerumque aequales sunt in omnibus fere Speciebus Generis alicuius Plantarum.

Reliqua Officinalia, & Communia nomina, ex variis Scriptoribus decerpta, si cui minus congrua videantur, & pluribus toto genere diversis Plantis communia, is non fidem, diligentiamque meam repraehendat, sed potius Scriptorum incuriam, qui fecundam minus, & minus constantem Naturam existimantes, non adeo solliciti fuere in exacta Plantarum ab ipsis obser-

 vata-

vatarum descriptione conficienda, insignes quasdam differentias culturae varietati, & Naturae oscitantiae tribuentes. Altera, & potissima ratio est, quod iis temporibus, quibus reviviscere Bonae Artes coeperunt, Clarissimi Rei Medicae & Herbariae Scriptores in eo potissimum insudarunt, ut Plantas circiter septingentas ab *Hippocrate*, *Theophrasto*, *Galeno*, *Dioscoride*, *Plinio*, ceterisque veteribus Botanicis nomine plerumque tenus descriptas, seu potius adumbratas, pervestigarent, hasque se reperire posse putarent in ipsa Europa, & eius praesertim regionibus, quae nullam soli, vel Coeli temperiei similitudinem habent cum locis, in quibus prisci Materiae Medicae Descriptores Medicinam fecerunt, vel peregrinati sunt. Quam recte ex voto res haec illis cesserit, ignorare non potest quicumque Celebriorum Botanicorum, qui Saec. XV. XVI. & XVII. inclaruere, scripta pervolverit. Hinc acres illae, & ingloriae disceptationes magno Medicinae detrimento subortae sunt, singulis toto Caelo diversas Plantas pingentibus, & singulis illas quas pingunt, veras, genuinas, & legitimas *Dioscoridis* ostentantibus. Tertiam, & potissimam ambiguitatis huius causam esse puto, quod Veteres illi Scriptores in censum familiamque Vocabulorum Medicorum assumpserunt vaga quaedam, & absurda nomina ab imperitis Agricolis, Mulierculisque superstitiosis temere imposita.

Fateor quidem in his congerendis aptandisque, molestissimi laboris pertaesum fuisse me, praesertim aliis curis distractum; propositum tamen urgere placuit eo potissimum nomine, ut ostenderem Rei Medicae Candidatis, quantopere necessarium sit Plantas nominibus technicis, propriisque addiscere, & aequivoca illa atque absurda nomina, maiore Generis Humani commodo, oblivioni tradere. Verum Cl. Praeceptoris Scripta interpolare, & pannum purpurae adsuere relligio

mihi

mihi fuit; quapropter ea quae ipse adieci asterisco distinguenda curavi.

Unum adhuc monendi supersunt Aequi Lectores, quod nempe si videant *Michelium* in conficiendo Catalogo hoc, exactissimas Clarorum Botanicorum recentiorum, *Vaillantii* praesertim, *Boerahavii*, ac *Dillenii* observationes sequutum, in nonnullis Plantis describendis a novis eorumdem Methodis discessisse, & vetustiora *Tournefortii* nomina usurpasse, id non *Michelii* inconstantia quadam admissum putent, vel quod ipse parvi fecerit labores Doctissimorum Virorum, quibus plurimum se debere lubens fatebatur; sed potius properandi studio tribuant, ac spei cuidam ultimae manus operi admovendae. Ego autem de iis variandis non adeo sollicitus fui, tum ut quam minima mutatio in antigrapho fieret; tum etiam quia non plane tunc memineram, an aliquid super his peculiariter observasset ac adnotasset *Michelius* in reliquis suis Operibus, in quibus characteres etiam Novorum quorumdam Generum Plantarum in hoc Catalogo subinde constitutorum graphice descripserat; quemadmodum in *Appendice* fusius adnotavi.

Quum interea A. MDCCXXXIX. *Michelii* universam Physicam supellectilem, Bibliothecam, & Manuscripta coëmerim, ac evolvere inceperim, facile animadverti Catalogum hunc Michelianum, typis paulo pridem descriptum, mendis nonnullis scatere, veritusque sum ne macie sua Lectoribus parum sese commendaret, & Auctore suo minus dignum videretur. Quapropter recensendum, & rursus ad incudem revocandum ratus, *Appendicem* ei attexere constitui A. MDCCXL., qua vulnuscula sanarem, & inopiam supplerem; & qua, fateor, sperabam posse me specimen aliquod dare profectus, quem habueram in Rei Herbariae studiis *Michelio* duce per octo Annos excultis. Obstitit tamen votis

meis dira Arni Inundatio, quae Florentiae contigit d. III. Decemb. eiusdem Anni, & Bibliothecam meam misere vastavit, quemadmodum in Dissertatiuncula de *Ephemeris* (101) narravi: corrupit siquidem Sceleta varia Plantarum accuratius examinanda, & Schedas plurimas, in quibus Vere & Aestate praegressa, assiduo labore, adnotaveram nomina, descriptiones, & analyses microscopicas aliarum Plantarum. Accesserunt plures aliae causae, quibus *Appendicis* editionem ad hunc usque diem differre coactus sum, & quas fusius exposui in Praefationibus ad Tom. I. & II. *Epistolarum Clarorum Belgarum ad Magliabechium nonnullosque alios* (102) ut Crambem recoquere opus non sit. Utrum vero officio & proposito meo fecerim satis, iudicium esto penes Benevolos Lectores, quos ut ausus meos aequi bonique faciant etiam atque etiam rogatos velim.

(101) *Lettera di Giovanni Targioni Medico del Collegio di Firenze, e Professor Pubblico di Bottanica, all' Illustrissimo Sig. Barone Gio. Batista de Bassand Archiatro dell' Altezza Reale del Serenissimo Francesco III. Duca di Lorena e Bar, Granduca di Toscana, Re di Gerusalemme &c. &c. sopra una numerosissima specie di Farfalle vedutasi in Firenze sulla metà di Luglio 1741. In Firenze 1741. nella nuova Stamperia di Gio. Batista Bruscagli e Compagni.* In 4.

(102) Prodierunt Florentiae A. 1745. ex Typographio Io. Bapt. Zannonii ad insigne Apollinis in 8.

DISCORSO
DI ANTONIO COCCHI
MUGELLANO
SOPRA L'ISTORIA NATURALE
LETTO DA LUI PUBLICAMENTE IN FIRENZE
IN OCCASIONE DEL RISTABILIMENTO
DELLA
SOCIETÀ BOTANICA FIORENTINA
IL DÌ II. DI SETTEMBRE MDCCXXXIV.

OBILE ed antica questione fu sempremai ed è tuttavia tra' filosofi, se l'uomo per la sola sua naturale inclinazione sia portato a bramare la compagnia degli altri uomini, ovvero se solamente di se medesimo innamorato ed altrui invidioso e molesto goda della solitudine e della contenzione e della rapina. Io confesso che essendo avvezzo a sciogliere i dubbi che mi si presentano colla sperimentale osservazione, mi sento costretto a riconoscere nel cuore umano un certo senso di benevolenza dal quale dipende il diletto che noi veggiamo che la maggior parte ha nel giovare altrui ove il proprio interesse non s'inter-

terponga. Dal vigore e dalla delicatezza del qual senso interno di spontanea benevolenza par che misurare si debbano e non d' altronde i piccoli ed i grandi eroi.

Un illustre argomento di questa natural forza che senz' altro motivo conduce l' uomo a procurare il bene di molti da lui nemmen conosciuti, e la cui gratitudine ei non ispera talora, sicuramente può trarre il mondo da quest' istessa vostra adunanza, poichè non per altro avete voi voluto celebrare con essa questo giorno ed a me comandato avete che da questo augusto luogo io parli, se non per render palese a tutti l' eroica intenzione vostra di formare una Società filosofica per ampliare ed accrescere e spargere quanto si possano comunemente le più recondite verità delle scienze che an per oggetto la contemplazione dell' eterne immutabili leggi della natura. E poichè questo nobil pensiero nato in voi dal solo natural genio benefico può aver molte utilissime conseguenze e per voi medesimi e per tutta la città nostra, non dee parere inopportuno il considerarle ora alquanto, non solo acciocchè voi dagli stimoli della prudenza incitati con maggiore alacrità conduciate a fine una sì nobile impresa, ma acciocchè espostane alla riflessione d' ognuno l' importanza, più facilmente da voi s' ottenga la comune approvazione, la quale suol essere più d' ogni altro premio bramata dall' anime grandi.

Per ben comprendere quanta influenza aver possa nella publica felicità questa vostra generosa risoluzione, pare necessario primieramente il riflettere che gli uomini colla sola natural forza della loro mente non sono abili a far lor pro od a fuggir lor danno, senza l' aiuto de' materiali strumenti non solo del corpo loro, ma degl' innumerabili altri corpi che gli circondano. Le potenze poi e le operazioni dell' uno sopra l' altro di tutti questi corpi ubbidiscono con maraviglioso costanza ed esattezza alle medesime leggi sempre invariabili, le quali perciò an dovuto gli uomini con diligentissimo esame intraprendere ad indagare. Ed essendo i sensi nostri deboli ed

ottusi

ottusi e la composizione della materia infinitamente varia, è stato necessario il raccogliere istoricamente le osservazioni e le scoperte particolari sopra ciascun differente genere di corpi, onde resulta l' esperienza, sulla quale tutte l' arti nostre sono fondate.

Dalla multiplicità e dall' eccellenza delle quali arti dependono principalmente i comodi tutti e le delizie della vita, e quella beatitudine di cui l' uomo s' osserva esser tanto bramoso, e che consiste nella facoltà di esequire buona parte delle sue voglie. Onde è manifesto che le naturali e scientifiche ricerche le quali discuoprono le necessarie affezioni della materia e le forze di ciaschedun corpo contribuiscono più di tutti gli studi all' umana felicità, e che moltissime e publiche e private sventure non d' altronde bene spesso an potuto aver origine che dall' ignoranza di qualche fisica verità. E siccome le combinazioni delle cose sono infinite alcuna verità naturale peravventura non vi è cotanto minuta e particolare che d' innumerabili prodigiose conseguenze non possa esser feconda.

Chi mai per esempio creduto avrebbe che il non osservare una per altro facilissima a conoscersi semplice e costante proprietà d' una pietra che in moltissimi luoghi si truova comunemente, e di cui alcune altre forze più patenti erano state con diligenza grande scoperte e celebrate dovesse privare gli antichi del commercio colle più remote nazioni e della sperimental cognizione della grandezza e figura e parti ed abitanti della terra, onde i loro scritti ripieni sono di tante false e ridicole relazioni ed ipotesi favolose? Ognun s' accorge che io intendo di quella insigne efficacia della calamita, per cui ella dimostra il settentrione e 'l mezzogiorno, e che essendo stata felicemente osservata da' moderni diè loro l' ardire di mettersi per l' ampio mare aperto ond' ei poterono al più remoto termine dell' Affrica navigando intorno riconoscere i lidi orientali dell' Asia di così dubbia fama, e dirigendo a ponente il lor corso poterono ritrovare le affatto ignote terre d' America. Le

conse-

conseguenze delle quali navigazioni come ancora di quelle ai lidi settentrionali dell' istessa nostra Europa che prima erano cotanto oscuri voi ben le sapete, e forse non passa giorno che qualche godimento o ne' cibi o nelle vesti o nella varia supellettile non ne sentiate.

Perniciosa sembra essere stata in ogni tempo al genere umano la guerra, ma pure chi ha bisogno di difendersi con essa, di vincere e d' espugnare, e d' acquistarsi con si efficace mezzo la pace, non potrà non riconoscere l' immenso vantaggio che all' arte militare ha prodotto l' uso di quella polvere di potentissima esplosione che quel Tedesco contemplativo come dicono vi applicò il primo, e non potrà s' io non m' inganno senza qualche maraviglia reflettere come una così importante invenzione aver potesse origine da una particolare esperienza che due secoli avanti innocentemente e per suo diletto fece sopra le facoltà del nitro il sommo naturalista de' secoli barbari il Francescano Bacone, imitando coll' accendere quella sua nota mescolanza nell' aria aperta l' effetto del tuono e del fulmine.

E chi può mai ridire tutte l' utilità di quell' unica e bellissima osservazione del moto circolare del sangue negli animali? Del qual moto qualche confusa idea sembra che avessero ed Empedocle ed Ippocrate, come si vede in quell' insigne frammento che del filosofico poema del primo ci ha conservato Aristotele, ed incontrandosene alcuni indizi negli scritti del secondo. E benchè molto più chiaramente l' indovinassero in parte servendosi più che d' altro del loro ingegno e Michele Villanovano, e il Colombo, e il Cesalpino, tutti però inutilmente ne parlarono finchè non ne diede al mondo intera sicurezza l' Harveo servendosi delle sezioni de' cadaveri e de' vivi animali, e dell' osservazioni degl' insetti col microscopio, e portandosi in quel suo ingegnoso libro da sagace ed accuratissimo naturalista. La quale scoperta ha tra gli altri quel si grand' effetto prodotto ch' ella ci ha costituiti abili a distinguere tutto ciò

che

che di buono e di vero si ritruova nelle memorie di ben duemil' anni sopra la medicina dal molto falso e fantastico che insieme vi fu mescolato. Onde al presente rigettando tutto ciò che ne' libri degli antichi risguarda la spiegazione de' fenomeni del corpo umano, che per mancanza di quella sola notizia totalmente è fallace, possono i dotti e savi medici ritrarre ed usare le istoriche osservazioni sul corso de' mali e sugli effetti de' rimedi delle quali osservazioni moltissime pur ci sono state fin da' secoli più remoti da quei buoni e valenti uomini trasmesse.

Degna altresi di somma lode fu la diligenza usata principalmente dal nostro Redi sulla generazione degl' insetti la quale ha spogliato il mondo di quella ridicola e vanissima opinione, che i corpi organici dell' innumerabili razze di quelli animali tanto più maravigliosi quanto più son minuti non seguitassero come gli altri le loro specie, ma che da poca e inanimata materia senza veruna costante legge con istrana mutazione si formassero, e da un non inteso moto che putredine chiamavano vita prendessero. Opinione che oltre all' essere assurda teneva ognuno nel continuo dispiacere di credere impossibile il difendere o i cibi o le vesti od altre cose fatte in uman uso dall' invasione di quelle minutissime bestie imaginate di spontaneo nascimento, e i medici sanno di quanti altri errori nell' esercizio della lor arte ell' era cagione. E tanto era difficile il non lasciarsi preoccupare o per semplicità o per inavvertenza da questa allor comune credenza ch' io non so che alcuno anco eccellente filosofo fuori di Pitagora s' accorgesse mai della sua falsità, onde non senza compassione s' osserva che non ne furono esenti nemmen l' Harveo ne il Galileo che fur del mondo sì gran maliscalchi.

Uopo non è ch' io parli di quell' altra pur singolare osservazion naturale che nobilita molto la nostra patria ov' ella per la prima volta fu fatta, io intendo la scoperta della gravità dell' aria, poichè tali ne sono state le conseguenze,

§ § §　　che

che per mezzo di essa anno gli uomini appresa l'arte non solamente d'intendere ma in molti casi ancora di regolare i moti occulti che si fanno dentro la nostra atmosfera. Che se all'utilità d'alcune poche sciolte e nuove cognizioni s'aggiunga quella che producono le diverse serie di esse innumerabili e coll'esperienza di più secoli stabilite onde resultano le varie parti della fisica, voi ben vedete che nulla forse può tanto meritare la publica gratitudine quanto il promovere e coltivare le scienze naturali. Il che facendosi vengono per necessità a rendersi comuni le matematiche, la mecanica, l'astronomia, l'istoria naturale, l'anatomia, e la chimica, e molti altri bellissimi studi, nella non curanza de' quali principalmente consiste la barbarie delle nazioni.

Ed al contrario ove i lumi di queste scienze discendono fino agli artisti, quivi necessario è che si trovi l'abbondanza la magnificenza e l'erudito lusso e che vi si creino le ricchezze di tutti gli altri beni producitrici. Io parlo de' maestri principali dell'arti più ingegnose, non della servil condizione de' subalterni ed infimi operarii, i quali dovendo sempre ciecamente altrui ubbidire, la stupidità e l'ignoranza, come osservò leggiadramente Omero, è a loro dono di Giove.

Ma se all'eccellenza di tutte l'arti contribuiscono principalmente le cognizioni naturali, come ne ha mostrato l'esperienza in questi ultimi secoli, la medicina che tralle arti tiene senza contrasto il primo luogo, deve unicamente a questa sorta di studi quella chiarissima luce nella quale ella si trova al presente collocata, nulla valendo in contrario l'esempio di quei che pur medici sono e che tutto giorno introducono nel sangue de' miseri mortali tante stranissime materie, non solo senza sapere quali mutazioni elle debbano soffrire ed a quali termini pervenire nel lungo e da lor non inteso viaggio dei canali del corpo umano, ma senza averle nemmeno mai vedute, ne lettane la minima descrizione negli storici naturali, non che indagatane la natura colle proprie ricerche.

Quan-

Quando poi oltre agli artefici e a' medici le naturali notizie pervengono, come non è impossibile, fino alle menti de' grandi, a' quali la fortuna suol porre in mano il governo de' popoli, è manifesto che' ei sanno allora molto meglio giudicare della publica felicità ed opulenza, e stabilire i mezzi di mantener l' erario e il commercio, e possono per se medesimi più comodamente fare le prudenti osservazioni ne' loro viaggi, e dirigere con maggiore applauso la loro magnificenza, difendendosi così dalla sazietà e dalla noia, per mezzo della rara e sommamente stimabile arte del godere. Nè sincero godimento alcuno par che esser vi possa per chi è privo del bene dell' intelletto, cioè della facoltà di conoscere il vero.

E perchè la verità e l' assurdità di qualunque cosa proposta si conosce dalla coerenza o contradizione colle precedenti certe e sicure notizie, nè nulla vi è di più certo tra gli uomini dell' esperienza, è manifesto che è più idoneo a discoprire le fallacie altrui e perciò meno soggetto all' inganno e all' errore chiunque di maggior numero di sperimentali verità è fornito, e questi se ben si considera altri esser non può che l' ingegnoso naturalista. Quindi è, che in quelle nazioni ov' è più scarsa e più negletta la natural sapienza, quivi più frequenti s' incontrano anco in questo lucidissimo secolo gli esempi di quelle vergognose e sventurate illusioni che produr suole non solamente nel piccolo e stolido volgo, ma tra i nobili ancora, la vanità de' cabalisti, degli astrologi, degli alchimisti, de' cavatesori, de' ciarlatani, e se altri vi sono simili perniciosi impostori.

Meno dannosa è per lo più ma non però senza qualche vergogna e senza biasimo la semplicità di coloro che pieni d' errori popolari dan fede a tutte le favole di cui abondano i libri de' filosofi plebei, che ad ogn' ora propongono esperimenti che non succedono, del qual vizio infetti sono molti istorici ed oratori e poeti per altro assai riguardevoli, e solamente liberi ne sono coloro che qualche perizia anno della

vera naturale istoria, e della sperimentale filosofia. Della quale altresì bisogna essere affatto privo per lasciarsi vincere dagl' ingannevoli discorsi d' alcuni tanto più pericolosi quanto ei son propagati con qualche apparenza d' ingegno e di dottrina, che spargono negli animi de' giovani semi di disprezzo per gli studi più belli.

Creda pure altri che inutil sia lo studio del Greco nol crederà già il dotto naturalista il quale non solamente vede che quasi tutti i nomi che s' adoprano nelle scienze anco i modernamente imposti sono di quella lingua, ma si è di più accorto che dall' esatta e critica intelligenza de' passi difficili che s' incontrano ne' più antichi osservatori che Greci furono, infinite bellissime notizie dell' uso d' alcune materie ci sono state scoperte dal Colonna, dal Salmasio, dal Raio e da alcuni altri, e molte ancora vi restano a schiarirsi, senza le quali la vecchia tradizione nell' istoria naturale di quel popolo sì glorioso e sì grande sarebbe stata interrotta.

E come non potrà maravigliarsi il fisico sperimentatore che un simil fato d' esser predicata inutile da alcuni de' nostri creduti sapienti abbia avuto l' analisi, quale ella oggigiorno per tutto s' adopra per mezzo dell' arimmetica universale i cui metodi anno prodotto i maravigliosi progressi che l' età nostra ha fatti nelle matematiche e nella fisica sopra le antiche?

Ed altri studi pur vi sono che tanto meno meritavano d' essere vilipesi quanto più avevano contribuito alla fama e alla fortuna di chi gli depresse, e per esser eglino diretti alla conservazione della sanità e al prolungamento della vita principal fondamento dell' umana felicità. Io intendo di quegli studi che costituiscono la medicina, la quale non posso dissimulare che tra di noi riceve non piccolo oltraggio da una sparsa tra molti incredulità della sua efficacia. Non voglio qui ricercare l' origine di questa opinione, potendo ella forse non essere altro nella nostra città di parlare avida, come osservò

il

il nostro istorico, che una mera repetizione del particolar parere d' alcuni spiegato con fasto d' ingegno e di lettura contra questa a loro mal nota professione. Sarebbe facile il dimostrare le loro fallacie se or fosse opportuno, poichè l' esercizio castrense ed urbano di quest' arte tra numeroso popolo e principalmente ne' più insigni spedali, l' apertura frequente de' cadaveri, le cognizioni anatomiche e fisiche, la lettura de' libri antichi e moderni, e le scienze del moto, fanno toccar con mano la verità di queste due proposizioni. La prima si è che vi sono alcune infermità di lor natura incurabili, di cui però l' accorgersi al primo loro apparire è effetto della somma eccellenza nell' arte. La seconda che molte altre infermità possono con sicuro metodo curarsi, e neglette e abbandonate al natural corso senza verun discreto aiuto finiscono per lo più nella morte o passano in altre peggiori od incurabili.

A questa erronea incredulità dell' efficacia della medicina non si può sperar che si oppongano se non gli amanti della naturale istoria e filosofia, i quali veggono l' insufficienza delle opposizioni, ed insieme conoscono che toglienaosi quest' arte, bisogna rinunziare al pensiero di mantenere non che di porre in più florido stato le parti tutte della fisica, dal complesso delle quali resulta il pregio de' medici non volgari. Io non nego che vi possano essere e matematici e filosofi insigni senza esser medici, ma è noto altresì che finora la molto maggior parte di loro, qualunque ne sia stata la cagione, o medici furono o del tutto o in parte o essere lo volevano.

A' soli naturalisti dunque appartiene come effetto del lor metodo di studiare e della multiplice lor cognizione il possedere quella principal parte dell' umana sapienza che consiste nell' esser privo d' errori, evitando non solamente la troppo facile credulità, ma la non meno erronea troppo ritrosa diffidenza de' nostri sensi e della nostra ragione. Nè sembra esser l' ultimo tra' vantaggi che la scienza naturale può apportare al nostro ingegno, quella rara e perciò stimabilissima unio-

ne

ne delle critiche e delle scientifiche dottrine poichè non solo io credo che gli studi che molti di voi fate con tanta lode intorno alla nostra volgare eloquenza, della quale omai niun popolo Italico vi contrasta l' impero non possano ricevere alcuno oltraggio dalle fisiche ricerche, ma sono affatto persuaso che elle vi daranno materia onde congiugnere alle scelte parole i profondi pensieri, ed illustrare la vostra Greca e Latina erudizione colle bellissime moderne scoperte. Massime avendo l' esperienza mostrato che non è impossibile in questo secolo così abondante d' aiuti per ogni sorta di studio il trapassare i troppo angusti confini ne' quali erano tenuti per l' addietro molti de' grandi ingegni, cioè nell' infanzia del solo volgare o del Latino scolastico e ne' pochi frammenti dell' antica fisica onde è composta la non più tanto celebrata filosofia d' Epicuro, di cui non è gran tempo che alcuni erano tanto fastosi, e però non sarebbe vanità il credere che dopo tanti progressi delle varie scienze potesse omai farsi quel fortunato innesto d' elegante facondia colla sublime sapienza al quale par che indarno aspirassero i vastissimi ne' tempi loro e per altro sommamente stimabili ingegni d' Aristotele, e di Platone.

Ma perchè non basta a render l' uomo felice la chiarezza dell' intelletto senza la bontà e pace del cuore conviene considerare alquanto se anco per questo bene aver possano qualche efficacia le naturali cognizioni. Bene tanto stimabile che ad esso solo par che sieno state sempre dirette le mire de' più savi filosofi di tutti i secoli e di tutte le nazioni. Poichè non per altro che per ottenere la tranquillità dell' animo che è l' ultimo scopo della morale filosofia tanto si applicarono alla fisica gli antichissimi sapienti collocando gran parte della felicità nello scoprire le vere cagioni delle cose.

E certamente l' indagare quali sieno i legami che tengono i grandissimi corpi degli astri sempre in regolari distanze ed in moto uniforme per l' immenso universo ed il vedere che non altra è la forza che produce l' operazioni delle mi-

nime

nime parti della materia sopra la terra, deve rapir l'animo dello spettatore naturalista in una tranquillissima e dilettevole contemplazione della serie connessa ed ordinata delle cagioni subalterne, ed in una quieta ammirazione dell'unità e semplicità della cagion somma e primaria, la quale fu perciò dalla nostra maggior musa chiamata quel punto dal quale dipende il cielo e tutta la natura. Onde ne' dispiacevoli eventi nulla può mai tanto facilmente domare il cuore umano come disse divinamente Omero quanto la considerazione della necessità, cioè della dependenza degli effetti dalle loro cagioni.

Quindi è che i naturalisti per quella loro innocente abitudine d'osservare e d'intendere le proprietà delle cose senza detestarle quando elle riescano incomode, sono perciò i più atti di tutti gli uomini a soffrire pacificamente l'altrui odio, l'ira, l'invidia, la vanagloria e le altre passioni che vizi chiamansi dell'umana natura. Ove al contrario coloro che il genio sperimentale non anno e della natural filosofia sono affatto ignoranti, il mondo riempiono di satire e di querele, e colle loro chimeriche imaginazioni non d'altro parlano che di riformare le republiche, e togliendo gli abusi cioè mutando i sensi e gli affetti credono che ridur potrebbono gli uomini al secol d'oro.

Ma considerando che innumerabili libri sono stati scritti da' filosofi per migliorare i costumi degli uomini inutilmente, credo che meriti la vostra deliberazione il pensare se non forse sia meglio che voi vi propongbiate un contrario vanto a quel famoso di Socrate e che tentiate di ricondurre la filosofia dagli uomini al cielo, ov'è la sua sede più gloriosa. Certo è dall'istoria che alcuni di quella scuola si poco moderati furono che giunser fino ad occupar la tirannide delle lor patrie, e se esser non si voglia troppo timidi amici del vero, negare non si potrà che per contentare la mente umana mai furono sostituite alle ricerche ed osservazioni d'Anassagora e di Talete

le fantasime ed i folletti di cui son piene le socratiche carte, e le tanto famose idee colle quali si confondono alcuni malamente filosofi trattando l'ombre come cosa salda.

Se dunque vi può essere beatitudine tra i mortali ella deve principalmente consistere nella quiete e perfezione del cuore e dell'intelletto, la quale non può nascere se non dalla cognizione delle verità naturali. Della curiosità delle quali e delle osservazioni necessarie per acquistarle non dovete voi vergognarvi essendo nobili e grandi, poichè il sapere non altro essendo che una potenza e producendo autorità, non può se non accrescer nel popolo l'ossequio e l'ammirazione verso di voi che è il solo bene reale della nobiltà e della grandezza.

Ne v'importi la non curanza che alcuni in altre cose assai dotti dimostrano delle cognizioni naturali ch'eglino ignorano, anzi godete internamente del paragone, e rammentatevi piuttosto gli esempi d'Alessandro che tant'oro profuse per l'istoria degli animali, di Mitridate che tante esperienze fece, de' Tolomei a' quali tanti bei libri degli antichi naturalisti furono dedicati, e appresso i Romani voi ben sapete di quali casate erano quei che scrissero dell'agricoltura, e le grandi cariche e la confidenza de' principi che ebbe Plinio, per non dir nulla di quell'Iuba Re di Numidia che vinto e condotto da Cesare a Roma, negli studi naturali passò tranquillamente la sua avversa fortuna, i quali studi non punto gli nocquero per guadagnarsi il favore d'Augusto e per decorosamente sostenere e trasmettere anco al figliuolo la sua condizione reale.

Ma senza cercare le antiche memorie, non ha forse la Toscana veduto il suo sovrano avo paterno del felicemente regnante GIOVANGASTONE *far le sue delizie degli studi naturali? onde tanta fama ne venne a questa città per le grandi scoperte fatte co' suoi auspici. E non è forse famoso per simile filosofica magnificenza anco l'avo suo materno Gastone di Francia? Molti di voi an conosciuto e conversato il Conte Lorenzo*

Maga-

Magalotti, e l' erudita sua delicatezza, e la vasta dottrina anno ammirata, il cui sapere nelle più recondite e più minute particolarità dell' istoria naturale anco dell' Indie e dell' America non par che punto diminuisse il pregio dell' altre grandi e rare sue qualità. Nè debbo io tacere del senator Filippo Buonarroti uno certamente de' maggiori uomini che prodotto abbia il nostro paese, la cui perdita fatta, non ha molto, fu deplorabile a tutti per la sapienza e probità sua singolare, ma principalmente alla Società nostra della quale ei fu uno de' fondatori e per la quale mostrava grandissimo zelo approvando molto il pensiero che fin d' allora da alcuni di voi formato s' era di comprendere ne' vostri studi non solo la botanica ma tutta la fisica. Voi vi ricorderete quanto egli era e perito ed amante della naturale istoria e quanto sagace nel giudicare dell' altrui ipotesi e de i racconti, nel non credere a i quali troppo buonamente, consistono come disse quel Greco i fondamenti e gli articoli della sapienza. La qual mia rispettosa menzione di sì grand' uomo io bramo che insieme sia un tenue monumento della mia privata venerazione del suo merito, e della nostra amicizia, e servami d' autorità per provare che lo studio delle cose naturali non disconviene ne alla nobile condizione ne alle occupazioni del governo e può unirsi ad una vastissima erudizione e d' istoria e d' antiquaria la quale ognun sa che ei possedeva sopra ogn' altro mortale.

Tra' viventi poi se il solo esempio di molti di voi medesimi non bastasse, che adorni delle dignità più illustri non avete sdegnato per questo d' essere ascritti nella nostra società, io saprei scegliere tra' più insigni personaggi dell' Europa alcuni nomi famosi non meno per l' arti del governo e della guerra che per l' istoria e filosofia naturale ch' ei non solo amano ma interamente possegono.

Dietro a sì bella scorta applicando voi o nobili e virtuosi ascoltatori i vostri sensi e 'l vostro intelletto allo studio delle cose naturali, e congiugnendo il sagace e solido ragiona-

namento del Galileo, del Torricelli, del Neuton alla diligenza e facilità maestosa ed ingenuo candore del Malpighi e del Redi, voi potrete molto giovare a voi medesimi e altrui colle vostre scoperte, le quali purchè sien vere non saranno mai sterili di buone conseguenze, e potrete insieme svegliando in voi la filosofica curiosità molto accrescere i vostri diletti, e più che con qualunque altro studio contribuire alla tranquillità dell'animo vostro, ed alla perfezione del vostro sapere, e così potrete più godere delle vostre ricchezze. Occupazione non solo innocente ma gloriosa e che vi renderà imitatori degli eroi più illustri. A questo così nobile scopo non era mai possibile di pervenire altramente, che prendendo la valorosa risoluzione che ora io vi veggo pronti ad esequire cioè di far risorgere nella nostra città, una conversazione filosofica da alcune leggi diretta. Se la famosa accademia del Cimento si fosse mantenuta, e la successione di quei grandi ingegni che la fondarono non si fosse interrotta, voi non avreste dovuto avere il pensiero di formar queste leggi. Ma poichè io non so per qual fato quella gloriosa adunanza fu poco durevole benchè coll'operato da lei in pochi anni si sia acquistata fama immortale, tempo era omai che i gentili spiriti vostri punti dal desiderio della lode e dall'amore della verità, non più si contentassero della sola botanica, ma giacchè per lo studio di essa voi vi trovavate uniti in un corpo, il vecchio nome di società botanica con prudente modestia ritenendo, nè quello studio utilissimo però abbandonando, molto opportunamente avete ora estese le vostre intenzioni a tutta la naturale istoria e a tutte le parti della fisica, soggetto molto più confacevole alla varietà degl'ingegni e per la multiplicità delle osservazioni molto ancora più utile.

Io per dir vero negar non voglio che anco in solitario studio possa alcuno diventar gran filosofo e far di belle e importanti scoperte, ma l'esperienza ha mostrato che avvenendo ciò molto di rado per produrre notabil progresso vi abbiso-

bisogna il lento corso di molti secoli, ove al contrario l'abilità congiunte di molti e dirette ad un sol medesimo scopo per volta anno in meno di cent' anni oltre ogni paragone multiplicate le notizie scientifiche e condotta con mirabile prontezza la natural filosofia in questo presente floridissimo stato.

Ma perchè l'aumento del sapere nell'intelletto di pochi privati non contribuisce tanto al publico bene quanto il rendersi comuni a tutto il popolo se possibil fosse le palpabili verità, non altro che male potendo nascere dalla falsità e dall' errore, ardisco asserire che l'ottimo modo di sparger le cognizioni naturali, giacchè le altre accademie che adornano questa città sono ad altro scopo dirette, si è lo stabilire una società come questa vostra che con generosa accoglienza ammetterà allo spettacolo delle sue ostensioni ogni dilettante del vero. Del qual vero essendo invincibile la forza e l'attrattiva su gli animi umani mi giova il presagire che tutti vi daran lode per questo e vi averan gratitudine.

Nè sembra essere questa vostra una molto difficile impresa poichè non vi mancano prudentissime leggi le quali avete già fatte, ne manca a queste leggi l'autorità essendo ellena state approvate di comune vostro consenso, e sperandosi ch' elle sieno per essere confermate e protette dal nostro real sovrano che d'ogni autorità e d'ogni impero è appresso di noi principio e cagione. E poichè secondo l'ingegnosa riflessione di Demostene a tutte le cose vi bisognano denari, godendo la società un assegnamento dal sovrano per mantenere il giardino, non è impossibile che esequendo le disposizioni intorno a ciò fatte, e per la prudenza e integrità di chi l'amministra, ella abbia dal suo proprio erario onde fornir talora a qualche esperienza da farsi. E benchè la privata contribuzione de' socii per disposizione delle nostre leggi debba essere affatto spontanea, non dee però credersi che molti di loro che ricchi sono vedendo il progresso ed il bisogno de' nostri studi non sieno per benignamente promovergli.

Non vi manca nemmeno l' ingegno e la dottrina e l' industria de' socii che intraprendano colle loro esperienze o col solido ragionamento ad illustrare vie più l' amplissimo studio della fisica. Ed a questo fine si propone la società di ricevere con istima e gratitudine tuttociò che piacerà a' belli ingegni fuori di essa di comunicarle purchè sia coerente col suo già noto disegno.

Ma siccome le nostre leggi lasciano anco sopra il numero delle produzioni da farsi una intera libertà a ciascheduno è molto probabile che la maggior parte delle osservazioni ed esperienze saranno comunicate da coloro, o sien socii od estranei, che per la loro mediocre fortuna costretti sono a professare popolarmente qualche parte della natural sapienza. A i quali poichè la società ancor nascente non può dare altro premio voi ben vedete che giusto è che almeno per voi non manchi loro la lode, della quale i buoni ingegni più che d' altra ricompensa sogliono essere avari. Ed è giusto altresì che mentre ei si applicano a preparare le filosofiche dimostrazioni che devono essere il principal negozio delle vostre adunanze, voi non permettiate che occupino intanto il vostro favore, con arti lusinghiere coloro che mai virtù non conobbero ne vollero, e che anzi cercano d' insinuare nelle menti dell' incauta moltitudine, che all' esercizio delle arti e principalmente della medicina nuoca il sagace ingegno, il lungo studio, e quell' amore che fa cercare con tanto tedio la verità nella non fallace reiterata esperienza.

Al quale falso e malefico sentimento se voi non vi opponete efficacemente bisogna tralasciare ogni speranza di stabilir giammai tra di voi una filosofica famiglia, poichè è stato sempre uno de non ultimi pregi della nobilissima arte della medicina, che i suoi alunni come osserva un nobile e famoso politico, abbiano sostenuta in gran parte la buona e bella letteratura, e totalmente la naturale scienza, che senza di loro si sarebbe certamente perduta. Io non so poi

con quanta vostra lode seguirebbe, che mentre le accademie delle scienze con tanto fervore si coltivano, io non dirò solamente ne' beati regni di Francia e d'Inghilterra e tra' potenti popoli del settentrione, ma in alcune Italiche città ancora, alle quali forse la nostra in altri pregi non cede, in lei sola onde avuta anno origine tante insigni scoperte nella terra e nel cielo, non potesse condursi a fine una si onorata e per tanti capi si laudevole impresa.

L'onore che voi m'avete destinato di tessere l'istoria delle produzioni della vostra diligenza e dottrina negli studi naturali, e di publicare per comune utilità ciò che sarà più nuovo e più considerabile, e quella cortese fiducia che voi vi degnate avere nelle mie tenui forze, per contribuire al vostro pensiero, mi costituiscono al presente nel dovere di promettervi, che per me nessuno sarà defraudato della sua lode, e che alle fatiche vostre unirò sempre le mie, per quel poco di spirito che mi possono aver dato le Attiche e le Britanniche scuole, dalle quali io non mi vergogno d'aver cercato alcuna cosa apprendere, non altro scopo avendo che di potervi piacere.

Syllabus AUCTORUM, *quorum nomina in hoc Opusculo brevioribus notis compendii caussa citata sunt:*

ACT. *Ac. R. Sc.* Acta Academiae Regiae Scientiarum Parisiensis, seu Histoires, & Memoires de l'Academie Royale des Sciences, a Amsterdam in 12.

Adv. Petri Ponae, & Mathiae de Lobel, Adversaria nova Stirpium. Antuerp. 1575. in fol.

Alp. Exot. Prosperi Alpini de Plantis Exoticis Libri III. Ven. 1656. in 4.

Ambros. Hyacinthi Ambrosini Phytologiae, Partis Primae, Tomus Primus. Bon. 1666. in fol.

Barr. Iacobi Barrelieri, Plantae per Galliam, Hispaniam, & Italiam observatae: Opus post. edente Antonio de Iussieu. Paris. 1714. in fol.

Barr. Ic. Barrelieri Icones.

Barr. Obs., *& Ius. in Barr.* Barrelieri Observationes a D. Iussieu digestae.

Bellucc. H. Pis. Thomae Bellucci, Plantarum Index Horti Pisani, & Appendix Plantarum Florentinos Hortos ornantium Angeli Donnini cura descripta. Florentiae 1662. in 8.

Bocc. Mus. P. I. Paolo Boccone, Museo di Fisica, e d' Esperienze. Ven. 1697. in 4.

Bocc. Mus. P II. Paolo Boccone, Museo di Piante rare. Ven. 1697. in 4.

Bocc. Rar. Pauli Bocconii, Icones, & Descriptiones Rariorum Plantarum, &c. Oxonii 1674. in 4.

Boerh. Ind. Alt. Hermanni Boerhaave, Index alter Plantarum, quae in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur. Pars I. & II. Lugduni Bat. 1720. in 4.

Bot. Monsp. Petri Magnol, Botanicon Monspeliense; cum Appendice. Monsp. 1686. in 12.

Bot. Monsp. Ap. Appendix Botanici Monspeliensis supradicta.

Bot. Par. Sebastien Vaillant, Botanicon Parisiense, A Leide, & a Amsterdam 1727. in fol.

Breyn. Prodr. 1. Iacobi Breynii Prodromus primus Fasciculi Rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4.

Brunf. Othonis Brunfels, Herbarium, Tomi III. Argentinae 1539. in fol.

Buxb. Cent. 1. I. C. Buxbaum, Plantarum minus cognitarum Centuriae. Petropoli 1728. in 4.

C. B. Pin. Caspari Bauhini πίναξ Theatri Botanici. Basil. 1671. in 4.

C. B. Prodr. Caspari Bauhini, Prodromus Theatri Botanici. Basil. 1671. in 4.

Caes. & Caesalp. & Caesalp. in Op. Andreae Caesalpini, De Plantis Libri XVI. Florentiae 1583. in 4.

Caesalp. H. Sic. Andreae Caesalpini, Hortus siccus, quem Ipse Alphonso Tornabonio Episcopo Biturgiensi paravit; nunc vero apud DD. Pandulphinios Patr. Flor. asservatur.

Cam. Hort. Ioachimi Camerarii, Hortus Medicus, & Philosophicus. Francof. ad Moenum 1588. in 4.

Cast. Castore Durante, Herbario nuovo. Ven. 1667. in fol.

Clarici. D. Bartolommeo Clarici, Istoria, e Cultura delle Piante, &c. Op. Post. Ven. 1726. in 4.

Clus. Hist. Caroli Clusii, Rariorum Plantar. Historia. Antuerp. 1601. in fol.

Col. Part. I. Fabii Columnae, Minus Cognitarum Rariorumque, &c. Plantarum ἔκφρασις Romae 1616. in 4.

Col. Part. II. Fabii Columnae, Minus Cognitarum Stirpium, Pars altera. Romae 1616. in 4.

Comm. Rar. Io. Commelini, Horti Medici Amstelodamensis Rariorum Plantarum Descriptio, & Icones Op. Post. Amstel. 1697. fol. Item Caspari Commelini, Horti Medici Amstelodamensis, Rariorum Plantarum Descriptio, & Icones, Pars altera. Amstel. 1701. fol.

Cord. Hist. Valerii Cordi, Historiae Stirpium Libri IV. Argentinae 1561. in fol.

Coroll. Inst. R. H. Iosephi Pitton Tournefort, Corollarium Institutionum Rei Herbariae, ad calcem Institutionum R. Herb.

Dill. Cat. Giss. Io. Iacobi Dillenii, Catalogus Plantarum sponte circa Gissam nascentium; cum Appendice &c. Francof. 1719. in 12.

Diosc. Pedacius Dioscorides Anazarbaeus in Libris de Materia Medica. Significat autem Plantas, quas recentiores Botanici sibi visi sunt reperisse ex descriptis a Dioscoride.

Dod. Pempt. Remberti Dodonaei Stirpium Historiae, Pemptades sex. Antuerpiae 1616. in fol.

Donn. Cat. Plant. H. Flor. Angeli Donnini, Appendix Plantarum Florentinos Hortos ornantium. Ad calcem

cem Plantarum Indicis Horti Pisani Thomae Belluccii.

Ferr. Flor. Cult. Io. Baptistae Ferrarii e Soc. Ies. De Florum cultura, Libri IV. Romae 1633. in 4.

Ferr. Hesp. Io. Baptistae Ferrarii e Soc. Ies. Hesperides sive de Malorum Aureorum cultura, & usu, Libri IV. Romae 1646. in fol.

Flor. Altdorf. Mauricii Hoffmanni, Florae Altdorffinae Deliciae Sylvestres, sive Catalogus Plantarum in Agro Altdorffino sponte nascentium. Altdorf. 1677. in 4.

Fuchs. Hist. Leonh. Fuchsii, de Historia Stirpium Commentarii. Basil. 1542. in fol.

Ger. Emac. Iohn. Gerarde: The Herball, or generall Historie of Plantes very much Enlarged, and Amended by Thomas Iohnson. London. 1636. in fol.

Hermann. H. L. Bat. Pauli Hermanni, Catalogus Horti Academici Lugduno-Batavi. Lugduni Bat. 1687. in 8.

H. Cathol. Francisci Cupani, Hortus Catholicus cum Supplemento I. Neap. 1696. in 4.

H. Cathol. Suppl. Francisci Cupani, Horti Catholici Supplementum alterum. Panormi 1697. in 4.

H. Mauroc. Antonii Titae, Catalogus Plantarum Horti D. Io. Francisci Mauroceni Sen. Ven. Patavii 1713. in 8.

H. Pis. Michaëlis Angeli Tillii, Catalogus Plantarum Horti Pisani. Florentiae 1723. in fol.

J. B. 1. Historia Plantarum Universalis Auctoribus Iohanne Bauhino, & Io. Henrico Cherlero, a Dominico Chabraeo illustrata. Pars I. Ebroduni 1650. in fol.

I. B. 2. Ejusdem Operis, Pars altera. Ibidem 1651.

I. B. 3. Ejusdem Operis, Pars tertia. Ibidem 1651.

I. B. 3. *App.* Ejusdem Operis Appendix ad calcem Tom. III.

Inst. R. H. Iosephi Pitton, Tournefort Institutiones Rei Herbariae, cum Appendice, & Corollario. Paris. 1700. in 4. Vol. 3.

Juss. in Barr. Vide Barr. Obs.

Lael. Triumf. apud Fratrem. Vide Triumf. Obs.

Lob. Ic. & Lob. Icon. Icones Stirpium (ex Mathiae Lobelii, & Petri Penae Operibus desumptae, curante Christophoro Plantino Typogr.) Antuerpiae. 1581. in 4. transv.

Lugd. Historia Generalis Plantarum ab Io. Molinaeo, & Iacobo Dalecampio elaborata. Lugd. 1586. in fol. Vol. 2.

Marc. Pedacii Dioscoridis Anazarbaei, de Medica Materia Libri sex, Interp. Marcello Virgilio Secretario Florentino, cum eiusdem Annotationibus. Florentiae 1518. in fol.

Matth. Valgris. 1559. Pietro Andrea Matthioli, Discorsi nelli sei Libri di Pedacio Dioscoride Anazarbeo della Materia Medicinale. Venezia appresso Vincenzio Valgrisi 1559. Fogl. Vol. I. Ital. cum parvis figuris.

Matth. Valgris. Cum Magnis Fig. 1568. &

Matth. 1568. Idem Opus. Venezia appresso Vincenzo Valgrisi 1568. cum magnis Fig. Vol. 2.

Matth. 1585. Idem Opus, ibidem apud Eundem in fol. pariter, & cum magnis fig. Vol. 2.

Mem. Ac. R. Sc. Vide Act. Ac. R. Sc.

Mentz. Pug. Christiani Mentzelii Pugillus Rariorum Plantarum, ad calcem Indicis nominum Plantarum multilinguis. Berolini 1682. in fol.

Michel. Petrus Antonius Michelius. Significat Plantas quas variis Amicis communicavit, Vaillantio praesertim, Boërhaavio, & Tillio.

Michel. Nov. Plant. Gen. P. I. Petri Antonii Michelii Nova Plantarum Genera Pars I. Florentiae 1729. Typis Bernardi Paperini, in fol.

Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. Iosephi Montii Catalogi Stirpium Agri Bononiensis Prodromus. Bon. 1719. in 4.

Mor. H. R. Bles. & Mor. Prael. Bot. Roberti Morison, Hortus Regius Blesensis auctus, sive Praeludiorum Botanicorum, Pars I. Lond. 1669. in 12.

Mor. Umb. Roberti Morison, Umbelliferarum Distributio nova. Oxonii 1672. in fol.

Mor. Hist. Oxon. Part. 2. Roberti Morison, Plantarum Historiae Universalis Oxoniensis, Pars Secunda. Oxonii 1680. in fol.

Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Eiusdem Operis Pars tertia. Opus Post. Oxonii 1699. in fol.

Munting. Phytograph. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstel. 1713. in fol.

Park Theatr. Iohn. Parkinson Theatrum Botanicum. London 1640. in fol.

Plin. C. Plinii Secundi, Historia Naturalis. Notat Plantas, quae eaedem creduntur cum descriptis a Plinio.

Pluk. Alm. Bot. Leonardi Plukenetii, Almagestum Botan. Lond. 1696. in fol.

Pon. Bald. Lat. Plantae, seu Simplicia in Baldo Monte, & in Via ab Verona ad Baldum a Io. Pona Pharmaco-

paeo

paeo Veronensi reperta, & edita. Basil. 1608. 4.

Ponted. Anthol. Iulii Pontederae, Anthologia. Patav. 1720. 4.

Raii Syll. Io. Raii, Stirpium Europaearum extra Britannias nascentium Sylloge. Londini 1694. in 8.

Raii Synops. Ed. 2. Io. Raii, Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum, Editio secunda. Lond. 1696. in 8.

Raii Synops., & *Raii Synops. Ed.* 3. Io. Raii, Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum, editio tertia auctior, & emendatior. Londini 1724. in 8.

Raii Meth. Plant. Io. Raii Methodus Plantarum emendata, & aucta Londini 1703. in 8.

Raii Hist. Tom. 1. Io. Raii Historia Plant. Tomus prior. Londini 1686. in fol.

Raii Hist. Tom. 2. Eiusdem Operis Tom. II. Ibidem 1688. in fol.

Raii Hist. Tom. 3. Eiusdem Operis Tom. III. Ibidem 1704. in fol.

Scheuchz. Agrost. Io. Scheuchzeri, Agrostographia. Tiguri 1719. 4.

Scheuchz. Agrost. Prodr. Io. Scheuchzeri, Agrostographiae Prodromus. Tiguri 1708. in fol.

Schol. Bot. Ios. Pitton Tournefort, Schola Botanica. Amstel. 1699. in 12.

Tab. Ic., & *Tabern. Icon.* Icones Plantarum (ex Iacobi Theod. Tabernaemontani, Historia Plantarum Idiomate Germanico conscripta desumptae) curante Nicolao Bassaeo Typ. Francof. ad Moenum 1590 4. transv.

Theophr. Theophrasti de Historia, & de Causis Plantarum. Significat autem Plantas, quae eaedem videntur cum descriptis a Theophrasto.

Tournef. in Act. Ac. R. Sc. Nova Plantarum Genera ab Ios. Pitton Tournefort instituta, dans les Memoires de l'Academie Royale des Sciences.

Trag. Hieronymi Tragi, de Stirpibus Libri III. Argentor. 1552. in 4.

Triumf. Obs. & *Lael. Triumf. apud Fratrem.* Io. Baptistae Triumfetti Observationes de Ortu, & Vegetatione Plantarum, cum Novarum Stirpium Historia Iconibus illustrata. Romae 1699. 4.

Triumf. Prael. Io. Bapt. Triumfetti, Praelusio ad publicas Herbarum Ostensiones: & Novarum Stirpium descriptiones, & Icones. Romae 1700. in 4.

Vaill. in Act. Ac. R. Sc., & *Vaill. Nov. Plant. Gen.* Nova Plantarum Genera a Sebastiano Vaillant instituta, dans les Memoires de l'Academie Royale des Sciences.

Vign. Dominici Vignae, Animadversiones in Libros de Historia, & de Causis Plantarum Theophrasti. Pisis 1625. in 4.

Vir. Lusit. Gabrielis Grisley, Viridarium Lusitanicum. Ulyssip. 1666. in 4.

Volk. Hesper. Norimb. I. C. V. (Volkameri) Hesperidum Norimbergensium Libri IV. Norimbergae. 1700. in fol.

Voyag. du Levant. M. Pitton de Tournefort, Relation d'un Voyage du Levant fait par ordre du Roy. A Amsterdam 1718. Tom. II. Vol. I. in 4.

Zannich., & *Zannich. Hist.* Gio. Girolamo Zannichelli, Istoria delle Piante, che nascono ne' Lidi intorno Venezia, Op. Post. accresciuta, e pubblicata da Gian-Iacopo Figlio dell' Istesso. Venezia 1735. in fol.

Zannich. Opusc. Bot. Io. Hier. Zannichelli, Opuscula Botanica. Venet. 1730. 4.

Zann. Giacomo Zannoni, Istoria Botanica, Parte Prima. Bologna 1675. in fol.

Explicatio aliarum Notarum quibus quandoque usi sumus.

Descr. & *Descript.* *Quoad Descriptionem tantum*. Significat autem Plantas illas, quibus adiicitur, easdem videri eum descriptis ab aliquo Auctore, non vero cum depictis sub eodem nomine.

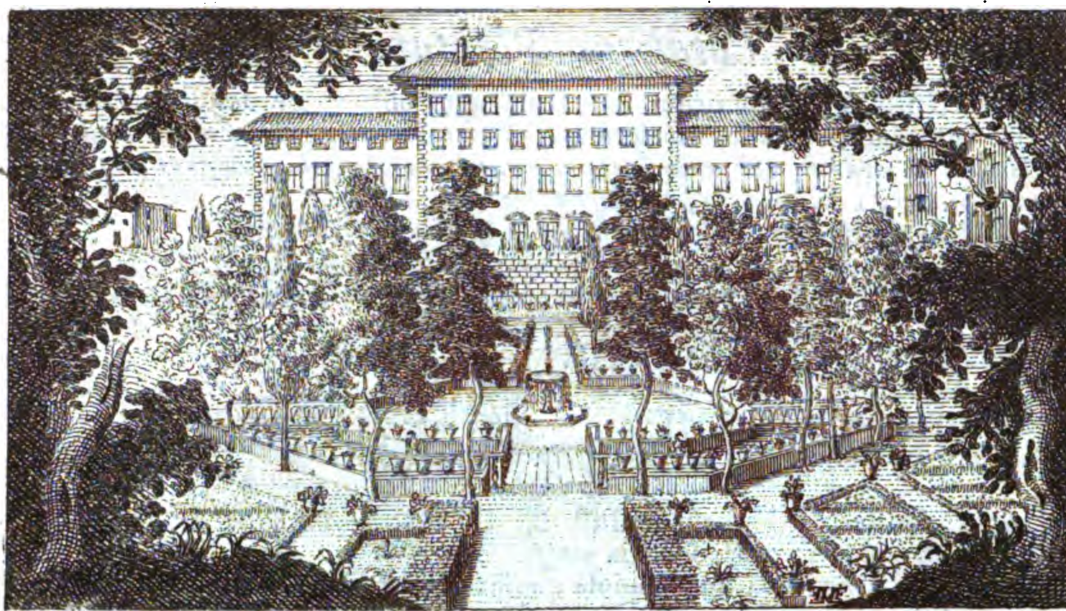
Ic. & *Icon.* *Quoad Iconem tantum*. Significat Plantas illas, quibus adiicitur easdem esse eum depictis ab aliquo Auctore in Tabulis aeneis, vel ligneis, non vero cum descriptis sub eodem nomine.

Off. & *Offic.* *Officinarum*. Significat autem nomina illa Plantarum, quibus apposita est, apud Scriptores Medicos, & Pharmacopoeos usitatiora esse.

Tab. *Tabula*. Indicat Plantas, quae ab aliquo Auctore pinguntur in Tabulis aeneis.

V., & *Vulg.* Indicat nomina apud Vulgus communia, quorum pleraque a Scriptoribus Medicis adoptata sunt.

Quor. *Quorundam*. Significat nomina illa a quibusdam Rei Medicae Scriptoribus usurpari.

CATALOGVS PLANTARVM HORTI FLORENTINI

BROTANVM incanum & tomentoſum maius, folio Delphinii reflexo, ſegmentis tortuoſis, capitulis cernuis uno verſu diſpoſitis per baſim acuminatis brevi petiolo appenſis & ſquamis longioribus tectis. *Abrotanum mas maximum Col. Part.* 1. 54

2. Idem minus, folio tenuiore, capitulis rotundis longiuſculo petiolo appenſis, ſquamis brevioribus & confertioribus tectis

3. Abrotanum maius ſubincanum Camphoræ odorem ſpirans, Delphinii foliis ſurrectis, capitulis rotundis cernuis & unum latus ſpectantibus. *An Abrotanum mas anguſtifolium maius Inſt. R. H.* 459. * *An Abrotano maſchio Matth.* 728. *An Abrotanum Cæſalp.* 478. *Abrotanum mas uſitatius Offic.* Abrotine *vulgo*

4. Idem minus odoratum, foliis reflexis, ſegmentis craſſioribus, capitulis maioribus. *An Abrotanum mas anguſtifolium minus Inſt. R. H.* 459

5. Abrotanum Lini folio acriori & odorato Inſt. R. H. 459. * *Dragone vulgo, aliquibus Targone Cæſalp.* 563. *Dragoncello Matth.* 626. *Dracunculus Hortenſis Caſt. Draco Herba Dod. Tarchon Geſn.*

ABSINTHIVM Ponticum ſeu Romanum officinarum ſeu Dioſcoridis, foliis latioribus, capitulis maioribus. *Abſinthium vulgare Fuchſ. Hiſt.* 1. * *Hoc & ſequens in off. promiſcue uſurpantur pro Abſinthio vulgari, communi, Romano, Pontico vero, & Herba Medica*

2. Idem foliis & capitulis minoribus. *Aſſenzo Matth.* 723

3. Abſinthium Ponticum tenuifolium incanum Inſt. R. H. 457. * *Aſſenzo di Ponto Matth.* 724. *Abſinthium Santonicum Cæſalp.* 476. Aſſenzio Pontico *vulgo*

ABSINTHIVM. vide SERIPHIVM

ABVTILON Inſt. R. H. 99. * *Altea ovvero Abutilo di Avicenna Matth.* 976. *Althea Theophraſti Cæſalp.* 561. & 576

ACACIA Indica Farneſiana Inſt. R. H. 605. * *An ſpina ex ſemine peregrino nata Cæſalp.* 322. Gaggía *vulgo*

2. Acacia Americana non ſpinoſa, foliis Viciæ multifloræ, floribus pallidis in ſpicam triuncialem diſpoſitis, ſiliqua palmari compreſſa & intorta. * *Ad arboris proceritatem excrevit hæc Acacia, hiemis incommoda perferens. Eius folia (Fig. 1.) unciam plerumque longa, ſeſquilineam lata, quandoque duplo vel triplo ampliora, lævia ſplendentia, superne ſaturatius virentia, inferne dilutiora, in ambitu obſcure dentata, coſtæ ſimplici ſubhirſutæ alterno fere ordine innaſcuntur, nullo impari ſeriem claudente. Hæc folia compoſita e ſinu ramorum vetuſtorum prodeunt tria aut quatuor ut plurimum una cum florum ſpicis, in ramis autem recentibus alii coſtæ ſimplici ex alternis nodis prodeunti adnectuntur decem ut plurimum, vel etiam quatuordecim, alterno pariter ordine, foliumque aliud maius componunt. Flores (Fig. 2.) e luteo vireſcentes, ſeſquilineam longi infundibuliformes ſtellæ inſtar in ſex lacinias obtuſas diviſi, quarum tres anguſtiores tribus latioribus interpoſitæ, ſtaminulis brevibus concoloribus, apicibuſque citrinis donati, odore gravi, axi cuidam (Fig. 3.) triunciali viridi affiguntur nonnihil interſe diſtantes, & ſpicam laxam conſtituunt Salicis ſeminiferas ſpicas non male repreſentantem, & e ramulorum nodis pendentem. Ex innumeris floribus, qui quotannis erumpunt, duo vel tres tantummodo fœcundi ſunt, ſiliquam nempe proferunt (Fig. 4.) palmarem compreſſam ſeſquilineam latam in maturitate fuſcam Anagyridis fœtidæ ſiliquarum inſtar intortam & pendentem. Semina (Fig. 5.) Siliquæ edulis ſeminibus ſimilia ſunt. Caudicis & ramorum vetuſtorum cortex rufus eſt, recentium vero viridis ut foliorum. Rami ipſi prælongi ſunt, parum divaricati, ad terram incurvati & veluti depluentes, nulliſque ſpinis armati. Figura 2. florem maiorem vero per microſcopium repræſentat. Siliquam (a tribus enim annis nullam Arbor ad maturitatem perduxit) pingendam nobis perhumaniter communicavit D. Nicolaus Gualterius ex immenſa fructuum collectione quam in inſtructiſſimo ſuo Muſeo inter alia plurima pretioſaque cimelia aſſervat*

TAB. I.

ACANTHVS ſativus vel mollis Virgilii Inſt. R. H. 176. * *Acantho Matth.* 710. *Acanthus vulgo Brancaurſina Cæſalp.* 333

2. Acanthus aculeatus pinnis anguſtioribus ac venis albicantibus diſtinctis, floribus albis

3. Acanthus minus aculeatus, brevioribus & mollioribus ſpinis H. Piſ.

ACER Platanoides Inſt. R. H. 615. * *An Acer Cæſalp.* 42

2. Acer maior folio ampliore, fructu cum alis semiclausis
3. Idem folio & fructu minore
4. Acer maior, folio rotundiore minus laciniato (fructu cum alis semiclausis) an Opulus Italorum. Inst. R. H. 615
5. Acer Campestre & minus Inst. R. H. 615. * *An Opulus Cæsalp.* 42. Pioppo. Oppio. Loppio *vulgo*
6. Acer trifolia Inst. R. H. 615

ACETOSA arborescens, subrotundo folio, ex Insulis Fortunatis Inst. R. H. 503
2. Acetosa montana maxima glabra, longo lato Ari folio, auriculis integris, flagellis ramosis, capsulis seminalibus breviter coronatis
3. Acetosa Hispanica maxima Munting. Phytograph. Fig. 7
4. Acetosa tuberosa radice Inst. R. H. 503
5. Acetosa pratensis Inst. R. H. 502. * *Oxalida Matth.* 474. *Hæc, & tres sequentes Acetosæ in Offic. promiscue usurpantur pro Acetosa, Oxalide, & Oxalida*
6. Eadem serotina, foliis amplioribus, flagellis ramosis
7. Eadem foliis brevibus subrotundis glabris, flagellis ramosis seminiferis tantum
8. Acetosa hortensis, longo viridi angusto folio
9. Acetosa rotundifolia hortensis Inst. R. H. 503. * *An Oxalis tertia Cæsalp.* 166. Acetosa Romana *vulgo*
10. Acetosa arvensis lanceolata (repens, auriculis longioribus acutis) Inst. R. H. 503. * *An Oxalis prima, vulgo Acetosa Cæsalp.* 166. *Hæc, & duæ sequentes promiscue vocantur in Offic. Acetosa minor, lanceolata, sylvestris, & Oxalis ovina*
11. Eadem auriculis brevioribus. * *An Oxalida minore Matth.* 475
12. Eadem Alpina frutescens, foliis lanceolatis angustis, semine nudo exiguo & rugoso
13. Acetosa scutata repens Inst. R. H. 503
14. Acetosa Ocimi folio, Neapolitana Inst. R. H. 503

ACONITVM lycoctonum luteum Inst. R. H. 424. * *Aconito II. Matth.* 1142. *An Napelli alterum genus folio Platani Cæsalp.* 585. *Luparia. Napellus. Aconitum Offic.*
2. Aconitum cæruleum seu Napellus I. Inst. R. H. 425. * *Napello Matth.* 1151. *An Napelli genus alterum Cæsalp.* 585

ADATHODA Zeylanensium Inst. R. H. 175

AGRIMONIA Officinarum Inst. R. H. 301. * *Eupatorio Matth.* 1068. *Agrimonia Cæsalp.* 319. *Agrimonia. Eupatorio de' Greci Ric. Eupatorium veterum Offic.*
2. Agrimonia odorata Inst. R. H. 301. * *Pianta, che è la stessa in ogni sembianza, che l'Agrimonia volgare: ma ha odore, e sapore aromatico, e grato, come è l' Eupatorio de' Greci Ric.* 38. *Eupatorium odoratum, & Aromaticum Offic.*
3. Agrimonia Orientalis humilis, radice crassissima repente, fructu (crassiore) in spicam brevem & densam congesto Coroll. Inst. R. H. 21

AGRIMONIOIDES Inst. R. H. 301

ALATERNUS Inst. R. H. 595. * *An Phyllirea mas Theophrasti vulgo legno puzzo, & Putine Cæsalp.* 74

ALCEA Cannabina Inst. R. H. 98. * *Alcea Offic.*
2. Alcea folio rotundo laciniato Inst. R. H. 98
3. Alcea Virginiana Ricini folio Boerh. Ind. Alt. Part. 1. 270. num. 9

ALCHIMILLA vulgaris (præcox) floribus herbaceis C. B. Pin. 319. * *An stellaria Matth.* 1236. *Alchimilla, & Pes Leonis Cæsalp.* 557. *Hæc & sequens eius varietas in Offic. promiscue vocantur Alchimilla, Pes Leonis, Stella herba, Stellaria*
2. Eadem serotina
3. Alchimilla Alpina pubescens minor Inst. R. H. 508

ALKEKENGI Officinarum Inst. R. H. 151. * *Solatro Halicacabo Matth.* 1126. *Vesicaria Cæsalp.* 213. *Alchechengi Ric. Solanum Vesicarium. Solanum Halicacabum Offic.*
2. Alkekengi fructu parvo, verticillato Inst. R. H. 151. * *Solanum somniferum Cæsalp.* 214

ALLIUM an montanum, capite rotundo Inst. R. H. 384
2. Allium angustifolium, foliis intortis Inst. R. H. 385
3. Allium latifolium glabrum, floribus umbellatis albis, petalis subrotundis quinque lineas longis & tres latis
4. Allium pratense, radice Iridis, flore purpurascente Zannich. Hist. *An Allium montanum maius foliis Narcissi splendentibus viridibus, floribus purpurascentibus C. B. Pin.* 75

ALNUS glutinosa folio viridi subrotundo ampliore leviter sinuato & dentato, fructu crassiore brevi. *An Alno Matth.* 157. Ontano *vulgo*
2. Alnus non glutinosa, folio viridi subrotundo serrato

ALOE folio in oblongum aculeum abeunte Inst. R. H. 366. * *Aloës alterum genus nuper ex India Occidentali advectum Cæsalp.* 418. *An Aloë Ric. Aloe nobis vulgaris.* Fico d'India *vulgo*
2. Aloe vulgaris Inst. R. H. 366. * *An Aloe Cæsalp.* 417
3. Aloe caulescens, foliis spinosis, maculis ab utraque parte albicantibus notatis H. Pis. Tab. 10
4. Aloe Africana caulescens, foliis (magis) glaucis caulem amplectentibus (& in mucronem obtusiorem desinentibus.) Comm.
5. Aloe Africana, floribus rubris, tenuissimis pediculis, folio plano, margaritifera H. Pis. Tab. 8
6. Aloe Africana brevissimo crassissimoque folio, flore candido H. Pis. Tab. 5

ALSINANTHEMUM annuum subhirsutum maius, foliis brevioribus ex rotunditate acuminatis, floribus albis pentapetalis, petalis subrotundis & integris semilineam longis, capsula duriori. *Alsine minor Lini capitulis C. B. Pin.* 151. *An Alsine petræa minima Tabern. Icon.* 710

2. Idem

2. Idem minus petalis trientalibus, capsula molliori. *Alsine multicaulis C. B. Pin.* 250. *Alsine minima I. B.* 3. 364. *descript. Ic. vero vid. pag.* 348. *sub flore Cuculi. Alsine minor Tabern. Icon.* 708

ALSINE altissima nemorum Inst. R. H. 242. * *Morsus Gallinæ maior Brunf.*
2. Alsine montana latifolia, flore laciniato Inst. R. H. 242
3. Alsine media vulgaris, calyce villoso. *Alsine media C. B. Pin.* 250. *Inst. R. H.* 242. *Alsine vulgaris, sive Morsus Gallinæ I. B.* 3. 363. *Morsus Gallinæ Trag.* 385. *Alsine maior Fuchs.* 21. *Alsine Matth.* 1172
4. Eadem calyce glabro. *Alsine media Tabern. Icon.* 707. *Alsine minor Dod. Pempt.* 29. *Alsine Matthioli Lugd.* 1212. *Alsine minor recentiorum, sive Hippia minor Lob. Icon.* 460. *Alsine Cast.* 19
5. Alsine media, foliis minoribus * *Hæ tres Alsines mediæ species promiscue usurpari possunt pro Alsine & Morsu Gallinæ. Offic.*
6. Alsine pratensis Gramineo folio ampliore Inst. R. H. 243
7. Alsine pratensis Gramineo folio angustiore Inst. R. H. 243
8. Alsine an aquatica media Inst. R. H. 243
9. Alsine annua rotundifolia glabra multicaulis & multiflora, floribus pentapetalis fugacibus & vix conspicuis, petalis lanceolatis semilineam longis, calycis foliolis introrsum cucullatis, extrorsum in costam elevatis. *Paronychia altera Matth.* 1096. *Lugd.* 1213. * *Paronychia Offic.*
10. Alsine maritima, sive Spergula marina maior perennis, foliis angustis succulentis unum latus spectantibus, flore pentapetalo purpurascente, petalis subrotundis & integris, semine fusco compresso, margine foliaceo aucto. * *Spergula Offic.*
11. Alsine Spergulæ facie media Inst. R. H. 244
12. Alsine Alpina repens, capillaceo folio, floribus solitariis albis pentapetalis pediculo longo fulctis, petalis subrotundis & integris
13. Alsine tenuifolia Inst. R. H. 243
14. Alsine minima, flore fugaci Inst. R. H. 243
15. Alsine minima perennis repens glabra, capillaceo folio non ita angusto, flore herbido maiusculo tetrapetalo, petalis vix conspicuis & integris, fructu orbiculato. *Alsine pusilla, Graminea, flore tetrapetalo Inst. R. H.* 243
16. Alsine quæ saxifragia Bavarica Pon. Bald. Lat. 60

ALTHÆA Dioscoridis, & Plinii Inst. R. H. 97. * *Althæa Matth.* 975. *Vismalva quasi Malva viscida Cæsalp.* 561. *Altea Ric. Althæa. Bismalva. Ibiscus. Malvaviscus Offic.*
2. Althæa Dioscoridis & Plinii, folio magis angulato Inst. R. H. 97
3. Althæa subincana, caule præalto imbecilliori seu vix se substinens, foliis magis laciniatis ac serratis, flore purpureo parvo, segmentis obtusis veluti cordatis, capsula seminum crassiore glabra & rugosa. *An Althæa profunde serrato seu dentato folio I. B.* 2. 955

ALYSSOIDES incanum, foliis sinuatis (flore luteo, petalis bifidis, fructu rotundo) Inst. R. H. 218
2. Idem fructu oblongo
3. Alyssoides alpinum fruticosum sempervirens, folio Leucoii viridi ad margines piloso aut barbato, floribus spicatis luteis, calyce auriculato, fru-

ctu

ctu subrotundo, semine latissimo. *Alysson alterum Cæsalp. H. Sicc. pag.* 201. *num.* 555

ALYSSON Creticum saxatile foliis undulatis incanis Corollar. Inst. R. H. 15

2. Alysson perenne incanum Leucoii folio, flore luteo, fructu obtuso & veluti cordato D. Leonardi Sesler Medici, & Philobotani Veneti

3. Alysson vulgare, Polygoni folio, caule nudo Inst. R. H. 217. * *An Humilis quædam herbula affinis Bursæ Pastoris Cæsalp.* 366. *Paronychia vulgaris Dod.*

4. Alysson Veronicæ folio Inst. R. H. 217

AMARANTHOIDES Lychnidis folio, capitulis argenteis maioribus Inst. R. H. App. 654

2. Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis Inst. R. H. App. 654

AMARANTHVS folio variegato, colore hilariori, qui fœmina Inst. R. H. 236. * Maraviglie di Spagna *vulgo*

2. Amaranthus folio variegato, colore obscuriori, sive mas Inst. R. H. 236. * *An Bliti peregrini alterum genus Cæsalp.* 162

3. Amaranthus Indicus spinosus spica herbacea Inst. R. H. 236

4. Amaranthus panicula incurva lutea Inst. R. H. 236

5. Amaranthus simplici panicula Inst. R. H. 235. * Amaranto. Sciamatro. Fior velluto *vulgo*

AMBROSIA maritima Inst. R. H. 394. * *An Ambrosia Herbariorum Marc.* 205. *Ambrosia Cæsalp.* 158. *Ambrosia. Ambrosiana Offic.*

AMMI maius Inst. R. H. 305. * *Ammi Offic.*

2. Ammi perenne Inst. R. H. 305. * *Crithamo IIII. Matth.* 521. *Eryngium arverse C. B.*

AMYGDALVS Indica nana Inst. R. H. 627

ANACAMPSEROS maxima, suaverubente caule, foliis coniugatis latissimis longioribus subcinereis & circumrosis, floribus umbellatis pallidis. *An Anacampseros maxima Inst. R. H.* 264. * *Hæc, & sequens in Offic. vocantur Crassula maior, Telephium, Herba S. Ioannis*

2. Eadem atrorubente caule, foliis viridibus. *An Anacampseros Lusitanica Hæmatodes, maxima Inst. R. H.* 264

3. Anacampseros minor, rotundiore folio, sempervirens Inst. R. H. 264. * *Telephium minus Offic.*

ANAGALLIS phœniceo flore Inst. R. H. 142. * *Anagalide Maschio Matth.* 656. *Anagallis flore puniceo Cæsalp.* 262

2. Anagallis cæruleo flore Inst. R. H. 142. * *Anagalide femina Matth.* 657. *Anagallis flore cæruleo elegantissimo Cæsalp.* 262. *Anagallide, che fa il fiore azzurro Ric.*

ANAGYRIS fœtida Inst. R. H. 647. * *Anagyris Cæsalp.* 112

AN-

ANDROSAEMVM maximum frutescens (foliis maioribus subrotundis) Inst. R. H. 251. * *Androsæmum a recentioribus Chirurgis Matrisylva appellatum Cæsalp.* 395. *Herba Siciliana Tab. Clymenon Plinii Ang. Periclymenon Dioscoridis C. B.*
2. Idem foliis oblongis minoribus. * *An Androsemo Matth.* 988

ANEMONE Geranii rotundo folio purpurascens Inst. R. Herb. 276
2. Anemone Virginiana Inst. R. H. 277
3. Anemone latifolia, Pavo dicta, major, prima Inst. R. H. 275
4. Anemone tenuifolia, flore amplo sanguineo hexaphyllo Inst. R. H. 278
5. Anemone tenuifolia, flore niveo Inst. R. H. 278
6. Anemone tenuifolia, flore simplici phœniceo Inst. R. H. 279
7. Anemone tenuifolia, floribus dilute violaceis, viridi colore & rubore perfusis Inst. R. H. 281
8. Anemone tenuifolia multiplex rubra Inst. R. H. 282
9. Anemone tenuifolia multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto Inst. R. H. 283
10. Anemone foliosa, flore suaverubente multiplici Inst. R. H. 283
11. Anemone sylvestris alba maior Inst. R. H. 277

ANEMONOIDES. vid. RANVNCVLVS

ANEMONOSPERMOS Afra folio & facie Taraxaci incani Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. Pag. 100. n. 5

ANETHVM hortense Inst. R. H. 318. * *Anetho Matth.* 799. *& Ric. Anethum sativum Cæsalp.* 283. *Anethum Offic.*
2. Anethum verum Pernambuccense Boerh. Ind. Alt. Part. 1. pag. 65

ANGELICA sylvestris minor, sive erratica Inst. R. H. 313. * *Hæc & sequens, Angelica erratica seu sylvestris, Herba Gerardi, & Podagraria in Officinis promiscue vocantur*
2. Eadem latifolia
3. Angelica Alpina ad nodos florida Inst. R. H. 313
4. Angelica montana perennis, Paludapii folio Inst. R. H. 313. * *An Levistico vulgare Matth.* 815. *& Ric.* 46. *Ligusticum. Levisticum. Libysticum Offic.*

ANONIS legitima antiquorum Coroll. Inst. R. H. 27. * *Ononis Marc.* 164. *Anonide Matth.* 711. *Ononis vulgo Bonaga & Bulimaca Cæsalp.* 243. *Resta Bovis Trag. Remora Aratri Ambr. Anonis Offic.* Bulimacola *vulgo*
2. Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus Inst. R. H. 408
3. Anonis viscosa minor flore pendulo C. B. Pin. 389. Prodr. 156. * *Anonis odore Theriacæ Bellucc. H. Pis.*

ANTHEMIS Italica arvensis annua maior vulgatissima, flore maximo, disco pungente Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 32. vers. 1. * *Cota vulgo sive Cotula fœtida Cæsalp.* 492. *Pro Camomilla Offic. a quibusdam usurpatur*

2. An-

2. Anthemis arvensis annua patula, modo odora, modo inodora, modo fœtida, folio glabro, capitulis & ramulorum extremitatibus crassioribus Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 32. v. 3. Tab. 30. fig. 2

3. Anthemis hortensis repens odorata, flore luteo, semiflosculis concoloribus & vix conspicuis Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 33. v. 7. *Chamæmelum luteum capitulo aphyllo C. B. Pin.* 135. * *Chamæmelum odoratum Offic.* Erba Appiolina *vulgo*

ANTIRRHINVM Ligustri folio, flore candido, labio inferiori circa rictum luteo, superiori vero lineis sanguineis variegato. * *Os Leonis floribus candidis Cæsalp.* 350

2. Antirrhinum Leucoii folio, flore candido, labio inferiori circa rictum pallido

3. Antirrhinum vulgare Leucoii folio, flore purpureo Inst. R. H. 168. * *Antirrhinum I. Matth.* 1255. *Os Leonis floribus roseis Cæsalp.* 350. Bocca di Leone *vulgo*

APARINE vulgaris annua maior asperrima, spinulis tum in caulibus tum in foliorum marginulis deorsum reflexis, flore albo, fructu hispido spinis hamatis instructo. *Aparine vulgaris C. B. Pin.* 134. * *Aparine Matth.* 852. *An Aparine vulgo Asprella Cæsalp.* 324

2. Aparine annua minor præcox, spinis in caule deorsum, in foliorum marginibus transversim aut sursum inclinatis, flore albo, fructu villis aduncis exasperato

3. Aparine semine lævi Inst. R. H. 114

4. Aparine semine Coriandri saccharati Inst. R. H. 114

5. Aparine minima Bot. Momp. App. 291

APARINE. vid. RVBEOLA

APHACA vulgaris flore luteo, siliquis crassioribus & brevioribus, semine albo aut subcinereo lituris nigris distincto. *Aphaca altera semine albo, nigris maculis notato Vir. Lusit. Aphaca semine vario Cæsalp.* 236. *Aphaca semine variegato I. B.* 2. 217. *Descript.*

APIVM hortense latifolium Inst. R. H. 305

2. Apium hortense seu Petroselinum vulgo Inst. R. H. 304. * *Apio Hortense, Petroselino Matth.* 811. *Appio vulgare detto Prezzemolo Ric. Apium Offic.*

3. Apium Macedonicum Inst. R. H. 305. * *Petroselino Macedonico Matth.* 813. *& Ric. Petroselinum Macedonicum Offic.*

4. Apium Pyrenaicum Thapsiæ facie Inst. R. H. 305

5. Apium palustre latifolium erectum, ad alas floridum * *An. Apium aliud spontaneum latifolium, umbellis in foliorum alis Cæsalp.* 299. *Apio Palustre Ric. Paludapium. Eleoselinum Offic.*

6. Apium dulce, Celeri Italorum Inst. R. H. 305. * Sedano *vulgo*

APOCYNVM erectum latifolium incanum Syriacum, floribus parvis obsolete purpurascentibus Inst. R. H. 91

2. Idem foliis amplis subrotundis

3. Apo-

3. Apocynum erectum Africanum, villoso fructu, salicis folio glabro angusto Inst. R. H. 92. * Lino d'India *vulgo*

4. Apocynum sarmentis crassioribus & excelsas arbores scandentibus, foliis rotundis glabris & glaucis, floribus candidis ad foliorum alas umbellatim nascentibus, fructu ..... *An Apocynum folio subrotundo Inst. R. H.* 92. * *An Periploca non repens Cæsalp.* 119

AQVILEGIA hortensis simplex, flore incarnato Inst. R. H. 428

2. Aquilegia sylvestris Inst. R. H. 428. * *Aquilina Matth.* 665. *An Aquilegia, & Columbina Cæsalp.* 589

3. Aquilegia hortensis multiplex, flore magno cæruleo Inst. R. H. 429

ARBVTVS folio serrato (fructu rotundo) Inst. R. H. 592. * *Arbuto Matth.* 291. *Arbutus cuius fructus Avellanæ magnitudinem non excedit Cæsalp.* 113. *Vnedo Lob.* Corbezzolo *vulgo*

ARISARVM latifolium alterum Inst. R. H. 161. * *Arisaro Matth.* 632. *Arum parvum Cæsalp.* 227

2. Arisarum Angustifolium Dioscoridis forte, corniculo purpurascente C. B. Pin. 197

ARISTOLOCHIA Clematitis recta Inst. R. H. 162. * *Aristolochia, o Aristologia lunga Matth.* 685. *Aristolochia tenuis, vel Clematitis, vel Saracenica Offic. Aristologia Clematite Nostrale Ric.*

2. Aristolochia rotunda flore ex purpura nigro Inst. R. H. 162. * *Aristolochia I, o Aristologia ritonda Matth.* 684. *Aristologiæ genus primum Cæsalp.* 566. *Aristologia rotonda Ric. Hac & sequens in Officinis promiscue usurpantur pro Aristolochia rotunda*

3. Eadem prælongo angusto flavescente flore, lingua ex purpura nigricante. *An Aristolochia flore ex albo purpurascente Inst. R. H.* 162

4. Aristolochia Pistolochia dicta Inst. R. H. 162

ARMENIACA fructu maiore rotundo, nucleo amaro * *Hac & duæ sequentes Mala Armeniaca etiam vocantur, &* Albicocche *vulgo*

2. Eadem fructu oblongo

3. Armeniaca Mala minora Inst. R. H. 624

ARTEMISIA vulgaris caule atro purpureo, ramis floriferis expansis, capitulis cernuis. *An Artemisia vulgaris maior, caule & flore purpurascentibus Inst. R. H.* 460. * *Hæc, & duæ sequentes promiscue usurpari possunt pro Artemisia Officinarum*

2. Eadem caule ex viridi albicante capitulis surrectis * *An Artemisia vulgaris, quæ a quibusdam Canapacia vocatur Cæsalp.* 478

3. Eadem caule ex viridi albicante, ramis floriferis surrectis non expansis, capitulis erectis

4. Artemisia Italica elatior, Delphinii folio viridi, inodora Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 378. num. 24

ARVM Americanum Ari vulgaris facie, foliis carnosis obscure virentibus lucidis, in uncialem teretem & inermem aculeum desinentibus. *An Arum* TAB. II.

Americanum folio angustiori nervoso sagittato molliori, apice acutissimo Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 74. num. 11

Pulcherrimam hanc plantam Michelio communicavit Illustrissimus D. Comes Ioseph Zinanius Prosperi fil. Ravennas, qui inter cætera quibus commendandus est animi sui ornamenta, paucis ab hinc annis ad Rerum Naturalium ac Plantarum presertim studium applicare cæpit animum, adeoque sedulus & diligens fuit ut Ravennæ privatum hortum selectissimarum plantarum copia instructissimum iam habeat; magnam preterea apud eruditos gratiam promeritus sit ob editas observationes suas circa locustas, & diversarum avium ova nidosque. Hoc igitur Arum in hortum Florentinum translatum primum floruit ineunte Maio anni 1737. Flos crasso longo rectoque pediculo insidens supra foliorum comam eminebat: Petalo (si tamen ita appellandum est) carnoso ovali oblongo constabat intus candido exterius e viridi albicante, cuius una extremitas petiolo affixa & arcte complicata erat, deinde vero sensim sensimque dilatabatur adeout cyathum conicum referret, margine ex una parte productiore Aristolochiæ Clematitidis florum instar, & in oblongum mollemque aculeum abeunte. Pistillus Ari vulgaris forma & magnitudine e fundo floris surgebat. Fructus observare non licuit, cum Flos ab imperito quodam decerptus intempestive fuerit

2. Arum vulgare non maculatum Inst. R. H. 158. *Arum. Aron Offic.* Gichero *vulgo ut & tres sequentes*

3. Arum maculatum maculis candidis Inst. R. H. 158. * *Aro Matth.* 624. *Gicherum maculis candidis Cæsalp.* 226

4. Arum maculatum maculis nigris Inst. R. H. 158. * *Gicherum maculis nigris Cæsalp.* 226

5. Arum minus maculis amplioribus albidis, & maculis nigris perexiguis notatum

6. Arum Ægyptiacum florigerum & fructum ferens, radice magna orbiculari Inst. R. H. 159. * *Colocasia Marc.* 118. *Aro d' Egitto Matth.* 450. *Aron magnum Cæsalp.* 227. *Faba & Lotus Ægyptia quorundam*

ARVNDO sativa, quæ Δόναξ Dioscoridis & Theophrasti Inst. R. H. 526. * *Harundo Marc.* 55. *Canna Matth.* 164. *Calamus sive Harundo crassa Cæsalp.* 186. Canna *vulgo*

2. Arundo maxima, & hortensis, radice crassa & pinguiore, ex Monte Argentario proveniens, pro Cinæ radice usitata H. Pis.

3. Arundo vulgaris sive φραγμίτης Dioscoridis Inst. R. H. 526. * *Canna Palustre Matth.* 165. *Calamus seu Harundo alia gracili calamo Cæsalp.* 186

4. Arundo variegata angustifolia * *An Canna vel Arundo tota nivea & foliis & caule Mentz. Pug. quam in hoc ipso horto Florentino observavit*

5. Arundo semifarcta Rheni Bononiensis Plinii Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 32. * *Harundo Rheni Bononiensis farcta Plinii Cæsalp.* 187

6. Arundo farcta Vallium Ravennæ Mont. ibid.

ASARVM Inst. R. H. 501. * *Asarum Matth.* 40. *& Ric. Asarum Cæsalp.* 389. *Baccaris, Valgago, Perpensa, Nardus Rustica, Sanguis Martis Franc.*

ASCLEPIAS albo flore Inst. R. H. 94. *Vincetossico Matth.* 855. *Asclepias Cæsalp.* 269. *Asclepias. Vincetoxicum. Hirundinaria Offic.*

2. Asclepias flore albo, umbilico atropurpureo

3. Ascle-

3. Asclepias nigro flore Inst. R. H. 94
4. Asclepias Africana Aizooides Inst. R. H. 94

ASPARAGVS sativa, foliis tenuissimis sparsis, flore longiore * *An Asparago Matth.* 505

2. Eadem foliis crassioribus non ita sparsis, flore breviore. *Asparagus sativa Inst. R. H. 300. Tab. 154. A. * Hæ duæ Asparagi species promiscue usurpantur pro Asparago Offic. & Sparagi Ric.*

3. Asparagus sylvestris, tenuissimo folio (fructu crassiore) Inst. R. H. 300. * *Asparago salvatico Matth.* 506

4. Eadem fructu parvo. * *An Asparagi genus tertium Cæsalp.* 217

5. Asparagus foliis acutis Inst. R. H. 300. * *Asparagus Cæsalp. 217. Asparagus petræus. Corruda C. B. Pin.* Spazzole *vulgo*

6. Asparagus Africanus scandens Myrti folio angustiore H. Pis.

ASPHODELVS maritimus maximus, radice Buxea ferme insipida, foliis sesquiunciam latis, caule ramoso, floribus albis, fructu exiguo, semine cinereo nigris maculis distincto. *Aphodelus in Maritimis caule nudo ramoso, floribus candidis, radicum bulbulis interna parte croceis Cæsalp.* 415

2. Asphodelus montanus maior, radice fervida cum bulbulis externe albidis, interne buxeis, caule ramoso & non ramoso, foliis unciam latis, floribus albis, fructu rotundo crassiore, semine cinereo nigris maculis distincto. *Asphodelus in Alpibus, caule simplici, floribus candidis, fructu rotundo, magnitudine Fabæ Cæsalp.* 415. * *An Asphodelo Matth. 634. Hæ duæ Asphodeli species in Officinis promiscue vocantur Hastula Regia, Asphodelum, Asfodillum*

3. Asphodelus Apulus albus ramosus minor, foliis iunceis. * *An Phalangii alterum genus in Sicilia Cæsalp.* 416

4. Asphodelus luteus & flore & radice Inst. R. H. 343. * *Asphodelus luteus Cæsalp. 416. Asphodelo che fa i fiori gialli a modo di stella Matth.* 635

5. Asphodelus Zeylanicus, foliis rotundis cepaceis, floribus luteis H. Pis.

ASPLENIVM sive Ceterach Inst. R. H. 544. * *Scolopendria Marc. 213. Cetrach Cæsalp. 595. Aspleno Matth. 940. Cetracca Ric.*

2. Asplenium ramosum Inst. R. H. 544. * *Lonchite aspera falsa Matth.* 974

ASTER omnium maximus, Helenium dictus Inst. R. H. 483. * *Elenio Matth. 79. Enula Cæsalp. 499. Enula, & Henula Ric. Enula Campana, & Inula Offic.*

2. Aster luteus radice odora Inst. R. H. 482. * *Incensaria Cæsalp.* 496

3. Aster maritimus Salicis longo glabro auriculato ac subtilissime denticulato folio, floribus luteis, semiflosculis septem lineas longis & semilineam latis. *An Aster montanus luteus Salicis glabro folio C. B. Pin.* 266. *Moris. Hist. Oxon. Part.* 3. *sect.* 7. *Tab.* 21. *fig.* 10. *Aster IIII. Austriacus II. Clus. Hist.* XIIII. * *Aster Offic.*

4. Idem semiflosculis decem lineas longis, & semilineam latis

5. Aster Montanus Italicus luteus, foliis brevioribus & rigidioribus serratis, floribus umbellatim compactis Michel. H. Pis. *Helenium Spiræa folio Vaill. Ac. R. Sc. Ann.* 1720. *pag.* 392. *num.* 15. *Conyza media Monspeliensi affinis multiflora I. B.* 2. 1049

6. After paluftris luteus, folio longiori lanuginofo Inft. R. H. 483. * *Britannica Lugd.*

7. After III. Pannonicus Clufii luteus, folio hirfuto Salicis I. B. 2. 1047.

8. After pratenfis Autumnalis, Conyzæ folio Inft. R. H. 482. * *Coniza mezzana Matth.* 920. *Afteraƈtico fimilis alter Cæfalp.* 496. *Mentha lutea Lon. Cunilago Plinii C. B. Conyza media Offic.*

9. After maritimus folio tereti craffo tridentato Inft. R. H. 483. * *Crithamo III. Matth.* 520

10. After Novæ Angliæ altiffimus hirfutus (foliis Salicis caulem amplexantibus) floribus omnium maximis purpuroviolaceis Inft. R. H. 482

11. After maritimus paluftris cæruleus Salicis folio Inft. R. H. 481. * *Tripolium Offic.*

12. After Tripolii flore Inft. R. H. 481. * *An Linaria Tripolii flore Donn. Cat. H. Flor.*

13. After Virginianus ramofiffimus ferotinus, parvis floribus albis Tradefcanti Morif. Hift. Oxon. Part. 3. 121. num. 43

14. After Chenopodii folio flore ingenti fpeciofo H. Elth.

ASTERISCVS annuus, foliis ad florem rigidis Inft. R. H. 497. * *Vn altro After Attico Matth.* 1235. *After Atticus Cæfalp.* 495

2. Idem perennis. *Afterifcus perennis folio odorato, flore rigido Michel. Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat.* 105

3. Afterifcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore fulphurei coloris Inft. R. H. 497

4. Afterifcus annuus aquaticus patulus Inft. R. H. 498. *Aftero Attico annuo odorato di Candia Zann.* 30

TAB. III. ASTEROIDES hirfuta latifolia Patavina (flore luteo, femiflofculis feptem lineas longis fefquilineam latis, feminibus triangularibus breviffime coronatis ac binis plerumque ariftis armatis) Michel. H. Pif.

2. Afteroides Alpina fubhirfuta, Salicis folio longiore & acutiore, interdum nonnihil crenato, flore luteo, femiflofculis octo lineas longis & femilineam latis, feminibus fefquilinearibus breviffime coronatis ac longuifcula arifta munitis. *After montanus faxatilis luteus, angufto acuto nervofo & molli Plantaginis folio, multicaulis Bocc. Muf. Part.* 2. 31. *Tab.* 18 — TAB. IV.

TAB. V. 3. Afteroides Alpina glabra, Salicis folio angufto peracuto, flore luteo, femiflofculis novem lineas longis & femilineam circiter latis, feminibus longis altius coronatis, ac unica, interdum binis ariftis armatis. *Afterifcus perennis, Salicis glabro folio Vaill. act. Ac. R. Sc. Ann.* 1721. *pag.* 430. *Afteroides Alpina Salicis folio Coroll. Inft. R. H.* 50

In tribus hifce Afteroidum Tabulis fig. a *femina marginalia repræfentat, quæ brevia funt, pyramidata triangularia, facie qua calyci incumbunt latiore & gibba; valde item umbilicata, feu membrana quadam rigidiufcula & pellucida, non autem ariftis villifque coronata. His femiflofculus* b *infidet. Fig. vero* c *exprimit femina quæ in difco funt, longiora & anguftiora, triangularia pyramidata, & varie in fingulis fpeciebus coronata.* d *femiflofculus eft ovo feu embryoni infidens. Semina qualibet inter fe diftinguuntur foliolis* e *imbricatis in acumen rigidiufculum definentibus ut in Anthemide. Omnia autem hæc per microfcopium ampliata funt*

ASTRAGALVS tuberosus scandens Fraxini folio Inst. R. H. 415

2. Astragalus luteus perennis procumbens vulgaris, sive sylvestris Inst. R. H. 416

3. Astragalus luteus annuus Monspeliacus procumbens Inst. R. H. 416

4. Astragalus luteus perennis, siliqua gemella rotunda vesicam referente Inst. R. H. 416. * *Ceci salvatichi Matth.* 443

5. Astragalus Monspessulanus Inst. R. H. 416

6. Astragalus triangularis Munting. Phytograph. Tab. 110. *Securidaca Sicula, siliquis foliaceis Bocc. Rarior. Plant.*

ASTRANTIA maior corona floris purpurascente Inst. R. H. 314. * *Veratrum nigrum, & Elleborus niger Diosc. Gesn. Sanicula fœmina Fuchs.*

ATRIPLEX latifolia sive Halimus fruticosus Inst. R. H. 505. * *Halimus alter latiore folio Cæsalp.* 160

2. Atriplex maritima frutescens sempervirens, foliis Oleæ angustioribus & candicantibus, fructu cordato tuberculoso. *An Portulaca Marina fruticosa I. B.* 1. 229. * *Hæc & sequens Portulaca Marina, in Offic. vocantur*

3. Eadem fructu levi. *Halimus primus, tenuiori folio Cæsalp.* 160. *Halimus Eiusdem in H. Sicc. pag.* 61. *num.* 153. *An Portulaca Marina fruticosa I. B.* 1. 229

4. Atriplex folio hastato seu deltoide Inst. R. H. 505

5. Atriplex Orientalis frutex aculeatus, flore pulchro Coroll. Inst. R. H. 38

AVRANTIVM maximum Ferr. Hesper. 437. 439. 441. Arancio di frutto grossissimo *vulgo*

2. Aurantium Hierichuntium (fructu rotundo) cortice tenuiori (lævi) medulla dulci rubente H. Pis. 21. Tab. 16. Arancio di sugo rosso *vulgo*

3. Aurantium sicciore medulla hibernum Ferr. Hesper. 374. & 379. *An Aurantium maximum verrucoso cortice Volk. Hesper. Norimb. Tom.* 2. 176. *& Clarici pag.* 139

4. Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesper. 425. *Aurantium Lusitanicum Volk. Hesper. Norimb.* 193. Arancio di Portogallo *vulgo*

5. Aurantium Acri medulla, vulgare Ferr. Hesper. 374. & 377. *Aurantium pomi acidi ferax Volk. Hesper. Norimb.* 187. * *Aurantium succo intus acido Cæsalp.* 141. *Aurantium. Mala Aurantia. Mala Aurea Offic.* Arancio forte *vulgo*

6. Aurantium dulci medulla, vulgare Ferr. Hesper. 374. & 377. *Aurantia fructu dulci Volk. Hesper. Norimb.* 187. 188. * *Aurantium succo intus dulci Cæsalp.* 141. Arancio dolce *vulgo*

7. Aurantium vulgare medulla medii saporis Ferr. Hesper. 374. *Aurantia fructu saporis medii sive dulcacido Volk. Hesper. Norimb.* 187. * *Aurantium succo intus medioeri Cæsalp.* 141. Arancio di mezzo sapore *vulgo*

8. Aurantium admodum florigerum, fructu subrotundo quasi sessili, leviter verrucoso, in fine circulo nonnihil prominente instructo, cortice trilineari, medulla amaradulci. Arancio da fiori nostrale *vulgo*. * *An Arancio Ric.*

9. Aurantium sylvestre Volk. Hesper. Norimb. 187. Arancio Salvatico *vulgo*

10. Aurantium Sinense Ferr. Hesper. 430. & 433. *Aurantium Sinense pumilum Volk. Hesper. Norimb.* 277. & 207. * Arancio della China *vulgo*

11. Au-

11. Aurantium foliis subrotundis crispis confertim nascentibus, flore albo parvo odorato & caduco, fructu aureo orbiculato, pulpa acida. *Aurantium crispo folio Ferr. Hesper.* 389. Arancio riccio *vulgo*

AVRICVLA Vrsi maxima, latioribus & longioribus foliis, flore luteo H. Mauroc. *Auricula Vrsi omnium maxima, non descripta Don. Cat. Plant. H. Flor. & Raii Hist. Tom.* 3. 576. *H. Pis.* 21

2. Auricula Vrsi flore magno atropurpureo holoserico simplici, umbone candido amplissimo Inst. R. H. 120

AZEDARACH Inst. R. H. 616. * *Sicomoro falso Matth.* 307. *Tuber Caesalp.* 107. *Zizypha candida Lob. alba Lugd. Pseudosycomorus. Cast.*

BALLOTE Matth. 872. Inst. R. H. 185. * *Ballote, Cimiciottum vulgo Caesalp.* 445. *Marrubium nigrum & faetidum Offic.*

2. Ballote flore albo Inst. R. H. 185

BALSAMINA foemina Inst. R. H. 418. * *Balsamina seconda Matth.* 1350. *Catanance vulgo Balsaminum Caesalp.* 266. Begliomini *vulgo*

2. Balsamina foemina flore candido Inst. R. H. 418
3. Balsamina foemina flore partim candido partim rubro Inst. R. H. 418
4. Balsamina flore maiore specioso Inst. R. H. 418
5. Balsamina Indica flore ex albo & suave purpurascente colore elegantissime variegato Inst. R. H. 419
6. Balsamina Indica flore rubente pleno Inst. R. H. 419

BALSAMITA maior Dod. Pempt. 205. Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 369. num. 1. *Tanacetum hortense foliis & odore Menthae Inst. R. H.* 461. * *Menta Greca Matth.* 753. *Herba S. Mariae Caesalp.* 483. *Costus Hortorum Gesn. Mentha Corymbifera Cord. Mentha Sarracenica Ang. Mentha Graeca Cast.*

2. Balsamita foliis Agerati Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 369. num. 2. *Bellis spinosa foliis Agerati C. B. Pin.* 262

BARBA Caprae praecox, foliis costae ramosae innascentibus minoribus & ad Carpinum accedentibus, floribus albis, petalis ex angusto principio sensim ad extremitatem dilatatis & rotundatis, staminulis longioribus. *Barba Caprae, floribus oblongis C. B. Pin.* 163. *Inst. R. H.* 265. *Barba Capri I. B.* 3. 488. *Drymopogon I. Tabern. Icon.* 777. * *Barba Caprina Offic.*

2. Eadem Serotina, foliis maioribus altius incisis, floribus albis, petalis subrotundis, staminulis a centro vix se attollentibus *An Drymopogon II. Tabern. Icon.* 778

BAR-

BARBA Iovis pulchre lucens Inst. R. H. 651. * *Barba Iovis Cæsalp.* 118
2. Barba Iovis Americana herbacea trifolia, floribus cæruleis spicatis. *Trifolium Americanum C. B. Pin.* 327

BARBAREA maior, foliis in paucos & ampliores lobos divisis, floribus luteis, siliquis crassiusculis unciam longis ad caulem contractis
2.. Eadem foliis in oblongos lobos divisis, siliquis brevioribus ad caulem non contractis
3. Barbarea; quæ Sisymbrium Orientale Barbareæ facie Plantaginis folio Coroll. Inst. R. H. 16
4. Barbarea foliis minoribus & frequentius sinuatis Raii Hist. Tom. 1. 809

BELLADONA maioribus foliis & floribus Inst. R. H. 77. * *An Solatrum maius Cæsalp.* 212. *Solanum melanocerasion, vel manicum, vel lethale Offic.*

BELLIDASTRVM Alpinum glabrum, foliis brevibus hirsutis, caule palmari, flore albo Michel. Nov. Plant. Gen. 32. num. 1

BELLIS maior hirsuta hiemalis multiflora, floribus cum duplici semiflosculorum serie inferne rubentium desuper alborum. *An Bellis minor autumnalis Monanthos, caule nudo tenui prælongo, flore ex albo rubente Raii Hist. Tom.* 3. 221. * *Symphytum minimum. Consolida minima & minor. Primula veris Offic.*

BERBERIS dumetorum Inst. R. H. 614. * *Crespino Matth.* 183. & *Cæsalp.* 99. *Berberi volgare o Crespino Ric. Oxyacantha Galeni Cord. Spina acida Brunf. Berberis Offic.*

BERMVDIANA Iridis folio, fibrosa radice (flore cæruleo) Inst. R. H. 388

BETA Communis, sive viridis C. B. Pin. 502. *Beta nigra I. B.* 2. 961. *Beta folio breviore & rotundiore Cæsalp.* 159. Bietola *vulgo*
2. Beta pallide virens maior Inst. R. H. 502
3. Beta sylvestris maritima Inst. R. H. 502

BETONICA foliis hirsutis, floribus purpureis amplissimis Mentz. Pug. *Betonica amplissima, Alpina Bellucc. H. Pis. An Betonica rubicundissimo flore Montis Aurei Inst. R. H.* 203
2. Betonica Alpina latifolia maior villosa, flore luteo Inst. R. H. 203
3. Betonica purpurea Inst. R. H. 203. * *Betonica Matth.* 994. *Cæsalp.* 444 *Ric. & Off.* Bettonica *vulgo*
4. Betonica arvensis annua, flore ex albo flavescente Inst. R. H. 203. * *Siderite seconda Matth.* 1057

BETVLA Inst. R. H. 588. * *Betula Matth.* 158

BIDENS Virginiana altissima, alato caule, foliis longis asperis integris alternatim positis, floribus luteis umbellatis, semiflosculis amplioribus semper quinis, flosculorum vaginulis nigricantibus, semine lato marginato binis corniculis instructo. *Ceratocephaloides altissima longifolia Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1720. *pag.* 425. *num.* 2

2. Bidens paluſtris annua, caule rotundo purpuraſcente circa radicem nonnihil villoſo, foliis longis integris rarius ſerratis, flore luteo ſpecioſo nutante, ſemine quatuor ariſtis munito. *Bidens folio non diſſecto Cæſalp.* 488. *Inſt. R. H.* 462. *Bot. Par.* 21. *num.* 1

3. Bidens Paluſtris annua, caule anguloſo, foliis oblongis integris & ſerratis, flore parvo luteo minus ſpecioſo erecto, ſemine binis ariſtis armato. *An Bidens folio non diſſecto Cæſalp.* 488. *Eupatorium Cannabinum fœmina ſeptemtrionalium, ſtellato & odorato flore Lob. Icon.* 529

4. Eadem foliis in tres partes tantum diviſis & leviter ſerratis. *An Bidens foliis tripartito diviſis Cæſalp.* 488. *Inſt. R. H.* 462

5. Eadem foliis quinquepartitis anguſtis & leviter dentatis * *Hæc & duæ ſequentes in Officinis promiſcue vocantur Verbena ſupina Trag. Verbeſina Geſn. Et Cannabina aquatica C. B.*

6. Eadem foliis quinquepartitis latiuſculis altius dentatis. *An Bidens foliis tripartito diviſis Cæſalp.* 488. *Inſt. R. H.* 462

7. Eadem Ebuli folio

8. Bidens paluſtris annua, foliis latis brevibus altius dentatis & quandoque inciſis, imis integris, ſuperioribus trilobatis, flore luteo nudo, ſemine bidentato

9. Bidens Americana Apii folio Inſt. R. H. 462

BIGNONIA Americana Fraxini folio flore amplo phœniceo Inſt. R. H. 164. * *Iaſminum hederaceum Indicum Corn.*

2. Bignonia Americana (tetraphylla) capreolis donata, ſiliqua breviore Inſt. R. H. 164. * *Clematide tetraphylla Americana Zann.*

BISTORTA maior radice minus intorta Inſt. R. H. 511. * *Biſtorta Matth.* 997. *& Cæſalp.* 167. *Biſtorta. Colubrina. Bulapathum Offic.*

BLATTARIA maxima annua, foliis amplioribus acutis rugoſis ſerratis & non ſplendentibus, floribus luteis ſolitariis pediculo quaſi orbatis. *An Blattaria Matth.* 1210. *Ed. Valgriſ. in fol. Ann.* 1585. *Dod. Pempt.* 145. *Lugd.* 1305. *Lob. Obſ.* 304. *Blattaria Plinii Ger. Emac.* 776. *Lob. Icon.* 564. *Blattaria altiſſima Verbaſci Maris foliis viridibus H. Cathol. ſuppl. pag.* 96. *Blattaria Mandragoræ folio rugoſiſſimo lucido, flore luteſcente maximo H. Piſ.*

2. Blattaria annua, foliis longis ſplendentibus uſque ad coſtam fere laciniatis, floribus luteis longo pediculo fultis. *An Blattaria lutea, folio longe laciniato C. B. Pin.* 241. *Blattaria lutea I. B.* 3. *App.* 874. *Deſcript.*

3. Eadem floribus albis

4. Blattaria annua, foliis longis ſplendentibus ſerratis, interdum per baſim nonnihil laciniatis, floribus luteis ſolitariis longo pediculo fultis. *Blattaria flore luteo Ger. Emac.* 778. *Park. Theatr.* 64. *Verbaſcum nonum Cæſalp.* 347

5. Eadem flore albo

BLITVM ſylveſtre rubrum minus, foliis Ocimi confertioribus, interdum pluribus maculis nigris & exiguis notatis, floribus ſecundum caulis longitudinem ad foliorum exortum glomeratim naſcentibus, ſemine nigro ſplendente. *An Blitum obſcure virenti, Ocimi medii folio, non ſpicatum, ſeu Helxine veluti Lappulis infectum H. Cathol.* 30

2. Blitum maritimum annuum erectum minus, caulibus albicantibus, ramis longioribus & crebrioribus, foliis ſubrotundis parvis glaucis longo pedi-

culo

culo donatis, floribus candidis ad foliorum alas inter molliter aculeata foliola exeuntibus, fructu oblongo coronato, semine nigro splendente. *Blitum Maritimum minus, calyculis aculeatis Michel. H. Pis.*

BOLETVS parvus, pileolo griseo subobscuro longo & angusto ac in metæ formam fastigiato, costis per longitudinem, & transversalibus scrobiculis undique cellulato, pediculo albo

BORRAGO floribus cæruleis Inst. R. H. 133. * *Buglossa vera Matth. 1245. Borrago floribus cæruleis elegantissimis Cæsalp. 433. Borrana, & Borrana Domestica Ric. Buglossum latifolium, & Borrago Offic.*

2. Borrago floribus albis Inst. R. H. 132. * *Borrago floribus candidis Cæsalp. 433.*

BRASSICA Campestris perfoliata flore albo Inst. R. H. 220. * *Perfoliata siliquosa Lob.*

BRVNELLA maior & elatior, folio longo latiore ac utrinque acuminato, flore ex cæruleo purpurascente. *Brunella flore minore vulgaris I. B. 3. 428. sed Icon. Prunella vulgaris Trag. 310. Icon. Prunella Fuschs. 621.* * *An Consolida minore Matth. 1014. & Ric. Prunella, Morella, Herba Mora, Consolida minor Cæsalp. 453*

2. Eadem nonnihil humilior, foliis brevioribus & ad petiolum obtusis. *Brunella flore minore vulgaris I. B. 3. 428. Descript. Brunella maior folio integro, seu non dissecto Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 363. Sect. XI. Tab. 5. fig. 11. Prunella Dod. Pempt. 136. Prunella Consolida minor Tabern. Icon. 553. Symphytum petræum, Consolida minor Matth. Lob. Icon. 474. Cast. 146.* * *Prunella. Symphytum minus Offic.*

3. Eadem minor serotina, foliis ad petiolum acuminatis, flore parvo

4. Brunella cæruleo magno flore Inst. R. H. 182

5. Brunella foliis imis integris, superioribus laciniatis, flore albo. *Brunella folio laciniato, flore albo Inst. R. H. 183*

6. Eadem foliis imis longioribus & angustioribus, flore albido. *Prunella III. Tabern. Icon. 354*

BRYONIA aspera sive alba, baccis rubris Inst. R. H. 102. * *Vite bianca, ovvero Brionia Matth. 134. Bryonia Cæsalp. 205. Brionia Ric. Bryonia Offic.*

BVGLOSSVM latifolium sempervirens Inst. R. H. 134. * *An Buglossa Hispanica Cæsalp. 433*

2. Buglossum angustifolium maius, flore cæruleo Inst. R. H. 134. * *Buglossa volgare Matth. 1246. Buglossa quasi Lingua Bovina Cæsalp. 432. Buglossa Ric. Buglossum, Lingua Bovis, & Lingua Bovina Offic. ut & numer. 7. & 8*

3. Buglossum angustifolium maius, flore albo Inst. R. H. 134

4. Buglossum sylvestre minus, flore azureo, radice perenni Italicum Barr. Icon. 333

5. Buglossum Creticum maius, flore cæruleo purpurascente Inst. R. H. 134

6. Buglossum Creticum maius flore albo Inst. R. H. 134

7. Buglossum Italicum perenne & admodum villosum, Echii folio, flore violaceo interne holosericeo, calyce vesicario. *An Buglossum sylvestre, maius, nigrum C. B. Pin.* 236. *Inst. R. H.* 134. * *Vn altra Buglossa col fiore negro Matth.* 124

8. Idem Echii bullato undulato dentatoque folio, minus villosum, flore intense violaceo quasi nigricante ac interne holosericeo

9. Buglossum arvense annuum, Lithospermi folio (flore albo) Inst. R. H. 134. * *Anchusæ differentia tertia Cæsalp.* 435. *Lithospermum sylvestre Trag.*

BVGVLA sylvestris villosa flore cæruleo Inst. R. H. 209

2. Bugula maior glabra, foliis oblongis inferne tantum vel undique plerumque purpurascentibus, floribus cæruleis. *Consolida media quibusdam Bugula I. B.* 3. 430. *Fig.* 2. * *Consolida media Matth.* 1013. *Consolida mezzana Cast.* 134. *& Ric. Hæc & sequens Bugula, Consolida media, Herba Laurentiana, seu S. Laurentii, & Herba Mora in Offic. vocantur*, & *vulgo* Erba Mora

3. Bugula media glabra, foliis brevibus subrotundis obscure virentibus & quasi lucidis, nunquam inferne purpurascentibus, floribus cæruleis. *Consolida media Fuchs. Hist.* 391. *Consolida media quibusdam Bugula I. B.* 3. 430. *Fig.* 1. *An Bugula minima glabra, flore caruleo Barr. Obs.* 37. *Icon.* 337

4. Eadem floribus roseis

BVPHTHALMVM Tanaceti minoris foliis Inst. R. H. 495. * *An Chrysanthemum Cæsalp.* 494

2. Idem majus. *Chrysantemum Tanaceti folio, flore albo, montanum, Italicum Barr. Icon.* 466. *An Buphtalmum Alpinum flore candido Triumf. Obs.* 79

BVPLEVROIDES quæ *Simpla Nobla* Canariensium Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 1. 72

BVPLEVRVM arborescens Salicis folio Inst. R. H. 310. * *Seseli Ethiopico* 11. *Matth.* 794. *Planta altera quæ pro Seseli Æthiopico ostenditur Cæsalp.* 296. *Seseli Æthiopicum Offic.*

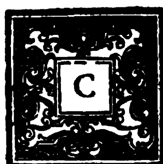
2. Bupleurum perfoliatum rotundifolium annuum Inst. R. H. 310. * *Perfoliata Matth.* 215. *& Offic.*

BVRSA PASTORIS maior, folio sinuato Inst. R. H. 216. * *Bursa pastoris Cæsalp.* 365. *Matth.* 601. *& Offic.*

2. Bursa pastoris eleganti folio instar Coronopi repentis Inst. R. H. 216

BVXVS arborescens Inst. R. H. 578. * *Buxus Cæsalp.* 126. *Bosso Matth.* 208. *Buxus Offic.* Bossolo *vulgo*

2. Buxus foliis rotundioribus Inst. R. H. 579

ACALIA Alpina foliis craſſis ſerratis & inferna parte hirſutis, floribus purpureis umbellatis. * *Cacalia Cæſalp.* 459

2. Eadem prealta, Petaſitidis foliis craſſis ſubtus caneſcentibus & tomentoſis. *An Cacalia foliis craſſis hirſutis Inſt. R. H.* 453

CACHRYS Peucedani folio craſſiore & rigidiore, ſegmentis teretibus, umbellis luteis ad ſingulos nodos radiatim ſeu rotatim naſcentibus, ſemine longo ſulcato & undique aſpero. *Cachrys ſemine fungoſo ſulcato aſpero, foliis Peucedani latiuſculis Mor. Vmb.* 62. *Cachrys ſemine fungoſo ſulcato aſpero Eiuſd. Tab.* 3

2. Eadem ſemine longo ſulcato, iugis ſeu coſtis aculeis longis & non extantibus Caucalidis inſtar inſignitis

3. Cachrys Sicula foliis Paſtinacæ latifoliæ, ſemine ſulcato & hirſuto Mor. Patt 3. 277. Sect. 9. Tab. 1. fig. 4

4. Cachrys Cretica Angelicæ folio, Aſphodeli radice (ſemine ſulcato aſpero & nigricante) Coroll. Inſt. R. H. 23

CALAMINTHA præſtantior magno flore Inſt. R. H. 194. * *An Calamentum montanum Cæſalp.* 472

2. Calamintha vulgaris, vel officinarum Germaniæ Inſt. R. H. 194. * *Calamintha montana Matth.* 756. *& Offic.*

3. Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta maior vulgaris

4. Eadem foliis latis circinatis. *An Calamintha I. Matth.* 755

5. Eadem minor floribus exiguis

6. Eadem foliis latiſſimis fere rhomboidalibus petiolo longo donatis, floribus longiore petiolo fultis

7. Calamintha fruteſcens Satureiæ folio facie & odore (floribus candidis) Inſt. R. H. 194. *Thymbra Offic.*

8. Calamintha humilior folio rotundiore Inſt. R. H. 194. * *Hedera Terreſtre Matth.* 662. *Hedera Terreſtre Matth.* 662. *Hedera Terreſtris Cæſalp.* 452. *& Offic. Chamæciſſos Dod.*

CALAMVS AROMATICVS vulgaris, multis Acorum Michel. Nov. Plant. Gen. Part. 1. 33. * *Planta quæ apud Sereniſs. Mag. Ducem viret, & cuius radices vulgo pro Calamo Aromatico venduntur Cæſalp.* 425. *Acoro Matth.* 23. *Acoro, & Calamo Aromatico delle Spezierie ne' Giardini di S. A. Ric.*

CALCITRAPA vulgaris lutea alato caule Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 211. num. 21. * *Spina Solſtitialis Dod.*

CALCITRAPOIDES Rapi folio alato caule, flore purpureo coronato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 213. num. 1

2. Calcitrapoides caneſcens Sonchi folio, alato caule, capite (maiore) turbinato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 214. num. 11. 13

3. Calcitrapoides; an maritima caneſcens Cichorii folio, capite magno Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 214. num. 9

CALTHA maritima sempervirens & semperflorens. * *Hæc pro Calendula & Caltha Offic. usurpari potest*

CAMPANVLA pyramidata altissima Inst. R. H. 109

2. Campanula Alpina non ramosa maxima subhirsuta, foliis Vrticæ, floribus cæruleis solitariis amplis pendulis & uno versu dispositis. *An Campanula maxima foliis latissimis, flore cæruleo Inst. R. H.* 108

3. Campanula hortensis, folio & flore oblongo, cæruleo Inst. R. H. 109. * *Medio ovvero Viola Mariana Matth.* 1040. *An Rapunculi genus grandius, floribus purpureis Cæsalp.* 385

4. Campanula hortensis, Rapunculi radice Inst. R. H. 109

5. Campanula sive Cervicaria Bononiensis, parvo flore Inst. R. H. 109

6. Campanula Alpina, foliis Vrticæ longioribus & asperis, rarius dentatis, floribus cæruleis uncialibus uno versu dispositis & in foliorum alis glomeratim nascentibus, calyce patulo. * *Hæc, & quatuor sequentes, Cervicaria, & Archangelica in Offic. vocantur*

7. Eadem foliis Vrticæ angustis pyramidatis crebro & leviter dentatis, calyce clauso

8. Eadem arvensis Vrticæ foliis brevioribus asperis & altius incisis, floribus parvis, calyce clauso

9. Eadem arvensis Vrticæ folio angusto aspero & leviter crenato, calyce clauso

10. Campanula saxatilis Betonicæ folio lævi, margine aspero, floribus cæruleis parvis glomeratis, semine marginato

11. Campanula Persicæ folia, flore albo Inst. R. H. 111

12. Campanula minor rotundifolia vulgaris Inst. R. H. 111

13. Campanula arvensis erecta Inst. R. H. 112. * *Elatine Cæsalp.* 387. *Speculum Veneris Ger. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern.*

CAMPHORATA Maritima hirsuta perennis humi strata, Iuniperi folio, fructu bilineari & veluti birostrato, semine ferri Equini figuram mentiente. *An Camphorata hirsuta C. B. Pin.* 86

CANNABINASTRVM annuum flore prorsus albo

2. Idem flore albo, labio inferiori venis purpureis distincto

3. Idem flore prorsus purpureo

4. Cannabinastrum annuum, Parietariæ folio, flore purpureo cum labio inferiori circa faucem dumtaxat variegato. *Cannabinastrum est novum plantæ genus a Michelio constitutum in Enumeratione rariorum plantarum sibi per Italiam & Germaniam observatarum, ut a Galeopsidibus Galeobdolis Ladanis & Asphaltiis plantas quasdam verticillatas melius distingueret. Huius characteres sunt, facies quædam propria, flos galeatus cuius labium inferius papillatum, calyculorum ora fimbriata ac teretibus & a se invicem distantibus aculeis munita, tandem verticilli florum ad basim spinis circumdati. Hæ vero notæ cum Iconibus & descriptione octo specierum clarius proponentur in supradicto Michelii Opere postumo, ad cuius editionem parandam studium ac laborem meum omne libentissime conferam simul, ac publici iuris fecerim alteram partem Eius Novorum Generum Plantarum*

CANNACORVS latifolius vulgaris Inst. R. H. 367. * *Canna Indica Cæsalp.* 420

2. Can-

2. Cannacorus flore luteo punctato Inst. R. H. 367

CAPPARIS folio acuto Inst. R. H. 261. * *pro Cappari Offic. usurpatur*

CAPRIFOLIVM Germanicum Inst. R. H. 608

2. Caprifolium Italicum perfoliatum subhirsutum & serotinum, foliis oblongis. *Vincibostum Cæsalp.* 207. * *Hæc, & sequentes Caprifolii species in Offic. nostris promiscue usurpantur pro Periclymeno & Caprifolio, vocanturque vulgo* Madreselva & Vincibosco

3. Caprifolium Italicum perfoliatum angustifolium sempervirens, foliis inferna parte incanis superne glaucis & quasi lucidis. *Periclymenum petræum perfoliatum humile, foliis inferioribus candicantibus, superne lucido virore splendentibus H. Mess.*

4. Caprifolium Italicum (perfoliatum serotinum & glabrum) Inst. R. H. 608. * *Periclimeno Matth.* 1025. *Madreselva di fiori gialli Ric.*

CARDAMINE montana Asari folio Inst. R. H. 225

2. Cardamine Alpina palustris, Sisymbrii aquatici Matthioli folio, altera & minor, floribus albis

3. Cardamine Sicula foliis Fumariæ Inst. R. H. 224

4. Cardamine Alpina hirsuta floribus albis

5. Cardamine IV. Dalecampii Inst. R. H 224. * *Nasturtium aquaticum minus C. B.*

6. Cardamine Alpina I. trifolia Inst. R. H. 225

7. Cardamine pratensis magno flore purpurascente Inst. R. H. 224. * *Nasturtium pratense Trag. Flos Cuculi Dod.*

CARDIACA (foliis planis) Inst. R. H. 186. * *An Cardiaca Matth.* 1086. *Cardiaca Cæsalp.* 445. *Hæc, & sequens in Offic. promiscue usurpantur pro Melissa sylvestri, Cardiaca, Alysso Galeni & Ætii, Marrubio Marc. & Lycopside*

2. Cardiaca crispa Inst. R. H. 187

CARDVVS pycnopolycephalus palustris Triunf. Obs. 103

2. Carduus sylvestris alter in limitibus agrorum Cæsalp. 526. & Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 195. num. 6

CARDVVS. vide ONOPORDON, ERIOCEPHALVS, SILYBVM, CALCITRAPA, & CALCITRAPOIDES

CAREX palustris maior, radice fibrosa, caule exquisite triangulari, spica breviori compacta Michel. Nov. Plant. Gen. 69

2. Carex minor, radice fibrosa, foliis angustioribus, caule exquisite triangulari, spica mutilata Michel. Nov. Plant. Gen. 68. num. 3

3. Carex, an nemorosa, fibrosa radice, caule exquisite triangulari, spica longa divulsa seu interrupta, capitulis solitariis præterquam ultimo Michel. Nov. Plant. Gen. 69

4. Carex minor præalta, spica longa interrupta

5. Carex angustifolia, caule triquetro, capitulis pulchellis habitioribus inter se distantibus & in foliorum alis sessilibus Michel. Nov. Plant. Gen. 70

CARLINA acaulos, magno flore luteo. *Carlina vulgo Cæsalp.* 527. * *pro Carlina, & Chamæleonte albo Offic. usurpari potest*

2. Carlina annua parva (subincana) flore purpureo rubente & albo, patula Michel. H. Pis.

3. Carlina sylvestris, flore aureo perennis Inst. R. H. 500

CARPINUS foliis oblongis serratis & nonnihil crispis, folliculis fructuum longioribus & acutis, semine lato maiore ac magis costulato. * *An Fago similis altera Cæsalp.* 39. *Carpino Matth.* 162. *Carpinus alba Cast.*

2. Idem foliis minoribus rugosis acuminatis atque inæqualiter serratis, folliculis fructuum brevioribus, semine minore, non ita costulato

3. Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi Coroll. Inst. R. H. 40

CARTHAMOIDES perennis maior & plerumque ramosa, foliis ab imo ad medium caulem in simplices & angustas lacinias ad costam usque divisis, cæteris profunde dentatis, capitulis cæruleis

2. Eadem minor, foliis circa radicem usque ad costam laciniatis, cæteris dumtaxat dentatis

3. Carthamoides humilis, radice repente, Carlinæ folio, capitulis cæruleis.

CARTHAMUS Officinarum flore croceo Inst. R. H. 457. * *Cnicon Græcorum, & Crecum Sarracenicum Marc.* 30. *Cnicus sativus vulgo Crocum Sarracenicum Cæsalp.* 534. *Carthamo Ric.* Grogo, Zaffrone *Vulgo*

CARVI Cæsalp. 291. Inst. R. H. 306. * *Caro Matth.* 798. *Carvi, Caros, Carum Offic.*

CARYOPHYLLATA vulgaris lutea, Caryophyllatæ aquaticæ folio. *Caryophyllata Brunf. Tom.* 3. 24

2. Caryophyllata vulgaris foliis maioribus

3. Eadem foliis minoribus. * *Hæ tres Caryophyllatæ species promiscue usurpari possunt pro Caryophyllata, Benedicta, Herba Benedicta Offic. & Gariofilata Ric.*

4. Caryophyllata Alpina lutea Inst. R. H. 295

5. Caryophyllata Alpina minor Inst. R. H. 295

6. Caryophyllata aquatica nutante flore Inst. R. H. 295

CARYOPHYLLUS barbatus hortensis latifolius diversicolor Inst. R. H. 322. * *Armeria Lob. & aliis*

2. Caryophyllus sylvestris, flore ex albo carneo, umbilico virescente ac piloso, petalis tenuissime dissectis, sectionibus multifidis. * *An Caryophyllus flore tenuissime dissecto, carneo Inst. R. H.* 331

3. Caryophyllus barbatus hortensis latifolius ruber Inst. R. H. 333

4. Caryophyllus (annuus) barbatus sylvestris Inst. R. H. 333

5. Caryophyllus repens cinereus angustifolius, flore odorato dilute purpureo & circa umbilicum piloso, petalis latis & altius crenatis

6. Caryophyllus Alpinus minimus repens subhirsutus, Polygoni folio, flore purpureo inodoro, ac circa umbilicum cæruleo & anguloso

7. Caryophyllus Alpinus parvus, Gramineo folio subtilissime denticulato, flore ex albo purpurascente ac inodoro, umbilico subvirescente, corniculis brevissimis, petalis tenuissime laciniatis

8. Caryophyllus longo latoque folio, flore rubro parvo, umbilico saturatiore & punctulis nigropurpureis villisque pellucidis obsito

9. Caryophyllus minimus, Larycis folio, petalis parvis obtusis cordatis dilute purpurascentibus, ac interne lineis tribus saturatioribus distinctis

10. Caryophyllus minimus, petalis parvis in summitate complanatis & cordatis, extus purpureis, interne dilutioribus & lineis tribus saturatioribus distinctis

CASIA Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Inst. R. H. 664. * *Cassia lignea Cæsalp.* 154

CASSIDA Inst. R. H. 181. * *Scutellaria C. B.*

2. Cassida; an Cretica fruticosa Catariæ folio, flore albo Coroll. Inst. R. H. 11

3. Cassida palustris vulgatior, flore cæruleo Inst. R. H 182. * *Lysimachia Galericulata Clus. Gratiola cærulea C. B. Tertianaria Tab.*

4. Cassida palustris minima, flore purpurascente Inst. R. H. 182

5. Cassida quæ Scutellaria, folio Teucrii nitido, flore spicato annuente purpureo H. Cathol.

CATARIA an Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo Inst. R. H. 302

CEDRVS folio Cupressi, fructu parvo violaceo

CELTIS fructu (minore) nigricante Inst. R. H. 612. * *Lotus arbor quam in Hetruria Bagattum vocant Cæsalp.* 86. *An Loto Matth.* 276. Bagolaro *vulgo*

CENTAVRIVM maius Orientale erectum, Glasti folio, flore luteo Coroll. Inst. R. H. 32

2. Centaurium maius folio Helenii subtus incano Inst. R. H. 449

CEPA alpina palustris tenuifolia Inst. R. H. 383

2. Cepa sectilis Iuncifolia perennis Inst. R. H. 383

3. Cepa bicornis Iuncifolia, floribus albidis a medio ad summum purpurascentibus & præcipue costis & marginibus

4. Cepa Ascalonica Matth. 556. Inst. R. H. 382. * *Cepis affinis Ascalonia, seu Ascolonia vulgo Cæsalp.* 400. *Ascalogne Matth.* 586. Scalogni *vulgo*

CERASVS racemosa sylvestris, fructu eduli e viridi purpurascente austerodulci gratiosi saporis * *Cerasus quædam sylvestris Cæsalp.* 51

2. Cerasus sylvestris amara, Mahaleb putata Inst. R. H. 627. * *Mahaleb Matth.* 190

CERATOSPERMVM minimum Cornucopioides album & subhirsutum, seminibus incarnati coloris, Autumni tempore Lauri caudicibus adnascens Michel. Nov. Plant. Gen. 125. num. 3. Tab. 56. fig. 3

CHAEROPHYLLVM sativum Inst. R. H. 314. * *Cerofoglio Matth.* 555. *Cerefolium Cæsalp.* 41. *Cherefolium Dod. Gingidium Fuchs.* Cerfoglio *vulgo*

CHAMAECERASVS dumetorum (villosa) fructu gemino rubro Inst. R. H. 609

2. Chamæcerasus Alpina fructu nigro gemino Inst. R. H. 609

CHAMAEDRYS fruticosa sylvestris, Melissæ folio Inst. R. H. 203. * *Hac, & sequens in Offic. promiscue vocantur Salvia sylvestris, Scorodonia, Scorodotis, & Scordium maius*

2. Eadem foliis maioribus & nigricantibus

3. Chamædrys maior repens Inst. R. H. 204. * *Chamædrys vulgo Quercula Cæsalp.* 454. *Camedry, Querciuola Ric. Trixago Cast.*

4. Chamædrys frutescens Teucrium vulgo Inst. R. H. 205. * *Teucrio I. Matth.* 863. *Teucrium Cæsalp.* 455

5. Chamædrys palustris canescens, seu scordium officinarum Inst. R. H. 205. * *Scordium Marc.* 204. *Scordeo Matth.* 890. *Scordium Cæsalp.* 456. *Scordeo Ric.*

6. Chamædrys maritima incana frutescens, foliis lanceolatis Inst. R. H. 205. * *Maro Matth.* 769. *Ric.* 48. *Pepolina ex Sicilia ad nos allata sub nomine Mari Cæsalp.* 466. *Marum Cortusi I. B.*

7. Chamædrys laciniatis foliis Inst. R. H. 205. * *Camedrio II. Matth.* 866. *Chamædrys fœmina Cæsalp.* 457. *Botrys Chamædryoides C. B. Trixago Lon. Iva moschata Tab.*

8. Chamædrys spinosa C. B. Prodr. 117

CHAMAEMELVM (annum) vulgare Leucanthemum Dioscoridis Michel. Nov. Plant. Gen. 34. * *Anthemide o vero Camamilla Matth.* 955. *Chamæmelum vulgo autem Camomilla Cæsalp.* 491. *Camomilla Ric. Chamæmelum. Offic.* Camomilla *vulgo*

CHAMAEMELVM. vide ANTHEMIS

CHAMAENERION villosum magno flore purpureo Inst. R. H. 303. * *Onagra alia hirsuta, latiore folio Cæsalp.* 268

2. Chamænerion, an villosum, minus, parvo flore Inst. R. H. 303

3. Chamænerion Asclepiadis folio, glabrum, flore purpurascente

4. Chamænerion latifolium, vulgare Inst. R. H. 302. * *Onagra Cæsalp.* 268. *Herba S. Antonii & Filius ante patrem Gesn. Lysimachia siliquosa C. B. Epilobium Gesn.*

5. Chamænerion angustifolium Alpinum, flore purpureo Inst. R. H. 302

6. Chamænerion Alpinum palustre latifolium & glabrum, foliis binis, interdum ternis, flore purpureo, petalis bifidis. *Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis Inst. R. H.* 203

7. Chamænerion Alpinum palustre, nitidorubente caule, Digitalis minoris foliis coniugatim positis ac petiolo donatis, floribus ferme albis, petalis bifidis, siliqua quadrata triunciali

8. Chamænerion Alpinum, foliis pediculo donatis, floribus albis perexiguis, petalis bifidis

9. Chamænerion angustifolium glabrum Inst. R. H. 303

10. Chamænerion Alpinum minus, Brunellæ foliis Inst. R. H. 303

CHAMAEPITYS lutea vulgaris, five folio trifido Inft. R. H. 208. * *Camepitio primo Matth.* 991. *Chamæpitys vulgo Iva Cæsalp.* 456. *Iva Arthetica, & Aiuga Offic.*

CHAMAERHODODENDROS Alpina villofa Inft. R. H. 604

CHAMELAEA tricoccos Hift. R. H. App. 651. * *Mezereon Arabum Lob.*

CHELIDONIVM maius vulgare, foliorum lobis rotundioribus & rotunde crenatis, flore luteo non laciniato. *Chelidonia Brunf. Tom. I.* 236

2. Idem foliorum lobis oblongis acutis & argute dentatis. *Chelidonia I. B.* 3. 482. *Chelidonium maius Dod. Gall.* 24

3. Idem foliorum lobis oblongis rotunde incifis. *Chelidonium maius vulgare folio magis diffecto Boerh. Ind. alt. H. Lugd. Bat. part.* 1. 305. * *Celidonia Ric. Chelidonia & Hirundinaria Offic. ut & fuperiores*

4. Chelidonium maius, foliis quernis Inft. R. H. 231

CHENOPODIVM Stramonii folio Barr. Obf. 103

2. Chenopodium folio triangulo Inft. R. H. 506. * *Bono Enrico Matth.* 631. *Bonus Henricus Brunf. Tota Bona Lob. Lapathum unctuofum C. B. Atriplex Canina Lon.*

3. Chenopodium folio finuato candicante Inft. R. H. 506. * *Atriplice Salvatico fecondo Matth.* 489. *Cynocrambe Cæsalp.* 161

4. Chenopodium foetidum Inft. R. H. 506. * *Connina vulgo Cæsalp.* 163. *Blitum fœtidum Trag. Atriplex fœtida C. B. Garofmum Dod. Vulvaria Tabern. & Caft.*

5. Chenopodium Ambrofioides, folio finuato Inft. R. H. 506. * *Botri Matth.* 901. *Botrys Cæsalp.* 158

6. Chenopodium Ambrofioides Mexicanum Inft. R. H. 506

7. Chenopodium Lini folio villofo Inft. R. H. 506. * *Belvedere Cæsalp.* 159. *Linaria Scoparia C. B.*

8. Chenopodium maritimum annuum glabrum, Gramineo folio carnofo & minus acuto, floribus in foliorum alis, femine nigro fplendente. *An Kali minus, album, femine fplendente C. B. Pin.* 289

9. Idem caulibus lignofis procumbentibus, graminis folio carnofo longiore, anguftiore & peracuto, floribus minoribus

10. Chenopodium maritimum fruticofum fempervirens, foliis vermiculatis, floribus in foliorum alis, femine nigro fplendente. *Anthyllis Chamæpitydes frutefcens C. B. Pin.* 282. *Kali fpecies five Vermicularis marina arborefcens I. B.* 3. 704. *Chamæpitys vermiculata Lob. Icon.* 381. *Cafiæ lignofæ fimilis frutex tertius in Maritimis, bicubitalibus ramis lignofis, foliis Ericæ craffioribus & pulpofis Cæsalp.* 155

CHENOPODIVM. vide KALI

CHONDRILLA iuncea vifcofa arvenfis, quæ prima Diofcoridis Inft. R. H. 475. * *Herba quæ ad Chondrillas reduci poteft Cæsalp.* 510

CHONDRILLA. vide LACTVCA

CHRISTOPHORIANA vulgaris nostras racemosa & ramosa Inst. R. H. 299. * *Barba Capri Casalp.* 217. *Aconitum racemosum C. B. Napellus racemosus Lugd.*

CHRYSANTHEMVM folio minus secto glauco Inst. R. H. 492
2. Idem folio magis secto
3. Chrysanthemum latifolium Inst. R. H. 492

CHRYSANTHEMVM. vide BIDENS

CHRYSOCOME Dill. Supp. Floræ Giss. Linosyris Lob.

CICHORIVM silvestre sive officinarum, foliis latioribus & pulchre divisis, flore cæruleo. *Cichorium, Intubus erratica Tabern. Icon.* 170. * *Hoc, & sequens in Offic. promiscue usurpantur pro Cichorio sylvestri, Cichoria, Cichorio, & Intubo erratico*
2. Cichorium silvestre altius radicatum, foliis laciniatis, flore cæruleo * *An Cichorea salvatica Matth.* 532
3. Cichorium maritimum perenne, foliis minoribus integris & interdum nonnihil laciniatis, flore cæruleo

CICVTA maior Inst. R. H. 306. * *Cicuta Matth.* 1155. *& Casalp.* 292

CINARA maxima ex Anglia delata Inst. R. H. 442. * Mazza ferrata. *vulgo*
2. Cinara hortensis foliis non aculeatis Inst. R. H. 442. * *Cardo senza spine Matth.* 705. *Scolymus Fuchs. Cattus, Carduus sativus Gesn.* Carciofo *vulgo*
3. Cinara silvestris, spinis longis flavescentibus armata. *An Cinara spinosa, cuius pediculi esitantur Inst. R. H.* 442. * *Cardones Casalp.* 526. *Cactos Theophrasti Ang. foliorum pediculi terra obruti* Gobbi *vulgo vocantur*
4. Eadem spinis brevibus & rarioribus infecta * *Spina alba Marc.* 162. *Cardo simile a i Carcioffi, che Noi adoperiamo in Toscana per fare apprendere il Latte in vece di Caglio Matth.* 693. 701. Presame *vulgo ut & superior*
5. Cinara acaulos Tunetana, Tafga dicta, magno flore suaviter olente, angustis Cinerariæ foliis non spinosis H. Pis.

CIRCAEA Lutetiana Inst. R. H. 301. * *Pirola quadam in Montibus Casalp.* 339
2. Circæa minima Inst. R. H. 301

CIRSIVM foliis non hirsutis, floribus compactis Inst. R. H. 447. * *Circio Matth.* 1233
2. Cirsium acaulos flore purpureo Inst. R. H. 448
3. Cirsium pratense, Asphodeli radice, foliis carnosis angustis longioribus viridibus & Acanthi modo divisis, capitulo singulari purpureo parvo
4. Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, flore purpurascente Inst. R. H. 448. * *Stoppione vulgo Casalp.* 531
5. Cirsium Acanthoides montanum, flore flavescente Inst. R. H. 448
6. Cirsium Creticum altissimum, Cardui lanceolati folio, flore albo Coroll. Inst. R. H. 32

CI-

CISTVS fœmina, folio Salviæ (acutiore) elatior, & rectis virgis Inst. R. H. 259. * *Cisto femina Matth.* 195. *Cistus Cæsalp.* 574. Cistio *vulgo ut & duo sequentes*

2. Cistus mas II. folio longiore Inst. R. H. 259

3. Cistus mas maior, folio rotundiore Inst. R. H. 259. * *Cisto maschio Matth.* 194. *Cisti alterum genus in arenosis maritimis nascens Cæsalp.* 574

4. Cistus Ladanifera Monspeliensium Inst. R. H. 260. * *Ladano Matth.* 197. *Ladanum vulgo Cæsalp.* 575. *Imbrentina Ric.* 45. Rimbrentine *vulgo*

CITREVM vulgare Inst. R. H. 621. Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 240. *Malum Citreum vulgare Ferr. Hesper.* 61. *Malum Citreum Genuensium, vulgare Volk. Hesper. Norimb.* 25. & 116. Cedri di Massa *vulgo* * *Citrus Cæsalp.* 139. *Malus Citria Cast. Malus Medica C. B.*

2. Citreum Florentinum odoratissimum. *Malum Citreum Florentinum Volk. Hesper. Norimb.* 123. & 124. *Limon Citreum Florentinum laudatissimum Ferr. Hesper.* 263. Cedrato *vulgo*

3. Citreum calyce longo crassissimo & quinquepartito. *Malum Citreum, calyce quinquepartito crasso, fructu magno Clarici pag.* 671. *num.* 48. *Cedro della Ghianda Volk. Hesper. Norimb. Tom.* 2. 48

CLEMATITIS sive Flammula surrecta, alba Inst. R. H. 294. * *Flammula Matth.* 1009

2. Clematitis scandens urens, Asparagi radice, foliis rotundioribus, floribus albis umbellatis, semine brevi & ferme rhomboideo. *Clematitis sive Flammula repens Inst. R. H.* 293. * *Vitalba Ric. Flammula Iovis Ambr.*

3. Eadem maritima foliis oblongis, seminibus maioribus circinatis. *Clematitis maritima repens Inst. R. H.* 294. *Zannich.* 69. *Tab.* 129

4. Eadem Iasmini vulgaris folio seminibus longis rhomboideis. *An Clematitis sive Flammula scandens, foliis valde minoribus I. B.* 2. 137. *Descript.*

5. Clematitis silvestris latifolia (foliis incisis) Inst. R. H. 293. * *Clematitide terza Matth.* 1008. *An Clematitis Cæsalp.* 543. *Vitis silvestris Trag. Vitis nigra Fuchs.* Vitalba *vulgo*

6. Eadem foliis minus incisis & partim integris

7. Eadem foliis minoribus ac multum incisis

8. Clematitis peregrina foliis Pyri incisis Inst. R. H. 293

9. Clematitis alpina Geranifolia Inst. R. H. 294

10. Clematitis cærulea recta Inst. R. H. 294

11. Clematitis cærulea repens Inst. R. H. 294. * *Clematitide seconda Matth.* 1007. *An Flammula Cæsalp.* 543

12. Clematitis purpurea repens Inst. R. H. 294

CLINOPODIVM Origano simile elatius, maiore folio Inst. R. H. 195. * *Clinopodio volgare Matth.* 860. *Acinos Lob.*

2. Clinopodium arvense Ocimi facie Inst. R. H. 195. * *Vn altro Clinopodio Matth.* 861. *Clinopodium Cæsalp.* 454. *Ocimum sylvestre, Acinos Dod.*

CNICVS silvestris hirsutior, sive Carduus Benedictus Inst. R. H. 450. * *Cardo Santo Matth.* 858. *Carduus Sanctus, sive Carduus Benedictus Cæsalp.* 534

COCHLEARIA altissima Glasti folio Inst. R. H. 215

2. Cochlearia folio cubitali Inst. R. H. 215. * *Thlaspi magnum Raphanus montanus vulgo appellatus Cæsalp.* 767. *Raphano vulgare Matth.* 469. *Armoracia Brunf. Raphanus rusticanus C. B.* Crea *vulgo a voce Germanica*

3. Cochlearia folio subrotundo Inst. R. H. 215. * *Cochlearia Offic.*

COLCHICVM commune Inst. R. H. 348. * *Colchico florido Matth.* 1164. *Hermodactylus vel Crocus sylvestris Cæsalp.* 410. *Hermodactylus niger & rufus Mesveo & Serapioni C. B.*

COLVTEA Orientalis, flore sanguinei coloris lutea macula notato Coroll. Inst. R. H. 44

2. Colutea AEthiopica flore purpureo Inst. R. H. 649

3. Colutea Vesicaria Inst. R. H. 649. * *Colutea Matth.* 827. *Sena quibusd.*

COMELINA Virginiana repens, foliis acutis caulem amplexantibus. *Falangio ramoso Virginiano, con foglie larghe, serpeggiante Zann.* 90

CONVOLVVLVS purpureus, folio subrotundo Inst. R. H. 82. * Campanelle, e fiori dello Scacciati *vulgo a pictoris cuiusdam nomine*

2. Convolvulus maior, foliis latis longis acutis sagittatis & per basim auriculatis, auriculis nigris & angulatis, flore albo triunciali, calyce unciali. *Volubilis Brunf. Tom.* 3. 91. *An Smilax lævis, vel lenis maior Lob. Icon.* 619. *Ger. Emac.* 861. *Smilax levis maior Dod. Pempt.* 392. *Convolvulus maior albus Park. Theatr.* 163

3. Idem foliis latis brevibus obtuse mucronatis & per basim auriculatis, auriculis parum angulosis, floribus biuncialibus, calyce octo circiter lineas longo

4. Convolvulus arvensis minor, folio hastato, auriculis longis angustis peracutis, flore roseo radiis albis picto. *An Convolvulus arvensis minimus Raii Synops. Ed.* 3. 276. *Convolvulus angustissimo folio nostras cum auriculis Pluk. Almag.* 116. *Tab.* 24. *fig.* 3

5. Idem folio sagittato acuto, *Convolvulus minor purpureus Lob. Icon.* 619. *Convolvulus minor Clus. Hist. I. Smilax levis minor Dod. Pempt.* 393. *Helxine cissampelos Matth.* (1665. & 1559.) *Lugd.* 1424

6. Idem folio longiore cum auriculis subrotundis brevissimis. *An Convolvulus minimus, angusto brevi subrotundo folio Bocc. Mus. Part.* 2. 44. *Tab.* 33

7. Convolvulus Græcus Sagittæ foliis, flore albo Coroll. Inst. R. H. 1. * *Orobanche Theophrasti Ang.* Viluppio, & Vilucchio *vulgo, ut & tres superiores*

8. Convolvulus argenteus umbellatus erectus Inst. R. H. 84. * *Dorycnium vulgo Argentina Cæsalp.* 384

9. Convolvulus minor argenteus repens acaulos ferme Inst. R. H. 84

10. Convolvulus maritimus nostras rotundifolius Inst. R. H. 85. * *Brassica Marina Matth.* 497. *Soldanella Cæsalp.* 384. & *Ric.*

CONYZA maior vulgaris Inst. R. H. 454. * *Coniza maggiore Matth.* 918. *Conyza maior Cæsalp.* 501. *Baccharis Gesn.*

2. Conyza Americana Vrticæ folio, flore albo Inst. R. H. 455

CONYZA. vide CHRYSOCOME

CORIANDRUM minus testiculatum Inst. R. H. 316

CORIARIA vulgaris Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1711

CORINDUM ampliore folio, fructu maiore Inst. R. H. 431. * *Vescicaria Matth.* 1130. *Faba inversa Caesalp.* 382. *Pisum Vesicarium C. B. Halicacabum peregrinum Fuchs.* Paternostri di S. Domenico *vulgo*

2. Corindum folio & fructu minori Inst. R. H. 431

CORNUS foemina Inst. R. H. 641. * *Cornus vulgo Sanguen Caesalp.* 80. *Sanguino Matth.* 280. *Virga Sanguinea Dod.* Sanguine *vulgo*

2. Cornus silvestris mas Inst. R. H. 641. * *Cornus Caesalp.* 109. *An Corniolo Matth.* 279. *& Ric.*

CORONA Imperialis Inst. R. H. 372. * *Lilium Persicum C. B.*

CORONA SOLIS Inst. R. H. 489. * *Helenium Indicum, sive Flos Solis seminum cortice candido Caesalp.* 500. *Haec, & sequens promiscue vocantur Chrysanthemum Peruvianum Dod. Planta maxima Cortusi*, Girasole *vulgo*

2. Eadem maxima, Seminum cortice nigro † *Helenium Indicum, seminum cortice nigro Caesalp.* 500

3. Corona Solis parvo flore, tuberosa radice Inst. R. H. 489. * Tartufi bianchi *vulgo*

4. Corona Solis altissima Virgae aureae foliis Inst. R. H. 490

5. Corona Solis Trachelii folio, radice repente (flore maiore). Inst. R. H. 490

CORONILLA maritima glauco folio Inst. R. H. 650

CORONOPUS Neapolitanus tenuifolius Inst. R. H. 128. * *Coronopus vulgo Herba stella sylvestris Caesalp.* 329

2. Coronopus Massiliensis hirsutior latifolius Inst. R. H. 128

3. Coronopus hortensis (perennis) Inst. R. H. 128. * *Coronopo Matth.* 522. *An Coronopus vulgo Herba Stella sativa Caesalp.* 329

CORYLUS sativa fructu oblongo. * *Nux Avellana urbana oblongam nucem ferens Caesalp.* 38. Nocciola *vulgo*

2. Corylus sylvestris fructu oblongo, involucro eleganter inciso. *Corylus sylvestris fructu oblongo Lugd.* 1712. *Descript.* Nocciola salvatica *vulgo*

3. Corylus sylvestris fructu rotundo cum involucro longiore. *Corylus sylvestris fructu rotundo Lugd.* 101. *Descript.*

COTINUS Coriaria Inst. R. H. 610. *Cotino Matth.* 236. *Coccigrya Theophrasti, Cotinus Plinii Lugd.* Scotano *vulgo*

CRAMBE Orientalis Dentis Leonis folio, Erucaginis facie Coroll. Inst. R. H. 14

CRA-

CRATAEGVS folio subrotundo serrato subtus incano Inst. R. H. 633. * *Sorbi torminalis alterum genus in alpestribus Cæsalp.* 146. *Sorbus alpina Gesn.*

2. Cratægus Italica folio laciniato minori subtus lanato, fructu rotundo rubro Michel. H. Pis.

CREPIS maritima angustifolia dentata, flore luteo

2. Crepis folio leviter dentato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 255. num. 1. * *Terracrepolus in Hetruria Cæsalp.* 113

3. Crepis Chondrillæ folio Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. num. 2

4. Eadem folio maculis sanguineis notato

CRITHMVM maritimum maius glaucum, caulibus erectis, foliorum lobis ternis longioribus & angustioribus, umbellis ex albo virescentibus. * *Hæ duæ Crithmi species in officinis pro Fœniculo marino sive maritimo promiscue usurpantur*

2. Idem minus, caulibus procumbentibus, foliorum lobis brevioribus

CROCVS sativus Inst. R. H. 350. * *Crocum vulgo Zafferanum Cæsalp.* 411. *Croco Matth.* 77. 78. *Zafferano Ric. & vulgo*

2. Crocus vernus latifolius aureus Inst. R. H. 352

3. Crocus vernus angustifolius, flore dilute purpureo. *Croci alterum genus silvestre, flore purpurascente Cæsalp.* 411

CRVCIATA hirsuta Inst. R. H. 115. * *An Crucialis Cæsalp.* 325. *Inguinaria Plinii quibusd.*

2. Cruciata Florentina lutea minor, partim glabra, partim hirsuta. *Crucialis in montibus exilior Cæsalp.* 325

3. Cruciata, an palustris alba Inst. R. H. 115

CVCVBALVS Plinii Inst. R. H. 339. * *Polemonia altera peregrina Cæsalp.* 258. *Alsine scandens baccifera C. B.*

CVCVMIS sativus Ægyptiacus, immaturo fructu albo, maturo vero subluteo lævi

2. Cucumis sylvestris Asininus dictus Inst. R. H. 104. * *Cocomero salvatico Matth.* 1288. *Cucumis silvestris vulgo Cucumis asininus Cæsalp.* 204. *Cucumis erraticus Gesn. Cucumer Elaterii Lob. Cocomero salvatico detto asinino Ric.*

CVPRESSVS meta in fastigium convoluta, quæ fœmina Plinii Inst. R. H. 587. * *Cupressus fœmina Cæsalp.* 134. *Cipresso femmina Matth.* 132. Cipresso *vulgo*

2. Cupressus ramos extra se spargens, quæ mas Plinii Inst. R. H. 587. * *Cupressus mas Cæsalp.* 134. *Cipresso maschio Matth.* 132. Cipressa *vulgo*

3. Cupressus Lusitanica patula, fructu minori Inst. R. H. 587

CYANVS segetum flore cæruleo Inst. R. H. 446. * *Flos Alysus cæruleus Marc.* 209. *Ciano minore Matth.* 537. *Cyanus qui vulgo Fioralisus in Hetruria Cæsalp.* 538. Battisegola *vulgo*

2. Cya-

2. Cyanus montanus latifolius, vel Verbasculum Cyanoides Inst. R. H. 445. * *Ciano maggiore Matth.* 536

3. Cyanus floridus odoratus Turcicus sive Orientalis maior, flore albo Inst. R. H. 446. * Ambretta bianca *vulgo*

4. Cyanus floridus odoratus Turcicus sive Orientalis maior, flore incarnato Inst. R. H. 446. * Ambretta *vulgo*

5. Cyanus floridus odoratus Turcicus sive Orientalis maior, flore luteo Inst. R. H. 446. * Ambretta gialla *vulgo*

CYCLAMEN orbiculato folio, inferne purpurascente Inst. R. H. 154. * *Ciclamino Matth.* 620. *Cyclaminus, vulgo Pamporcinus Cæsalp.* 392. *Arthanita. Pane Porcino Ric.* Panterreno *vulgo*

2. Cyclamen folio angulosó Inst. R. H. 155

3. Cyclamen folio Hederaceo Polyanthes Inst. R. H. 155

4. Cyclamen radice exigua Inst. R. H. 156. * *Cyclamini vulgo Pamporcini quoddam genus in Pisanis Collibus Cæsalp.* 392

CYNOGLOSSVM montanum maximum Inst. R. H. 139. * *Cynoglossa quædam in montibus Cæsalp.* 440. *Hæc, & sequentes Cynoglossi species usurpari possunt pro Cynoglossa Offic.*

2. Cynoglossum montanum, virenti folio, maiori flore Inst. R. H. 139

3. Cynoglossum Creticum, argenteo angusto folio Inst. R. H. 140

Cynoglossum folio molli incano, flore cæruleo striis rubris variegato Mor. H. R. Bles.

CYPEROIDES spica pendula longiore & angustiore Inst. R. H. 529

2. Cyperoides silvarum latifolium, caule exquisite triangulari, foliis ad margines cilii instar pilosis & angustissime denticulatis, spicis strigosis, capsulis oblongis incurvis rarius dispositis & parum bifidis Michel. Nov. Plant. Gen. 56. num. 6

3. Cyperoides spicis brevibus erectis, e granis parvis & subhirsutis & glaucis dense congestis Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 20

4. Cyperoides foliis Caryophyllæis, caule rotundo triquetro, spicis floriferis multis

5. Cyperoides angustifolium, caule & spicis floriferis triangularibus, spicis autem seminalibus longe distantibus, pediculis brevibus insidentibus, squamis curtis, capsulis nitidis & fere splendentibus in cuspidem vix bifidam desinentibus Michel. Nov. Plant. Gen. 58. num. 19

6. Cyperoides spicis parvis longe distantibus Inst. R. H. 530

CYPERVS odoratus radice longa, sive Cyperus Officinarum Inst. R. H. 527. * *Cipero Matth.* 28. *Cyperus primus Cæsalp.* 189. *Cippero con radici lunghe ineguali e torte Ric.* Cunzia *vulgo*

2. Cyperus odoratus radice longa, simul cum caulibus tenuiore

3. Cyperus rotundus odoratus parvus Michel. Nov. Plant. Gen. 45. n. 6. * *Cipero Matth.* 28. *Cyperus alter Cæsalp.* 189. *Cippero con radici olivari Ric.*

4. Cyperus rotundus, esculentus angustifolius Inst. R. H. 527. * *Trasi Matth.* 573. *& Cæsalp.* 191. Bacicci *vulgo*

CYTISO GENISTA scoparia vulgaris, flore luteo Inst. R. H. 649. * *Genistæ genus quadrato iunco Cæsalp.* 115. *Genista angulosa & scoparia C. B.* Scornabecco *vulgo*

CYTISVS glabris foliis subrotundis, pediculis brevissimis Inst. R. H. 648

2. Cytisus Alpinus latifolius (foliis utrinque acuminatis) flore racemoso pendulo Inst. R. H. 648. * *Laburnum vulgo Avornellum Cæsalp.* 113

3. Cytisus Alpinus, foliis longioribus utrinque acuminatis & subtus villosis, flore racemoso pendulo Michel. H. Pis.

4. Cytisus glaber nigricans (spicatus) Inst. R. H. 648

5. Cytisus hirsutus, foliis latis subrotundis, floribus primum luteis deinde rufescentibus, siliquis latis, calyce ampliori

6. Cytisus hirsutus amarus sempervirens, floribus e foliorum alis pendentibus luteis ac lituris sanguineis notatis, siliquis villosis incurvis. *Cytisus sylvestris in Montibus Cæsalp.* 114. *An Cytisus hirsutus Inst. R. H.* 647

7. Cytisus Italicus hirsutus, foliis brevioribus obtusioribus & pediculo orbatis, floribus glomeratis in foliorum alis, siliquis parvis dense congestis & villosis. *Cytisus Cæsalp. H. Sicc. pag.* 12. *num.* 38. *Cytisus in Collibus maritimis albidior, foliis ferme sine pediculo hærentibus Eiusd. in Op.* 114

8. Cytisus humilis glaber, foliis oblongis, floribus purpureis per caulem sparsis, calyce bilineari, siliqua nitida angusta sesquiunciali

AMASONIVM stellatum Inst. R. H. 257

DAVCVS vulgaris Inst. R. H. 307. * *Staphylinus silvestris Dod. Daucus Offic.*

2. Idem tenuifolius glaber

3. Daucus maritimus annuus, seminibus & radiis umbellæ crassioribus. * *An Staphylinus silvestris maximus, sive Daucus marinus Cæsalp.* 289

4. Daucus annuus ad nodos floridus Inst. R. H. 308. * *Gingidii genus Cicutaria vocatum Cæsalp.* 289

DELPHINIVM perenne montanum subhirsutum minus, foliis Aconiti tenuissime dissectis, flore cæruleo. *An Aconitum Lycoctonum flore Delphinii I. Silesiacum Clus. Hist. XCV*

2. Delphinium Platani folio, Staphisagria dictum Inst. R. H. 428. * *Staphisagria Cæsalp.* 589. *Staphis Agria Matth.* 1291. *Stafisagria, & Stafizaga Ric. Pedicularis Cord.* Strafizzeca *vulgo*

3. Delphinium hortense, flore maiore & simplici cæruleo Inst. R. H. 426. * *Fior Capuccio Cæsalp.* 69. 267. & 403. *Consolida Regalis Cast. Calcatrippa Cord.*

4. Delphinium hortense, flore maiore & simplici albo Inst. R. H. 427. * *Harum duarum Delphinii specierum semen pro Staphisagria in officinis nostris usurpatur*

DENS

DENS CANIS angustiore longioreque folio, flore suaverubente Inst. R. H. 378

2. Dens canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpura rubente Inst. R. H. 378. * *An Dens caninus Cæsalp.* 410

DENS LEONIS alpinus maximus latifolius

2. Idem angustifolius

3. Dens leonis latiore folio Inst. R. H. 468. * *Dente di Leone Matth.* 535. *Vrinaria Adv. Taraxacon Offic.*

4. Idem folio glabro. * *Aphaca Cæsalp.* 508

5. Dens leonis angustiore folio Inst. R. H. 468

6. Dens leonis Asphodeli bulbulis Inst. R. H. 468. * *Cicorea Constantinopolitana Matth.* 533

7. Dens leonis tuberosa radice Inst. R. H. 468

8. Dens leonis foliis canescentibus villosis Inst. R. H. 468

9. Dens leonis alpinus Asplenii folio

10. Dens leonis alpinus glaber, Cichorii folio, costa viridi, floribus luteis, caulibus nonnihil foliosis

11. Dens leonis foliis minimis hirsutis & asperis Inst. R. H. 469

DENTARIA heptaphyllos Inst. R. H. 225. * *Dentaria maior Cæsalp.* 589.

2. Dentaria heptaphyllos baccifera Inst. R. H. 225. * *Dentaria minor Cæsalp.* 586. *Coralloides Cord.*

DICTAMNVS Creticus C. B. Pin. 222. Boerh. Ind. alt. H. L. Bat. P. I. 178. *Origanum Creticum latifolium tomentosum, seu Dictamnus Creticus Inst. R. H.* 199. *Dittamo Matth.* 743. *& Ric. Dictamnum Creticum Cæsalp.* 468. Dittamo *vulgo*

DIGITALIS latifolia (hirsuta & præalta) flore ferrugineo Inst. R. H. 166

2. Digitalis maior lutea vel pallida, parvo flore (foliis imis angustioribus, fructu semiunciali) Inst. R. H. 165

3. Digitalis latifolia, floribus albis, punctis quatuor ferrugineis notatis

4. Digitalis angustifolia glabra, floribus parvis albidis ac punctis quatuor ferrugineis notatis. *An Digitalis angustifolia lutea Inst. R. H.* 166

5. Digitalis minima Gratiola dicta Inst. R. H. 165. * *Gratiola Matth.* 734. *Gratia Dei Cæsalp.* 275. *Limnesium, sive Centauroides Cord. Centaurium aquaticum, forte Polemonium palustre amarum Hippocrati veterinario Gesn. Hyssopum vulgare quorumdam Col.*

6. Digitalis lutea magno flore Inst. R. H. 165

DIPSACVS silvestris, vel Virga pastoris maior Inst. R. H. 466. * *Vn altro Dissaco Matth.* 699. *Carduus fullonum Brunf. Labrum Veneris Cast.*

DORIA Narbonensium Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 98. * *Herba Doria Cæsalp.* 503. *Panax Chironium Theophrasti Tab.*

2. Doria quæ Iacobæa Orientalis Limonii folio Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 98. num. 4.

3. Doria quæ Iacobæa alpina foliis longioribus serratis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 98. num. 3. * *Solidago Saracenica Fuchs. Consolida Saracenica Thal. Consolida Aurea Tab. & Offic.*

DORONICVM maximum, foliis caulem amplexantibus Inst. R. H. 488
2. Doronicum Scorpoide, radice candida, monanthon, folio uno caulem amplexante H. Cath. * *Aconitum Pardaliancbes. Radice, che ci si porta per Doronico Ric.* 36
3. Doronicum radice Scorpii Inst. R. H. 487. * *Doronico Pardalianche minore chiamato falsamente Doricnio Matth.* 1140. *Doronicum Cæsalp.* 497

DORYCNIVM Monspeliensium Inst. R. H. 391
2. Idem villosum
3. Idem flore ex albo & rubro variegato

DRACOCEPHALVS latifolius glaber, Lysimachiæ luteæ foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 417. Sect. 11. Tab. 21. fig. 2

DRACVNCVLVS polyphyllus Inst. R. H. 160. * *Minor Dracunculus Marc.* 145. *Dracontea minore Matth.* 624. *Dracunculus vulgo Dracontea Cæsalp.* 225. Serpentaria *vulgo*

ECHINOPHORA maritima spinosa Inst. R. H. 636. * *Critbamo* 11. *Matth.* 519

ECHINOPVS maior, flore candido, staminibus in medio cæruleis Inst. R. H. 463. * *Spina bianca d'alcuni Matth.* 702. *An quadam peregrina apud Nos foliis Acanthi minoribus candidis spinosis, &c. Cæsalp.* 522. *Carduus sphærocephalus Cord.*
2. Idem major, Acanthi folio ampliore
3. Echinopus minor annuus magno capite Inst. R. H. 463

ECHIVM vulgare Inst. R. H. 135. * *Echio Matth.* 1049. *Echion Cæsalp.* 436. *Buglossum sylvestre Dod.*
2. Echium maius & asperius, flore albo Inst. R. H. 135
3. Echium annuum, folio angusto ac verrucis rubris albisque notato, flore ex cæruleo purpurascente
4. Idem folio latiore bullato undulato ac verrucis candidis exasperato, flore cæruleo, tubo incurvo. *An Echium Creticum latifolium rubrum Inst. R. H.* 135
5. Echium annuum foliis Lithospermi arvensis, flore cæruleo parvo Micheli H. Pis.

ELAEAGNVS Orientalis angustifolius, fructu parvo olivæformi subdulci Coroll. Inst. R. H. 53. * *Olivo di Boemia Matth.* 215. *Zizipbus Cappadocica Plinii Lugd. Zizipbus alba Gesn.*

ELI-

ELICHRYSVM Africanum fœtidiſſimum ampliſſimo folio, calyce argenteo Boerh. Ind. alt. H. L. Bat. P. 1. 126

2. Elichryſum Orientale Inſt. R. H. 453

3. Elichryſum Italicum maritimum incanum, foliis anguſtiſſimis ac brevibus, capitulis umbellatis rotundioribus aureis. *Elichryſum ſeu Stœchas Citrina anguſtifolia C. B. Pin.* 264. *Inſt. R. H.* 452. *Stoechas Citrina tenuifolia Narbonenſis I. B.* 3. 154. *Stoechas Citrina Dod. Pempt.* 268. *Matth. Ed. Valgr. fol.* 1185. *pag.* 1100. * *Hæc, & tres ſequentes Elichryſi ſpecies promiſcue uſurpantur pro ſtoechade citrina Offic. vocanturque vulgo* Tignamica *corrupto nomine a thymiamate ut cenſet Vigna in Theophr.*

4. Idem præaltum Linariæ folio anguſtiſſimo, capitulis luteis oblongis & in umbellam magis ſparſam diſpoſitis, calycibus oblongis pallidis

5. Elichryſum anguſtiſſimo folio Inſt. R. H. 452. * *Helichryſon quam recentiores medici Stoechadem Citrinam vocant, alicubi Tignamicam Cæſalp.* 484

6. Elichryſum Italicum odore gravi, anguſtiſſimo folio intorto, floribus umbellatis luteis, calyce longo anguſto pallido

7. Elichryſum Africanum, foliis Linariæ ſerratis ac ſubtus incanis, capitulis maiuſculis ſingularibus aureis longo pediculo inſidentibus

* *Ex ſeminibus a Domino Thoma Shaw Coll. Reginæ apud Oxonienſes ſocio per varias Africæ provincias rerum naturalium obſervandarum gratia itinere inſtituto collectis & Michelio communicatis, tres aut quatuor diverſæ Plantæ prodiere, inter quas elegans hæc Elichryſi ſpecies adhuc ſuperſtes, cætera perierunt antequam ſemen perficerent*

EMERVS Inſt. R. H. 650. * *Emerus Cæſalp.* 117. *Colutea ſiliquoſa vel ſcorpioides C. B.*

EPHEDRA maritima maior Inſt. R. H. 663. * *Polygonum bacciferum C. B.*

2. Ephedra Cretica tenuioribus & rarioribus flagellis Coroll. Inſt. R. H. 53

EPHEMERVM Virginianum flore cæruleo maiori Inſt. R. H. 367

EPIMEDIVM Inſt. R. H. 232

EQVISETVM altiſſimum ſcandens aſperum monoſtachion & polyſtachion, ſetis plerumque ramoſis & prælongis. *Equiſetum in ſepibus Cæſalp.* 598. *Coda di Cavallo III. Matth.* 1083. *Ed. Valgriſ. in fol. Ann.* 1568

EQVISETVM. vide HYDROCERATOPHYLLON

ERICA vulgaris glabra (Myricæ folio, flore purpureo) Inſt. R. H. 602. * *Scopa floribus purpuraſcentibus Cæſalp.* 104. *An Erica Matth.* 169

2. Erica maxima (ramis & foliis quaternis) alba Inſt. R. H 602

3. Erica maritima humilis, glabro Corios folio exadverſo quaterno, coſta non elata ac ſubtiliſſime ſulcata, floribus oblongis purpureis elegantibus uno verſu diſpoſitis, calyce concolore. * *Scopa ramis humiſtratis circa ſtagna maritima Cæſalp.* 104

ERIOCEPHALVS capite rotundo maximo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 204. n. 1

2. Eriocephalus vulgaris capite turbinato, flore purpureo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 205. n. 7

3. Eriocephalus alpinus annuus, foliis lanceolatis, spinosior & patulus, capitulis pyriformibus purpureis turbinatis & confertim nascentibus

4. Eriocephalus leucographis flore purpureo coronato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 205. n. 10

5. Eriocephalus annuus lanceatus maior, capitulis pyriformibus purpureis plerumque solitariis, squamis rigidioribus expansis & reflexis. *Carduus lanceatus Raii Hist. T. 1. 310. n. 1*

6. Idem minor, capitulorum squamis minoribus compactis. *An Carduus lanceatus, sive sylvestris Dodonæi I. B. 3. 58*

ERVCA latifolia alba, sativa Dioscoridis Inst. R. H. 227. * *Eruca sativa folio latiore Cæsalp. 360. Ruchetta Domestica Matth. 559*

2. Eruca Romana seu gentilis, siliqua angusta, folio lato Inst. R. H. 227

3. Eruca maritima foliis amplioribus, admodum succulentis, laciniatis, & alternis sectionibus sinuatis, flore luteo

4. Eruca, an tenuifolia perennis, flore luteo Inst. R. H. 227. * *Eruca sativa altera fruticosa Cæsalp. 360. Eruca Offic.* Ruchetta *vulgo ut & sequens*

5. Eruca Campestris annua minor, foliis laciniatis, flore luteo

ERYNGIVM latifolium planum Inst. R. H. 327. *Eringio piano Matth. 718*

2. Eryngium planum minus Inst. R. H. 327

3. Eryngium vulgare R. H. 327. * *Eringio Montano, Cacatreppola Matth. 716. 717. An Eryngium vulgo Iringum Cæsalp. 520. An Eringio Ric.*

4. Eryngium maritimum Inst. R. H. 327. * *Eringio Marino Matth. 717*

ERYSIMVM angustifolium maius Inst. R. H. 228

2. Erysimum polyceration, vel corniculatum Inst. R. H. 228. * *Irionis tertia species Cæsalp. 361. Vn altro Irione Matth. 604*

3. Erysimum annuum foliis in paucas & longas lacinias divisis, floribus luteis exiguis, siliquis hirsutis corniculatis & ad caulem contractis. *Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. Zannich. Ist. 287. Irio C. B. in Matth. 471. Erysimum Irio I. Tabern. Icon. 442*

4. Idem foliis latis multum laciniatis & ad Raphanum accedentibus. *Erysimum Tragi flosculis luteis iuxta muros proveniens I. B. 2. 863. Erysimum Trag. 102. Irion, sive Erysimum Dod. Pempt. 714. Erysimum Dioscoridis Eiusd. Gall. 438. Verbena recta sive mas Fuchs. Hist. 592*

EVGENIA Indica Myrti folio deciduo, flore albo, fructu suaverubente molli leviter sulcato & odorato Michel. Nov. Plant. Gen. 226

EVONYMVS vulgaris, granis rubentibus Inst. R. H. 617. * *Siler quem vulgo Silium alii Fusaginem vocant Cæsalp. 128. Evonimo Matth. 209*

EVPATORIVM Cannabinum Inst. R. H. 456. * *Eupatorio commune Matth. 1069. Eupatorium Cæsalp. 486. Eupatorium cannabinum Offic. Eupatorio d'Avicenna Ric.*

FAGO-

AGOPYRVM vulgare ſcandens, calyculis florum alatis, ſemine nigro ſplendente H. Piſ. *Fagopyrum maius ſcandens Bot. Par. Helxine Ciſſampelos altera, Atriplicis effigie Lob. Icon.* 629. *Convolvulum nigrum Dod. Pempt.* 396. * *Formentone Cæſalp.* 166

2. Fagopyrum vulgare ſcandens, calyculis florum nudis, ſemine nigro H. Piſ. *Fagopyrum vulgare, minus, ſcandens Bot. Par.* 52. *Volubilis nigra Tabern. Icon.* 87. * *Formentone alterum genus Cæſalp.* 166. *Formento Saraceno Matth.* 418. *Polygonum hederaceum Col.*

FAGVS Inſt. R. H. 584. * & *Cæſalp.* 35. *Faggio Matth.* 233

FERRVM EQVINVM Germanicum, ſiliquis in ſummitate Inſt. R. H. 400. * Sferra cavallo *vulgo*

FERVLA fœmina Plinii Inſt. R. H. 321. * *Ferola Matth.* 837. *Ferula mas Cæſalp.* 286

2. Ferula minor ad ſingulos nodos umbellifera Inſt. R. H. 321. * *Panax Aſclepium Cæſalp.* 279

FICOIDES Africana, folio Plantaginis undulato, micis argenteis aſpero Tournef. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1705. * Criſtalloide. Erba Criſtallina *vulgo*

2. Ficoides, ſeu Ficus Aizooides, an Africana maior procumbens, triangulari folio enſiformi H. L. Bat. 247

FILAGO maior humiſtrata repens, foliis expanſis, capitulis maioribus conglobatis

2. Filago annua erecta maior ramoſa & prolifera, foliis expanſis, capitulis florum in globulos congeſtis. *Filago ſeu Impia Dod. Pempt.* 66. *Inſt. R. H.* 454. *Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. *pag.* 391. *Gnaphalium vulgare, Filago, Centunculus Lob. Icon.* 480. *Gnaphalium vulgare Tabern. Icon.* 389. * *Gnafalio volgare Matth.* 909

3. Eadem foliis ad caulem appreſſis, capitulis florum parvis in globulos congeſtis. *Gnaphalium Germanicum I. B.* 3. 158. *Gnaphalium vulgare Fuchſ. Lugd.* 1155. *Gnaphalium Fuchſ. Hiſt.* 288. *Filago Dod. Gall.* 67. *Elichryſos ſylveſtris Trag.* 321. *Icon I.*

FILICVLA quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis acutioribus Inſt. R. H. 542. * *Adianto nero Ric.*

2. Filicula Fontana maior, ſive Adiantum album Filicis folio Inſt. R. H. 542

FILIPENDVLA vulgaris, an Molon Plinii Inſt. R. H. 293. * *Filipendula Matth.* 913. & *Cæſalp.* 551

FILIX ramoſa maior, pinnulis obtuſis non dentatis Inſt. R. H. 536. * *Felcie Femmina Matth.* 1253. *Filix fœmina Offic.*

2. Eadem pinnulis dentatis

3. Fi-

3. Filix ramosa minor, pinnulis dentatis Inst. R. H. 536

4. Filix non ramosa, dentata Inst. R. H. 536. * *Hæc & sequens in Officinis Filix mas vocantur*

5. Eadem maior. * *An Felce maschio Matth.* 1352

FOENICVLVM sativum annuum, dilute virentibus foliis, in multas & gradatim descendentes coniugationes divisis, capillamentis longioribus & crassioribus præditis, umbellis amplioribus luteis, semine crassiore albo dulci. *An Fœniculum dulce Azoricum Inst. R. H.* 311. Finocchio dolce *vulgo*

2. Fœniculum silvestre præaltum, foliorum coniugationibus paucioribus, inæqualiter a se invicem distantibus, & in prælonga capillamenta divisis, umbellis parvis luteis, acriori & nigriori semine. *An Fœniculum vulgare minus, acriori & nigriori semine Inst. R. H.* 311. * *Fœniculum silvestre Cæsalp.* 282. *Fœniculum, & Marathrum Offic.* Finocchio *vulgo*

3. Fœniculum maritimum, foliorum segmentis tenuissimis & rarioribus, umbellis parvis luteis, semine acriori & nigriori

4. Fœniculum sylvestre, caulibus tenuioribus farctis, modo erectis, modo procumbentibus, foliorum portiunculis brevissimis, umbellis aureis rarioribus e tribus vel quatuor aut quinque corymbis compositis, semine nigricante, Aurantii fervido sapore

5. Fœniculum tortuosum Inst. R. H. 311. * *Seseli Massiliense Offic.*

6. Fœniculum annuum, umbella contracta oblonga Inst. R. H. 311. * *Visnaga Matth.* 554. *Cumini sativi genus quod Visnaga vocatur Cæsalp.* 285. *Gingidium Ang.*

FOENVM GRAECVM sativum Inst. R. H. 409. * *Fien Greco Matth.* 438. *& Ric. Fœnum Græcum Cæsalp.* 239. *& Offic.*

FRAGARIA vulgaris Inst. R. H. 295. Fragaria Matth. 1075. * *Herba di Fragole Ric.* Fragola *vulgo*

2. Fragaria fructu albo Inst. R. H. 296

3. Fragaria sylvestris alpina, flore parvo, fructu rotundo exiguo

4. Fragaria sativa atque spontanea, fructu rubro tuberculoso, circa calycem seminibus destituto

5. Fragaria Inglese di fiore mezzo pieno Zannon. 97

6. Fragaria sylvestris sterilis maior ac sativam plane referens, flore maiore. *Fragaria sterilis maior Mentz. Pug.*

7. Fragaria sterilis minor non repens & acaulos ferme, flore minimo ex albo carneo, petalis cordatis

FRANCA maritima supina saxatilis glauca Ericoides sempervirens, flore purpureo Michel. Nov. Plant. Gen. 23. Tab. 22. fig. 1

FRANGVLA Inst. R. H. 612. * *Frangola Matth.* 1334. *Alnus baccifera Tabern.*

FRAXINELLA Inst. R. H. 430. * *Dictamnum album, seu Fraxinellum Cæsalp.* 589. *Dittamo bianco Matth.* 144. *Dittamo bianco, Dittamo Frassinella Ric.*

FRAXINVS florifera botryoides Inſt. R. H. 577. * *Fraxini fructus in Officinis vocantur Lingua Avis*

FRITILLARIA maxima, flore obſoletæ purpuræ Inſt. R. H. 377

FVMARIA Florentina ſcandens, viticulis longiſſimis, foliis latioribus, floribus albis deorſum reflexis, cum rictu atropurpureo, in ſpicam cernuam digeſtis. *Fumaria alba Adv.* 338. *Fumaria altera caulibus longioribus, flore candicante Cæſalp.* 272

2. Fumaria Officinarum foliis glaucis, floribus in ſpica longiuſcula recta diſpoſitis, rubris, rictu atropurpureo. *Fumaria Officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin.* 143. * *Fumaria piedi di Gallina prima Matth.* 1218. *Hæc & ſequens Fumaria uſitatiores in Officinis ſunt, vocanturque Fumaria, Fumus Terræ, Capnos, & Fumoſterno Ric.*

3. Eadem foliis maioribus viridibus & in oblongos lobos diviſis, floribus in ſpica recta digeſtis, rubris, inferna parte candicantibus, rictu ſaturatius purpureo. * *Fumaria piedi di Gallina ſeconda Matth. Deſcript.* 1219. & *Fumaria fig.* 1217. *Fumaria & Fumus terræ Cæſalp.* 272

4. Fumaria lutea C. B. Pin. 143. * *Coridali Split Matth.* 1219. *Split Cæſalp.* 271

5. Fumaria bulboſa, radice cava, maior, flore albo Inſt. R. H. 422

6. Fumaria bulboſa, radice cava, maior, flore rubro dilutiore Inſt. R. H. 422. * *Leontopetalon alterum Cæſalp.* 271. *Hæ duæ Fumariæ bulboſæ ſpecies in Offic. vocantur Ariſtolochia cava, & Radix cava*

GALEGA vulgaris floribus cæruleis Inſt. R. H. 398. * *Ruta Capraria, Lavaneſe Matth.* 780. *Caprago, vulgo Galega, in Hetruria Avaneſe, floribus purpureis Cæſalp.* 249. *Hæc & ſequens in Officinis promiſcue vocantur Ruta Capraria, ſeu Caprago, & vulgo* Capraggine

2. Galega vulgaris floribus penitus candicantibus Inſt. R. H. 399

GALEOBDOLON foliis Vrticæ dilute virentibus, flore luteo. *Galeobdolon Dill. Cat. Giſs.* 49. & *Nov. Plant. Gen.* 102. *Galeopſis ſive Vrtica iners, flore luteo I. B.* 3. 323. *Inſt. R. H.* 185

2. Idem foliis atrovirentibus

3. Galeobdolon foliis Vrticæ amplioribus & maculatis, flore luteo. *Galeopſis lutea amplioribus foliis maculatis Inſt. R. H.* 185

GALEOPSIS procerior fœtida ſpicata Inſt. R. H. 185

2. Galeopſis hirſuta fœtida, Meliſſæ folio, ſpica longiſſima alba

3. Galeopſis Hiſpanica fruteſcens, Teucrii folio Inſt. R. H. 186

4. Galeopſis paluſtris, Betonicæ foliis, flore variegato Inſt. R. H. 185. * *Tertiola Cæſalp.* 451. *Betonica fœtida Geſn.*

GALEOPSIS, vide CANNABINASTRVM, & GALEOBDOLON

GALLIVM album Linifolium Barr. Obſ. 12. n. 99
2. Gallium album vulgare (ſarmentoſum latifolium) Inſt. R. H. 115. * *Lappago Cæſalp.* 325. *Mollugo C. B.*
3. Gallium Alpinum latifolium minus, floribus albis odoratis
4. Gallium Alpinum pumilum erectum anguſtifolium album
5. Gallium luteum Inſt. R. H. 115. * *Gallio Matth.* 1190. *Galion flore luteo Cæſalp.* 325
6. Gallium nigro purpureum montanum tenuifolium Inſt. R. H. 115

GENISTA iuncea Inſt. R. H. 643. * *Geniſta iunco rotundo robuſtiore ac magis flexibili Cæſalp.* 115. *Geniſta Offic.* Gineſtra *vulgo*
2. Geniſta Florentina fruteſcens, tota glabra, viminibus anguloſis & plerumque triangularibus, foliis partim acutis partim retuſis, floribus luteis, ſiliquis glabris. *An Geniſta maritima fruteſcens Linifolia, caule alato Coroll. Inſt. R. H.* 44
3. Geniſta, an ramoſa foliis Hyperici Inſt. R. H. 643
4. Geniſta tinctoria Germanica Inſt. R. H. 643
5. Geniſta tinctoria Germanica, foliis anguſtioribus Inſt. R. H. 643. * *An Geneſtra Matth.* 1295
6. Geniſta tinctoria Linifolia * *Coroneola ſeu Corneola Cæſalp.* 251. *Flos Tinctorius Fuchſ.*
7. Geniſta radiata, ſive Stellaris Inſt. R. H. 643

GENISTA SPARTIVM maius, longioribus aculeis Inſt. R. H. 645. Bot. Par. 78. * *An Spina Chriſti vulgo Cæſalp.* 117
2. Geniſta Spartium minus Germanicum Inſt. R. H. 645. * *Alius ſuffrutex Coroneolæ ſimilis altior Cæſalp.* 251

GERANIVM Batrachioides folio Aconiti, flore albo lineis cæruleis variegato Inſt. R. H. 266
2. Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum Inſt. R. H. 266
3. Idem Alpinum & minus, flore purpuroviolaceo, petalis leviter cordatis
4. Geranium Batrachioides odoratum Inſt. R. H. 266
5. Geranium Batrachioides, flore purpureo reflexo, Italicum Barr. Icon. 39
6. Geranium Romanum verſicolor ſive ſtriatum Inſt. R. H. 267
7. Geranium tuberoſum maius Inſt. R. H 267. * *Geranio I. Matth.* 902
8. Geranium Argenteum Alpinum Inſt. R. H. 267
9. Geranium Columbinum maximum, Aſphodeli radice, foliis profunde diſſectis, floribus ſaturate purpureis, petalis pene cordatis octo lineas longis & ſex latis. *Geranium ſanguineum, maximo flore Inſt. R. H.* 267
10. Idem flore purpureo, venis concoloribus & ſaturatioribus diſtincto, externe valde diluto, petalis cordatis, ſeptem lineas longis & ſex latis
11. Idem maius, flore ſaturate purpureo, petalis altius cordatis, octo lineas longis, & quinque latis
12. Geranium maius, flore parvo ſaturate purpureo. *Geranium hæmatodes purpureum, parvo flore, Italicum Barr. Obſ.* 55
13. Idem maius, foliis ſimpliciter laciniatis, flore purpureo minore, petalis cordatis

14. Geranium Columbinum, diffectis foliis, pediculis florum longiffimis Inft. R. H. 268
15. Geranium Columbinum maius, foliis tenuiter diffectis, foliis florum bifidis Inft. R. H. 268
16. Geranium folio Malvæ rotundo Inft. R. H. 268. *Geranio II. Matth.* 903. *Pie Colombino Ric.*
17. Geranium Africanum arborefcens, Malvæ folio plano & lucido, flore elegantiffimo kermifino Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 262
18. Geranium Africanum arborefcens, Ibifci folio rotundo (circulo nigricante infecto) Carlinæ odore Herman. H. L. Bat. 275
19. Geranium Africanum frutefcens, Malvæ folio laciniato odorato inftar Meliffæ, flore purpurafcente Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 263
20. Geranium Africanum frutefcens (viticulis procumbentibus) Malvæ folio laciniato & odorato Herman. H. L. Bat. 277
21. Geranium Africanum Alchimillæ hirfuto folio (circulo nigricante infecto) floribus albidis Herman. H. L. Bat. 282
22. Geranium Africanum (procumbens) foliis inferioribus Afari, fuperioribus Staphyfagriæ maculatis, fplendentibus, Acetofæ fapore Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 262
23. Geranium trifte, five Indicum noctu olens Inft. R. H. 270
24. Geranium Alpinum, Coriandri folio, longius radicatum, flore purpureo maiore Michel. H. Pif.
25. Geranium Rubertianum rubens maius & maiori flore Michel. H. Pif. *An Geranei Rubertiani altera fpecies, flore maiore Adv.* 296
26. Geranium Robertianum I. viride Inft. R. H. 268. * *Geranio V. Matth.* 906. *Panax Herculeum Ang. Rupertiana Cæfalp. Herba Ruperti Lugd.*
27. Geranium Cicutæ folio, acu longiffima Inft. R. H. 268
28. Geranium Cicutæ folio inodorum Inft. R. H. 269
29. Geranium Cicutæ folio minus fupinum Inft. R. H. 269
30. Geranium folio Altheæ Inft. R. H. 268. * *Geranio VI. Matth.* 907

GEVM rotundifolium maius Inft. R. H. 251

GLAVCIVM foliis multum laciniatis & crifpis, flore luteo, filiqua prælonga glabra. *Papaver fylveftre corniculatum Trag.* 123. *Papaver cornutum Cord. Hift.* 131. * *Papavero Cornuto Matth.* 1116. *Papaver Corniculatum Cæfalp.* 270
2. Idem flore pallido
3. Glaucium foliis parum laciniatis, flore luteo, filiquis afperis * *Hæ tres Glaucii fpecies ufurpari poffunt pro Papavere Cornuto Offic. & Ric.*
4. Glaucium Orientale, flore magno rubro Coroll. Inft. R. H. 18

GLAVX maior paluftris, flore herbaceo Bocc. Muf. Part. 2. 105

GLOBVLARIA vulgaris Inft. R. H. 467. * *Bellis cærulea C. B.*
2. Globularia montana humillima repens Inft. R. H. 467

GLYCYRRHIZA capite echinato Inft. R. H. 389
2. Glycyrrhiza filiquofa vel Germanica Inft. R. H. 389. * *Glicirrhiza, o Regolitia Matth.* 688. *Glyciriza vulgo Liquiritia Cæfalp.* 251. *Logorizia Ric. Glycyrrhiza Offic* Liquirizia & Vgurizia *vulgo*

GRAMINVM

ORDO I

Gramina Loliacea

GRAMEN loliaceum, radice repente, five Gramen officinarum Inft. R. H. 516

2. Gramen loliaceum, radice repente, five Gramen officinarum, ariftis longioribus donatum Inft. R. H. 516

3. Gramen loliaceum, radice repente, maritimum Inft. R. H. 416

4. Idem totum glaucum

5. Gramen loliaceum corniculatum, fpicis villofis Inft. R. H. 516

6. Gramen loliaceum Alpinum, foliis latis, fubtus & ad margines hirfutis, fpicis corniculatis glabris & ariftatis

7. Gramen loliaceum villofum latifolium perenne, fpicis partialibus multiplicibus & ariftatis

8. Gramen loliaceum corniculatum, veluti fruticofum, foliis anguftiffimis Inft. R. H. 517

9. Gramen loliaceum, fpicis articulofis erectis Inft. R. H. 517

ORDO II

Gramina Secalina

GRAMEN fpicatum vulgare, fecalinum Inft. R. H. 527

2. Gramen fecalinum, bulbofa radice, feu ex Alepo Bauhini Scheuchz. Agroftograph. 19

ORDO III

Gramina Spicata locuftis fimplicibus

GRAMEN fpicatum femine miliaceo albo Inft. R. H. 518

2. Gramen fpicatum, fpica cylindracea longioribus villis donata

3. Gramen fpicatum, fpica cylindracea tenuiffima longiore Inft. R. H. 520

4. Gramen fpicatum, fpica cylindracea longiffima Inft. R. H. 519

5. Gramen typhioides alpinum, fpica brevi denfa & veluti villofa Scheuchz. Prodr. Gram. 17

6. Gramen fpicatum ariftis pennatis Inft. R. H. 518

7. Gramen fpicatum fecalinum maritimum pumilum repens, Arundinis folio & facie, foliis fuperna parte villofis, fpica laxa non ariftata Michel. H. Pif. 72

8. Gra-

8. Gramen ſpicatum ſecalinum maritimum maximum, ſpica longiore Inſt. R. H. 518

ORDO IV

Gramina ſpicata locuſtis biglumibus

GRAMEN avenaceum montanum Inſt. R. H. 524
2. Gramen anthoxanthon ſpicatum Inſt. R. H. 518

ORDO V

Gramina Dactyloidea

GRAMEN dactylon, radice repente, ſive Gramen officinarum Inſt. R. H. 520. * *Gramen Cæſalp.* 183. *Sanguinella Matth.* 1054
2. Gramen dactylon minus, multiplici panicula, ſpicis ab eodem exortu geminis Michel. H. Piſ. 75
3. Gramen dactylon folio latiore Inſt. R. H. 520
4. Gramen dactylon folio latiore, ſpicis nigris disiunctis Bot. Par. 85. num. 36

ORDO VI

Gramina Miliacea glumis ſimplicibus

GRAMEN arundinaceum Halepenſe, Tragopogonis folio, D. Bobart. Plux. Alm. Phytogr. Tab. 32. fig. 1
2. Gramen paniculatum aquaticum, Phalaridis ſemine Inſt. R. H. 523
3. Gramen paniculatum aquaticum, Phalaridis ſemine, folio variegato Inſt. R. H. 523
4. Gramen miliaceum alpinum erectum latifolium, panicula ſparſa ariſtata, locuſtis lineam longis
5. Idem anguſtifolium, panicula ſparſa non ariſtata
6. Idem ſupinum, panicula ſparſa non ariſtata
7. Gramen caninum ſupinum vineale latifolium ſerotinum, panicula ſparſa, locuſtis minimis non ariſtatis
8. Gramen paniculatum ſupinum (præcox) ad infima culmorum genicula foliorum capillarium faſciculis donatum (ariſtatum) Scheuchz Agroſtograph. 141

ORDO VII

Gramina Avenacea

GRAMEN avenaceum, utriculis lanugine flavescentibus Inst. R. H. 525
2. Gramen nodosum, avenacea panicula Inst. R. H. 525
3. Gramen avenaceum juncoides, foliis angustissimis, panicula quoquo versu expansa, locustis albicantibus bilinearibus, glumis per basim villosis & in linearem aristam desinentibus
4. Gramen pratense paniculatum molle Inst. R. H. 522
5. Gramen caninum paniculatum molle Inst. R. H. 522
6. Gramen avenaceum capillaceo folio, panicula ampliore, locustis splendentibus Inst. R. H. 525
7. Gramen avenaceum parvum procumbens, panicula non aristata Inst. R. H. 525
8. Gramen avenaceum, sparsa panicula speciosa, locustis minimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 215. sect. 3
9. Gramen avenaceum parvum procumbens, panicula non aristata Raii Hist. 1288

ORDO VIII

Gramina locustis compositis panicula sparsa

GRAMEN avenaceum altissimum glabrum, foliis asperis, panicula pene aristata (glumis ab basim villosis) caule pleno rigido D. Michel. H. Pis. 74. * *Hoc procul dubio est Ampelodesmos cuius meminit Plinius L. XVII Hist. Nat. cap. 23 non solum enim in Sicilia, sed in Ora etiam maritima Neapolitana, ac nonnullis Adriatici litoris locis huius Graminis foliis siccatis, ac deinde madefactis rustici utuntur viminum loco ad Vites continendas, quemadmodum saepius mihi narravit Michelius*
2. Gramen avenaceum aquaticum Inst. R. H. 526
3. Gramen paniculatum alpinum latifolium, panicula heteromalla, locustis semiuncialibus breviter aristatis
4. Gramen avenaceum, locustis villosis angustis candicantibus & aristatis Inst. R. H. 526
5. Gramen avenaceum, locustis angustis glabris candicantibus & aristatis Inst. R. H. 525
6. Gramen paniculatum alpinum, radice crassissima, foliis rigidis (superna parte magis glaucis) striatis & asperis, panicula fusca non aristata Micheli H. Pis. 75
7. Gramen Orientale paniculatum, Portulacae semine Coroll. Inst. R. H. 39
8. Gramen pratense paniculatum altissimum, locustis parvis splendentibus non aristatis Inst. R. H. 524

9. Gra-

9. Gramen paniculatum, ſpicis craſſioribus & brevioribus Inſt. R. H. 521
10. Gramen paniculatum alpinum, foliis prælongis, ſpicis craſſioribus & brevioribus, ſtaminulis florum albis
11. Gramen paniculatum maritimum vulgatiſſimum Raii Synopſ. Ed. 2. 259. num. 18. & Ed. 3. 409. num. 6
12. Gramen paniculatum alpinum anguſtifolium, panicula non ſparſa, locuſtis pene ariſtatis
13. Gramen paniculatum perenne, capillaceo folio, panicula heteromalla, locuſtis longioribus ariſtatis
14. Gramen alpinum anguſtifolium paniculatum proliferum
15. Gramen paniculatum anguſtifolium, panicula uno verſu diſpoſita & pene ariſtata
16. Gramen paniculatum alpinum, anguſtifolium, caulibus reclinatis, panicula ſparſa & quoquo verſu tendente, locuſtis parvis non ariſtatis
17. Gramen Avenaceum minus, foliis inferioribus capillaceis, ſuperioribus vero latioribus Inſt. R. H. 525. Bot. Par. 94. num. 8
18. Gramen paniculatum Alpinum, foliis latis brevioribus & carinatis, panicula heteromalla denſiore, locuſtis lanceatis mutilis
19. Gramen pratenſe (annuum) paniculatum minus album (panicula heteromalla) Inſt. R. H. 521
20. Gramen filicinum rigidiuſculum Bot. Par. 92. num. 73. Tab. 18. fig. 4. *Gramen minus vulgare, panicula rigida Inſt. R. H.* 522

O R D O IX

Gramina Bromoidea

GRAMEN avenaceum panicula ſparſa, locuſtis maioribus ariſtatis Inſt. R. H. 526
2. Gramen avenaceum ſpicatum alpinum, ſpica heteromalla, locuſtis ſemuncialibus muticis
3. Gramen bromoides, locuſtis maximis, lanuginoſum, Italicum Scheuchz. Hiſt. Gram. pag. 261
4. Gramen bromoides murorum lanuginoſum erectum, locuſtis amplioribus ariſtatis in panicula compacta propemodum ſpicata & veluti in Alopecuroide diſpoſitis Michel. H. Piſ. 76
5. Gramen bromoides annuum, caule pedali (vix ſe ſubſtinens) locuſtis maioribus compreſſis lanuginoſis & ariſtatis Mich. H. Piſ. 75
6. Gramen bromoides annuum, caule pedali (vix ſe ſubſtinens) locuſtis maioribus compreſſis glabris Michel. H. Piſ. 76
7. Idem præcox, locuſtis minoribus ariſtatis
8. Gramen pratenſe annuum minus, panicula lata ſpecioſa heteromalla ariſtata Michel. H. Piſ. 76
9. Gramen tomentoſum Creticum ſpicatum, ſpica purpurea Coroll. Inſt. R. H. 39
10. Gramen ſpicatum, ſpica purpuro argentea molli Tournefortii alterum, locuſtis maioribus Michel. H. Piſ. 72
11. Gramen ſpicatum, ſpica cylindracea molli & laxa Inſt. R. H. 520

12. Gra-

12. Gramen paniculis elegantissimis sive ἐράγρωστις maius Inst. R. H. 522

13. Gramen paniculis elegantissimis minimum Inst. R.H. 522

14. Gramen paniculatum maius perenne, locustis magnis tremulis Michel. H. Pis. 75

15. Gramen tremulum minus, locustis parvis triangulis D. Sherard. Raii Meth. Plant. 179

GRAMEN dactylon Indicum esculentum, spica articulata Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 63

2. Gramen dactylon Orientale maius Frumentaceum, semine Napi Eiusd. Ibid.

GRANADILLA Indica scandens & sempervirens, radice repente, foliis palmatis, flore magno albido, quadruplici filamentorum versicolorum serie obvallato, fructu aureo ovi gallinacei magnitudine & forma. *An Granadilla polyphyllos fructu ovato Inst. R. H.* 241

* *Venustissima hæc Granadillæ species ex qua nam Americæ provincia ad nos advecta primum fuerit ignoramus. Vulgatissima tamen nobis nunc est & ad topiaria opera valde expetita, utpote quæ capreolis suis excelsos quosque parietes scandat, & foliis saturatius virentibus vestiat hyemis rigoribus invicta, præterea uberi florum ac fructuum proventu oculos non parum oblectet. Radix eius fibrosa est, fragilis, colore ex pallido albicante, sapore subdulci veluti recentis fabæ, geniculata repens ac admodum prolifera. Sarmenta emittit multa intus fungosa, quæ si fulcrum nullum reperiant gracilia permanent, ac terram tangentia facile se propagant e geniculis, sive alis foliorum fibras demittendo: Si vero capreolis suis arborem vel parietem arripiant, in truncum insignem crescunt ligno levissimo constantem, & Hederae, vel potius Periplocae foliis oblongis Inst. R. H. quæ excelsam quamdam arborem conscenderit ligni ad instar porosum ac subtilissimis tubulis constans. Folia simul cum capreolis ad singula internodia e sinu foliorum duorum lunatorum prodeunt plantæ teneræ parva integra vel trifida, adultæ vero magna palmata seu quinquefariam & quandoque septifariam scissa, lævia nervosa & aliquantum venosa, superne saturatius virentia inferne glauca, odore gravi ferme Xyridis, sapore fatuo. Harum incisura media longior est, cæteræ gradatim minores, omnes autem in medio latiores, in apice & petiolum versus extenuatæ, nusquam serratæ vel laciniatæ ut in nonnullis aliis Granadillæ speciebus contingit. Magnitudine admodum variant hæc folia pro plantæ ætate vigore vel faciliori ascensu, a biunciali siquidem, ad spithamalem amplitudinem perveniunt. Petiolo brevi adnectuntur dilute virescente, superna parte in canaliculum efformato, cuius margines binis utraque parte minutis verrucis seu clavis nigricantibus muniuntur, e quorum extremitate in ingenti æstu guttulam liquoris mellei pellucidi distillare observavi. Quotannis ab Iunii mensis initio ad Octobrem totum usque flores ex alis foliorum profert figura illi omnino similes qui a Cl. Tournefortio pingitur Tom. II. Inst. R. H. Tab. 123. Sed per omnia maiores. Calycis triphylli exterioris laminæ tenues sunt, cochlearis instar excavatæ, dilute virentes, & dum flos expanditur decidunt. Calyx interior in laminas quinque petalis similes dividitur, crassas, e lato principio sensim in acutum productas, in apice retusas & aculeo molli hamato instructas, costulis externe per longitudinem distinctas, extus dilute virentes, intus autem can-*

candicantes. Petala quinque pyramidata obtusa plana, magnitudine laminarum calycis, candida & ferme pellucida. Calyx in centro floris acetabulum insigne efformat, cuius labia duplici corolla seu sepe obvallantur. Exterior nempe duobus tribus vel quatuor ordinibus mollium filamentorum semuncialium ex albo & cæruleo eleganter variegatorum constat, interior vero tribus pariter ordinibus filamentorum semilinearium ferrugineorum, apice crassiusculo, exiguos clavos aliquatenus repræsentantium. E supradicti acetabuli centro surgit stilus columnaris, qui ad acetabuli os perveniens in patinam veluti quamdam expanditur & petalorum ac filamentorum plano coæquatur, acetabuli cavitatem perfecte claudens, quæ melleo pellucido liquore repleta est; deinde vero columnarem rursus formam induit ex albo nonnihil virescens, & ad semuncialem altitudinem exporrigitur. In summitate finditur in quinque radios complanatos & nonnihil incurvatos, quorum extremitatibus apices seu testiculi oblongi compressi aurei & in siliquas veluti duas divisi aureo pulvisculo refertas ita adnectuntur ope fili seu axis cuiusdam, ut versatiles sint, in flore nempe nondum recluso clavis seu capillamentis Embryonis apprimuntur, in aperto vero, acetabulum versus inclinantur. In centro radiorum horum apices substinentium erigitur Embryo, seu bacca ovata exigua e viridi pariter albicans, cuius summitati innascuntur tubæ tres vel quatuor claviformes e nigro purpureo variegatæ, & versus apices in aperto flore reclinatos diriguntur, adeo ut apicum dehiscentium pulvisculus capitulis harum tubarum scabris & glutinosis facile adhæreat. Floris odor veluti Hyacinthi, sed nonnihil gravis. Fructus ovi gallinacei magnitudine & forma, per maturitatem aureus, cortice lævi crasso fungoso intus candido, in tres veluti cellulas dividitur ut exacte demonstrat Tab. 124. Tom. II. Inst. R. H. Semina exigua offae forma & nigra punctulis seu fossulis albis variegata in vesiculis quibusdam rubris inæqualibus continentur liquore lento rubente subacido repletas. Notandum insuper est florum aridum non decidere maturo fructu ut in Helleboro paucisque aliis plantis accidit. Cl. Michelius hanc nobis vulgatissimam Granadillæ speciem nulli ex iis quæ a variis Auctoribus describuntur vel pinguntur exacte respondere animadvertit. An vero eadem ipsa sit cum aliis nomine tenus a Botanicis designatis, iudicari ex descriptione nostra facile poterit

2. Granadilla folio Hederaceo, flore (subviridi) & fructu minimis Inst. R. H. 241

GROSSVLARIA fructu maiore, villis longis rarius dispositis infecto, spinis rectis. * *Vva spina, Vva marina, & Vva crespina domestica Matth.* 184. *Vva spina vulgo Cæsalp.* 99

2. Eadem foliis parvis, spinis ternis in apice nonnihil aduncis munita, acinis parvis pubescentibus. * *Vva spina salvatica Matth.* 184. *Hæc, & superior Grossulariæ species in Offic. audit Grossularia, Vva crispa, & vulgo* Vva spina

3 Grossularia multiplici acino, sive non spinosa hortensis rubra, sive Ribes Officinarum Inst. R. H. 639. * *Alvis vulgo Rhibes Cæsalp.* 99. *Ribes vulgare Matth.* 185. *Ribes, & Ribesium rubrum Offic.*

GVAIACANA angustiore folio Inst. R. H. 600. * *Ermellinus Cæsalp.* 104. *Loto d'Affrica Matth.* 278

HAR-

ARMALA Inst. R. H. 257. * *Ruta salvatica. Harmola Matth. 778. Harmel Constantinopolitanorum Cæsalp. 573. Harmel. Ric.*

HEDERA arborea Inst. R. H. 613. * *Hedera baccis in maturitate nigris Cæsalp. 92. Hedera arborea Matth. 659. Hellera Ric. & vulgo*

HEDYPNOIDASTRVM perenne glabrum & longius radicatum, folio Dentis leonis eleganter laciniato, flore ampliore. *Hedypnois Alpina minor saxatilis glabra, Dentis leonis folio, perennis, ex Montibus Petræ Apuanæ Micheli H. Pis. Taraxacoidastrum Dentis leonis folio ad summitate radiato Vaill. Nov. Plant. Gen. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 235. numer. 2.* * Trinciatella *vulgo*

2. Hedypnoidastrum perenne subhirsutum & patulum, radice brevi præmorsa, Dentis leonis folio, flore parvo luteo, ac inferna parte ex albo ferrugineo

HEDYPNOIS annua Inst. R. H. 478

HEDYSARVM clypeatum flore suaviter rubente Inst. R. H. 401

2. Hedysarum clypeatum flore albido Inst. R. H. 401

3. Hedysarum triphyllum Canadense Inst. R. H. 401

4. Hedysarum triphyllum Americanum, foliis minoribus & rotundioribus

HELIANTHEMVM vulgare, flore luteo Inst. R. H. 248. * *Panace Chironio Matth. 785. Chironia Cæsalp. 397. Hyssopus Campestris Trag. Gratia Dei Gesn. Consolida aurea Cord. Chamæcistus C. B.*

2. Helianthemum Venetum erectum elatius & ferme glabrum, foliis ob-
TAB. VI. longis atroviridibus quasi lucidis, flore luteo minore * *Pictor verticillos quosdam foliorum male expressit in Icone, & pilos iusto maiores*

3. Helianthemum maritimum procumbens, Rorismarini folio superne glauco, inferne simul cum caulibus incano, floribus albis

HELLEBORVS niger fœtidus Inst. R. H. 272. * *Enneaphyllon Cæsalp. 583. Consiligo Gesn. Veratrum nigrum Dod.*

2. Helleborus niger hortensis, flore viridi Inst. R. H. 272. * *Vn altro Elleboro nero Matth. 1281. Helleborus niger Cæsalp. 581. Elleboro nero. Nocchа Ric. 37. & vulgo*

3. Helleborus niger hortensis, flore viridi, alter

4. Helleborus niger foliis dissectis Inst. R. H. 272

5. Helleborus niger angustioribus foliis (flore albo vel roseo) Inst. R. H. 272. * *Elleboro nero Matth. 1200. Hellebori nigri alterum genus Cæsalp. 581. An Elleboro nero dal fior pavonazzo Ric. 37. Helleborus niger verus Ger. Veratrum nigrum legitimum Clus.*

HERMODACTYLVS folio quadrangulo Coroll. Inst. R. H. 50. * *Satyrium Cæsalp. 427*

HER-

HERNIARIA montana saxatilis perennis glabra (viticulis longioribus humi proiectis) Michel. H. Pis. * *Hæc, & sequens usurpari possunt pro Polygono minore, Herba Turca, & Millegrana Offic., & Herniaria Ric.*
2. Herniaria fruticosa lignosa subhirsuta maritima, radice exigua Micheli H. Pis.

HESPERIS hortensis flore purpureo Inst. R. H. 222. * *Viola Matronalis C. B.*
2. Hesperis lutea, siliquis strictissimis Inst. R. H. 222. * *Draba lutea C. B.*
3. Hesperis Allium redolens Inst. R. H. 222. * *Alliaria Matth.* 891
4. Eadem foliis altius incisis
5. Hesperis Leucoii folio latiore non serrato, flore luteo parvo, siliqua quadrangula Michel. H. Pis. * *Viola alba quædam lutei coloris in montibus, foliis rotundioribus Cæsalp.* 369
6. Hesperis Leucoii folio serrato, siliqua quadrangula (flore luteo maiore) Inst. R. H. 223
7. Hesperis Leucoii folio angusto non serrato, siliqua quadrangula longiore & angustiore Michel. H. Pis.
8. Hesperis Leucoii folio angusto & læviter serrato, siliqua quadrangula
9. Hesperis exigua lutea, folio dentato angusto Boerh. H. L. Bat. P. 2. 20

HIERACIVM fruticosum latifolium hirsutum Inst. R. H. 472
2. Idem angustifolium
3. Hieracium murorum laciniatum, minus pilosum Inst. R. H. 471. * *Pulmonaria Gallica Tab.*
4. Hieracium Dentis leonis folio, bulbosum Inst. R. H. 470
5. Hieracium montanum latifolium glabrum minus Inst. R. H. 471
6. Hieracium alpinum pratense, Cichorii folio, hirsutum asperum & peramarum Michel. H. Pis.
7. Hieracium alpinum Chondrillæ glabro & nitido folio, maius, flore aureo ac externe saturate purpureo
8. Hieracium Chondrillæ folio glabrum minus
9. Hieracium asperum, maiori flore, in limitibus agrorum Inst. R. H. 469
10. Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti Inst. R. H. 471. * *Buglossum Echioides Lob. Hieracium Echioides C. B. Buglossum luteum Cam.*
11. Idem alpinum Buglossi folio
12. Hieracium maritimum umbellatum angustifolium glabrum, Pilosellæ facie Micheli H. Pis.

HIPPOCASTANVM vulgare Inst. R. H. 612. * *Castanea Equina appellata Constantinopoli Cæsalp.* 79. *Castagne Cavalline Matth.* 230. Castagno d' India *vulgo*

HORMINVM Napi folio Inst. R. H. 178
2. Horminum sylvestre latifolium verticillatum Inst. R. H. 178

HORMINVM vide SCLAREA

HYACINTHVS Indicus tuberosus, flore Hyacinthi Orientalis Inst. R. H. 347

2. Hyacinthus oblongo flore, cæruleus maior Inst. R. H. 344. * *Hyacinthus Cæsalp.* 402
3. Hyacinthus oblongo cæruleo flore, minor Inst. R. H. 345
4. Hyacinthus oblongo albo flore, minor Inst. R. H. 345
5. Hyacinthus oblongo flore suaviter rubente, minor Inst. R. H. 345
6. Hyacinthus Orientalis, flore duplici Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num. 28
7. Hyacinthus Hispanicus, flore incarnato Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num. 32
8. Hyacinthus Orientalis, flore pleno cæruleo purpureo, clavo longo, petalis modice reflexis Boerh. Ind. Alter. H. L. Bat. Part. 2. 112. num.
9. Hyacinthus Orientalis, flore pleno ex purpureo & cæruleo vario Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 55
10. Hyacinthus Orientalis, flore pleno ex cæruleo & pallido vario, clavo longo tenuique Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 114. num. 56
11. Hyacinthus Orientalis, flore pleno cæruleo lituris cœlestinis, clavo longo plano anguloso Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 49
12. Hyacinthus Orientalis flore plenissimo candidissimo toto, clavo conico, petalis maxime reflexis, caule & flore maximis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 45

HYDROCERATOPHYLLON folio aspero quatuor cornibus donato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 21. num. 1

HYDROCOTYLE vulgaris Inst. R. H. 328. * *Cotyledon aquatica Dod.*

HYOCSYAMVS vulgaris vel niger Inst. R. H. 88. * *Hiosciamo Matth.* 1118. *Hyosciamus niger Offic.*
2. Hyoscyamus minor, albo similis, umbilico floris atropurpureo Coroll. Inst. R. H. 5. * *Hyoscyami alterum genus in maritimis Cæsalp.* 345. *Hæc Hyoscyami species pro Hyoscyamo, Iusquiamo albo, & Dente Caballino usurpari potest*
3. Hyoscyamus Creticus luteus minor Inst. R. H. 118

HYPERICVM vulgare Inst. R. H. 254. * *Hæc, & duæ subsequentes Hyperici species promiscue usurpantur pro Hyperico, Perforata, Herba S. Ioannis, & Fugadæmone Offic. vocanturque vulgo* Pilatro
2. Idem caulibus rubentibus * *Hypericum vulgo autem Perforata Cæsalp.* 394
3. Idem caulibus pallescentibus, flore ampliore
4. Hypericum crispum, triquetro & cuspidato folio Inst. R. H. 255
5. Hypericum fœtidum frutescens Inst. R. H. 255. *Tragium Pon. Ascyrum legitimum Bell. ad Clus.*
6. Hypericum elegantissimum non ramosum, folio lato Inst. R. H. 255
7. Hypericum, an Alpinum humilius, magno flore punctato Inst. R. H. 256
8. Hypericum palustre supinum tomentosum Inst. R. H. 255

HYSSOPVS Officinarum cærula, seu spicata Inst. R. H. 200. * *Hissopo Matth.* 733. *Hyssopus Cæsalp.* 462. *Hissopo domestico di Mesue, e Isopo volgare Ric.*
2. Hyssopus vulgaris alba (latifolia) Inst. R. H. 201

IA-

ACEA Iaceæ Babilonicæ maximæ similis, floribus paniculatis D. Sherard. Raii Hist. Tom. 3. 207

2. Iacea montana foliis latis & subrotundis

3. Iacea vulgaris laciniata, flore purpureo Inst. R. H. 443

4. Iacea montana incana laciniata, flore purpureo

5. Iacea montana saxatilis atrovirens tenuifolia lutea Michel. H. Pis.

6. Iacea cinerea laciniata, flore purpureo Inst. R. H. 444

7. Iacea sive Serratula alpina, foliis subrotundis minus laciniatis, flore purpureo

8. Iacea nemorensis, quæ Serratula (maior) Inst. R. H. 444. * *Cerretta & Serretta Cæsalp. Solidago Sarracenica Lon.*

9. Iacea alpina nigra humilis foliis cichoraceis in amplas, & angustas lacinias usque ad costam divisis & nonnihil ad margines crispis, flore purpureo coronato, squamis ad extremitatem nigricantibus & pennatis, seminibus nudis

10. Eadem capitulis tenuioribus, squamis in longiusculum nigricantem & pennatum apicem desinentibus

11. Iacea montana, purpurea (maior) foliis laciniatis viridibus & asperis, squamarum capitulorum aciebus pennatis & nigricantibus (floribus coronatis, semine nudo) Michel. H. Pis.

12. Eadem minor

13. Iacea montana incana erecta, foliis laciniatis, flore purpureo coronato, calyce cum squamis ad extremitatem acutis nigricantibus & pennatis, seminibus marginalibus nudis, discoideis vero papposis

14. Iacea maritima supina incana purpurea, foliis laciniatis, capitulis parvis H. Pis.

15. Iacea (annua) foliis cichoriaceis villosis, altissima, flore purpureo Inst. R. H. 444

16. Iacea pratensis caule atropurpureo, foliis cichoriaceis omnibus ample laciniatis. * *Hæc & sequentes Iaceæ species prò Stœbe Offic. usurpari possunt*

17. Eadem foliis imis integris, cæteris laciniatis

18. Eadem foliis saturate virentibus ac plerumque integris

19. Eadem caule viridi, foliis cichoriaceis angustioribus, laciniatis, & non laciniatis

20. Eadem præalta, caule viridi, foliis cichoriaceis omnibus integris

21. Iacea maritima supina purpurea, integro rigido nigricante folio, squamarum capitulorum aciebus fuscis & pennatis Michel. H. Pis.

22. Iacea humilis incana pratensis, folio integro Ambros. 295

23. Iacea angustifolia, flore purpureo coronato, semine nudo, calyce crassiori, squamis nigricantibus perangustis acutis & magis pennatis. *Iacea supina, incana, purpurea Bot. Par.*

IACOBAEA Senecionis folio incana perennis Raii Hist. 285

2. Iacobæa montana, Senecionis folio Barr. Obs. 97

3. Iacobæa Senecionis folio tenuiter laciniato, flore luteo, semiflosculis integris

4. Iacobæa, an Cineraria Lampsanæ foliis Hort. Cathol. Supplem. 3

5. Iacobæa maritima Inst. R. H. 486. * *Cineraria Cæsalp.* 500

6. Iacobæa vulgaris Raphani folio. * *Herba S. Iacobi Fuchs.*

7. Iacobæa alpina, foliis subrotundis serratis Inst. R. H. 485

IACOBAEA vide DORIA

IALAPA flore purpureo Inst. R. H. 129. * *Gelsiminum rubrum Cæsalp.* 154. *mirabilis Peruviana Ger. Solanum Mexiocanum C. B.* Gelsomin della Notte *vulgo*

2. Ialapa flore ex purpureo & luteo mixto Inst. R. H. 129

IASMINOIDES aculeatum, salicis folio, flore parvo ex albo purpurascente Michel. Nov. Plant. Gen. 224. Tab. 105. Fig. 1. * *Rhamno primo Matth.* 177. Spina da Crocifissi *vulgo*

2. Iasminoides aculeatum humile, Halimi minoris folio, flore maiori violaceo, fructu crassiore per maturitatem flavescente Michel. Nov. Plant. Gen. 224. Tab. 105. fig. 2. * *Rhamnus Palæstinus H. Mauroc.*

IASMINVM Alexandrinum, Citri folio, flore pleno Barr. Obs. 123. Icon. 63

2. Iasminum sive Sambach Arabum folio acuminato, flore stellato maiore (semipleno) albo odoratissimo, vulgo Mugarino H. Mauroc. & H. Pis. Tab. 31.

3. Iasminum Azoricum flore albo Inst. R. H. 597

4. Iasminum vulgare flore albo Inst. R. H. 597. * *Iesiminus Marc.* 40. *Gelsiminum Cæsalp.* 153. *Gelsomino Matth.* 95. *Gelsiminum & Iasminum Offic.* Gelsomin salvatico *vulgo*

5. Iasminum Hispanicum, flore maiore externe rubente Inst. R. H. 597. * *Gelsimini genus humilius primum Cæsalp.* 153. Gelsomino di Catalogna *vulgo*

6. Iasminum Indicum, flavum, odoratissimum Ferr. Flor. Cult. 393

7. Iasminum sive Gelseminum luteum Inst. R. H. 597. * *An Iesiminus luteus Marc.* 40. Gelsomin Giallo *vulgo ut & sequens*

8. Iasminum luteum, vulgo dictum, bacciferum Inst. R. H. 597. * *Gelsimini genus humilius alterum Cæsalp.* 153. *Polemonium Gesn. Ruta Capraria quorumdam. Ruta baccifera Tabern. Trifolium fruticans Dod.*

IMPERATORIA maior (semine minore) Inst. R. H. 317

2. Eadem rugosioribus foliis, semine duplo maiori. * *Hæ duæ Imperatoriæ species promiscue usurpantur pro Imperatoria & Ostrutio Offic.*

IRIS Florentina, flore minore, tribus petalis inferioribus violaceis latis ac brevibus, cæteris dilute cæruleis. * *An Iride domestica Matth.* 18

2. Iris Florentina latifolia, flore maiore purpuroviolaceo. * *Iris vulgo Lilium purpureum Cæsalp.* 421. *Ghiaggiuolo Ric.* Giaggiuolo *vulgo*

3. Iris Florentina latifolia, flore albo, petalis angustis. *Iris alba Florentina Inst. R. H.* 358. * *Iris cuius flos ex toto candidus Cæsalp.* 421. *Irios, Ireos, & Iris Florentina Offic. ut, & superior*

4. Iris Susiana, flore maximo ex albo nigricante Inst. R. H. 358

5. Iris fœtidissima, seu Xyris Inst. R. H. 360. * *Xiride Matth.* 1044. *Spatula fœtida Cæsalp.* 442. *Gladiolus fœtidus, Xyris Dioscoridi C. B.* Ricottaia *vulgo*

6. Iris angustifolia fœtida, foliis procumbentibus. *An Iris pratensis angustifolia, folio fœtido Inst. R. H.* 360

7. Iris

7. Iris palustris lutea Inst. R. H. 360. * *Acorus sive Iris palustris Cæsalp.* 422. *Acoro falso Matth.* 24

8. Iris maritima humilis, foliis latis, flore luteo dilutiore, Lilii convallium odore

9. Iris montana humilis, foliis latis, flore pallido inodoro, cum tribus petalis inferioribus lineis luridis distinctis. *Iris flore pallido Cæsalp.* 421

10. Iris angustifolia, Prunum redolens, minor Inst. R. H. 361

ISATIS sativa vel latifolia Inst. R. H. 211. * *Isatis sativa Marc.* 155. *Glastum vulgo Guadum Cæsalp.* 358. *Glasto domestico Matth.* 669. Guado *vulgo*

2. Isatis; an sylvestris vel angustifolia Inst. R. H. 211. *Glasto salvatico Matth.* 630. *Isatis quæ sponte in arvis nascitur Cæsalp.* 358

IVNCOIDES nemorosum villosum latifolium maius, flore minore Michel. Nov. Plant. Gen. 41. num. 1

2. Iuncoides nemorosum villosum angustifolium minus, flore maiore Michel. Nov. Plant. Gen. 41. num. 2

3. Iuncoides Alpinum medium villosum latifolium, panicula sparsa, capitulis seminum longiusculis

IVNCVS acutus, capitulis Sorghi Inst. R. H. 246

2. Iuncus acutus maritimus Anglicus Park. Theatr. 895

3. Iuncus acutus, panicula sparsa Inst. R. H. 246

4. Iuncus parvus cum pericarpiis rotundis Inst. R. H. 247

5. Iuncus foliis articulosis erectis, radice repente crassiori Michel. Nov. Plant. Gen. 38. num. 3

6. Iuncus foliis articulosis, floribus umbellatis Michel. Nov. Plant. Gen. 18. n. 6

7. Iuncus foliis articulosis, floribus umbellatis cum utriculis Inst. R. H. 247

IVNIPERVS media foliis liratis, baccis rubris (mediæ magnitudinis) Michel. H. Pis. * *Iuniperus montanus fructu flavo Cæsalp.* 137. Ginepro rosso *vulgo*

2. Iuniperus vulgaris, fruticosa (baccis rotundis) Inst. R. H. 588. * *Ginepro Matth.* 135. *Ginepro, & Ginebro Ric. & vulgo. Iuniperus Offic.*

3. Eadem baccis oblongis

4. Iuniperus vulgaris, foliis longioribus, baccis maioribus compressis

5. Iuniperus minor montana, folio latiore, fructuque longiore Inst. R. H. 589

6. Iuniperus maior arborescens, sive vulgaris sterilis & mas Flor. Altdorf.

ALI maius cochleato semine Inst. R. H. 247

2. Kali spinosum villosum annuum, foliis crassioribus & brevioribus, calyce membranaceo, semine cochleato

3. Kali hirsutum annuum, foliis teretibus crassis, floribus in foliorum alis nascentibus, calyce aculeato ac transverse oblongato, semine ferri equini figuram mentiente. *An Chenopodium Sedi folio minimo, Kali facie, hirsutum, & candidum Zannich. Ist.* 64. *num. VII. An*

Kali

Kali parvum hirsutum I. B. 3. 702. Kali minus, villosum C. B. Pin. 289. Prodr. 133. Chenopodium Sedi foliis teretibus Buxb. Cent. 1. pag. 21. Tab. XXXI. fig. 1

4. Kali annuum villosum parvum, Sedi folio, calyce membranaceo, semine ferri equini figuram præseferente. *Kali species vermicularis marina arborescens I. B. 704. * An frutex tertius in maritimis asperis Cæsalp. 155*

5. Kali minus album, semine splendente C. B. Pin. 289. * *An Salsola quædam in maritimis Cæsalp. 170.*

6. Kali album foliis angustioribus, semine splendente

KETMIA Syrorum quibusdam Inst. R. H. 99. * *Alcea arborescens Syriaca C. B.*

2. Ketmia Syrorum, flore purpuroviolaceo Inst. R. H. 99

3. Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici Inst. R. H. 100. * Rosa della China *vulgo*

4. Ketmia peregrina, Populi folio subtus incano, flore amplissimo flavescente, umbilico sanguineo

5. Ketmia palustris foliis latis subrotundis & inferna parte molli ac subcinerea lanugine infectis, flore purpureo magno. *Aristalthæa Plinii Cæsalp. in H. Sicc. pag. 245. num. 697. Malva sylvestris caule altiori, folio Althææ candicante, flore specioso roseo in Op. pag. 561. Ketmia palustris maior folio subtus incano, flore magno purpurascente, fructu acuminato Zannich. 154*

6. Ketmia vesicaria vulgaris Inst. R. H. 101. * *Hypecoo Matth. 1117. Hypecoum Cæsalp. 576. Alcea vesicaria Dod.*

KETMIA vide PENTAGONOCARPOS

LACRYMA IOB Inst. R. H. 532. * *Lacryma, & Lacryma Iob. Cæsalp. 181. Lithospermum arundinaceum forte Dioscoridis & Plinii C. B.*

1. LACTUCA montana latifolia laciniata, flore cæruleo Inst. R. H. 474. * *Sonchus cæruleus & Soncho Cichorium Cam.*

2. Lactuca sylvestris murorum, flore luteo I. B. 2. 1004. Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 260. * *Lactuca sylvestris Scariola & Serralia vocata Cæsalp. 516. Scariola, Endivia salvatica Ric. Hæc & sequentes in Officinis promiscue appellantur Lactuca sylvestris, Lactuca agrestis, Scarriola, Scariola & Seris*

3. Eadem foliis multum laciniatis

4. Lactuca sylvestis media, non amara, caule lævi ramoso, ramis simplicibus surrectis, foliis latis brevibus & usque ad spinosam costam in plures lacinias eleganter dissectis, flore maiore, intus dilute luteo, extus purpureo

LAMIVM alba linea notatum Inst. R. H. 183. * *Milzadella, Vrtica mortua, & innoxia Cæsalp. 449*

2. Idem

2. Idem floribus candidis
3. Idem minus, flore purpureo
4. Lamium Paretariæ facie Inst. R. H. 183
5. Lamium vulgare album, sive Archangelica flore albo Inst. R. H. 183
6. Lamium Garganicum subincanum, flore purpurascente cum labio superiori crenato Michel. H. Pis.
7. Lamium purpureum fœtidum, folio subrotundo, sive Galeopsis Dioscoridis Inst. R. H. 183. * *Vrtica non mordax & fœtida Clus.* Dolcimele *vulgo*
8. Lamium montanum saxatile ferme glabrum, flore amplo purpureo cum labio superiori crenato Michel. H. Pis.
9. Lamium folio caulem ambiente, minus Inst. R. H. 184

LAPATHVM folio acuto plano, ramis surrectis. * *An Lapathum seu Rumex Cæsalp.* 164. *Hæc, & sequens in Officinis vocantur Lapathum acutum, Oxylapathum, Rumex, &* Romice *vulgo*
2. Idem ramis expansis. * *An Oxilapatho Matth.* 473. *Lapathum sylvestre Cæsalp.* 164
3. Lapathum folio acuto rubente Inst. R. H. 504. * *Lapathum sanguineum Cam. Sanguis Draconis Herba Gesn.*
4. Lapathum folio acuto crispo Inst. R. H. 504
5. Lapathum pulchrum Bononiense, folio sinuato, viride
6. Idem rubrum
7. Lapathum folio rotundo, alpinum Inst. R. H. 504. * *Lapathi genus quoddam in montibus Cæsalp.* 164. *Hippolapathum, Pseudo-Rha Lob. Rhabarbarum monachorum C. B. Lapathum rotundum Ang.*
8. Lapathum maius, foliis subrotundis, ramis surrectis, staminulis florum flavescentibus, capsularum seminalium alis a basi usque ad medium crenatis & quandoque etiam barbatis *An Lapathum sylvestre, magnum, vulgare I. B.* 2. 983. *Hyppolapathum sylvestre Tabern. Icon.* 436. *Hippolapatho salvatico Matth.* 477
9. Lapathum aquaticum, minus Inst. R. H. * *Hydrolapathum minus Lugd.*

LAPPA maior, Arctium Dioscoridis Inst. R. H. 450. * *Hæc & sequens in Offic. vocantur Bardana, Lappa Bardana, Lappa maior, & Personata*
2. Lappa maior capitulis parvis glabris Raii Synopf. Ed. 3. 178. num. 3. *Lappa maior seu Bardana foliis maximis Cæsalp.* 336. *Lappa Eiusdem H. Sicc. pag.* 102. *num.* 258. *Lappa maior Italica, capitulis parvis Michel. H. Pis.* * *Personata maggiore Matth.* 1213. *Lappa Bardana Ric.*

LARIX folio deciduo, conifera Inst. R. H. 586. * *Larix Offic.*

LASERPITIVM foliis latioribus lobatis Inst. R. H. 324
2. Laserpitium alpinum minus, Peucedani folio, semine nonnihil crispo

LATHYRVS latifolius Inst. R. H. 395. * *Ervilium vulgo Rubilium Cæsalp.* 233. *Climeno Matth.* 1022. Roviglia *vulgo*
2. Lathyrus sylvestris luteus, foliis Viciæ Inst. R. H. 395

LAVANDVLA latifolia Hispanica tomentosa Inst. 198

2. La-

2. Lavandula latifolia Inst. R. H. 198. * *Nardo Italiano Matth.* 34. *Pseudonardus Cast.* Spigo *vulgo*

3. Lavandula latifolia altera

4. Lavandula angustifolia Inst. R. H. 198. * *Lavandula Matth.* 34. *Spica Italica Lavanda vulgo Cæsalp.* 459. *Spica Nardi Cam.* Spigo salvatico *vulgo*

LAVROCERASVS fructu turbinato Michel. H. Pis. *Laurocerasus Clus. Hist.* 4. *I. B.* 1. 420. *Cerasus folio laurino C. B. Pin.* 450. *Laurocerasus Thal. Tab.* XXIII.

2. Laurocerasus fructu rotundo Michel. H. Pis. * Lauro, Lauro regio & Lauro di Trebisonda *vulgo, ut & superior*

LAVRVS mas & fœmina, foliis latissimis planis & utrimque acuminatis. *Laurus latifolia* πλατυτέρα *Dioscoridis C. B. Pin.* 460. *Laurus latifolia mas, & fœmina Tabern. Icon.* 951. *Laurus latifolia maior Park. Theatr.* 1488.

2. Eadem foliis planis, duas uncias cum dimidio longis, unciam latis, partim utrinque acuminatis, partim retusis, fructu subrotundo. *Laurus Trag.* 1063

3. Eadem foliis utrinque acuminatis, quatuor uncias longis sexquiunciam latis, & ad oras undulatis, fructu oblongo. *An Laurus vulgaris folio undulato Inst. R. H.* 597

4. Laurus vulgaris flore pleno Inst. R. H. 597. * *Hæ Lauri species usurpari promiscue possunt pro Lauro Offic. & Alloro Ric.*

LEONTODONTOIDES alpinus glaber, Erysimi folio, radice crassa fœtida Michel. Nov. Plant. Gen. Part. 1. 31. Tab. 28

LEONTOPETALON foliis costæ ramosæ innascentibus Coroll. Inst. R. H. 49. * *Leontopetalo Matth.* 862. *Leontopetalon Cæsalp.* 270

LENTICVLA palustris maior, inferne magis convexa, fructu polyspermo Michel. Nov. Plant. Gen. 15

2. Lenticula aquatica trisulca C. B. Pin. 362. * *Lenticula quædam palustris in Auxeri fluvio Cæsalp.* 612. *Hederula aquatica, seu palustris Tabern.*

3. Lenticula palustris quadrifolia C. B. Pin. 362. * *Semprevivo minore Matth.* 1174

LENTICVLARIA maior polyrhiza, inferne atropurpurea Michel. Nov. Plant. Gen. 16

2. Lenticularia minor monorhiza, foliis subrotundis, utrinque viridibus Michel. Nov. Plant. Gen. 16. * *Lenticula palustris Cæsalp.* 612

3. Lenticularia omnium minima arhiza Michel. Nov. Plant. Gen. 16

LENTISCVS vulgaris Inst. R. H. 580. * *Lentiscus Cæsalp.* 77. *Lentisco Matth.* 122. *Ric.* 48. Lentistio & Dentistio *vulgo*

LEPIDIVM latifolium Inst. R. H. 216. * *Lepidium vulgo Herba Piperis Cæsalp.* 364. *Lepidio di Paolo e di Plinio Matth.* 643. *An Lepidio Ric.*

2. Lepidio di Dioscoride Zann. 118

3. Lepidium humile incanum arvense Inst. R. H. 216. * *Draba Matth.* 602. & *Cæsalp.* 365. *Arabis Cam.*

4. Le-

4. Lepidium humile minus incanum Alepicum Inst. R. H. 216

5. Lepidium maius non repens, foliis imis Scabiosæ, cæteris integris, floribus albis exiguis, fructu minimo lanceolato. *Lepidium gramineo folio, sive Iberis Inst. R. H.* 216. * *Iberide Matth.* 315. *Lepidio di Dioscoride Eiusd.* 642

6. Idem minus

LEVCANTHEMVM Americanum ramosum altissimum & serotinum; foliis acutis dentatis, flore maximo. *Bellis Americana procerior serotina ramosa, flore amplissimo Herman H. L. Bat.*

2. Leucanthemum alpinum maius, folio rigido & altius dentato, flore maximo 34. circiter semiflosculis composito. * *Hoc, & sequentes, Bellis maior, Bellis ramosa, & Consolida media vulnerariorum in Offic. vocantur*

3. Idem folio leviter dentato, flore minore 24. circiter semiflosculis composito

4. Idem folio leviter dentato, flore maximo 24. circiter semiflosculis composito

5. Idem foliis imis laciniatis, cæteris altius & raro dentatis, flore maximo 24. circiter semiflosculis non ita latis composito

LEVCOIVM hortense incanum, folio non sinuato, flore purpureo maiore simplici & habitiori * *Leucoio porporeo Matth.* 924

2. Idem folio sinuato floribus purpurascentibus. * *Viola alba & matronalis, floribus rubentibus Cæsalp.* 368

3. Idem flore pleno, maculis albis notato

4. Idem foliis sinuatis, floribus albis. * *Leucoio bianco Matth.* 924. *Viola alba & matronalis, floribus candidis Cæsalp.* 368

5. Leucoium luteum vulgare Inst. R. H. 221. * *Leucoio giallo Matth.* 925. *Viola alba & matronalis lutea ramosior Cæsalp.* 368. *Viola gialla Ric. Cheiri. Leucoium luteum. Viola lutea Offic.*

6. Leucoium luteum pleno flore Inst. R. H. 222

7. Leucoium maritimum sinuato folio Inst. R. H. 221

LICHENAGARICVS terrestris digitatus niger, apicibus alborufis, seminibus griseis undique conspersus, radice membranacea longissima varie divaricata & implexa Michel. Nov. Plant. Gen. 104. num. 4. Tab. 54. fig. 4

LIGVSTICVM alpinum, foliis Cicutæ tenuioribus & glabris, radice brevi Michel. H. Pis. Tab. 39. fig. 2

LIGVSTRVM Inst. R. H. 596. * *Ruvisticum Marc.* 58. *Ligustrum Cæsalp.* 95. *Ligustro Matth.* 187. Luistico & Ruistico *vulgo*

LILAC Inst. R. H. 601. * *Ligustrum Orientale Cæsalp.* 120. *Lilac e Ghianda Vnguentaria Matth.* 1237. *Syringa cærulea C. B.*

2. Lilac flore albo Inst. R. H. 601. * *An Lilac flore albo non descriptum Donn. Cat. H. Flor.*

3. Lilac laciniato folio Inst. R. H. 602. * *Agem Lilac Persarum Corn.*

LILIOASPHODELVS phœniceus Inst. R. H. 344. * *Liliago maior Asphodelo affinis Cæsalp.* 410

LILIONARCISSVS luteus autumnalis maior Inst. R. H. 386. * *Narcissus autumnalis Cæsalp.* 414

LILIVM album vulgare Inst. R. H. 369. *Giglio Matth.* 870. *Lilium Cæsalp.* 418. *Lilium album Offic.* Giglio bianco & Giglio *vulgo*

2. Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente Inst. R. H. 370. * *Martagon Matth.* 871. *Lilium sylvestre vulgo Martagon colore purpureo, sive potius carneo Cæsalp.* 419

3. Lilium bulbiferum angustifolium Inst. R. H. 370

4. Lilium purpurocroceum maius Inst. R. H. 369. * *Hemerocalle Matth.* 921

LILIVM CONVALLIVM album Inst. R. H. 77. * *Lilium Convallium Matth.* 923. & *Cæsalp.* 224. Mughetto *vulgo*

LIMONIVM maritimum maximum Italicum, Cynoglossi aut Glasti folio pediculo longiori fulcto, caule nudo, floribus cæruleis paniculatim nascentibus, calyce stellato. * *Limonium folio Rumicis, floribus purpureis Cæsalp.* 166. *An Limonium maximum, folio latissimo D. Sherard. Rati T. III.* 247. * *Been rosso Ric. Beben Rubrum Offic.*

2. Limonium minus perenne, Bellidis folio, floribus cæruleis, calyce stellato. *Limonium alterum exiguum Cæsalp.* 166. *An Limonium maius I. B.* 3. 877.

3. Limonium minus, Bellidis folio, flagellis fœniculaceis Inst. R. H. 342. *Limonium minus densa caulium fœniculacea veluti coma Læl. Triumf. ap. Fr.* 65. *Pluk. Phytogr. Tab.* 42. *fig.* 5. *An Limonium minimum comatum elegans Raii Hist. Tom.* 3. 246

4. Limonium maritimum minus perenne & patulum, Bellidis minoris folio, ramulis pinnatis hirsutis densissime ramificatis & magis intortis, floribus cæruleis Michel. H. Pis. *Limonium parvum Bellidis folio, caulibus subhirsutis ramosioribus, flore cæruleo, petalis cordatis Zannich. Opusc. Botan.* 27. *An Limonium reticulatum, supinum Bocc. Rar.* 82. *Inst. R. H.* 342

5. Limonium lignosum gallas ferens Inst. R. H. 342

LINARIA vulgaris lutea, flore maiore Inst. R. H. 170. * *Osiride Matth.* 1262. *Linaria Cæsalp.* 350. *Osyris & Linaria Offic.*

2. Eadem flore albo, rictu aureo

3. Linaria erecta sempervirens glauca, foliis imis verticillatis, cæteris alternis, floribus purpureis parvis & inodoris. *An Os Leonis in montibus similior Linariæ Cæsalp.* 351

4. Linaria alpina tetraphylla, floribus violaceis parvis. * *Fruticulus quidam in Collibus saxosis Cæsalp.* 326

5. Linaria Hederaceo folio glabra, seu Cymbalaria vulgaris (annua) Inst. R. H. 169. * *Cimbalaria Matth.* 1182. & *Ric. An Cimbalaria Cæsalp.* 266

6. Linaria Hederaceo folio glabro, seu Cymbalaria maior (perennis) flore candido, rictu pene pallido Michel. H. Pis.

LINGVA CERVINA Officinarum Inst. R. H. 544. * *Phillitide Matth.* 864. *Lingua Cervina & Scolopendria Cæsalp.* 594. *Phyllitis Gesn.*

2. Lingua Cervina multifido folio Inst. R. H. 545

LINVM montanum perenne, Iuniperi folio, floribus umbellatis albis tantilla rubedine infectis

LITHOSPERMVM maius, erectum Inst. R. H. 137. * *Lithospermon Marc.* 216. *Lithospermo minore Matth.* 960

2. Lithospermum minus repens latifolium Inst. R. H. 137. * *Ambarum barum Lithospermi specierum semina in Officinis Lithospermum, Milium Solis & Milium soler vocantur*

3. Lithospermum alpinum palustre latifolium, flore cæruleo maiore, umbilico luteo

4. Lithospermum palustre minus, flore cæruleo Inst. R. H. 137

5. Lithospermum arvense minus Inst. R. H. 137. * *Echium Scorpioides C. B.*

LONCHITIS aculeata maior Inst. R. H. 538. * *Hæc, & sequens in Officinis Filix mas vocantur*

2. Lonchitis aculeata latioribus pinnulis Inst. R. H. 538

LOTVS villosus altissimus, flore glomerato Inst. R. H. 403. * *Lotus Lybica Dalecampii*

2. Lotus villosus maior & erectus, flore albo glomerato, siliquis brevibus obesis. *An Lotus pentaphyllos siliquosus villosus Inst.* R. H. 403

3. Idem minor & procumbens. *An Lotus hemorrhoidalis humilior & candidior Inst. R. H.* 403

4. Lotus palustris maior rotundifolia glabra. *Lotus palustris maior glabra D. Vaillant. An Lotus pratensis, maior glaber Eiusd. in Bot. Par.* 120

5. Lotus minor lutea glabra, caulibus longissimis procumbentibus, foliis angustioribus. *An Lotus pentaphyllos minor glabra, foliis longioribus & angustioribus Inst. R. H.* 402

6. Eadem caulibus nonnihil surrectis, foliis longioribus & angustioribus

7. Lotus pratensis prorsus glabra & procumbens, foliis rotundioribus. *An Lotus sive Melilotus pentaphyllos minor glabra Inst. R. H.* 402. *Melilotum vulgo Cæsalp.* 244

8. Eadem maior foliis ad margines tantum pilosis

9. Eadem maior villosa. *An Lotus corniculata hirsuta minor I. B.* 2. 356. *Inst. R. H.* 403

10. Lotus alpina hirsuta minor angustifolia procumbens, caulibus brevioribus, floribus minoribus luteis nonnunquam externe rubescentibus

11. Lotus angustifolia, flore luteo purpureo ex Insula S. Iacobi H. Amstel. Tom. 165

LVNARIA maior annua, siliquâ rotundiore. *An Lunaria maior, siliqua rotundiore Inst. R. H.* 218. * *Hæc & sequens promiscue vocantur Viola Lunaris, Lunaria Græca, & Bulbonach*

2. Lunaria maior (perennis) siliqua longiore Inst. R. H. 218

LVPVLVS mas Inst. R. H. 535. * *Lupulus Cæsalp.* 157. *Lupulo Matth.* 1273. *Lupus salictarius, & Lupulus Offic.* Luppolo *vulgo*

LVTEOLA herba salicis folio Inst. R. H. 423. * *Struthio falso Matth.* 619

2. Luteola sativa atque spontanea minor

LYCHNIS hirsuta, flore coccineo, maior Inst. R. H. 334. * *An Oculus Christi Cæsalp.* 253. *Flos Constantinopolitanus Dod.* Scarlattea *vulgo*

2. Lychnis hirsuta, flore incarnato, maior Inst. R. H. 334

3. Lychnis coronaria Dioscoridis sativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente Inst. R. H. 334. * *An Lichnide Matth.* 868. *Lychnis Coronaria flore rubente Cæsalp.* 252. *Hæc, & tres sequentes promiscue vocantur Iovis Flos Theophrasti Gesn.*

4. Lychnis coronaria Dioscoridis sativa, flore dilute rubente Inst. R. H. 334

5. Lychnis coronaria sativa multiplex Inst. R. H. 334

6. Lychnis coronaria Dioscoridis sativa alba Inst. R. H. 334. *Lychnis coronaria flore albo Cæsalp.* 252.

7. Lychnis silvestris alba simplex Inst. R. H. 334. * *Ocimoide Matth.* 1151. *Basilicum sylvestre Cast.*

8. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, quæ sterilis Michel. H. Pis. *Lychnis sylvestris alba simplex, semine vidua Bot. Par.*

9. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, calyce amplissimo ventricoso & striato Michel. H. Pis. Tab. 41. fig. 1

10. Lychnis perennis viscosa noctiflora subhirsuta, Ocymastri facie, flore parvo leucophæo extus luteoviridi, petalis bifidis cum apendicibus

11. Lychnis montana viscosa noctiflora hirsuta latifolia alba, floribus absque appendicibus Michel. H. Pis.

12. Lychnis noctiflora angustifolia odorata Inst. R. H. 335

13. Lychnis silvestris, sive aquatica, purpurea simplex Inst. R. H. 335

14. Lychnis arvensis hirsuta parva & procumbens, Ocymastri facie, flore rubro hilari, petalis bifidis cum apendicibus, calyce ventricoso

15. Lychnis silvestris, quæ Saponaria vulgo Inst. R. H. 306. * *Saponaria Cæsalp.* 256. *Viola Agrestis Trag. Struthium Plinii Fuchs.*

16. Lychnis silvestris, quæ Saponaria vulgo, flore albo Inst. R. H. 336

17. Lychnis sive Saponaria flore pleno Inst. R. H. 336

18. Lychnis pratensis, flore laciniato simplici Inst. R. H. 336. * *Odontides Cæsalp.* 259. *Odontitis Plinii Flos Cuculi Gesn.*

19. Lychnis pratensis, flore laciniato pleno minore Inst. R. H. 336. * Margheritine *vulgo*

20. Lychnis silvestris, quæ Behen album vulgo, elatior, foliis longis angustis & sensim in acutum apicem productis, flore minore, petalis cordatis bifidis absque appendicibus, sectionibus latis in exteriori margine crenatis. * *Hæc, & tres sequentes, Polemonium, Behen album, Papaver spumeum Offic. & Been album Ric. promiscue vocantur*

21. Eadem foliis longis peracutis, flore maiusculo

22. Eadem foliis latioribus

23. Eadem alpina humilis, lato brevioríque folio, floribus albis maioribus, petalis cordatis bifidis cum appendicibus, sectionibus latis

24. Lychnis multiflora elatior, Linariæ folio, parvo flore Inst. R. H. 338

25. Lychnis viscosa altissima, flore muscoso, Ocymastri facie Triunf. Præluf. 58

26. Lychnis maritima non viscosa glabra atrovirens, Bellidis folio, floribus muscosis viridibus in spicis partialibus & heteromallis dispositis, petalis capillaceis integris deorsum reflexis

27. Lychnis silvestris hirsuta annua, flore minore carneo Inst. R. H. 337

28. Lychnis silvestris alba, spica reflexa Inst. R. H. 338

LYCOPERSICON Galeni Inst. R. H. 150. * *Pomi d'oro Matth.* 1136. *& vulgo. Malum insanum depressius & latius Cæsalp.* 28. *Poma amoris. Dod. Mala aurea Cast.*

2. Lycopersicon fructu Cerasi rubro Inst. R. H. 150. * *Solanum arborescens Cæsalp.* 215

LYCOPVS palustris glaber (foliis altius, & acute dentatis) Inst. R. H. 191. * *Siderite I. Matth.* 1056. *Marrubium aquaticum Trag. Lancea Christi Gesn.*

2. Idem foliis brevioribus parum & rotunde crenatis

3. Lycopus foliis in profundas lacinias incisis Inst. R. H. 191. * *Verbenacæ alterum genus foliorum scissuris ad medium nervum accedentibus Cæsalp.* 451

LYSIMACHIA lutea maior, quæ Dioscoridis, foliis ternis (& quaternis) caule rotundo tenuiore, flore maiore Michel. H. Pis.

2. Lysimachia lutea maior, quæ Dioscoridis, foliis ternis (flore minore) Inst. R. H. 141

3. Lysimachia rotundifolia lutea, foliis quaternis, flore prorsus luteo & duplo maiori

4. Lysimachia lutea minor, foliis (latioribus & brevioribus) nigris punctis notatis Inst. R. H. 141

5. Eadem fundo floris subrufo

6. Lysimachia Orientalis minor, foliis glaucis annuentibus, flore purpureo H. Pis. Tab. 40. fig. 1

7. Lysimachia humifusa, folio rotundiore, flore luteo Inst. R. H. 141. * *Numularia Cæsalp.* 261. *Centimorbia Gesn. Nummularia Offic.*

MALVA vulgaris, flore maiore, folio sinuato Inst. R. H. 95 * *Malva sylvestris, & Malva Offic.* Malva *vulgo, ut &* 3. *sequentes*

2. Malva silvestris maior erecta, folio sinuato, flore albo subpurpureo mediæ magnitudinis, folliculo seu calycis involucro ampliore Michel. H. Pis.

3. Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo Inst. R. H. 95

4. Malva annua erecta glabra, foliis carnosis ad latera magis dilatatis, floribus perexiguis ex albo purpurascentibus & in foliorum alis glomeratim aggestis sine pediculis

5. Malva ulmifolia semine rostrato Inst. R. H. 96

6. Malva Hispanica foliis mollibus undulatis in margine, superius micis sulphureis ad Solem lucentibus donatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 523. n. 14

7. Malva rosea humilis ramosa, caule punctis purpureis inscripto, foliis inferioribus angulosis, superioribus vero ficulneis, flore dilute rubro, fundo luteo, amplo. * Malvone. Malva Rosa *vulgo ut & sequentes*

8. Eadem humilior, nonnihil ramosa, caule viridi, Caprifici folio, flore pleno rubro saturo

9. Ea-

9. Eadem humilior ramosa, caule viridi, foliis parvis subrotundis & parum angulosis, flore rubro

10. Eadem humilior, caule ex rubro punctato, foliis rotundis angulosis, flore dilute rubente, fundo saturatiore

11. Eadem humilior vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore carneo, fundo nonnihil saturatiore

12. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubro saturo

13. Eadem elatior ramosa, caule viridi, foliis ficulneis non ita profunde incisis, flore dilute rubente, fundo saturatiore

14. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, Caprifici folio, flore pleno intense rubro

15. Eadem elatior vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubro

16. Eadem elatior parum ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubente, fundo ampliore & saturatiore

17. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis ficulneis, lobis rotundioribus, flore roseo, fundo saturatiore

18. Eadem elatior ramosa, caule viridi, foliis rotundis nonnihil angulosis, flore dilute rubente, fundo saturatiore

19. Eadem vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore roseo, fundo nonnihil saturatiore

20. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis Althææ rugosis & magis angulosis, flore minore carneo, fundo saturatiore

21. Eadem altissima ramosa, caule viridi, foliis cucumerinis seu magis angulosis, flore carneo, fundo saturatiore

22. Eadem humilis non ramosa, caule viridi, foliis inferioribus angulosis, superioribus vero ficulneis, flore luteo amplo

23. Malva arborea sempervirens, Alchimillæ folio mollissimo, flore purpureo, striis & fundo intense concoloribus, calyce exteriori amplo, interiori parvo. * *An Malva quædam arborescens Cæsalp.* 561

MALVINDA Americana procumbens, Alceæ folio, flore phœniceo parvo

MANDRAGORA maior verna fœtida, foliis Lactucæ aut Brassicæ crispis & glabris, floribus parvis ex albo subcæruleis, fructu rotundo amplo luteo & graviter odorato. *Mandragora fructu rotundo Inst. R. H.* 76. *Mandragoras Cæsalp.* 215. * *Mandragora mas vel alba Cam.*

2. Mandragora maior autumnalis, foliis longis subasperis crispis & ad oras undulatis, floribus violaceis vel ex cæruleo purpurascentibus, fructu . . . . . . *An Mandragora tertia ex Sicilia circa Æquinoctium Autumni germinans & florens, Lactucæ foliis, fructu turbinato ut parvi Sorbi Cæsalp.* 216. * *Hæc & sequentes usurpari possunt pro Mandragora nigro, & fœmina Offic. &* Mandragola *vulgo*

3. Mandragora minor Autumnalis, foliis betaceis subasperis, flore maiore ex cæruleo purpurascente, fructu exiguo ovato & odorato

4. Mandragora minor brumalis, foliis betaceis crispis superna parte atrovirentibus & asperis, floribus uncialibus ex albo subcæruleis, fructu ovato exiguo odorato flavescente. *Mandragora florem purpureum circa brumam promens, folio breviore tamen & latiore Cæsalp.* 216. *Mandragora minor, aspera, flore parvo ex albo subcæruleo, fructu ovato exiguo H. Pis. Tab.* 43

MAR-

MARRUBIUM album vulgare Inſt. R. H. 192. * *Marrubio Matth.* 876. *Marrubium Cæſalp.* 447. *Praſſio Ric. Marrubium album C. B. Praſium Ang.*
2. Marrubium album latifolium peregrinum Inſt. R. H. 192. *Marrubium candidum Dod. & Creticum Offic. ut & ſequens*
3. Marrubium album anguſtifolium peregrinum Inſt. R. H. 192
4. Marrubium Hiſpanicum ſupinum, calyce ſtellato & aculeato Inſt. R. H. 192. * *Alyſſon Galeni Cluſ.*
5. Marrubium annuum, foliis ſubrotundis, calyculis aculeatis, flore vario

MATRICARIA vulgaris ſeu ſativa Inſt. R. H. 493. *Matricaria dicta a quibusdam Amareggiola ſive Herba amara Cæſalp.* 492. Matricale *vulgo*
2. Matricaria flore pleno Inſt. R. H. 493
3. Matricaria hortenſis minor glabra, flore lacteo pleniſſimo

MEDICA maior erectior, floribus violaceis Inſt. R. H. 410. * *Fœnum Burgundiacum Lob.*

MEDICAGO trifolia fruteſcens incana Inſt. R. H. 412. * *Cytiſus Cæſalp.* 113. *Citiſo Matth.* 1223. *Lignum Rhodium, Cytiſus verus Belli*
2. Medicago perennis, foliis ternis anguſtis in apice inciſis, floribus luteis ſpicatis, ſiliqua falcata intorta (lævi) Michel. H. Piſ.
3. Eadem floribus e luteo palleſcentibus
4. Eadem floribus e cæruleo vireſcentibus
5. Eadem floribus partim luteis partim violaceis
6. Eadem floribus violaceis

MELANOSCHOENUS paluſtris anguſtifolius, Lithoſpermi ſemine Michel. Nov. Plant. Gen. 46. num. 1

MELIANTHUS Africanus Inſt. R. H. 431
2. Melianthus Africanus minor fœtidus Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. P. 1. 300

MELILOTUS Officinarum Germaniæ Inſt. R. H. 407. * *Loto domeſtico, Tribolo, Trifoglio Cavallino Matth.* 1221. *Lotus ſylveſtris vulgo Trifuli, & Tripuli floſculis luteis Cæſalp.* 241. *Trifolium odoratum Dod.* Tribolo *vulgo ut & tres ſequentes*
2. Melilotus perennis erecta glabra, foliis oblongis ſerratis, floribus ſpicatis albis odoratis lineam longis, ſiliquis rotundis rugoſis exiguis, ſemine ſingulari vireſcente. *Melilotus Officinarum Germaniæ flore albo C. B. Pin.* 331
3. Eadem floribus ſeſquilineam longis, ſiliquis maioribus rugoſis obtuſis monoſpermis
4. Melilotus ſiliquis longioribus acutis Inſt. R. H. 407
5. Melilotus Italica folliculis rotundis Inſt. R. H. 407
6. Melilotus lutea minor, floribus & ſiliculis minoribus ſpicatim & denſe diſpoſitis Inſt. R. H. 407
7. Melilotus capſulis reni ſimilibus in capitulum congeſtis Inſt. R. H. 407

MELISSA hortenſis Inſt. R. H. 193. * *Meliſſa Matth.* 874. *Meliſſa vulgo Citronella Cæſalp.* 446. *Meliſſa Ric.* Cedronella & Cedroncella *vulgo*

2. Me-

2. Melissa hirsuta præalta, caule crispo, foliis amplioribus omnibus acuminatis, minus odorata, flore albo. *Melissa sylvestris hirsutior, minus odorata Raii Hist.* 571

3. Eadem humilior, caule aspero, foliis minoribus & rugosioribus, imis acuminatis, cæteris rotundioribus

4. Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio (flore violaceo) Inst. R. H. 193

5. Melissa humilis latifolia, maximo flore purpurascente Inst. R. H. 193. * *Melissa adulterina I. B. Herba Sacra Lugd.*

MELONGENA fructu oblongo violaceo Inst. R. H. 151. * *Melanzana Matth.* 1134. *Pyrum insanum colore purpureo Cæsalp.* 210. *Malum insanum Dod.* Petonciano *vulgo*

2. Melongena fructu oblongo, albo Inst. R. H. 151. *Pyrum insanum candidum candore Eboris Cæsalp.* 210. Vovo Turco *vulgo*

3. Melongena fructu incurvo Inst. R. H. 152

MENTHA rotundifolia palustris, seu aquatica, maior Inst. R. H. 189. * *Sisimbro salvatico Matth.* 515. *Mentha aquatica sive sisymbrica Lob. Sisymbrium Fuchs. Mentha rubra Brunf. Calamintha aquatica Gesn.*

2. Mentha aquatica hirsuta, partim verticillata partim spicata, foliis latis ad Melissam accedentibus, spica longa, verticillis crassioribus, floribus purpureis, staminulis longis

3. Mentha aquatica nigra & glabra, Ocimi odore, foliis oblongis, spica verticillata tenuiore, floribus parvis dilute purpureis, staminulis brevibus

4. Mentha sylvestris angustifolia glabra atrovirens, spica dilute purpurea verticillata, florum staminulis brevissimis

5. Mentha sylvestris glabra, foliis brevioribus assidue crenatis, verticillis florum binis vel ternis ex cæruleo purpurascentibus

6. Mentha montana, foliis amplioribus longioribus & rugosis, spica verticillata, staminulis brevibus

7. Mentha sylvestris longiore folio Inst. R. H. 189. * *Menthastrum Trag. Mentha Equina Brunf. Sysimbrium campestre Ang. Mentastro Ric.*

8. Mentha aquatica seu Pulegium vulgare Inst. R. H. 189. * *Puleggio Matth.* 742

9. Mentha aquatica seu Pulegium vulgare, flore albo Inst. R. H. 190

10. Mentha aquatica seu Pulegium maius, foliis rotundioribus ad Nummulariam accedentibus. *An Pulegium foliis Nummulariæ C. B. Pin.* 222. *Prodr.* 109

MENYANTHES palustre latifolium & triphyllum Inst. R. H. 117. * *Trifolium palustre Cord.*

MESPILVS Germanica, folio Laurino non serrato, sive Mespilus sylvestris Inst. R. H. 641

2. Mespilus aculeata Amygdali folio Inst. R. H. 642. Pruno gazzerino *vulgo*

3. Mespilus Apii folio sylvestris spinosa, sive Oxyacantha Inst. R. H. 622. * *An Oxyacantha Marc.* 57. *Spina alba, Spina acuta Ang. Spina Appendix Plinii Gesn.* Marruca bianca *vulgo*

4. Mespilus folio rotundiore, fructu nigro subdulci Inst. R. H. 642

MIL-

MILLEFOLIVM vulgare album Inst. R. H. 496. * *Millefolium maius Cæsalp.* 482. *Achillæa Lon. Stratiotes millefolia Fuchs.*
2. Millefolium purpureum maius Inst. R. H. 496. * *Millefoglio maggiore Matth.* 1200.
3. Millefolium sive Ageratum umbella candida, folio Millefolii minoris, rigidiore tamen Lælii Triunf. apud Fratr. 65
4. Millefolium quod Tanacetum album, maritimum tenuifolium, flore candido Bocc. Mus. Part. 2. 33. Tab. 25
5. Millefolium minus tenuifolium, Tanaceti odore Barr. Obs. 101
6. Millefolium nobile Inst. R. H. 496. * *Achillea Matth.* 1061. *Scopa Regia Plinii Dalech. Stratiotes Gesn.*

MIMOSA spuria di Pernambuco, detta Mimosa Italica Zannon. 151

MOMORDICA Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori Inst. R. H. 103
2. Momordica vulgaris Inst. R. H. 103. * *Balsamina Cæsalp.* 194. *& Matth.* 1349. *Charantia Dod.* Balsimino *vulgo*

MORVS fructu albo (foliis integris parvis) C. B. Pin. 459
2. Morus (foliis integris parvis) fructu albo minori ex albo purpurascente Inst. R. H. 589
3. Morus fructu nigro minori, foliis eleganter laciniatis Inst. R. H. 589

MOSCATELLINA folio Fumariæ bulbosæ Inst. R. H. 156

MVSCARI arvense latifolium purpurascens Inst. R. H. 347. * *Bulbus sylvestris, qui Cepa Canina, seu Anguina, primus Cæsalp.* 402. *Hyacinthus comosus, & Hyacinthus Dioscoridi C. B. Bulbus Ang.*
2. Muscari flore candicante, staminulis cæruleis
3. Idem staminulis carneis
4. Muscari arvense iuncifolium cæruleum minus Inst. R. H. 348. *Bulbus sylvestris Cæsalp.* 401. *Hyacinthus racemosus Dod.*
5. Muscari moschatum, griseo obsoleto flore Inst. R. H. 348

MVSCOIDES squamosum maius atrovirens, foliis subrotundis Michel. Nov. Plant. Gen. 9. Tab. 6. fig. 3
2. Muscoides squamosum medium rotundifolium atrovirens Michel. Nov. Plant. Gen. 9. Tab. 6. fig. 4.
3. Muscoides minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente Mich. Nov. Plant. Gen. 9. Tab. 6. fig. 6

MYAGRVM monospermon latifolium Inst. R. H. 211

MYOSOTIS incana repens Inst. R. H. 245. * *Ocymoides Lychnitis I. B.*
2. Myosotis montana perennis repens maior subhirsuta & subincana, Linariæ folio, flore maximo, petalis angustis octo lineas longis, bifidis, apertura non dilatata
3. Eadem ramulorum summitate viscosa, flore magno, petalis latis & septem lineas longis

4. Eadem flore magno, petalis latis & cordatis
5. Myosotis alpina hirsuta latifolia perennis, parvo flore, calyce longiore
6. Myosotis alpina hyssopifolia, flore maiore
7. Myosotis alpina pumila repens, foliis brevibus ad margines simul cum caule pilosis, flore maiusculo
8. Myosotis alpina minor glabra repens angustifolia, flore parvo, petalis angustis
9. Myosotis alpina minor repens, Polygoni foliis superna parte simul cum caule pilosis, flore parvo, petalis bifidis
10. Myosotis Orientalis perfoliata, Lychnidis folio Coroll. Inst. R. H. 18

MYRRHIS perennis alba minor, foliis hirsutis, semine aureo Inst. R. H. 315
2. Eadem caule maculato
3. Myrrhis annua, semine striato lævi Inst. R. H. 315. * *Anthriscus Plinii I. B. Chærophyllum sylvestre C. B. Onoselinum Tab.*
4. Myrrhis trifolia Canadensis, Angelicæ facie Inst. R. H. 315. * *Angelica Canadensis trifolia Quorumdam*

MYRTUS latifolia Bætica I, vel foliis Laurinis Inst. R. H. 640. * Mortella di Spagna *vulgo*
2. Myrtus communis Italica (baccis nigris oblongis) Inst. R. H. 640. * *Myrthus fructu maturo nigro Cæsalp.* 127. Mortella *vulgo, ut & duæ sequentes*
3. Eadem baccis rotundis nigris
4. Eadem baccis oblongis ex rubro candicantibus * *Myrthus fructu ex rubro candicante Cæsalp.* 127
5. Myrtus minor vulgaris Inst. R. H. 640. *Myrthi quoddam genus ex Hispania Cæsalp.* 127. *Mirto Tarentina Matth.* 249

NARCISSO LEUCOIUM pratense multiflorum Inst. R. H. 387. * *Narcissus aquaticus Cæsalp.* 413. *Leucoium bulbosum C. B. Leuconarcissolirion & Opition Theophrasti Cam. in Matth. Leucoium Theophrasti, & Viola alba Plinii C. B.*

NARCISSUS albus, circulo croceo vel luteo Inst. R. H. 353. *Narcissus primus Cæsalp.* 412. Tazzetta *vulgo*
2. Narcissus sylvestris minor, flore albo, calyce aureo, odore gravi Michel. H. Pis. * Giracapo *vulgo*
3. Narcissus sylvestris multiplex, calyce carens Inst. R. H. 357. * *Narcissi genus, cuius calyces multiplici complexu constant Rosarum instar Cæsalp.* 413
4. Narcissus latifolius albus medio aureus Inst. R. H. 357. * Narciso *vulgo*
5. Narcissus maior totus luteus, calyce prælongo Inst. R. H. 306
6. Narcissus sylvestris pallidus, tuba aurea, maior Barr. Obs. 67. n. 719. Icon. 930

7. Nar-

7. Narcissus iuncifolius, oblongo calyce, luteus maior Inst. R. H. 335. * Giunchiglia *vulgo*

8. Narcissus iuncifolius aureus multiplex, Anemones forma Inst. R. H. 357. * Giunchiglia doppia *vulgo*

9. Narcissus Illyricus liliaceus Inst. R. H. 357

NERION floribus rubescentibus Inst. R. H. 605. * *Nerio Matth.* 1160. *Rhododaphne vulgo Oleandrum Cæsalp.* 113. *Rhododendron Bellon. Laurus Rosea Lob. Oleandrum Offic.* Mazza di S. Giuseppe, Oleandro, Ammazza l'asino, & Alloro d'India *vulgo*

2. Nerion floribus albis Inst. R. H. 605

3. Nerion Indicum latifolium, floribus odoratis plenis Inst. R. H. 605

4. Nerion latifolium Indicum, flore variegato odorato pleno Inst. R. H. 605

NICOTIANA maior latifolia Inst. R. H. 117. * *Tornabona Cæsalp.* 344

2. Nicotiana maior angustifolia Inst. R. H. 117. * *Hæ duæ Nicotianæ species, Nicotiana, Petum, Tabacum, Herba Regina, Hoscyamus Peruvianus, & Herba S. Crucis promiscue vocantur &* Tabacco *vulgo*

3. Nocotiana minor Inst. R. H. 117. * *Hioſciamo nero Matth.* 1121. *Tornabonæ congener Cæsalp.* 345. *Hyoscyamus luteus Dod. Priapeia Gesn.*

NIGELLA angustifolia, flore maiore simplici cæruleo (petalis florum latis, & fructu habitiori) Inst. R. H. 258

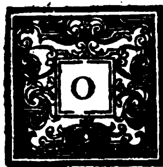
2. Eadem flore minore, petalis angustis, & fructu non ita ventricoso. * *Hæ duæ Nigellæ species usurpari possunt pro Nigella Offic. & Pianta, che si usa per la Nigella Ric.*

3. Nigella flore maiore pleno cæruleo Inst. R. H. 258

4. Nigella Orientalis, flore flavescente, semine alato plano Coroll. Inst. R. H. 19

NYMPHAEA alba maior Inst. R. H. 260. * *Nimphea bianca Matth.* 944. *Nymphæa vulgo Nenufarum flore candido Cæsalp.* 569. *Nenufaro Ric. Nymphæa alba, & Nemuphar album Offic.*

NYMPHOIDES aquis innatans Inst. R. H. 153

OBELISCOTHECA Hydrophylli folio, lobis amplioribus Vaill. Nov. Plant. Gen. in Act. Ac. R. Sc. An. 1720. pag. 426. n. 1

2. Obeliscotheca Hydrophylli folio, lobis angustioribus Vaill. Nov. Plant. Gen. in Act. Ac. R. Sc. An. 1720. pag. 246. v. 2

OCIMUM caryophyllatum Monachorum, sive Acinos Columnæ Inst. R. H. 203. * *Bassilico Gariofillato Ric.*

2. Ocimum vulgatius Inst. R. H. 204. * *Basilico mezzano Matth.* 563. *Ocimum tertium Cæsalp.* 469. *Bassilico Ric. Ocimum & Basilicon Offic.*

3. Ocimum minus, valde odoratum, Origani folio plano, & non serrato, floribus albis, spicis brevibus & confertis

4. Ocimum Citri odore Inst. R. H. 204. * *Ocimum Citratum Cæsalp.* 469. *Basilico Cedrato Ric. & vulgo*

5. Ocimum minimum Inst. R. H. 204. * *Basilico minore Matth.* 564. *Basilicum nanum Cæsalp.* 469. Bassilico Pino *vulgo*

OENANTHE maxima, bulbulis radicum crassissimis napaceis, foliis Apii Macedonici amplissimis & nigricantibus, caule altius striato, umbellis primariis nudis, secundariis foliosis aut barbatis, floribus & staminulis albis, apicibus purpureis

2. Oenanthe Asphodeli radice, Apii folio, umbellis amplis patulis, primariis nudis, secundariis vero foliosis & proliferis, floribus maioribus simul cum staminulis albis, apicibus subluteis. *Oenanthe stellata, Cretica Alp. Exot. Raii Hist. Tom.* 1. 442. *Oenanthe Cretica stellata Park. Theatr.* 894

3. Oenanthe aquatica tenuifolia maior, bulbulis radicum longissimis (immediate adherentibus, floribus albis, umbellis foliosis) Michel. H. Pis.

4. Eadem minor, bulbulis radicum longis & crassioribus, umbellis nudis, radiis brevioribus. *Oenanthe angustifolia aquatica recta vulgaris Mor. Hist. Part.* 3. 289. *Sect.* 9. *Tab.* 7. *fig.* 7. *Oenanthe angustifolia Lob. Icon.* 729. *An Filipendula Cast.* 188

5. Oenanthe aquatica trifolia, caulibus fistulosis Mor. Hist. Oxon. Part. III. 289. Sect. 9. Tab. 7. fig. 8. Raii Synops. Ed. 3. 210. v. 2. *Oenanthe aquatica, minor Iuncoides trianthophoros Pluk. Alm.* 268. *Oenanthe aquatica minor Park. Theatr.* 1233. *Oenanthe sive Filipendula aquatica altera I. B.* 3. *Part.* 2. 192. *Inst. R. H.* 313

6. Oenanthe Filipendulæ radice, foliis inferioribus Apii Macedonici, cæteris Peucedani, umbellis albis primariis & secundariis foliosis

7. Eadem foliis inferioribus Apii tenuioribus & altius incisis. *Oenanthe Apii folio, caule firmiore Mor. Hist. Oxon. Part* 3. 288. *Sect.* 9. *Tab.* 7. *fig.* 3. *Enanthe* 11. *Matth.* 915. *Filipendula tenuifolia Tabern. Icon.* 141

8. Eadem maritima, foliis inferioribus minus incisis, corymbis umbellæ sparsis. *An Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens I. B.* 3. *Part.* 2. 191. * *Hæ Oenanthes species in Offic. promiscue etiam vocantur Filipendula aquatica, vel palustris*

9. Oenanthe Lusitanica (humilis tenuifolia, umbellis primariis nudis, secundariis foliosis, floribus & staminulis albis, apicibus purpureis) semine crassiore globoso Inst. R. H.

OLEA sylvestris, foliis angustis, fructu longiusculo tenuiori & intorto

ONAGRA latifolia Inst. R. H. 302. * *Lysimachia lutea corniculata C. B.*

2. Onagra latifolia flore dilutiore Inst. R. H. 302

3. Onagra angustifolia Inst. R. H. 302

ONOBRYCHIS Italica perennis erecta, foliis Viciæ, floribus dilute rubentibus, fructu exiguo non echinato sed rugoso & cristato Michel. H. Pis.

ONOPORDON vulgare flore purpureo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 193. num. 1. * *Acanthio Matth.* 708. *Hoc & sequens promiscue vocantur Acanthium, & Spina alba*

2. Idem foliis inferioribus altius incisis

OPVLVS Ruellii Inst. R. H. 607. * *Sambuco aquatico Matth.* 1332. *Sambucus in paluſtribus Pisanis nascens Cæsalp.* 92. *Sambucus paluſtris, seu aquatica Offic.*

2. Opulus flore globoso Inst. R. H. 607. * Maggio & Pallone *vulgo*

OPVNTIA maior erecta, folio lato oblongo spinis longis munito, flore semipleno, instar serici nitente, & ad æneum colorem tendente. * *Hæc, & sequentes Opuntiæ species vulgo vocantur* Fico d'India

2. Eadem folio longiore maioribus & crebrioribus spinis munito

3. Opuntia supina latifolia, floribus luteis aut citrinis. *An Ficus Indica, humilis C. B. Pin.* 458

ORCHIS, an magna, latis foliis, galea fusca vel nigricante I. B. 2. 759

2. Orchis barbata, odore hirci, breviore latioreque folio Inst. R. H. 433

3. Orchis fucum referens maior, foliolis superioribus candidis C. B. Pin. 83. *Testiculus figura & colore apem flori insidentem referens Cæsalp.* 429

4. Orchis fucum referens maior, foliolis superioribus purpurascentibus C. B. Pin. 83

5. Orchis montana Italica, flore ferrugineo, lingua oblonga Inst. R. H. 434. * *Spezie di Testicolo III. fig.* 1. *Matth.* 930. *Hæ Orchidis species promiscue usurpantur pro Satyrio, ac Testiculo Offic. & Satirii Ric.*

6. Orchis palmata pratensis maculata, flore variegato Inst. R. H. 434. * *Palma Christi Cæsalp.* 430. *& Offic.*

OREOSELINVM Apii folio maius Inst. R. H. 318. * *Dauco II. Matth.* 824. *Cervaria nigra & Libanotis nigra Thal.*

2. Oreoselinum Apii folio minus alterum Michel. H. Pis.

3. Oreoselinum Apii folio minus, ad singulos nodos ramosum, & in summitate caulis plures umbellas in prælongis & foliosis pediculis proferens Michel. H. Pis.

ORIGANVM silvestre, Cunila bubula Plinii Inst. R. H. 188. * *An Origano vulgare Matth.* 739. *Origanum Italicum vulgo Regamum Cæsalp.* 464. *Hæc, & sequens Origani species, Origanum vulgare, silvestre, & Onitis promiscue in Offic. audiunt*, Regamo & Erba da Acciughe *vulgo*

2. Idem foliis brevioribus subrotundis & acrioris saporis

3. Origanum onites Inst. R. H. 199. * *Scarsapepe, & Mencipepe Cæsalp.* 464. *Marum quibusdam Dod. Hyssopus genuina Græcorum Lob.*

4. Origanum foliis & facie Maioranæ, floribus albis. * *Maiorana Gentile Matth.* 766. *Persa Ric.* Persia nera *vulgo*

ORIGANVM vide DICTAMNVS

ORNITHOGALVM umbellatum medium angustifolium Inst. R. H. 378. *An Ornitogalo II. Matth.* 572. *Ornithogalum vulgo Lac Gallinæ Cæsalp.* 405

2. Ornithogalum maius spicatum, flore albo Inst. R. H. 379. * *Bulbus Ornithogalo similis Cæsalp.* 405

3. Ornithogalum spicatum, flore viridi lactescente Inst. R. H. 379

4. Or-

4. Ornithogalum ſpicatum, luteo palleſcente flore Pon. Bald. Lat. in 4. 97. * *Bulbus Ornithogalo ſimilis, floribus luteis Cæſalp.* 405

5. Ornithogalum luteum Inſt. R. H. 379

6. Ornithogalum exoticum, magno flore minori innato Inſt. R. H. 379

7. Ornithogalum bifolium Germanicum cæruleum Inſt. R. H. 380. * *Hyacinthus ſtellaris C. B. Bulbus vomitorius Lon.*

8. Ornithogalum autumnale minus, flore dilute purpureo Inſt. R. H. 381

9. Ornithogalum cæruleum Luſitanicum latifolium Inſt. R. H. 381. * *Hyacinthus Peruvianus I. B.*

10. Ornithogalum Luſitanicum flore albo Inſt. R. H. 381

11. Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubra Inſt. R. H. 381. * *An Marina Cepulla, an Pancration Marc.* 148. 149. *Scilla Matth.* 638. *Scylla cuius bulbi color ruffus Cæſalp.* 403. *Squilla Ric. Scilla Offic.*

12. Ornithogalum eriophorum Peruvianum Inſt. R. H. 381. * *Eriophorus & Bulbus eriophorus C. B.*

13. Ornithogalum eriophorum Orientale Inſt. R. H. 381

ORNVS Italica excelſior latifolia, fructu longiore. * *Ornus Offic. Orni fructus ut ex Fraxini in Officinis promiſcue vocantur Linga Avis*

2. Ornus vulgaris excelſior, racemis florum confertis, fructu longiore acuto Mich. Nov. Plant. Gen. 223

3. Ornus Italica, præcox, non ita excelſior, folio minori, racemis florum confertis, fructu ampliori acuto Michel. Nov. Plant. Gen. 223. Tab. 103. fig. 1

OROBVS alpinus, Galegæ foliis minus acutis, floribus purpuraſcentibus Michel. H. Piſ.

2. Orobus latifolius parvo flore purpureo Inſt. R. H. 393. * *Onobrychis altera Cæſalp.* 249. *Galega Nemorenſis I. B.*

3. Orobus ſylveſtris, Viciæ foliis Inſt. R. H. 393

4. Orobus ſylvaticus, foliis oblongis glabris (radice tuberculoſa) Inſt. R. H. 393. Bot. Par. 155. * *Aſtragalus ſylvaticus C. B.*

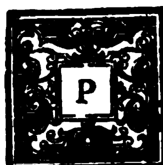
5. Orobus anguſtifolius, Italicus, flore vario Inſt. R. H. 393

OSMVNDA vulgaris & paluſtris Inſt. R. H. 547. * *Oſmunda regalis, Filix florida Park. Filix paluſtris Dod. & Offic.*

OXYS lutea Inſt. R. H. 88. * *Oxytriphyllon Trag. Luiula & Alleluia quorumdam. Hæc, & ſequens Oxidis ſpecies promiſcue uſurpantur pro Acetoſella, & Trifolio Acetoſo Ric. & Offic.*

2. Oxys erecta caulifera Noſtras Michel. H. Piſ. * *An Oxys vulgo autem Alleluia Cæſalp.* 564

PAEO-

AEONIA folio nigricante splendido, quæ mas Inst. R. H. 273. * *Peonia mastbio Matth.* 964. & *Ric. Paeonia mas Offic.*

2. Pæonia communis vel fœmina Inst. R. H. 274. * *Paeonia fœmina Offic.*

3. Pæonia fœmina, flore pleno rubro maiore Inst. R. H. 274

4. Pæonia foliis latis subtus pubescentibus, flore simplici rubro octapetalo, petalis angustis

5. Eadem foliis prælongis. * *Paeonia Cæsalp.* 588

6. Pæonia foliis latis subtus incanis & lanuginosis

PALIVRVS Inst. R. H. 616. * *Rhamno terzo Matth.* 174. *Iuiaba sylvestris, spina Marruca Cæsalp.* 109

PALMA maior C. B. Pin. 506. * *Palma Cæsalp.* Palma da Palmizii *vulgo*

2. Palma minor C. B. Pin. 506. * *Palmæ quoddam genus humile Cæsalp.* 80. *Chamæriphes*. Cesaglioni, Palma di S. Pier Martire *vulgo*

PANICVM vulgare, spica simplici & aspera Inst. R. H. 515. * *Hoc, & sequens vulgo* Panicastrella *vocantur*

2. Panicum vulgare, spica simplici molliori Inst. R. H. 515

PARIETARIA Officinarum & Dioscoridis Inst. R. H. 509. * *Helxine Matth.* 1170. *Helxine vulgo autem Parietaria Cæsalp.* 169. Vetriola *vulgo*

2. Parietaria Alpina procerior, caule duriore

PARNASSIA palustris & vulgaris Inst. R. H. 246. * *Gramen Parnassi Gesn. Hepatica alba Cord.*

PARTHENIVM maius, Tanaceti folio, flore ampliori Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 1

2. Parthenium, quod Matricaria Tanaceti folio, flore maiore, semine umbilicato Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 2.

3. Parthenium foliis tenuissimis, Achilleæ cæsuris Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 6. Tab. 29

4. Parthenium Buphtalmi folio, floribus solitariis, semiflosculis albis & iuxta discum luteis

PASTINACA sylvestris latifolia Inst. R. H. 319. * *Elaphobosco Matth.* 820

2. Pastinaca sylvestris altissima Inst. R. H. 319. * *Pseudocosto Matth.* 60. *Herba costa Cæsalp.* 310. *Panax Costinum C. B. Panax Chironium Theophrasti Cam. Costus spurius Lob.*

PENTAGONOCARPOS palustris, Altheæ folio angustiore virescente & subaspero, flore purpurascente parvo & patulo, longo pediculo insidente, fructu compresso pentagono. *An Altheae hortensis, sive peregrinae Dodonaei, nomine insignita D. Sherard. Raii Hist. Tom.* 3. 321. *numer.* 18. *Ketmia palustris minor, folio angusto, flore parvo purpurascente, fructu depresso pentagono Zannich Ist.* * *Pentagonocarpos est novum plantae genus a Mi-*

Michelio institutum in sua Appendice altera ad primam partem Novorum Generum Plantarum iam editam, Plantas quasdam complectens cum Ketmiis hactenus commixtas. Eius characteres sunt, flos quidem Ketmiae, sed fructus compressus, pentagonus, in quinque cellulas divisus Evonymi fructuum instar dehiscens, in quarum singulis unicum semen reniforme continetur

PENTAPHYLLOIDES argenteum alatum, seu Potentilla Inst. R. H. 298. * *Potentilla Matth.* 1070. *& Cæsalp.* 557. *Argentina Dod. Anserina Trag.*
2. Pentaphylloides palustre rubrum Inst. R. H. 298. * *Quinquefolium palustre sive aquaticum Tabern.*

PERIPLOCA Monspeliaca, foliis acutioribus Inst. R. H. 93. * *Scammonea Monspeliaca I. B.*
2. Periploca foliis oblongis Inst. R. H. 93. * *Apocino Serpeggiante Matth.* 1156. *Periploca Cæsalp.* 119
3. Periploca Americana scandens, Nummulariæ folio, flore albo Inst. R. H. 493

PERSICA vulgaris, flore pleno Inst. R. H. 624

PERSICARIA Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo Inst. R. H. 38
2. Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta (acida, non maculata) Inst. R. H. 509
3. Persicaria mitis maculosa, spicis crassioribus & tenuioribus (brevioribus potius) erectis Michel. H. Pis.
4. Persicaria Florentina urens non maculosa, spicis longis strigosis Michel. H. Pis. * *Persicaria Ric. Hydropiper Offic. ut & duæ superiores*

PERVINCA vulgaris latifolia, flore cæruleo Inst. R. H. 119
2. Pervinca Italica latifolia subhirsuta, flore magno violaceo H. Pis.
3. Pervinca vulgaris latifolia, flore albo Inst. R. H. 119
4. Pervinca vulgaris angustifolia, flore cæruleo Inst. R. H. 120. * *Clematide prima Matth.* 1006. *Provinca Cæsalp.* 336. *Vinca Pervinca Brunf. Chamædaphne Eiusd. Clematis Daphnoides Dod.*
5. Pervinca vulgaris angustifolia, flore rubente Inst. R. H. 119
6. Pervinca vulgaris angustifolia, flore albo Inst. R. H. 119
7. Pervinca angustifolia variegata Inst. R. H. 120

PETASITASTRVM alpinum medium, floribus albis, flosculis inæqualibus, filamentis longis leviter capitatis. * *Petasitastra a Petasitis distinxit Michelius eo quod prima (ni fallor) praeter flosculos quibus capitulum componitur, semiflosculos exiguos habeant coronae vices repraesentantes, secus ac accidit in Petasitis*
2. Idem filamentis longis bifidis non capitatis
3. Petasitastrum alpinum maius vulgare, flosculis inæqualibus
4. Petasitastrum, quod Petasites minor, radice repente, crasso non anguloso folio Michel. H. Pis.
5. Petasitastrum, quod Petasites monanthos rotundifolius glaber Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 403. num. 5

PETA-

PETASITES maior vulgaris flosculis æqualibus Inſt. R. H. 451. * *An Toſſilagine maggiore Matth.* 894. *Hæc, & ſequens in Officinis promiſcue vocantur Petaſites, Tuſſilago maior, & Perſonata*
2. Idem ſtaminum apicibus capitatis & ovatis

PHALANGIVM parvo flore non ramoſum Inſt. R. H. 368

PHASEOLVS Indicus cochleato flore Inſt. R. H. 414. * Caracollo, *&* Caracores *vulgo*

PHELLANDRIVM Inſt. R. H. 306. * *Silaus Plinii Cæſalp.* 291. *Cicutaria paluſtris Lob. Cicuta aquatica Geſn.*

PHILLYREA, an latifolia ſpinoſa Inſt. R. H. 596. * Vlivaſtro *vulgo ut & ſequentes*
2. Phillyrea latifolia lævis Inſt. R. H. 596. * *Mahalepum Serapionis Tab.*
3. Phillyrea foliis longioribus læviter dentatis
4. Phillyrea folio Liguſtri Inſt. R. H. 596. *Ilatrum aliis Liternum Cæſalp.* 74. Lillatro *vulgo*

PHLOMIS fruticoſa, Salviæ folio latiore & rotundiore Inſt. R. H. 177. * *Verbaſco III. ovvero ſalvatico Matth.* 1205. *Verbaſcum ſalvifolium C. B.*
2. Phlomis fruticoſa Salviæ folio longiore & anguſtiore Inſt. R. H. 177
3. Phlomis fruticoſa, luteſcente tomento obſita, Salviæ folio acuminato, flore luteo
4. Phlomis fruticoſa Luſitanica, flore purpuraſcente, foliis acutioribus Inſt. R. H. 178

PHYTOLACCA Americana maiori fructu Inſt. R. H. 299. * *Solanum racemoſum Indicum H. R. Par.*

PILOSELLA maxima non repens, utraque foliorum parte ſaturoviridi Raii Hiſt. Tom. 3. 147
2. Piloſella repens minor, caule erecto pedali, polyanthes, foliis anguſtis oblongis Raii Hiſt. Tom. 3. 147
3. Piloſella alpina minor repens glabra & multiflora

PIMPINELLA agrimonoides odorata Inſt. R. H. 157
2. Pimpinella ſanguiſorba maior Inſt. R. H. 156. * *Pimpinella maggiore Matth.* 1087
3. Pimpinella ſanguiſorba media, foliis inferne villoſis & caneſcentibus, ſemine craſſiore profunde rugato, ac quatuor amplioribus & criſpatis alis munito
4. Eadem alpina alba ſeu pallide virens, floribus vireſcentibus, ſemine oblongo tetragono pene rugato & nonnihil alato, alis craſſioribus integris
5. Pimpinella ſanguiſorba minor glabra, foliis maioribus, ſemine profunde rugato, ac quatuor craſſioribus alis ferme integris aucto
6. Eadem foliis minoribus, ſemine quatuor membranaceis & criſpatis alis aucto
7. Pimpinella ſanguiſorba minor rubra lævis, capitulo oblongo flore purpureo

8. Eadem hirſuta. * 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8. *Pimpinellæ ſpecies uſurpari promiſcue poſſunt pro Pimpinella, Sanguiſorba, & Sorbaſtrella Offic.*

PINUS ſativa (fructu acuto, ſquamis protenſis acutioribus, oſſiculis duris) Inſt. R. H. 585. * *Pino domeſtico Matth.* 108. *Pinus Cæſalp.* 129
2. Pinus ſylveſtris montana altera Inſt. R. H. 586
3. Pinus ſylveſtris montana foliis triuncialibus latiuſculis glaucis, conis albicantibus turbinatis habitioribus triumcialibus, ſquamis parvis copioſioribus. *Pinus ſylveſtris foliis brevibus glaucis, conis parvis albentibus Raii Syn. Ed.* 3. 442

PLANTAGO latifolia maior criſpa, non ſinuata, caulibus erectis. *Plantago media Matth.* 236. *Ed.* 1571. *Valgriſ. in* 4. & *pag.* 507. *Ed.* 1585. *Valgris in fol. An Plantago vulgaris, latifolia Matth. Lugd.* 1254. *Plantago maior Dod. Pempt.* 107. *Tabern. Icon.* 731. *Arnogloſſa, Plantago latifolia lævis Lob. Icon.* 303. *Plantago rubea Trag.* 225. *Piantaggine Cæſalp.* 340
2. Plantago latifolia glabra, non ſinuata, criſpa Michel. H. Piſ.
3. Plantago lato ſcabro pallido laciniato folio noſtras.
4. Plantago latifolia laciniata, caulibus reclinatis Michel. H. Piſ. *An Plantago maior Brunf. Tom.* 1. 22
5. Plantago foliis latis oblongis pallidis, non ſinuatis & utrinque acuminatis. *An Plantago maior Fuchſ. Hiſt.* 38. * *Hæ Plantaginis ſpecies promiſcue uſurpari poſſunt pro Agnogloſſo, Arnogloſſo, Plantagine, Quinquenervia, & Centonerbia Offic. & Piantaggine Ric.* Petacciola *vulgo*
6. Plantago latifolia roſea, floribus quaſi in ſpicam diſpoſitis Inſt. R. H. 126. * *Plantago foliato caule Cæſalp.* 327
7. Plantago latifolia incana Inſt. R. H. 126. * *Piantaggine maggiore Matth.* 508
8. Plantago anguſtifolia maior Inſt. R. H. 127. *Piantaggine lunga Matth.* 509. *Lanceola maior Cæſalp.* 328. *Plantago Lanceolata, & Quinquenervia Offic.*
9. Plantago alpina folio anguſto longo & nigricante Inſt. R. H. 127
10. Plantago anguſtifolia albida Hiſpanica Inſt. R. H. 127. * *Holoſteum I. B.*
11. Plantago maritima maior tenuifolia Inſt. R. H. 127
12. Plantago gramineo folio maior Inſt. R. H. 127. * *Serpentina Matth.* 523. *Coronopus quædam in Montibus Cæſalp.* 330
13. Plantago montana craſſo glabro canaliculato tenuioreque folio, profundiſſime radicata Michel. H. Piſ.

PLATANUS Orientalis verus Inſt. R. H. 590. * *Platanus Marc.* 54. *Cæſalp.* 41. *Platano Matth.* 148

PLUMBAGO quorumdam Inſt. R. H. 141. * *Glaſtum ſylveſtre vulgo Herba S. Antonii Cæſalp.* 359. *Dentellaria Rond. Molybdena Plinii Ang. Flammula Geſn.*

POLEMONIUM vulgare cæruleum Inſt. R. H. 146. * *Valeriana græca Dod.*

POLIUM Lavandulæ folio Inſt. R. H. 206. * *Polio ſecondo Matth.* 889. *Polium montanum quibusdam Iva Aretica foliolis Roſmarini Coronarii Cæſalp.* 458

2. Po-

2. Polium montanum incanum, nunc erectum, nunc supinum, foliis serratis, floribus albis, circa faucem macula sublutea notatis, capitulis subrotundis umbellatim compactis. *Polium montanum supinum alterum Inst. R. H.* 206. * *Polio Matth.* 888. *Polio montano Ric.*

3. Polium maritimum subincanum serotinum & supinum, foliis serratis, floribus albis, umbilico pallescente, capitulis maioribus in umbella rariore dispositis. *Polium maritimum supinum Venetum Inst. R. H.* 206

POLYACANTHA annua maior praealta latifolia, venis albis distincta, floribus purpureis. *Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo Inst. R. H.* 450. * *Carduus lacteus, Bedeguar Arabum Rauwolf.*

2. Polyacantha vulgaris altissima Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718

POLYGALA vulgaris lutea I. B. 3. 388

2. Polygala purpurea Inst. R. H. 174

3. Polygala vulgaris floribus caeruleis Bot. Par. 160

POLYGONATVM maius, folio lato rotundo, caule striato, flore maiore albo, pediculo brevi appenso. *Polygonatum latifolium, flore maiore odoro Inst. R. H.* 78. * *Haec, & quatuor sequentes Polygonati species in Officinis promiscue usurpantur pro Polygonato, & Sigillo Salomonis*

2. Idem minus, caule anguloso

3. Polygonatum folio lato oblongo, caule laevi rotundo, floribus minoribus angustioribus, ternis plerumque longo pediculo appensis

4. Polygonatum latifolium vulgare (caule rotundo, floribus pediculo brevi donatis) Inst. R, H. 78

5. Polygonatum latifolium vulgare (caule rotundo, floribus longo pediculo fulctis) Inst. R. H. 78. * *Fraxinella Caesalp.* 224

6. Polygonatum angustifolium non ramosum Inst. R. H. 78. * *Polygonaton angustifolium Caesalp.* 224

POLYGONVM latifolium Inst. R. H. 510. * *Poligono Maschio Matth.* 1001. *Polygonum vulgo Centinodia flosculis candicantibus Caesalp.* 168. *Haec & sequentes Polygoni species usurpari possunt pro Polygono maiore, Centinodia, & Corrigiola Offic.*

2. Polygonum maritimum Hispanicum, caulibus longissimis, calyce florum albo Inst. R. H. 510

3. Polygonum maritimum latifolium Inst. R. H. 510. * *Polygonum tertium in maritimis Caesalp.* 281

4. Polygonum oblongo angusto folio Inst. R. H. 530

POLYPODIVM Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Inst. R. H. 540

2. Polypodium vulgare (pinnulis undulatis) Inst. R. H. 540. * *Haec, & sequens Polypodii species usurpari promiscue possunt pro Polypodio Offic. & Polipodio Quercino Ric.*

3. Idem pinnulis altius serratis

4. Polypodium maius, acuto folio Viterbiense Inst. R. H. 540

5. Polypodium angustifolium, folio vario Inst. R. H. 540

POPVLAGO maior præcox, Cacaliæ foliis dilute virentibus, flore luteo non splendente, petalis uncialibus subrotundis. *An Populago flore maiore Inst. R. H. 273. * Farfarugio Matth. 895. Caltha palustris Offic. ut & sequentes*
2. Populago flore pleno Inst. R. H. 273
3. Populago flore minore Inst. R. H. 273
4. Eadem petalis acutis

POPVLVS nigra Inst. R. H. 592. * *Popolo nero Matth. 153. Populus nigra Cæsalp. 120. Albero Ric.* Albero & Pioppo *vulgo*
2. Populus alba maioribus foliis Inst. R. H. 592. * *Popolo bianco Matth. 152. Populus alba, vulgo Albarus vocata Cæsalp. 120. Farfarus antiquorum Cord.* Gattice *vulgo*
3. Populus tremula Inst. R. H. 592. * *Popolo Libico Matth. 154. Populus quæ in Alpibus nascitur, nigriori aspectu Cæsalp.* 120

PORTVLACA latifolia sive sativa Inst. R. H. 236. * *Portulaca domestica Matth. 502. Portulaca latioribus foliis Cæsalp. 263. Portulaca Offic.* Porcellana domestica *vulgo*
2. Portulaca angustifolia sive sylvestris Inst. R. H. 236. * *Portulaca salvatica Matth. 503. Portulaca angustioribus foliis Cæsalp. 263. Porcellana Ric.*

POTAMOGETON alpinum, Plantaginis folio Inst. R. H. 233
2. Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca Ranarum Inst. R. H. 233

PRIMVLA veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, maioribus, simplicibus Inst. R. H. 125. * *Hæc & sequentes pro Primula veris, & Paralysi Offic. usurpari possunt*
2. Eadem foliis multiplicibus
3. Primula veris floribus ex singularibus pediculis, purpureis maioribus
4. Primula veris montana incana (umbellata) lutea Inst. R. H. 124

PRVNVS silvestris, fructu maiore cerasiformi cæruleo dulciore ac suaviore

PSEVDODICTAMNVS acetabulis Moluccæ Inst. R. H. 188
2. Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso Inst. R. H. 188
3. Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso Inst. R. H. 188
4. Pseudodictamnus verticillatus inodorus Inst. R. H. 188. * *Dittamo falso Matth. 745. Quædam ex Creta ad nos allata pro Pseudodictamo Cæsalp. 440. Dittamo falso, & Pseudodittamo Ric.* 35

PSEVDORVTA Patavina, floribus luteis umbellatis Micheli Nov. Plant. Gen. Part. I. pag. 22. Tab. 19

PSEVDOSPONGIA crustacea fluviatilis Michel. Nov. Plantar. Gener. Part. 2. . . . . Tab. . . . .
* *Planta hæc aquis perpetuo submersa, parietes piscinae in centro horti sitae vestit Byssorum & Lichenum crustaceorum in morem. Structura spongiis simi-*

similis est, e filamentis nempe ramosis virescentibus varieque implicitis contexta, quibus ad basim numerosi adhaerent fructus exigui lutescentes, hinc complanati ac excavati, inde vero globosi, seminibus minutissimis referti. Plantæ superficies viridis est, pluribus fossulis radiatim distincta. Haec autem melius patebunt in Icone quam ante multos annos Michelius æri incidi curavit, & in secunda Parte eius Novorum Generum Plantarum inter Submarinas proponetur

PSEVDOSTACHYS montana nigra maior, Betonicæ folio longiore, flore variegato, calycibus admodum villosis

PSYLLIVM maius erectum Inst. R. H. 128. * *Psillio Matth. 1122. Psillium Offic. Psillio Ric. ut, & sequens*

2. Psyllium maius supinum Inst. R. H. 128. * *Psillio II. Matth. 1723*

PTARMICA, quæ Ageratum (maius) foliis serratis C. B. Pin. 221. * *Eupatorio di Mesue, Canforata, Erba Giulia, Santonico Ric. ut & sequens*

2. Ptarmica, quæ Ageratum (minus) foliis serratis C. B. Pin. 221. * *Canforata Cæsalp.* 480

3. Ptarmica alpina, foliis profunde incisis Inst. R. H. 497

4. Ptarmica incana, Linariæ foliis angustioribus cristatis & quasi Coronopi cæsuras mentientibus, floribus luteis

5. Ptarmica Linariæ folio angustissimo, cum margine peculiariter dentato & veluti squamoso, floribus albis

6. Ptarmica incana pinnulis cristatis Coroll. Inst. R. H. 37. * *Assenzo Seriphio di Egitto Matth. 726*

7. Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, semiflosculis florum pallide luteis Coroll. Inst. R. H. 37

PVLMONARIA Italorum ad Buglossum accedens Inst. R. H. 136. * *Vn altra Polmonaria Matth. 1094. Pulmonaria Cæsalp. 434. Symphytum maculosum C. B. Pulmonaria Offic. ut & sequentes*

2. Pulmonaria maxima, foliis quasi sacchаro incrustatis Raii Hist. Tom. 3. 266

3. Pulmonaria foliis magis maculatis, maculis albis

4. Pulmonaria foliis latis acutissimis, maculis albidis magnis undique infectis

5. Pulmonaria maculosa, maculis rarioribus & minus apparentibus

6. Pulmonaria foliis minoribus & minus acutis, maculis parvis

7. Pulmonaria alpina, foliis prælongis utrinque acutis, maculis rarioribus parvis & vix apparentibus notatis

8. Pulmonaria (alpina minor,) viridi subrotundo (molli) non maculato folio Inst. R. H. 137

PVNICA flore pleno maiore Inst. R. H. 336. * *Punica sterilis, sed peregrina in Italia Cæsalp. 141. Balausti Ric.*

2. Punica silvestris Inst. R. H. 636. * *Punica cuius fructus succus acidus Cæsalp. 141. Melagrane forti Ric. & vulgo*

VAMOCLIT Americana, folio Hederæ flore coccineo Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. 1. 247

QVINQVEFOLIVM erectum maximum, flore pallide luteo, petalis cordatis

2. Quinquefolium alpinum erectum latifolium hirsutum (caule patulo, & dichotomo) flore luteo parvo, petalis angustioribus cordiformibus Michel. H. Pis.

3. Quinquefolium montanum erectum hirsutum, foliis subtus incanis, amplo luteo flore, petalis cordatis Michel. H. Pis.

4. Quinquefolium montanum erectum hirsutum, foliis profunde & eleganter incisis, flore luteo, petalis cordatis Michel. H. Pis.

5. Quinquefolium erectum luteum Inst. R. H. 297

6. Quinquefolium folio argenteo Inst. R. H. 297. * *Pentafillo bianco Matth.* 1074

7. Quinquefolium, an minus repens alpinum aureum Inst. R. H. 297

8. Quinquefolium erectum minimum luteum, radice repente, vernum

9. Quinquefolium maius repens Inst. R. H. 297. * *Cinquefoglio Matth.* 1072. *Quinquefolium Cæsalp.* 554. *Pentaphyllum & Quinquefolium Offic.*

10. Quinquefolium repens maius alterum, foliis amplioribus. * *Cinquefoglie Ric.*

11. Quinquefolium alpinum album ramosum, foliis amplioribus, in apice incisis, utraque parte lanuginosis, petalis florum cordiformibus Michel. H. Pis.

ANVNCVLVS nemorosus luteus Inst. R. H. 285

2. Ranunculus phragmites albus vernus Inst. R. H. 285

3. Ranunculus nemorosus trifolius Inst. R. H. 285

4. Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis maioribus, Apennini Montis Inst. R. H. 285. *Anemonoides monanthos, cærulea maior Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1710. *pag.* 40. *num.* 5

5. Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini Montis Inst. R. H. 285. *Anemonoides monanthos cærulea minor Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1710. *pag.* 40. *num.* 4

6. Ranunculus vernus maior, foliis rotundis, per basim sinuatis, vel dentatis, non maculatis, aut maculis glaucis vix apparentibus interdum notatis, flore decapetalo luteo, extus luteoviridi

7. Idem foliis oblongis neque sinuatis neque splendentibus, sed secundum costam linea nigra notatis, flore luteo

8. Idem medius, foliis rotundis, læviter sinuatis, maculis albicantibus atque dilute viridibus vix apparentibus notatis, flore enneapetalo vel decapetalo intus luteo extus luteo viridi, calyce triphyllo. *Chelidonium minus Trag.* 113. *Cord. Hist.* 121. * *An Favagello vulgo, & Scrophularia minor Cæsalp.* 546. *Hæ tres Ranunculi verni species promiscue usurpantur pro Scrophularia minore, & Chelidonio minore Offic.*

9. Ra-

9. Ranunculus tridentatus vernus, foliis amplioribus, maculis albis notatis, lobis rotundis, flore dilute purpureo maiore, petalis sex lineas longis & tres latis. *An Ranunculus tridentatus vernus, folio variegato Inst. R. H.* 287

10. Idem foliis minoribus non maculatis, lobis acutis, flore purpureo minore

11. Idem foliis minoribus maculatis, lobis acutis, flore minore dilute cæruleo. * *Hæ tres Ranunculi tridentati species promiscue vocantur Hepatica nobilis, Trifolium Hepaticum, Trinitatis Herba, & Trinitas*

12. Ranunculus paluſtris echinatus Inſt. R. H. 286

13. Ranunculus arvenſis echinatus Inſt. R. H. 289

14. Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore Inſt. R. H. 286

15. Ranunculus Alepus, grumoſa radice, flore purpuroſanguineo maximo Inſt. R. H. 288

16. Ranunculus Alepus, grumoſa radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato Inſt. R. H. 288

17. Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo Inſt. R. H. 288

18. Ranunculus Romanus gigas, miniato flore Inſt. R. H. 288

19. Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo rubris ſtriis diſtincto Inſt. R. H. 288

20. Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno rubello, apicibus purpureis & roſeis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 33. num. 50

21. Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice Inſt. R. H. 289

22. Ranunculus chærophyllus, Aſphodeli radice Inſt. R. H 289

23. Ranunculus rutaceo folio, flore ſuaverubente Inſt. R. H. 289

24. Ranunculus alpinus Fumariæ folio Inſt. R. H. 289

25. Ranunculus grumoſa radice, folio Ranunculi bulboſi Inſt. R. H. 291

26. Ranunculus pratenſis erectus dulcis & maculatus

27. Ranunculus nemoroſus, Vitis folio non maculato, lobis in acutas lacinias inciſis, flore aureo, calyce non reflexo, fructu rotundo

28. Ranunculus alpinus hirſutus ſerotinus, foliis parvis non maculoſis, flore aureo, calyce non reflexo, fructu rotundo

29. Ranunculus alpinus hirſutus, foliorum ſectionibus in acutas lacinias diviſis, flore aureo, calyce non reflexo

30. Ranunculus nemoroſus, foliis profunde ſectis, fuſcis & albopallidis maculis notatis

31. Ranunculus rectus, foliis pallidioribus hirſutis Inſt. R. H. 289

32. Ranunculus repens flore pleno I. B. 3. 420

33. Ranunculus pratenſis repens, foliis pallidioribus rugoſis non maculatis & nonnihil piloſis, flore luteo. * *An Ranunculo II. Matth.* 645

34. Idem foliis parvis viridibus & maculis albis notatis

35. Ranunculus alpinus pratenſis, repenti ſimilis, ſed minor. Micheli H. Piſ.

36. Idem foliis minoribus

37. Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotunda, minor hirſutus, foliis pallidioribus dumtaxat trilobatis, lobis contiguis acute inciſis & ab exortu albida macula notatis, flore luteo ſplendente, calyce reflexo. * *An Ranunculus V. Matth.* 648. *Hic & tres ſequentes Flammula aquatica in Officinis vocantur*

38. Idem foliis parvis atrovirentibus, lobis contiguis minus laciniatis, laciniis obture mucronatis & ad ſinus albida macula notatis

39. Idem

39. Idem foliis in tres lobos divisis, lobis inferioribus in suprema basis parti admodum sinuatis, omnibus ad laciniarum exortum albida macula notatis

40. Idem maior & minus hirsutus, foliis trilobatis, lobis inferioribus ab intermedio longe distantibus, omnibus secundum margines nigricantibus, & laciniis secundariis minus laceratis

41. Ranunculus alpinus serotinus hirsutus non maculatus, foliis parvis

42. Ranunculus montanus Aconiti folio, albus, flore maiore Inst. R. H. 290

43. Ranunculus palustris Apii folio, lævis Inst. R. H. 291. * *An Ranunculo I. Matth.* 644. *Ranunculus & Sardonia Dioscoridi C. B. Apiastrum Cord.*

44. Ranunculus arvensis annuus lævis, interdum hirsutus, foliis trilobatis lobis parum incisis, & ad exortum macula nigra notatis, flore luteo splendente, calyce reflexo, capitulo subrotundo, seminibus ad latera subasperis. *Ranunculus III. Matth. ed. Valgris. lat. in fol.* 458. *& Ital.* 646.

45. Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore atrorubente Inst. R. H. 291. * *Flos Adonis Clus. Eranthemum Dod.*

46. Ranunculus palustris, Plantaginis folio ampliore Inst. R. H. 292. * *Piantagine aquatica Matth.* 510. *Plantago aquatica Cæsalp.* 552

47. Ranunculus palustris, Plantaginis folio angustiore Inst. R. H. 292

48. Ranunculus palustris (annuus) Plantaginis folio, humilis & supinu Inst. R. H. 292

RAPISTRVM maximum rotundifolium monospermon Inst. R. H. 211

RAPVNCVLVS spicatus albus Inst. R. H. 113

2. Rapunculus alpinus cæruleus, angusto raro & subinde dentato folio Michel. H. Pis.

RESEDA Plin. L. 17. cap. 12. *Reseda candida Lugd.* 1199. *An Reseda foliis Calcitrapæ, flore albo Inst. R. H.* 423

RHAMNOIDES fructifera, foliis salicis, baccis aureis Coroll. Inst. R. H. 53

RHAMNVS Catharticus Inst. R. H. 593. * *Spina infectoria Matth.* 175. *Spina Cervalis Cæsalp.* 101. *Spincervino Ric.*

RHAMNVS vide IASMINOIDES

RHVS Africanus trifoliatus, foliis non serratis angustis & acutis H. Pis.

2. Rhus Virginianum Inst R. H. 611

3. Rhus folio Vlmi Inst. R. H. 611. * *Rhu Matth.* 233. *Rhus obsoniorum Cæsalp.* 77. *Rhus Coriaria Dod. Sommacco Ric.*

RICCIA minima pinguis, foliis latiusculis ample sulcatis e glauco virescentibus Michel. Nov. Plant. Gen. 107. num. 2. Tab. 37. fig. 4

RICINOIDES ex qua paratur *Tournesol* Gallorum Inst. R. H. 655. * *Helitropio minore Matth.* 1364. *Helitropium, Tricoccum Cæsal.* 381

RICI-

RICINVS vulgaris Inst. R. H. 537. * *Phaselus Romanus Marc.* 29. *Ricino Matth.* 1310. *Ricinus vulgo Girasole Cæsalp.* 381

ROSA rubello flore maiore multiplicato sive pleno, incarnata vulgo I. B. 2. 36. * *Rosa Offic.*

2. Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo Inst. R. H. 639. * Rosa d' ogni Mese *vulgo*

3. Rosa centifolia Batavica Clus. Hist. 113. * *An Rosa Centifolia Cæsalp.* 96

4. Rosa flore albo pleno (staminulis donato) Inst. R. H. 637

5. Rosa flore albo pleno (staminulis destituto) Inst. R. H. 637. * *An Rosa Anconitana Marc.* 60

6. Rosa rubicunda, saccharina dicta, Græcula Plinii Cam. Hort. *Bottoni di Rose rosse Ric. Rosa Offic.*

7. Rosa versicolor Inst. R. H. 637

8. Rosa lutea simplex Inst. R. H. 637

9. Rosa lutea multiplex Inst. R. H. 638

10. Rosa moschata simplici flore Inst. R. H. 637. * *Rosa Damascena Marc.* 60. *Rosa muscatula Cæsalp.* 96. Rosellina Dommaschina *vulgo ut & sequens*

11. Rosa moschata flore pleno Inst. R. H. 637

12. Rosa silvestris seu dumetorum scandens sempervirens, Myrti folio lucido, flore albo odorato (in umbellam disposito) fructu parvo rotundo, & hispido Michel. H. Pis. * *Hæc, & duæ sequentes pro Rosa Canina, Cynosbato, & Cynorrhodo Offic. usurpari possunt*

13. Rosa silvestris repens, foliis parvis acuminatis glabris & simpliciter dentatis, flore albo odorato, petalis cordatis, fructu ovato lævi

14. Rosa alpina, foliis subrotundis molliter hirsutis & quasi canescentibus ac multipliciter dentatis, flore incarnato odorato, petalis cordatis novem lineas longis & tres latis, fructu rotundo hispido

15. Rosa spinosa pumila, foliis odoratis & pulchre dentatis, flore odorato, externe aureo, interne phœniceo, fructu rotundo Michel. H. Pis.

16. Rosa pumila spinosissima, caule non ramoso singulis annis pereunte, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo odoro parvo, petalis cordatis, fructu pyriformi depresso glabro. *An Rosa pumila spinosissima Inst. R. H.* 638

ROSMARINVM spontaneum seu maritimum, foliis longioribus angustioribus & peracutis, flore cæruleo minore

2. Idem foliis angustis brevioribus & minus acutis

3. Idem latifolium, flore cæruleo maiore, cum labio inferiori fimbriato. * *Hæ Rorismarini species Rosmarinus coronarius, Casia Latinorum, Casia nigra Theophrasti, Libanotis coronaria Offic. & Ramerino Ric. promiscue vocantur*

RVBEOLA alpina latifolia lævis, floribus purpurascentibus

2. Rubeola, quæ Aparine latifolia humilior montana Inst. R. H. 114

3. Rubeola rotundifolia glabra, floribus albis paniculatim nascentibus

4. Rubeola maritima quadrifolia, viticulis crassioribus (foliis ad radicem hirsutis latiusculis & rotundioribus) floribus purpurascentibus (aut albis) Michel. H. Pis.

5. Rubeola arvensis supina annua, floribus cæruleis quadripartitis, in parvis & foliosis umbellis dispositis, fructu coronato. *Rubeola arvensis repens*

cærulea C. B. Pin. 334. Prodr. 145. Rubia parva, flore cæruleo, se spargens I. B. 3. 719. Aparine supina pumila, flore cæruleo Inst. R. H. 114

6. Rubeola arvensis erecta flore cæruleo H. Pis.

RVBIA tinctorum sativa Inst. R. H. 114. * *Rubia domestica Matth. 970. Rubia quam Officinæ Rubia Tinctorum vocant sativa Cæsalp. 323. An Robbia da Tintori Ric. Erythrodanum, Rubia Offic.*

2. Rubia silvestris Monspessulana maior Inst. R. H. 114. * *An Rubia silvestris Cæsalp. 323. Rubia Offic.*

RVBVS vulgaris, sive Rubus fructu nigro Inst. R. H. 614. * *Rovo Matth. 1063. Rubus floribus subrubentibus Cæsalp. 98. Huius fructus vocantur Mora, Mora bati, Mora rubi, Vaccinia & More di Siepe Ric.*

2. Rubus vulgaris spinosus, flore plenissimo roseo H. Pis.

3. Rubus flore albo Inst. R. H. 614. * *Rubus floribus candidis Cæsalp. 98*

4. Rubus vulgaris spinis carens Inst. R. H. 614

5. Rubus montanus repens, sarmentis longissimis & rotundis, spinis tenuissimis exasperatis, amplo Coryli folio, flore albo, fructu nigro crassiore Michel. H. Pis.

6. Rubus vulgaris repens, sarmentis rotundis spinosis, flore albo, petalis subrotundis parvis. * *Ab Rubi genus alterum humilius Cæsalp. 98*

7. Rubus spinosus, foliis Cotylaceis subtus incanis, flore roseo, petalis oblongis

8. Rubus repens, fructu cæsio Inst. R. H. 614

RVSCVS myrtifolius aculeatus, fructu rubro Inst. R. H. 79. * *Rusco Matth. 1274. Ruscus Cæsalp. 221. Brusco Ric. Ruscus Offic.* Pugnitopo *vulgo*

2. Ruscus myrtifolius aculeatus, fructu ochroleuco Michel. H. Pis.

3. Ruscus latifolius, fructu folio innascente Inst. R. H. 79

4. Ruscus angustifolius, fructu folio innascente Inst. R. H. 79 * *Hippoglosso Matth. 1254. Bonifacia & Bislingua Anguil. Vvularia Brunf. Laurus Alexandrina Tab. Radix Idæa Dioscoridis Columm.*

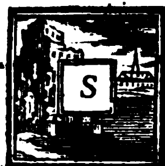
5. Ruscus angustiore folio, fructu folio innascente Inst. R. H. 79

6. Ruscus angustifolius, fructu summis ramulis innascente Michel. H. Pis.

RVTA hortensis latifolia Inst. R. H. 257. * *Ruta Matth. 775. An Ruta Cæsalp. 574*

2. Ruta hortensis altera Inst. R. H. 257

SABI-

ABINA folio Tamarisci Dioscoridis C. B. Pin. 487. * *Sabina senza Bacche Matth.* 138

2. Sabina folio Cupressi (baccis rubris) C. B. Pin. 487. * *An Sabina vulgaris Cæsalp.* 136. *Sabina con le bacche rosse Matth.* 136

3. Sabina folio Cupressi (non fructifera) C. B. Pin. 487. * *Hæc, & superior Sabinæ species promiscue usurpari possunt pro Sabina, & Savina Offic.*

SALICARIA vulgaris purpurea, foliis oblongis Inst. R. H. 253. * *Vn altra Lisimachia Matth.* 1000. *Lysimachia quæ purpureum edit florem Cæsalp.* 261

2. Salicaria Hyssopi folio angustiore Inst. R. H. 253

SALICORNIA geniculata sempervirens Coroll. Inst. R. H. 51. *Salsolae genus multis ramulis fruticans, lignosum & grandius, perpetuum Cæsalp.* 171

2. Salicornia geniculata, annua Coroll. Inst. R. H. 51. * *Salsolae genus simplicius & brevius, dodrantali altitudine, rectum annuum Cæsalp.* 171. *Hæ duæ Salicorniæ species pro Kali Arabum in Offic. usurpantur*

SALIX vulgaris alba arborescens Inst. R. H. 590

2. Salix Tini folio utrinque glabro, inferne subcinereo, auriculato, & non auriculato H. Pis.

3. Salix folio subrotundo latiore, utrinque glabro, aurito

4. Salix arborescens, Mespili folio aurito & villoso

5. Salix alpina, foliis laurinis ample auriculatis, ad oras crispis & dentatis

6. Salix humilis, capitulo squamoso Inst. R. H. 591

7. Salix Orientalis flagellis deorsum pulchre pendentibus Coroll. Inst. R. H. 41

SALVIA montana maxima, foliis Hormini, flore flavescente (punctato) Inst. R. H. 180. * *Melinum aliis Melligo Cæsalp.* 443. *Colus Iovis Lob.*

2. Salvia Orientalis frutescens, foliis circinatis, acetabulis Moluccæ Coroll. Inst. R. H. 10

3. Salvia Orientalis latifolia hirsutissima viscosa pennata, flore & calyce purpureis, inodora Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 167

4. Salvia bisaurita, floribus ex cæruleo purpureis. * *An Salvia minore Matth.* 748. *Hæc, & sequentes Salviæ species promiscue usurpari possunt pro Salvia Offic.*

5. Salvia foliis auritis & non auritis, floribus candidis

6. Salvia maior, foliis ex luteo & viridi variegatis Inst. R. H. 180

7. Salvia maior, foliis versicoloribus Inst. R. H. 180

8. Salvia latifolia maior (tota viridis) flore purpureo, verticillis florum foliosis Michel. H. Pis.

9. Eadem tota rubra vel purpurea. *An Salvia nigra vel rubra I. B.* 3. 304

10. Salvia maior incana, caule tomentoso, flore purpurascente parvo, calyce ventricoso

11. Eadem flore albo

12. Salvia foliis subrotundis undulatis & serratis. *An Salvia latifolia, serrata Inst. R. H.* 180

13. Salvia foliis tenuissime serratis, flore parvo violaceo

14. Salvia Hiſpanica anguſtifolia, Lavandulæ odore (flore magno) Michel. H. Piſ. * Salvia di Spagna *vulgo*

SAMBVCVS fructu in umbella nigro Inſt. R. H. 606. * *Sambucus Caeſalp.* 91. *Sambuco Ric.*

2. Sambucus laciniato folio Inſt. R. H. 606

3. Sambucus humilis, ſive Ebulus Inſt. R. H. 606. * *Ebulus Caeſalp.* 209. *Ebulo Matth.* 1333. *Ebbio Ric. Ebulus Offic.*

4. Sambucus humilis, ſive Ebulus folio laciniato Inſt. R. H. 606. * *Ebulus Creticus laciniatis foliis Donn. Cat. Hort. Flor.*

SAMOLVS Valerandi Inſt. R. H. 143. * *Anagallis aquatica C. B.*

SANICVLA officinarum Inſt. R. H. 326. * *Diapenſia overo Sanicola Matth.* 1073. *Sanicula Caeſalp.* 556. *Conſolida quinquefolia Tabern.*

SANTOLINA non viſcoſa, glauca & glabra, foliis inferioribus anguſtis & vermiculatis, cæteris Holoſtei aut Pſyllii, capitulis maioribus aureis, floſculis erectis, ramulorum cacuminibus ſtriatis. *An Santolina foliis Roriſmarini, maior Inſt. R. H.* 461. *An Abrotanum fœmina viridis C. B. Pin.* 137. *Mor. Hiſt. Part.* 3. *pag.* 12. *num.* 22. *Sect.* 6. *Tab.* 3. *fig.* 22

2. Santolina viſcoſa glabra viridis, foliis graveolentibus, imis vermiculatis, cæteris planis & ad latera criſtatis, capitulis aureis maioribus, floſculis ſurrectis, ramulorum cacuminibus ſtriatis. *Santolina foliis Ericae vel Sabinae Inſt. R. H.* 460. *Santolina foliis obſcure virentibus, flore aureo Eiusd.* 461. *Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. *pag.* 412

3. Santolina alpina humilis atrovirens tota glabra & ferme inodora, foliis vermiculatis, capitulis maioribus albis, floſculorum tuba & vagina luteis

4. Santolina Garganica glabra, foliis obſcure virentibus vermiculatis, caulibus caneſcentibus, capitulis maioribus albis, floſculorum tuba & vagina ochroleucis

5. Santolina fruticoſa erecta, foliis vermiculatis, imis magis tomentoſis & incanis, cæteris viridibus, & ferme glabris, capitulis maioribus luteis, floſculis reflexis. *Santolina flore maiore, foliis villoſis & incanis Inſt. R. H.* 460. *Polii altera ſpecies maior Col. Part.* 1. 49

6. Santolina foliis vermiculatis, primariis incanis tomentoſis brevibus cum denticulis denſe congeſtis, cæteris virentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, floribus reflexis, cauliculorum ſummitatibus piloſis & ſtriatis. *An Santolina tomentoſa criſpa Hiſpanica Vaill. Act. Ac.* R. *Sc. Ann.* 1719. *pag.* 412. *num.* 5

7. Santolina viſcoſa, foliis vermiculatis brevibus, imis viridibus vermiculis minus confertis, cum ſurculis canis & lanuginoſis, cæteris vero pallide virentibus, capitulis luteis mediæ magnitudinis, floſculis reflexis. *An Santolina ſubviridis, glutinoſa Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. *pag.* 412. *num.* 6. *Santolina foliis minus incanis Inſt. R. H.* 461. *An Abrotanum fœmina Hiſpanicum tenuifolium virens Barr. Obſ.* 91. *num.* 1020. *Icon.* 429

8. Santolina foliis vermiculatis, primariis ſubincanis cum caulibus caneſcentibus, cæteris pallide virentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, floſculis reflexis

9. Eadem foliis ſuperioribus viridibus, ramulis ſecundariis candidis & tomentoſis

10. San-

10. Santolina foliis vermiculatis viridibus, caulibus canescentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, flosculis reflexis

11. Santolina foliis vermiculatis viridibus, caulibus novellis & secundariis incanis & tomentosis, capitulis sulphureis mediæ magnitudinis, flosculis reflexis. *An Santolina foliis obscure virentibus flore sulphurei coloris Inst. R. H.* 461. *An Abrotanum fœmina ex viridis semine degener, flore sulphureo Schol. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 12. *sub num.* 22

12. Santolina foliis vermiculatis, primariis simul cum caulibus incanis & tomentosis brevibus cum vermiculis dense congestis, secundariis viridibus, capitulis parvis luteis, flosculis admodum reflexis

13. Santolina foliis vermiculatis subviridibus, vermiculis minus confestis, ramulis prælongis, primariis canescentibus, cæteris glabris, capitulis parvis luteis, flosculis nonnihil reflexis

14. Santolina foliis vermiculatis brevibus, vermiculis minus confertis, imis subincanis, cæteris viridantibus, capitulis parvis, flosculis luteis reflexis, tuba aurea

15. Santolina erecta, ramis novellis confertioribus & brevioribus incanis & tomentosis, foliis vermiculatis viridibus, vermiculis confertis, capitulis parvis luteis, flosculis non vel vix reflexis

16. Santolina parva repens, foliis vermiculatis, imis incanis & tomentosis, cæteris subincanis, capitulis parvis luteis, flosculis semper erectis, calyce turbinato. *An Santolina repens, & canescens Inst. R. H.* 460. * *Santolinæ species Abrotanum fœmina in Officinis vocantur, &* Crespolina *vulgo*

SATVREIA sativa Inst. R. H. 197. * *Satureia II. Matth.* 762. Santoreggia *vulgo*

SAXIFRAGA verna annua humilior Inst. R. H. 252. * *Sedum tridactylites tectorum C. B. Paronychia altera Dod.*

SCABIOSA montana latifolia non laciniata rubra & prima Inst. R. H. 464

2. Scabiosa latifolia, an rubra non laciniata secunda Inst. R. H. 464

3. Scabiosa folio integro hirsuto (capitulo rotundo) Inst. R. H. 466. * *An Morsus Diaboli Matth.* 658. *Hæc & sequens usurpari possunt pro Succisa, & Morsu Diaboli Offic.*

4. Eadem minor, capitulo oblongo

5. Sabiosa fruticans angustifolia alba Inst. R. H. 464

6. Scabiosa Fraxinellæ folio Inst. R. H. 466

7. Scabiosa peregrina (glabra) capitulo oblongo nigricante, odore Zibethi Inst. R. H. 465

8. Eadem hirsuta

9. Scabiosa perennis Italica peregrinæ similis, capitulo oblongo odoro nigricante. *An Scabiosa Lusitanica peregrinæ similis Inst. R. H.* 465

10. Eadem capitulo rubro

11. Eadem capitulo albo

12. Scabiosa, an altissima annua, foliis Agrimoniæ nonnihil similibus Inst. R. H. 464

13. Scabiosa maritima perennis minima tenuifolia laciniata subhirsuta, flore cæruleo, semine stellato Michel. H. Pis. *Scabiosa maritima parva Inst. R. H.* 463

SCAN-

SCANDIX femine roftrato, vulgaris Inft. R. H. 326. * *Pettine di Venere Matth.* 557. *Scandix vulgo Acicula Cæfalp.* 290

SCIRPOCYPERVS maritimus altiffimus, caule rigido pallide virente, panicula ampliore fparfa, capitulis oblongis inter fe diftantibus ferrugineis Michel. Nov. Plant. Gen. 47. num. 1. Tab. 31

2. Scirpocyperus paluftris, caule molli atrovirente, panicula fparfa minore, capitulis fubrotundis pluribus fimul iunctis Michel. Nov. Plant. Gen. 47

3. Scirpocyperus maritimus humilis, caule pallide virenti, panicula glomerata Michel. Nov. Plant Gen. 47

SCIRPOIDES maritimum, capitulis non omnibus in pediculis infidentibus foliis & fcapo fupra paniculam carinam ferentibus albicantem Michel. Nov. Plant. Gen. 52

SCIRPVS Equifeti capitulo maiori Inft. R. H. 528

2. Scirpus omnium minimus, capitulo longiori Inft. R. H. 528

SCLAREA Inft. R. H. 179. * *Sclarea Matth.* 939. *Sclarea aliis Scarleggia Cæfalp.* 442. *Gallitrichum Cam. Orvala Caft.*

2. Sclarea maxima, foliis ampliffimis fubrotundis rugofioribus, coma purpurea odorata, floris labio inferiori albo, fuperiori fubcæruleo. *Sclarea Syriaca flore albo Inft. R. H.* 179

3. Sclarea Afphodeli radice Inft. R. H. 179

4. Sclarea Italica (longifolia) maxima altius radicata, fanguineis maculis (interdum) notata, flore ex cæruleo purpurafcente Michel. H. Pif.

5. Sclarea Italica præalta, flore albo parvo Michel. H. Pif. *Horminum fylveftre maius, flore albo, integris foliis Barr. Icon.* 187

6. Sclarea, quæ Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiffimo, flore cæruleo Coroll. Inft. R. H. 10

7. Sclarea, quæ Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiffimo, coma purpurafcente Coroll. Inft. R. H. 10

8. Sclarea pratenfis, foliis ferratis, flore cæruleo Inft. R. H. 179. * *Gallitricum vulgo, & Sclarea fylveftris appellata, ab aliis Chiarella Cæfalp.* 442

9. Sclarea folio Salviæ minor five glabra (floribus violaceis parvis) Inft. R. H. 180

10. Sclarea folio Salviæ fubtiliffime dentato

11. Sclarea Italica pratenfis, foliis in profundas lacinias & crenas incifis, flore cæruleo Michel. H. Pif.

12. Eadem folio fubrotundo ampliori, in rotundas lacinias incifo, ac æftivo tempore viridi, brumali vero purpurafcente

13. Sclarea Affifiana minor, foliis brevioribus profunde incifis, flore cæruleo

14. Sclarea minor anguftifolia, Verbenæ laciniis, flore cæruleo dilutiore. *Horminum Verbenæ laciniis, anguftifolium Triumf. Obf.* 66

SCOLYMVS Chryfanthemos perennis, folio venis lacteis fimplicioribus & vix apparentibus notato, caule albicante

2. Idem foliis latis obfcure virentibus, caule admodum alato, floribus rarioribus

3. Idem foliis obfcure virentibus altius laciniatis, caule vix alato

4. Idem spinosior, foliis obscure virentibus profunde laciniatis ac lacteis venis & maculis notatis, floribus crebris

5 Scolymus foliis latis longioribus ac venis albis simpliciter notatis, caule albicante, flore aureo maiore & rariore, semine tribus dumtaxat aristis munito

SCORZONERA alpina angustifolia perennis, caule ramoso fistuloso, flore maiore suavepurpurascente inodoro, semine striato lævi octo lineas longo

2. Scorzonera latifolia sinuata Inst. R. H. 476. *Scorzanera Matth.* 569. & *Cæsalp.* 518

3. Scorzonera latifolia non sinuata, semine aspero * *Scorzonera Offic. ut & superior*

SCROPHVLARIA flore luteo Inst. R. H. 166

2. Scrophularia fœtida, radice strumosa, foliis Vrticæ ad petiolum æqualibus. * *Scrophularia Matth.* 1188. *Scrophularia & Millemorbia Offic. ut & sequens*

3. Eadem foliis ad petiolum acutis

4. Scrophularia foliis Vrticæ nigricantibus altius incisis, incisuris dentatis, flore saturo rubro

5. Scrophularia subhirsuta, Vrticæ folio profunde dentato Michel. H. Pis.

6. Scrophularia hirsuta, Melissæ rugoso nigricante & altius dentato folio, ad petiolum Aristolochiæ Saracenicæ instar excavato, flore tres lineas longo, rubro, cum labello inferiori viridi, fructu pyramidato acuto. *An Scrophularia Melissæ folio Inst. R. H.* 166

7. Scrophularia Teucrii folio, glabra, flore parvo, superne saturorubro ad phœniceum tendente, labello inferiori viridi

8. Scrophularia aquatica maior (caule alato) Inst. R. H. 166. * *Betonica aquatica, & Scrophularia aquatica Offic. ut & sequens*

9. Eadem flore ochroleuco

10. Scrophularia palustris non fœtida seu aquatica minor Inst. R. H. 166. * *Scrophularia fœmina Cam.*

11. Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro Inst. R. H. 166

12. Scrophularia maxima Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso Inst. R. H. 167

13. Scrophularia Raphani folio, flore maximo phœniceo, fructu habitiori peracuto

14. Scrophularia, an Lusitanica frutescens Verbenacæ foliis Inst. R. H. 167

15. Scrophularia, seu Ruta canina maior, Ambrosiæ folio, flore partim saturate purpureo partim albicante, fructu crassiore acuto. *An Siderite III. Matth.* 1058. *Sideritis III. Matthioli Lugd.* 118. *Sideritis altera Dioscoridis Tabern. Icon.* 128

16. Eadem fructu crassiore rotundo. *Scrophulariæ affinis minor in montibus, foliis brevioribus, divisura ferme Rutæ Cæsalp.* 350. *An Herba mora Lugd.* 1339

17. Eadem folio tenuiter diviso, racemis florum longioribus & magis sparsis, fructu rotundo exiguo. *An Scrophularia minor Ruta Canina dicta Inst. R. H.* 167

SECVRIDACA lutea maior Inst. R. H. 399

SEDVM maius arborefcens Inft. R. H. 262. * *Vn altro Semprevivo Matth.* 1179. *Sempervivi maioris alterum genus ex Sicilia Cæfalp.* 577

2. Sedum maius vulgare Inft. R. H. 262. * *Semprevivo maggiore Matth.* 1175. *Sempervivum maius Cæfalp.* 577. *Sedum & Sempervivum maius Offic.* Sopravivolo & Semprevivo *vulgo*

3. Sedum montanum tomentofum Inft. R. H. 262

4. Sedum Romanum pallide luteum, ramulis inflexis, maius (umbellis florum femper erectis) Michel. H. Pif.

5. Sedum alpinum minus teretifolium luteum non acre, umbellis & radiis florum femper erectis

6. Sedum minus luteum ramulis inflexis, foliis teretibus pallide virentibus, umbellis & radiis florum initio pendulis deinde erectis

7. Idem foliis tenuioribus glaucis acutis & expanfis

8. Idem foliis craffis acutis glaucis & expanfis

9. Sedum parvum acre, flore luteo Inft. R. H. 263. * *An Semprevivo minimo Matth.* 1177. *Aizoon acre Cord. Vermicularis five Illecebra Ger.*

10. Sedum minimum luteum non acre Inft. R. H. 263

11. Sedum minus teretifolium album Inft. R. H. 262. * *Semprevivo minore Matth.* 1179. *Vermicularis & Illecebra maior Lob. An Vermiculare An. Semprevivo Ric.* Erba Pignuola & Pinocchiella *vulgo*

12. Sedum montanum tetraphyllum floribus albis, foliis planis Michel. H. Pif.

13. Sedum echinatum vel ftellatum, flore albo Inft. R. H- 263. * *Cotyledon ftellata C. B.*

14. Sedum minus, folio circinato Inft. R. H. 263

SENECIO minor vulgaris Inft. R. H. 456. * *Senecio Matth.* 1191. *Cæfalp.* 537. *Erigeron I. B. Senecio Offic.*

SERIPHIVM maritimum Italicum incanum, foliis Lavandulæ, in furculis non floriferis partim integris partim multifidis, in floriferis vero integris, panicula furrecta contracta feu cupreffina, capitulis bilinearibus erectis invicem appreffis. *Abfinthium maritimum, foliis fuperioribus in aliquot lacinias divifis C. B. Pin.* 139. *Inft. R. H.* 458. *Artemifia fubincana, foliis inferioribus trifidis vel quinquefidis Bot. Par. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. *pag.* 375. *n.* 5. * *An Affenzo Marino Matth.* 725. *Abfinthium maritimum Offic.*

2. Idem foliis inferioribus multifidis, fuperioribus integris & ad Linariam accedentibus. *Seriphium Lavandulæ folio minus ramofum Zannich. Ift.* 135

3. Idem foliis ab imo ad medium laciniatis, in fummitatibus vero integris & obfcure mucronatis

4. Seriphium maritimum Italicum incanum, foliis multifidis, coma fparfa, capitulis cylindraceis bilinearibus nutantibus & inter fe diftantibus. *Seriphium Lavandulæ folio Zannich. Ift. Tab.* 156

5. Idem montanum Italicum, foliis tenuiffime divifis, capitulis anguftioribus. *Abfinthii alterum genus in collibus argillofis agri Senenfis, brevius, odoris & faporis minus ingrati Cæfalp.* 479. * *Abfinthium montanum Offic.*

SERPILLVM maius latifolium (glabrum, floribus albidis perexiguis) C. B. Pin. 220. *An Serpillo Matth.* 763. *An Serpillum Cæfalp.* 465. Sermollino *vulgo ut & fequentes*

2. Ser-

2. Serpillum maius, caulibus hirsutis, foliis Maioranæ glabris, floribus maiusculis purpurascentibus, staminulis longis

3. Idem foliis Maioranæ longioribus, caulibus subhirsutis, spica interrupta, floribus exiguis ex albo purpurascentibus, staminulis brevioribus

4. Serpillum latifolium hirsutum, floribus purpureis maioribus. *An Serpillum latifolium hirsutum Inst. R. H.* 197

5. Serpillum glabrum, foliis minoribus subrotundis, flore purpureo maiusculo

6. Serpillum alpinum latifolium præcox glabrum, foliis Maioranæ, floribus purpurascentibus exiguis, in spicam brevem & densam congestis, staminulis brevissimis

7. Serpillum vulgare minus Inst. R. H. 197. * *Vn altro Serpillo Matth.* 764. *Serpillo Ric. Serpyllum Offic.*

8. Serpillum maritimum glabrum, Hyssopi folio, ferme inodorum & quasi insipidum, flore maiusculo purpurascente

SHERARDIA Dill. Nov. Plant. Gen. in Suppl. Floræ Gis. 96. *Verbena Nodiflora C. B. Prodr.* 125

SIDERITIS, an Orientalis, Phlomidis folio Coroll. Inst. R. H. 12

2. Sideritis frutescens, folio incano Oleæ Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 172

3. Sideritis vulgaris hirsuta erecta, foliis oblongis, floribus albidis vel pallidis, circa faucem & in inferiori labio maculis & punctulis sanguineis notatis. *An Sideritis vulgaris hirsuta erecta C. B. Pin.* 233. * *Tetrahit Lugd. Sideritis Heraclea Cord. Ferruminatrix Lob.*

4. Sideritis vulgaris hirsuta, foliis brevibus subrotundis

5. Sideritis maritima procumbens, folio angusto crenato, flore maiore albido vel ochroleuco punctulis sanguineis notato

SILIQVA edulis Inst. R. H. 578. * *Siliqua Marc.* 70. *Cæsalp.* 110. *Silique Matth.* 257. *Carrubbio Ric. Siliqua dulcis Alp. Ceratia Bellon. Ceratonia Dod.*

SILIQVASTRVM Inst. R. H. 647. * *Siliqua sylvestris Cæsalp.* 111. *Arbor Iudae Bellon.*

SINAPI Indicum maximum, Lactucæ folio Inst. R. H. 228

SISARVM Germanorum Inst. R. H. 309. * *Sisaro Matth.* 470. *Siser Germanicum Cæsalp.* 314

SISYMBRIVM aquaticum Inst. R. H. 226. * *Sisimbro aquatico Matth.* 516. *Sisymbrium aquaticum vulgo Crescione Cæsalp.* 362. *Sisymbrium aquaticum Offic.*

2. Sisymbrium palustre repens latifolium maius, foliis inferioribus Erysimi instar laciniatis, cæteris integris, floribus luteis, siliquis brevissimis

3. Sisymbrium aquaticum repens minus, foliis in profundas lacinias divisis, sectionibus pulchre dentatis, floribus luteis, siliqua brevi nonnihil incurva. *An Raphanus minimus repens luteus, foliis tenuiter divisis, seu Rapha-*

phanus minimus repens luteus, Nasturtii vulgaris hortensis facie Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 236. Sect. 3. Tab. 7. fig. 1

4. Idem foliis in profundas angustas & acutas lacinias divisis. *An Raphanum aquaticum Tabern. Icon. 475. Rapistrum aquaticum Ger. Emac. 234. An Sisymbrio aquatico affinis prima Cæsalp.* 362

5. Sisymbrium palustre minus, siliqua glabra Inst. R. H. 226

6. Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo, maius, siliquis expansis

7. Idem siliquis ad caulem ferme contractis

8. Sisymbrium Erucæ folio angustiori, in multos assiduos & non auritos lobos diviso, floribus luteis, petalis obtusis quatuor lineas longis ac decussatim positis, siliquis duas uncias cum dimidio longis crassioribus & expansis. *Barbarea foliis minoribus & frequentius sinuatis Raii Hist. Tom.* 1. 809

9. Sisymbrium, quod Sinapi aquaticum Patavinum I. B. 2. 867

10. Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio Inst. R. H. 226. * *Accipitrina Cæsalp. 361. Sophia Chirurgorum Dod.*

SISYRINCHIVM maritimum Apulum polyanthes

SIVM aquaticum ad alas floridum Inst. R. H. 308

2. Sium (aquaticum) ad alas floridum, caule tenuiori, erectius & elatius Michel. H. Pis.

3. Sium, sive Apium palustre, foliis oblongis Inst. R. H. 308. * *Sio vero Matth. 511. Laver, Crescione vulgo, & Herba Cannella Cæsalp.* 300

4. Sium arvense sive segetum Inst. R. H. 308

5. Sium aromaticum, Sison Officinarum Inst. R. H. 308. * *Sisone Ric. Amomum C. B.*

SMILAX sarmentis aculeatis & non aculeatis, Aristolochiæ rotundæ folio plerumque lævi, flore subrubente H. Pis.

2. Smilax folio hastato longissimo maculato. * *Smilace aspra Ric.*

3. Smilax aspera, Thamni folio minus aculeato, fructu rotundo rubro H. Pis.

4. Smilax spicata, Polygonati folio Inst. R. H. 654

5. Smilax unifolia, humillima App. Inst. R. H. 654. * *Vnifolium Dod.*

SMYRNIVM vulgare annuum, Angelicæ folio & facie, umbellis pallidis, primariis nudis, secundariis vero foliosis, semine crassiore nigro. *Smyrnium Inst. R. H. 316. * Smirnio Matth. 817. Olusatrum, vulgo Macerone Cæsalp. 303. Hipposelinum Dod.*

2. Smyrnium Lusitanicum minus, Apii folio Inst. R. H. 316

SOLANVM Officinarum acinis nigricantibus Inst. R. H. 148. * *Solatro Hortolano con le bacche nere Matth. 1127. Solanum minus, fructu in maturitate nigro Cæsalp. 213. Solatro Ric.*

2. Solanum Officinarum acinis puniceis Inst. R. H. 148. * *Solatro Hortolano con le bacche verdiccie Matth.* 1187

3. Solanum Officinarum acinis e luteo virescentibus Inst. R. H. 148. * *Solanum minus fructu in maturitate flavo Cæsalp.* 213

4. Solanum scandens, seu Dulcamara Inst. R. H. 149. * *Vite Salvatica Matth. 1345. Salicastrum Plinii Cæsalp.* 20

5. So-

5. Solanum pomiferum frutescens Africanum spinosum nigricans, flore Borraginis, foliis profunde laciniatis H. L. Bat. 572. * *Solanum spinosum perenne arborescens non descriptum Donn. Cat. H. Flor.*

6. Solanum flore purpurascente, foliis parvis integris, baccis perexiguis rubris

7. Solanum tuberosum, esculentum Inst. R. H. 149. * *Arachidna Theophrasti, Papas Peruanorum Clus.*

8. Solanum Guineense fructu magno instar Cerasi, nigerrimo, umbellato Boerh. Ind.

9. Solanum fruticosum bacciferum Inst. R. H. 149. * *Strychnodendros I. B. Pseudocapsicum Dod.*

SOLDANELLA alpina rotundifolia Inst. R. H. 82

SOLIDAGO palustris altissima, Salicis folio serrato & subtus incano. *Virga Aurea, sive Solidagini angustifoliæ affinis, Lingua Avis. Dalecampii I. B.* 2. 1063. *Lingua maior Lugd.* 1037. *Conyza maxima serratifolia Thal. Tab. III.*

2. Eadem folio altius serrato, utrinque virente aut inferne dumtaxat subcinereo, & per basim auriculato. *An Consolida Palustris Tabern. Icon.* 555

SONCHVS lævis laciniatus latifolius Inst. R. H. 474. * *Soncho liscio Matth.* 526. *Cicerbita Ric. & vulgo. Sonchus lævis Offic.*

2. Sonchus asper laciniatus, folio Dentis Leonis Inst. R. H. 474. * *Soncho aspero Matth.* 525. *Sonchus alia in ruderibus Cæsalp.* 511. *Sonchus aspera Offic.* Cicerbita *vulgo*

3. Sonchus asper non laciniatus Inst. R. H. 474. *Sonchus quæ vulgo Cicerbita vocatur, & alicubi Crespinulus Cæsalp.* 511. *Intybus sylvestris, seu erratica Offic.*

4. Sonchus repens, multis Hieracium maius Inst. R. H. 474. * *An Hieracio maggiore Matth.* 808

5. Sonchus angustifolius maritimus Inst. R. H. 474

SONCHVS vide CREPIS

SORBVS sativa Inst. R. H. 630

2. Sorbus aucuparia Inst. R. H. 634. * *Sorbo salvatico Matth.* 283. *An Sorbus sylvestris in Alpibus Cæsalp.* 145. *Fraxinus Bubula Dod. Fraxinus aucuparia Gesn.*

SPHONDYLIVM, an maius, sive Panax Heracleum quibusdam Inst. R. H. 320. * *An Panace Heracleo Matth.* 783. *An Panax Herculeum vulgo a nostris Panacea Cæsalp.* 311. *Panace Herculeo di Dioscoride Ric.*

SPIRAEA Hyperici folio non crenato Inst. R. H. 618

STACHYS maior Italica, foliis amplioribus undulatis

2. Stachys maior, Germanica Inst. R. H. 186. * *Stachi falso Matth.* 878. *An Salvia sylvestris a quibusdam Matrisalvia appellata Cæsalp.* 441

3. Stachys, an alba latifolia maior Barr. Obs. 26. n. 243. Icon. 297. *Stachys Cretica latifolia Inst. R. H.* 186. *& Voyag. du Levant. Tom. I.* 11. *Tab.* 1

4. Stachys maior latifolia, flore variegato, verticillis spinosis crassis & rarius dispositis
5. Stachys maior Italica, spica florum tenuissima, flore purpureo variegato, calyculis non pungentibus
6. Stachys maior, Salviæ folio pyramidato flore dilute purpureo variegato
7. Stachys minor Italica Inst. R. H. 186. * *Stachi Matth.* 877
8. Stachys alba angusto Salviæ folio Barr. Icon. 279
9. Stachys incana, Salviæ folio, floribus luteis, punctis purpureis notatis
10. Stachys alpina omnium maxima, Viburni folio, flore dilute purpureo variegato
11. Stachys, quæ Galeopsis montana, Betonicæ folio angustiore, flore variegato Michel. H. Pis.

STAPHYLODENDRON Inst. R. H. 616. * *Staphilodendro Matth.* 295. *Staphylodendron Cæsalp.* 120. *Nux Vesicaria Trag.*

STATICE Inst. R. H. 341

STOECHAS purpurea Inst. R. H. 201. * *Stecha Matth.* 736. *Spicæ Italicæ genus sylvestre Stichados vulgo vocatum Cæsalp.* 459. *Stœchas Arabica, & Stichas Offic.*

STRAMONIVM fructu spinoso oblongo, flore albo Inst. R. H. 119. * *Solanum somniferum Bellon. Solanum Manicum Col. Datura Turcarum Eyst.*
2. Stramonium Ægyptiacum, flore pleno intus albo foris violaceo Inst. R. H. 119
3. Stramonium ferox Inst. R. H. 119

STYRAX folio Mali Cotonei Inst. R. H. 598. * *Stirace Matth.* 100. *Arbore simile al Melo Cotogno, del quale è Gomma lo Storace Calamita Ric.* 68

SVBER latifolium perpetuo virens Inst. R. H. 584. * *Phellos Dod.* Sughero *vulgo*
2. Suber perpetuo virens, cortice tenuiori, Cerri folio, glande maiore cylindracea obtusa, cupula crinita H. Pis. * *Phellodrys C. B.* Cerrosughero *vulgo*

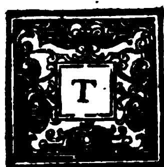
SYLIBVM albis maculis notatum, flore purpureo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 219. num. 1. * *Cardo Santa Maria. Herba del Latte Matth.* 702. *Cardui sylvestris aliud genus Lac Divæ Mariæ appellatum Cæsalp.* 527
2. Sylibum non maculatum, flore purpureo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 219. num. 2

SYMPHYTVM Consolida maior, flore purpureo, quæ mas Inst. R. H. 138. * *Consolida maggiore da fiori porporei Matth.* 1012. *Consolida Cæsalp.* 434. *An Consolida maggiore Ric.*
2. Symphytum Consolida maior, flore variegato Inst. R. H. 138
3. Symphytum Consolida maior, flore albo vel pallide luteo, quæ fœmina Inst. R. H. 138. * *An Consolida maggiore da fiori gialli, e bianchi Matth.* 1012

4. Sym-

4. Symphytum maius, tuberosa radice Inst. R. H. 138. * *An Consolida altera minor Cæsalp.* 435. *Consolida Ric. Consolida tuberosa vel nodosa. Symphytum tuberosum Offic. ut, & sequens*
5. Symphytum, an minus, tuberosa radice Inst. R. H. 138
6. Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo Inst. R. H. 138

SYRINGA alba, sive Philadelphus Athenæi Inst. R. H. 617. * *Siringa Cæsalp.* 95. Salindia *vulgo*

TAMARISCVS Germanica Inst. R. H. 661
2. Tamariscus Narbonensis Inst. R. H. 661. * *Myrica Cæsalp.* 126. *Tamarix. Tamariscus Offic.* Tamerigia *vulgo*

TAMNVS racemosa, flore minore luteopallescente Inst. R. H. 103. * *An Vite nera Matth.* 1348. *An Tamarum vulgo, aliis Cerasiola Cæsalp.* 206. *Bryonia nigra Offic.*

TANACETVM vulgare luteum Inst. R. H. 461. * *Tanaceto Matth.* 958. *Tanacetum Cæsalp.* 479. *Athanasia Lac. Artemisia Dioscoridis Tab. Tanacetum Offic.*
2. Tanacetum foliis crispis Inst. R. H. 461
3. Idem maius

TANACETVM vide BALSAMITA

TAXVS florifera, & non fructifera H. Pis. * *Taxus vulgo Nassus vocata, flosculos amentaceos ferens interfolia sine fructu Cæsalp.* 134. *Smilax arbor Cam.* Albero della morte & Nasso *vulgo*

TELEPHIOIDES Græca humifusa, flore albo Coroll. Inst. R. H. 50

TEREBINTHVS vulgaris Inst. R. H. 579. * *Terebintho Matth.* 125. *An Terebinthus Cæsalp.* 78
2. Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Inst. R. H. 580. *Pistacchi Matth.* 294. Pistacchio *vulgo*

TEVCRIVM supinum perenne palustre Apulum glabrum, foliis laciniatis, flore albo Michel. H. Pis. Tab. 49. fig. 1

THALICTRVM maius, siliqua angulosa aut striata Inst. R. H. 270. * *Ruta sylvestris altera humilior Cæsalp.* 371. *Saxifraga lutea, & Ruta pratensis Gesn.*
2. Thalictrum maius flavum, staminulis luteis, vel glauco folio Inst. R. H. 270
3. Thalictrum minus, Adianti folio, floribus pendulis, staminulis glaucis, seminibus crassioribus bilineraribus striatis

4. Tha-

4. Thalictrum alpinum præcox, caule purpurascente, foliis Aquilegiæ, staminulis florum albis cum apicibus citrinis, fructu trilatero acuto quinquelineari

5. Idem staminulis florum purpurascentibus, fructu dense collecto

6. Idem serotinum, caule subpurpureo, foliis atroviridibus minoribus & quasi complicatis, apicibus pallidis

7. Idem caule viridi, Aquilegiæ foliis minoribus quasi complicatis, staminulis florum purpurascentibus, apicibus subpallidis, fructu obtuso semunciali

8. Idem serotinum foliis minoribus, apicibus subluteis, fructu obtuso semunciali

9. Idem humile, foliis minoribus & rotundioribus ac parum incisis, fructu habitiori semunciali

10. Idem humile, caule viridi, foliis rotundioribus rugosis, floribus purpurascentibus, apicibus citrinis, fructu brevi obtuso, pediculo longo appenso

THAPSIA sive Turbith Garganicum, semine latissimo Inst. R. H. 322. * *Turpetum ex Gargano Apuliæ Monte de Thapsiæ radicibus concinnatum Garz.*

2. Thapsia montana omnium maxima, foliis lobatis (umbellis luteis) Michel. H. Pis.

THLASPI alpinum fruticosum sempervirens, foliis carnosis sesquiunciam longis & duas latis, floribus albis, petalis latiusculis inæqualibus. *Thlaspi Alpinum fruticosum sempervirens album, foliis angustioribus carnosis Michel. H. Pis.*

2. Thlaspi fruticosum sempervirens, foliis biuncialibus lineam latis, floribus albis spicatis, petalis angustis inæqualibus: *An Thlaspi e Racusa non descriptum Donn. Cat. Plant. H. Flor.* 64

3. Thlaspi Creticum quibusdam, flore rubente & albo Inst. R. H. 213. * *Thlaspi IIII. Matth.* 600. *Thlaspi Creticum Cæsalp.* 367

4. Thlaspi arvense siliquis latis Inst. R. H. 212. * *Thlaspi II. Matth.* 598. *Thlaspi Cæsalp.* 366. *Thlaspi Ric.* 69

THLASPIDIUM fruticosum, Leucoii folio, semperflorens Inst. R. H. 214

2. Thlaspidium Apulum spicatum Inst. R. H. 215

THYMBRA altera vulgaris, radicibus tenuibus sparsis H. Pis. * *Sassifragia vera di Dioscoride Matth.* 1028

THYMELAEA Lauri folio, sempervirens, sive Laureola mas Inst. R. H. 595. * *Laureola & Mezereon Arabum Offic.*

THYMUS vulgaris, folio tenuiore Inst. R. H. 196. * *An Pepolina ab aliis Piperella Cæsalp.* 466. *Thymo Ric.* 69

2. Thymus vulgaris subincanus, foliis lanceolatis, floribus subpurpureis

3. Thymus vulgaris, repens vel supinus, vix aut nequaquam incanus, Serpilli folio angusto, floribus purpurascentibus. *An Thymus supinus candicans odoratus Inst. R. H.* 196

4. Thymus virens, odore Hirci, Italicus Barr. Obs. 29

TILIA fœmina folio maiore Inst. R. H. 611. * *Tilia Marc.* 58. *Tilia femina Matth.* 191. *Tilia fœmina Cæsalp.* 41. *Tilia Offic.* Tiglia *vulgo*
2. Tilia fœmina folio minore Inst. R. H. 611

TINVS prior Inst. R. H. 607
2. Tinus alter Inst. R. H. 607
3. Tinus tertius Inst. R. H. 607
4. Tinus sive Laurus sylvestris, semine rotundo H. Pis. * *Laurus sylvestris Offic. ut, & superiores &* Lentaggine *vulgo*

TITHYMALVS silvaticus, lunato flore Inst. R. H. 85
2. Tithymalus caracias Cæsalp. 373
3. Tithymalus latifolius, Cataputia dictus Inst. R. H. 86. * *Lathiri Matth.* 1321. *Cataputia Cæsalp.* 377. *Catapucia, & Lathyris Offic.*
4. Tithymalus palustris fruticosus Inst. R. H. 87. * *Tithymalus palustris Cæsalp.* 374. *Esula maior Offic.*
5. Tithymalus myrsinites latifolius Inst. R. H. 86. * *Tithymalo Mirsinite Matth.* 1312. *Tithymalus Myrsinites Cæsalp.* 376
6. Tithymalus sive Esula exigua Inst. R. H. 86. * *Titimalo leptifillo Matth.* 1317
7. Tithymalus montanus, non acris Inst. R. H. 85
8. Tithymalus cyparissias maior. * *Hæc, & duæ sequentes Tithymali species usurpari promiscue possunt pro Esula minore, & Tithymalo Cyparissia Ric.*
9. Tithymalus cyparissias Inst. R. H. 86. * *Tithymalus Esula in Officinis vocatus Cæsalp.* 374
10. Tithymalus cyparissias Matth. 1315
11. Tithymalus palustris repens, Salicis folio, caule punctis sanguineis notato H. Pis.
12. Tithymalus repens, folio Esulæ minoris Dodonæi, glauco tamen, & elatior Lel. Triumf. ap. fratr. 65
13. Tithymalus repens elatior, Salicis aut Oleæ folio glauco, umbella amplissima, fructu ad angulos verrucoso
14. Tithymalus arboreus altissimus, folio Salicis, caulibus rubescentibus Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 255. * *Tithymalus arborescens Cæsalp.* 376
15. Tithymalus, an folio longo glauco, caule rubente, seminibus verrucosis Raii Syllog. 249
16. Tithymalus nemorosus, acutiori folio, dulcis Barr. Obs. numer. 24. Icon. 834
17. Tithymalus saxatilis, glauco folio, umbella lutea, altius radicatus
18. Tithymalus maritimus, glauco folio. * *Tithimalo Paralio Matth.* 1313. *An Maritimus Tithymalus Cæsalp.* 375
19. Tithymalus arboreus linifolius Inst. R. H. 87
20. Tithymalus Lini folio, maior, Italicus Barr. Icon. 821
21. Tithymalus (annuus) argenteus maritimus leptophyllos Lel. Triumf. ap. fratr. 65
22. Tithymalus Helioscopius Inst. R. H. 87. * *Tithimalo Helioscopio Matth.* 1314. *Tithymalus Helioscopius Cæsalp.* 378
23. Tithymalus rotundis foliis non crenatis Inst. R. H. 87. * *Peplo Matth.* 1322. *Peplus Cæsalp.* 378. *Esula rotonda Ric.*

24. Ti-

24. Tithymalus exiguus glaber, Nummulariæ folio Inſt. R. H. 87. * *Chamæſyce Offic. ut & ſequens*
25. Tithymalus exiguus villoſus, Nummulariæ folio Inſt. R. H. 87

TORDILIVM Italicum, minus Michel. H. Piſ. *Seſeli Creticum maius C. B. Pin.* 161

TORMENTILLA maior erecta, foliis altius crenatis. *An Tormentilla ſylveſtris Inſt. R. H.* 398. * *Tormentilla Matth.* 998. *& Ric. Hæc, & ſequentes promiſcue uſurpantur pro Tormentilla, & Heptaphyllo Offic.*
2. Tormentilla minor procumbens, foliis læviter crenatis
3. Eadem gracilior, foliis anguſtioribus

TOXICODENDRON triphyllon glabrum Inſt. R. H. 610. * *Hedera trifolia Canadenſis Corn.*

TRACHELIVM azureum umbelliferum Inſt. R. H. 170

TRAGOPOGON pratenſe luteum maius Inſt. R. H. 477. * *Tragopogono Matth.* 567. *Tragopogon vulgo Saſsefrica Cæſalp.* 517

TRAGOSELINVM maius, umbella candida Inſt. R. H. 309. *Pimpinella ſaxifragia Matth.* 1086. *Saxifraga Hircina maior I. B.*
2. Tragoſelinum minus ſubhirſutum, foliis Apii tantum circa radicem, caule nudo altiori & ramoſiori, umbellis albis primariis & ſecundariis non folioſis, ſemine candicante
3. Tragoſelinum minus foliis inferioribus Sanguiſorbæ, cæteris Millefolii, umbella alba
4. Idem foliis ſuperioribus Oenanthes, umbella nuda, ſemine glabro

TRIBVLVS terreſtris, Ciceris folio, ſeminum integumento aculeato Inſt. R. H. 266. *Tribolo terreſtre Matth.* 1026.

TRIFOLIASTRVM pratenſe corymbiferum maius repens, folio ſubrotundo duabus falcatis maculis inſignito, quarum maior albida altera ferruginea, capitulis ſuave rubentibus, ſiliquis . . . . . .
2. Trifoliaſtrum pratenſe corymbiferum repens minus, folio ſubrotundo macula alba ſagittata minima, ſiliquis tetraſpermis Michel. Nov. Plantar. Gen. 27. num. 11
3. Trifoliaſtrum annuum corymbiferum album & procumbens, folio cordato ſubtus atrovirente ſplendente, ſiliqua tetraſperma inferne falcatim diſcriminata Michel. Nov. Plant. Gen. 27. Ord. 2. n. 2. Tab. 25. fig. 6
4. Trifoliaſtrum arvenſe ſive Lupulinum minus, folio cordato, partim ſupinum partim erectum, capitulis florum craſſioribus initio e luteo vireſcentibus poſtea albicantibus & tandem fulvis, pediculis ſemiuncialibus & uncialibus inſidentibus, ſiliqua compreſſa monoſperma Michel. Nov. Plant. Gen. 29. Ord. 6. n. 5

TRIFOLIVM bitumen redolens Inſt. R. H. 44. * *Trifoglio Aſphaltite Matth.* 882. *Trifolium bituminoſum Cæſalp.* 242. *Hoc, & ſequens Trifolium promiſcue in Officinis vocantur Trifolium Aſphaltite, ſeu Bituminoſum*

2. Tri-

2. Trifolium bitumen redolens, angustifolium Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 32.

3. Trifolium pratense (præcox) flore monopetalo Inst. R. H. 404. * *Hæc, & sequens Trifolii pratensis species promiscue in Officinis usurpantur pro Trifolio vulgari, & vulgo* Trifoglio *vocantur*.

4. Trifolium pratense (serotinum) flore monopetalo Inst. R. H. 404.

5. Trifolium pratense hirsutum maius (foliis oblongis retusis & nonnihil abscissis) flore (monopetalo) albosulphureo seu ochroleuco Raii Synops. Ed. 2. 193. & Ed. 3. 328. num. 3.

6. Trifolium montanum, spica longissima rubente Inst. R. H. 405. * *Cytisus Trag. Pes Milvi Pandectarii*.

7. Trifolium montanum purpureum maius Inst. R. H. 404.

8. Trifolium montanum, foliis oblongis ad margines pilosis.

9. Trifolium Fragiferum nostras purpureum folio oblongo Inst. R. H. 406.

10. Trifolium arvense humile spicatum, sive Lagopus Inst. R. H. 405.

TVLIPA præcox lutea Inst. R. H. 373. * *Hæ Tulipæ species Lilionarcissus quibusdam vocantur.*

2. Tulipa præcox rubra Inst. R. H. 373. * *Narcisso V. Matth.* 1305.

3. Tulipa præcox alba Inst. R. H. 373.

4. Tulipa minor lutea Italica Inst. R. H. 376. * *Lonchitis Cæsalp.* 412.

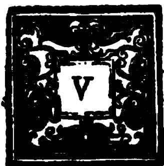
5. Tulipa variegata Persica Inst. R. H. 376.

TVRRITIS Inst. R. H. 223. * *An Accipitrina quædam cauliculo simplici Cæsalp.* 361. *Turritis Lob. Turrita Clus. Vaccaria Tabern.*

2. Turritis foliis inferioribus Cichoriaceis, cæteris Perfoliatæ Inst. R. H. 224.

3. Turritis vulgaris ramosa Inst. R. H. 224. * *Pilosella siliquata Thal.*

TVSSILAGO vulgaris Inst. R. H. 487. * *Tossilaggine Matth.* 893. *Tussilago, quae vulgo Farfara, ab aliis Vngula Caballina vocatur Cæsalp.* 490 *Bechium, Vngula Caballina, Lactuca Vstularia, & Tussilago Offic.*

ALERIANA hortensis, Phu folio Olusatri Dioscoridis Inst. R. H. 132. * *Valeriana Marc.* 12. *Phu maggiore Matth.* 43. *Valeriana Cæsalp.* 48. *Phu verum, vel maius. Valeriana optima. Carpesium Offic. Valeriana Domestica, o maggiore Ric.*

2. Valeriana silvestris maior Inst. R. H. 132. * *Phu minore Matth.* 44. *Valeriana silvestris Cæsalp.* 148. *Hæc, & sequens promiscue usurpantur pro Valeriana silvestri, seu minore Offic. & Valeriana salvatica e minore Ric.*

3. Eadem foliis angustioribus, floribus prorsus albis.

4. Valeriana alpina prima Inst. R. H. 131. * *An Valeriana inodora Cæsalp.* 150?

5. Valeriana rubra Inst. R. H. 131. * *Valeriana tertia inodora Cæsalp.* 150. *Beben rubrum Offic.*

6. Valeriana alpina Nardo Celticæ similis Inst. R. H. 131.

VERATRVM foliis glabris, caule simplici virescente, floribus parvis atropurpureis in spicis hinc inde ad caulem dispositis. *An Veratrum flore atrorubente Inst. R. H. 273. An Ellebori albi alterum genus Cæsalp. 580?*

2. Veratrum flore subviridi Inst. R. H. 273. * *Elleboro bianco Matth. 1274. & Ric. Elleborus albus Cæsalp. 580. Veratrum album, & Elleborus albus Offic.*

3. Veratrum alpinum parvum præcox.

VERBASCVM tomentosum ramosum latifolium maximum, & minus incanum, foliis serratis (per basim laciniatis) caule non alato, flore luteo magno Michel. H. Pis.

2. Verbascum mas (annuum tomentosum) latifolium luteum (caule alato, foliis non serratis, flore parvo) Inst. R. H. 146. * *Verbasco prima Matth. 1202. Verbascum. Tapsus barbatus Offic.* Tasso Barbasso *vulgo*.

3. Verbascum nigrum latifolium annuum, pulvisculo candidissimo undique obductum (caule rotundo) flore luteo parvo, staminulis croceis lanugine alba præditis Michel. H. Pis. * *An Verbasco Lichnide Matth. 1206.*

4. Verbascum montanum annuum tomentosum lutescens, caule non alato, foliis non serratis, spica compacta, floribus parvis luteis, staminulis & lanugine concolore, apicibus croceis. *Verbascum montanum tomentosum luteum, unica florum spica densissima H. Pis. Tab. 50. fig. 1*

5. Verbascum nigrum perenne, folio cubitali crenato, caule non alato, flore luteo parvo, staminulis concoloribus, & lanugine alba (purpurascente potius) præditis Michel. H. Pis.

6. Verbascum maritimum perenne incanum & tomentosum, caule rotundo simplici, foliis angustis serratis, flore luteo parvo, staminulis cum lanugine purpurascente.

7. Verbascum perenne glabrum, angusto & viridi subtus incano folio (caule non alato) flore luteo parvo, staminulis croceis & lanugine alba tectis Michel. H. Pis.

8. Verbascum annuum præaltum, Mandragoræ folio læviter serrato inferne subincano, caule præalto ramoso & striato, floribus parvis albis, staminulis & lanugine concolore, apicibus croceis. *An Verbascum Lychnitis flore albo parvo Inst. R. H. 147.*

9. Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati Inst. R. H. 147. * *Vn altro Verbasco Matth. 1207.*

VERBENA communis cæruleo flore (foliis dissectis) Inst. R. H. 200. * *Verbena Cæsalp. 450.* * *Hæc, & sequens promiscue usurpantur pro Verbena, Herba Sacra, Hierobotane, Herba S. Ioannis, & Berbena.*

2. Eadem foliis non, vel parum dissectis * *Verbenaca Matth. 1107.*

3. Verbena Vrticæfolia Canadensis Inst. R. H. 200.

4. Verbena Vrticæfolia Canadensis, foliis incisis, flore maiore Inst. R. H. 200.

VERONICA minor (frutescens, caule rotundo) foliis imis rotundioribus (superioribus oblongis & acuminatis, floribus purpureis vel saturate cæruleis) Inst. R. H. 144. * *Teucrium pratense Chamædryoides Lob.*

2. Eadem foliis profunde & eleganter incisis, floribus amœne cæruleis.

3. Ve-

3. Veronica mas ſupina & vulgatiſſima Inſt. R. H. 143. * *Veronica Maſchio Matth.* 730. *Veronica mas Offic.*

4. Veronica minor anguſtifolia ramoſior & procumbens Inſt. R. H. 144

5. Veronica maxima Inſt. R. H. 144

6. Veronica, an pratenſis ſerpillifolia Inſt. R. H. 144

7. Veronica alpina glabra, rotundo Alſines Plantaginis folio Bocc. Muſ. Part. 2. 18. Tab. 7

8. Veronica aquatica minor, folio ſubrotundo Inſt. R. H. 145. * *Becabunga, Anagallis aquatica, Veronica aquatica Offic.*

9. Veronica ſpicata purpurea erecta ramoſa hirſuta & ſubincana (foliis brevibus leviter & rotunde crenatis, floribus compactis) Michel. H. Piſ. *Auricula muris quarta in Pratis Cæſalp.* 336

10. Veronica ſpicata ſubhirſuta erecta, foliis acutis, rarioribus crenis inciſis, floribus cæruleis parvis non compactis

11. Veronica ſpicata erecta ferme glabra, foliis rarius dentatis, floribus maiuſculis rarius diſpoſitis

12. Veronica ſpicata ferme glabra, foliis imis rotundioribus ſerratis, cæteris anguſtis & a medio ad ſummum leviter crenatis, floribus cæruleis rarius diſpoſitis

13. Veronica ſpicata erecta anguſtifolia

14. Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra Romana Inſt. R. H. 144

VIBVRNVM Inſt. R. H. 607. * *Viburno Matth.* 235. *Lantana Cæſalp.* 76

VICIA maxima dumetorum Inſt. R. H. 397

2. Vicia multiflora Caſſubica fruteſcens, Lentis ſiliqua Breyn. Prodr. 1. 45

3. Vicia, an ſylveſtris multiflora maxima Raii Hiſt. 913

4. Vicia annua glabra, foliis latis ex rotunditate acuminatis, floribus pallidis amplioribus ad ſingulos nodos quaternis, ſiliquis fuſcis glabris, ſemine parvo variegato ſubamaro

5. Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato Inſt. R. H. 397. * *Fava ſalvatica Matth.* 446

VIOLA martia foliis nitidis, flore pleno purpureo. *An Viola Martia, multiplici flore purpureo Inſt. R. H.* 419. Viola Mammola doppia *vulgo*

2. Viola martia purpurea, flore ſimplici odoro Inſt. R. H. 419. * *Viole porporee Matth.* 1239. *Viola purpurea vulgo Mammola Cæſalp.* 391. *Viole, & Vivuole Mammole Ric. Viola & Viola purpurea, Offic.* Viola Mammola *vulgo*

3. Viola martia inodora ſilveſtris, an foliis maioribus & rotundioribus Inſt. R. H. 419

4. Viola martia alba Inſt. R. H. 419. * *Viola purpurea vulgo Mammola candida Cæſalp.* 393

5. Viola alpina rotundifolia, lutea Inſt. R. H. 420

6. Viola martia ſilveſtris caulifera, foliis mucronatis, flore violaceo inodoro

7. Viola martia glabra, foliis mucronatis, viticulis longis, flore dilute cæruleo inodoro

8. Viola martia arboreſcens purpurea Inſt. R. H. 420

9. Viola arvenſis annua erecta fruticoſa, foliis crenatis, imis rotundioribus, cæteris longis & anguſtis, omnibus per baſim pulchre auriculatis, flore minimo tricolore * Suocera e Nuora *vulgo ut & ſequentes*

10. Eadem flore albo, & luteo
11. Eadem flore luteo, & cæruleo
12. Eadem flore luteo
13. Eadem flore albo

VIRGA AVREA vulgaris latifolia Inst. R. H. 484. * *Virga Aurea Cæsalp.* 503. *Virga aurea Offic.*

2. Virga Aurea, foliis longioribus serratis subhirsutis & nonnihil crispis, floribus luteis, semiflosculis plerumque septenis peranguſtis & utrinque acuminatis

3. Virga Aurea, foliis minoribus serratis glabris & non crispis, floribus luteis, semiflosculis plerumque quinis obtusis & tricuspidatis. *An Virga aurea latifolia serrata Zannich. Tab.* 271

4. Virga aurea foliis Laurininis asperis & non serratis, semiflosculis obtusis & tricuspidatis

5. Virga aurea Canadensis hirsuta, panicula minus speciosa Inst. R. H. 484

6. Virga aurea Limonii folio, panicula uno versu disposita Inst. R. H. 484

7. Virga aurea maior, foliis glutinosis, & graveolentibus Inst. R. H. 484. * *Conyza mas Theophrasti, maior Dioscoridis C. B.* Cespita & Ceppita *vulgo*

8. Virga aurea angustifolia, minus serrata, flore albo Inst. R. H. 484

9. Virga aurea Virginiana annua Inst. R. H. 484

VITEX foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis (non serratis) Inst. R. H. 603. * *Vitice Matth.* 214. *Vitex vulgo Agnus Castus Cæsalp.* 128. *Agno, & Agno Casto Ric. Agnus castus Offic.*

VITIS quinquefolia Canadensis scandens Inst. R. H. 613

VLMARIA Inst. R. H. 265. * *Regina Prati Dod. Vlmaria Offic.*

VRTICA maior vulgaris urens perennis, foliis angustioribus. *Vrtica maior Fuchs. Hist.* 107. *Dod. Gall.* 98. *Brunf. Tom.* I. *pag.* 151. *Vrtica vulgaris maior I. B.* 3. 445

2. Eadem foliis amplioribus. *Ortica II. Matth.* 1184. *An Vrtica vulgaris urens I. Trag.* 2. *Vrtica sylvestris asperior Tabern. Icon.* 534. *Vrtica urens altera Dod. Pempt.* 151. *Vrtica urens Ger. Emac.* 706. *Vrtica media sylvestris Park Theatr.* 441. * *Vrtica Offic. ut, & superior*

3. Vrtica peregrina perennis non urens, amplo Coryli folio, racemis florum magis sparsis, semine cordato. *An Vrtica racemosa Americana, amplo Coryli folio Inst. R. H.* 535. *An Vrtica maxima racemosa Canadensis Eiusdem Ibid.*

4. Vrtica annua minor magis urens, foliis subrotundis, racemis florum longissimis purpurascentibus, seminalibus vero brevibus & viridibus. *Vrtica minor annua magis urens, foliis subrotundis, floribus purpurascentibus H. Pis. Vrtica tertia, flosculis purpurascentibus Cæsalp.* 157. *An Vrtica in eodem caule racemulis floriferis, & fructiferis Raii Meth. Plant.* 19

5. Eadem racemis florum viridibus. *Vrtica minor annua magis urens, foliis subrotundis, floribus subviridibus H. Pis.*

6. Eadem minus urens, foliis altius & eleganter incisis & fere splendentibus, racemis florum purpureis

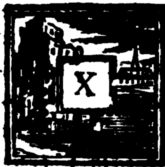
7. Vrtica minor annua urens (viridis) foliis ſubrotundis, fructifera & non florifera H. Piſ. *Vrtica urens minor C. B. Pin.* 232. *Vrtica minor annua I. B.* 3. 449. *Vrtica minor acrior Lob. Icon.* 522. *Vrtica urens minor Dod. Pempt.* 152. *Vrtica* 3. *Matth.* 1185. *An Vrtica quarta floſculis candicantibus Cæſalp.* 157

8. Eadem rubra, foliis ſimpliciter dentatis, ſpicis breviſſimis. *Vrtica III. Matth.* 1185. *Lugd.* 1244. *C. B. in Matth.* 790. *Vrtica minor acrior Lob. Icon.* 522. *Vrtica urens minima Dod. Pempt.* 152

9. Eadem foliis oblongis. *Vrtica minor Park Theatr.* 441

10. Vrtica Florentina annua urens minor & eleganter (foliis oblongis parvis, altius & ſimpliciter dentatis, ſpicis brevibus florem fructumque ſimul ferentibus) Michel. H. Piſ. *Vrtica minor Brunſ. Tom.* 1. 154

VVLNERARIA pentaphyllos Inſt. R. H. 391. * *Trifolium Halicacabum ſive veſicarium I. B.*

ANTHIVM album, fructu craſſiori creberrimis ſpinis in apice hamatis munito. *Xanthium Inſt. R. H.* 439. * *Xanthio ovvero Lappa minore Matth.* 1263. *Hæc, & ſubſequens Xanthii ſpecies promiſcue uſurpantur pro Xanthio, Lappa minore, Bardana minore, & Strumaria Offic.*

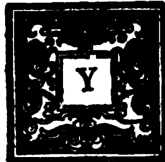
2. Idem rubrum, fructu anguſtiori rarioribus ſpinis in apice hamatis munito

3. Xanthium Canadenſe maius, fructu aculeis aduncis munito Inſt. R. H. 439

4. Xanthium Luſitanicum laciniatum, validiſſimis aculeis munitum Inſt. R. H. 439

5. Xanthium Creticum præaltum, fructu ſubrotundo validioribus aculeis munito D. Seſler

XIPHION anguſtifolium violaceum Inſt. R. H. 364. * *Iris Bulboſa C. B.*

VCA foliis Aloes C. B. Pin. 91

2. Yuca Indica arborea, radice non tuberoſa, foliis Aloes rigidis ſerratis & atrovirentibus, floribus albis

* *Ad duodecim quandoque ſpithamarum altitudinem aſſurgit hæc Yuca hiemis rigoribus invicta. Candex ſpithamam craſſus ab imo ad medium uſque lævis eſt, ſuperne vero ſcaber & foliorum marcidorum reliquiis muricatus. Summitas in plura capita dividitur, quorum unumquodque denſa ſtipatur congerie foliorum* (fig. 1.) *robuſtiorum ac craſſiorum quam* Yucæ foliis Aloes C. B. Pin. *ſaturatius virentium, marginibus denſe minutiſ-*

nutiſſimeque ſerratis, & in oblongum ac validum aculeum abeuntium. Ex horum foliorum ſinu quotannis erumpit elegans ſpica ramoſa floribus (fig. 2.) *cernuis onuſta, ſtructura, odore, & colore floribus ſupradictæ* Yucæ foliis Aloes *ſimilibus, magis tamen carnoſis ac ſectionibus nonnihil anguſtioribus. Piſtillus ſingulorum florum, ſive embryo, abit in fructum* (fig. 3.) *per maturitatem nigropurpureum, propendentem, fructibus* Aloes Americanæ *a Tbobia Aldino in Horto Farneſiano depictis pag.* 96. *ſimilem, ſed per omnia quadruplo maiorem. Tribus hic latis laminis auctus videtur, quæ marginibus foliaceis non congruentibus ſulcos tres latos conſtituunt, adeout fructus ſex veluti alis & tribus ſulcis per longitudinem diſtinguatur. Præterea ad petioli inſertionem circulo prominente ſeu corolla inſtructus eſt, ſex armata dentibus, qui ſtaminum reliquiæ ſunt. Semina* (fig. 4.) *ex rotunditate in acumen deſinentia compreſſa dura & cortice nigro rugoſo tecta, in ſex cellularum* (fig. 5.) *ſeu loculamentorum ſeries univerſam fructus longitudinem* (fig. 6.) *excurrentes digeſta ſunt. Quoniam vero cellularum ſingulorum ordinum plana non in eadem præciſe linea diſpoſita ſunt, fit ut horizontaliter ſecto fructu* (fig. 5.) *tria tantum appareant ſemina, quæ nempe in eodem Plano ſuperiori collocata ſunt, at in tribus aliis intermediis ordinibus vix ullum appareat ſeminis veſtigium, niſi tantillum adhuc eadem directione ſecetur fructus. Tunc enim & hæc quoque inferiora conſpectui ſe præbent ſuperioribus jam fere obliteratis omnino ſimilia. Pulpa parietum & ſeptorum mollis eſt, nigropurpurea, ſapore dulci, levi aromatico vinoſoque admixto, per ſiccitatem vero pulpæ* Caſſiæ ſolutivæ *quodammodo ſimilis. Huius Yucæ arbor ſatis procera conſpicitur in prædio quodam prope Regiam Villam Caſtelli, Aliæ inſuper in Horto Noſocomii Senenſis in Horto Piſano, & in Horto Noſtro.* Yuca foliis Aloes C. B. *licet communis Nobis ſit, & quotannis floreat, nunquam tamen (quod ſciam) fructum edidit*

ANNICHELLIA paluſtris maior, foliis gramineis acutis, flore cum apice quadricapſulari, embryonis clypeolis integris, & vaſculo non barbato, capſulis ſeminum ad coſtam dentatis Michel. Nov. Plant. Gen. 71. n. 1. Tab. 34. fig. 1

ZIZIPHVS ſativa, fructu rotundo H. Piſ. * *Iuiuba Offic.* Giuggiolo tondo *vulgo*

FINIS

APPEN-

IO. TARGIONII TOZZETTII

APPENDIX

AD

PETRI ANTONII MICHELII
CATALOGUM PLANTARUM
HORTI CAESAREI FLORENTINI

Qua PLANTAE a MICHELIO descriptae illustrantur,

Pluresque aliae vel ab eo praetermissae, vel post eius obitum in Hortum inlatae recensentur.

IO. TARGIONII TOZZETTII

APPENDIX.

Pag. 1.

BROTANI *speciebus praefige*:

ABIES Taxi folio, fructu sursum spectante Inst. R. H. 585. Abies Offic.

2. Abies tenuiore folio, fructu deorsum inflexo Inst. R. H. 585. Picea, & Abies rubra Offic. *Priorem e Monte Baldo attulit Michelius; posteriorem ex Alpibus nostris Vallis Umbrosae deferri curavi.*

ABROTANO 1. *subiunge.*

Hujus speciei flores in spicas laxas triunciales distributi sunt duodecim, vel ad summum viginti: constant autem flosculis exiguis duplicis formae, quod & tribus insequentibus speciebus contingit. Calycis squamae in prima hac specie albicantes, nonnihil lanuginosae, margine foliaceo auctae, dorsum compressum, & ferme complanatum habentes, Capitulum totum vestiunt. Thalamus (quemadmodum & in insequenti specie) tenuissima, ac brevissima lanugine obductus est. E Gargano Appuliae Monte olim attulit Michelius.

ABROTANO 2. *subiunge.*

Corymborum basis, & discus latus est, & fere complanatus: squamae calycis adeo breves sunt, ut dimidiam tantum Capituli molem vestiant; duplo item latiores sunt, quam in praecedenti specie, & margine foliaceo auctae; dorsum praeterea gibbosum habent, & valde prominentem. In quibusdam Agri Florentini locis sponte provenit.

ABROTANO 3. *subiunge*.

E Glandulis per universam Plantae superficiem sparsis & intra villos latentibus extillat, diebus praesertim siccioribus, Balsamum quoddam pellucidum, Camphorae odorem spirans, quod magni usus in Medicina esse posset. Nostri certe Agricolae ad contusiones, & ecchymoses resolvendas felici cum successu utuntur Oleo Olivarum, in quo huius Abrotani folia diebus Canicularibus infusa Solique exposita diu fuerint.

ABROTANO 5. *subiunge*.

Capitula habet rotunda, nutantia, quorum singula duodecim circiter flosculos perfectos, seu vagina staminea instructos, & sex imperfectos continent. Placenta villis omnino destituta est, sed papillis quibusdam exasperatur, quibus adhaerent flosculi; quod & Absinthio Pontico tenuifolio incano Inst. R. H. *contingit*.

Pag. 2.

ABSINTHIO 2. *subiunge*.

Ex seminibus a Michelio in ultimo suo Itinere collectis nata est Absinthii Pontici, seu Romani Officinarum species, cuius folia profundius incisa sunt, divisaque in praetenues, & acutas lacinias: talem vero se constanter hactenus exhibuit. Duae praecedentes species capitula lata, compressa, & nutantia proferunt, flosculos luteos duplicis formae (non secus ac superiores Plantae) thalamo villis obsito adhaerentes, & semina glabra.

ABUTILI *speciei, adde sequentes*.

2. Abutilon Althaeodes, flore carneo, fructu globoso H. Eltham. 1. Tab. 1.

3. Abutilon Lavaterae flore, fructu cristato H. Eltham. 3. Tab. 2.

4. Abutilon vesicarium crispum, floribus Melinis parvis H. Eltham. 6. Tab. 5.

5. Abutilon perenne, molle, & incanum, flore roseo, non descriptum, ex Providentiae Insula D. Dillenii, *qui huius, & superiorum specierum semina nobiscum perhumaniter communicavit*.

6. Abutilon repens Alceae foliis, flore helvolo H. Eltham. 5. Tab. 4. *quod Michelius in hoc ipso Catalogo Pag. 62. appellaverat* Malvindam Americanam procumbentem, Alceae folio, flore phoeniceo parvo.

Descriptioni ACACIAE 2. *adde sequentia*.

Flos accuratius observatus conicus apparuit, ore in sex partes, quales descripsi, ad medium usque diviso, quae rotatim complanantur Alaterni florum instar. Ex angulis quos sectiones istae efficiunt, perpendiculariter surgunt stamina villis pellucidis ad basim obsita. Nullum embryonis rudimentum in masculinis hisce floribus videre licuit: nec vero femininos, seu fecundos, qui in celsiore arboris parte proveniunt, in tot florum exiguorum chiliadibus dignoscere facile est. Anno 1740. siliquas tres protulit ab ea quam pingi curaveram nonnihil aberrantes: breviores siquidem, latiores, magis complanatae, acutiores, & tortuosiores erant; adeo ut perbelle referrent siliquam Acaciae Americanae Abruae foliis triacanthos, sive ad axillas foliorum spina triplici donatae Pluk. Mant. 2. *cuius icon exhibetur Tab.* 21. Catalogi Plantarum tum exoticarum, tum domesticarum, quae in Hortis haud procul a Londino sitis in venditionem propagan-

pagantur: *Quinimmo totius Plantae facies ab illa non multum abludit, si validissimas, & triplices spinas excipias, quibus nostra prorsus caret. Pulpa parietum, & septorum siliquae stuppofa est, initio acida, deinde resinosa, austera, ingrati, & fere urentis saporis: tandem siliqua sicca, & quassata strepit.*

ACANTHI *speciebus adde.*
4. Acanthus mollis minor Asplenii folio.
Folia plerumque palmaria, atrovirentia in plures subrotundos lobos Asplenii vel Dentis Leonis in morem divisa sunt. Flos a prima specie non abludit: Calycis squama, seu valva superior integra, & linguata est; inferior in apice dentata, & foliolis duobus longis graminiformibus ad latera stipata; neutra vero spinosa est. Ex ultimo Michelii *Itinere per Venetam Ditionem habemus.*

ACARNA maior, caule folioso C. B. Pin. 379. Vaill. in Act Acad. R. Sc. A. 1718. Pag. 208. n. 1. *Cnicus polycephalos canescens, aculeis flavescentibus munitus Inst. R. H.* 451.

Pag. 3.

ACERI 5. *subiunge.*
Huius arboris flores petala decem, totidemque stamina habent.

ACETOSAE 1. *subiunge.*
Florifera & fructifera simul est. Eius fructus vestiuntur tribus alis membranaceis, quae tria calycis, seu floris folia interiora fuerant; exteriora enim, & minora in situ suo manent.
In speciei quintae, & duarum sequentium floribus animadversione dignum est, quod tria folia minora & exteriora calycis, quae pendula primum erant, dum embryo maturescit, eriguntur, & petiolo applicantur: tria vero interiora, & ampliora persistunt in eodem fere situ, & nullatenus embryonem vestiunt. Contra vero in speciebus 10. & 11. (*de* 12. *enim certus non sum*) *quae individua alia florifera tantum seu sterilia, alia vero florifera & fructifera simul proferunt, florum fecundorum tria folia exteriora pendula semper consistunt; tria autem interiora, & exigua embryoni ita exacte applicantur, ut capsulam, seu folliculum fructus quodadmodo constituant. Speciei* 14. *flos, seu calyx folia tria exteriora habet non dentata, sed Cochlearis instar excavata; tria vero interiora dentata, seu laciniata. Stamina quinque e centro attolluntur, inter quae sedet embryo trigonus, e cuius vertice acetabula, seu nectaria tria fimbriata erumpunt, & calycis foliis interioribus applicantur, petiolo tenuissimo adnexa.*

Pag. 4.

ALATERNO *subiunge.*
Huius Plantae flos non monopetalus, sed proculdubio rosaceus est, ut a Michelio quoque adnotatum repperi. Quinque enim segmenta, in quae dispertiri creditus est, sunt totidem petala pyramidata exigua, quae simul cum staminibus decem numero, brevissimis, pistillum stipantibus, adhaerent fimbriae, seu

 mar-

margini calycis: decidunt autem seorsim petala singula, ut in rosaceis floribus contingit, & calycem scutellatum relinquunt. Embryo globosus tuba trifariam scissa in apice munitus adnectitur fundo calycis, eoque ad medium usque vestitur, non secus ac Glandes Cupula.

ALCEAE *speciebus adde.*

4. Alcea serrata flore incarnato Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. 270.

ALCHIMILLAE *speciebus adde.*

4. Alchimilla alpina Linariae foliis, calyce florum albo in foliorum aliis (ferme sine pediculis) Mich. H. Pis. *Casiae ligneae similis parvus frutex in Alpibus primus Caesalp.* 155.

ALKEKENGI 2. *subiunge.*

Huius speciei flores a reliquis congeneribus abludunt; infundibuliformes enim, seu campanulati sunt, non rotati.

3. Alkekengi Indicum minimum, fructu virescente Inst. R. H. 151.

ALNO 1. *subiunge.*

Folia uncias quatuor longa sunt, tres cum dimidia lata: fructus 5. ferme lineas longus est, quatuor vero in ampliore diametro habet. In sicco solo colitur.

ALOES *speciei* 1. *subiunge.*

Planta haec ex America primum ad nos delata, climati nostro adeo adsuevit, ut non solum ubique frigoribus invicta perennet, & radicum ope propagetur ad ornatum summopere expetita; sed etiam pluribus in locis flores proferat. Probe Liburnum circa Valetudinarium D. Iacobi quotannis id accidit. Apud Morronam etiam, apud Castrum Florentinum, & in Agro Impruneтano nuper floruit. Quinimmo in ipsa Urbe Florentia in interioribus Moenibus ad Hortum Sanctimonialium Annae Helenae quandoque Populo mirante floriferum caulem extulit. Anno 1739. floribus onustam videre mihi contigit in suburbano DD. Bellucciorum in Agro Quercetano. Nihil autem in ea diversum deprehendi a descriptione & icone proposita in Horto Farnesiano Thobiae Aldini, seu verius Petri Castelli Pag. 95. Peculiarem huius ipsius Aloes varietatem a paucis annis in hoc Regio Horto colimus, quae scilicet folia eleganti pallido Margine venusta profert; non tamen hactenus compertum mihi est quo nomine a ceteris distinguatur.

ALOES *speciei* 3. *subiunge.*

Est Aloe Africana maculata spinosa maior H. Eltham 17. Tab. 14. *Apud nos quotannis in aere libero floret, & fructus perficit. Caulis flores substinent in tres vel quatuor ramos divaricatur. Neque haec tantum Aloes species in Horto nostro quotannis absque hypocausti auxilio flores producit; sed quinta etiam, & hae a Michelio omissae.*

8. Aloe Africana erecta triangularis & viscosa Commel. Prael. 82. H. Amst. 13. Tab. 13.

9. Aloe Africana erecta rotunda, folio parvo, & in acumen rigidissimum exeunte Commel. Prael. 83. H. Eltham. 16. Tab. 13.

10. Aloe Africana margaritifera minor Commel. H. Amst. Part. 2. 21. H. Eltham 19. Tab. 16.

11. Aloe

11. Aloe Africana Margaritifera minima Commel. Prael. 43. H. Eltham. 20. Tab. 16.

Pag. 5.

ALSINANTHEMO 2. *subiunge*.

Fructus vasculosus in apice tantum dehiscens, Lychnidis fructuum ad instar, ab Alsines speciebus has seiungit. Vaillantius in Bot. Par novum Genus constituerat nomine Lychnoidis, *quod nomen a Raio T. 3. 489. alii plantis tributum fuerat.*

ALSINE 3. *subiunge*.

Planta annua est, foliis Hederaceis vestita: Calycis florum sectiones sesquilineam longae sunt; Petala vero quinque alta, duas tertias lineae partes longa sunt, quartam lata, & usque ad centrum bifida.

ALSINE 10. *subiunge*.

An Alsine Spergulae facie marina perennis, flore violaceo Moris. Hist. Oxon. part. 2. 551. *Alsine Spergulae facie media C. B. Pin. 251. Bot. Monsp. 14. Spergula marina nostras I. B. 3. 722. Spergula marina Lugd. 1385. ex Mich. Rar. Petala sesquilineam longa sunt; margo seminum albicans, & fere pellucidus est. In Maritimis Pisanis abunde prevenit.*

ALSINE 13. *subiunge*.

Est Alsine Alpina saxatilis glabra perennis, folio capillaceo in externa parte tribus nervis instructo, flore pentapetalo albo, petalis subrotundis lineam longis, & indivisis, &c. Mich. Rar.

ALSINE 14. *subiunge*.

Annua est, proindeque diversa ab insequenti; glabra item, folio capillaceo, flore herbido tetrapetalo, petalis subrotundis vix conspicuis, fructu orbiculato: Ex Mich. Rar.

ALSINE 15. *subiunge*.

Petala florum ferme orbiculata sunt.

ALSINE 16. *subiunge*.

Est Alsine Alpina saxatilis glabra, caulibus longioribus, foliis perangustis deorsum reflexis, floribus pentapetalis albis, petalis angustis trilinearibus, & indivisis, semine reniformi nigro splendente. *Alsine alpina glabra foliis reflexis Pluk. Phytogr. Tab. 75. fig. 5. saxifraga Bavarica Ponae Bald. Ital. 159. Park. Theat. 427. Mich. Rar.*

17. Alsine maritima annua glabra, sive Spergula marina media, foliis longioribus angustis succulentis, floribus pentapetalis purpurascentibus ferme sine pediculo, petalis subrotundis integris lineam longis, semine exiguo non marginato Mich. Rar. *In palustribus Agri Liburnensis, praecipue in vestigiis Portus Pisani inveni.*

Quedam ad ALTHAEAS *spectantia habes inferius in adnotatis ad* Malvae *Species.*

Pag. 6.

ALYSSO 3. *subiunge*:
Petala florum alba sunt, & bifida: siliqua autem oblonga est, trilinearis.

ALYSSO 4. *subiunge*.
Petala florum alba sunt, & integra. Ob siliquarum formam speciem hanc, & superiorem ad Camelinae *genus revocavit Michelius Rar.*

AMARANTHO 3. *subiunge*.
Planta annua est, foliis macula sagittata alba Persicariae instar distinctis ornata. Plures florum spicas ramosas profert, quarum medietas superior floribus masculinis, seu sterilibus tantummodo onusta est. Hi ad centrum usque dividuntur in quinque acutas sectiones cochlearis instar excavatas, in aculeum inerme desinentes, externe virides, intus vero candicantes, calycis Nympheae *albae florum ad instar, & stamina quinque alba apicibus citrinis instructa in sinu gerunt. Inferiori spicae parti confertim adhaerent flores feminini, seu embryonem foventes, quorum perianthium dimidio minus est quam sterilium. Germen bovini cranii forma, album, hirsutum, duobus corniculatis tubis in apice munitur. Capsula horizontaliter dehiscit, & unicum semen nigrum splendens includit.*

AMARANTHO 5. *subiunge*.
Flores masculinos, seu steriles in hac planta nullos inveni; sed eorum vicem gerunt squamae coloratae cristam efformantes: feminini vero, seu fecundi calycem habent tribus linearibus, & acutis foliolis constantem, quorum duo corollam arcte complectuntur; medium vero simul cum brevissimo pediculo florem substinente erumpit. Corolla quinque, vel sex foliolis constat lineas duas cum dimidia longis, in acumen desinentibus, rubris, margine albo donatis. Stamina quinque sunt, capillaria, rubra, longitudine calycem aequantia, circa centrum coalita, & saccum globosum membranaceum efformantia, in quo Embryo nidulatur tuba exerta per foramen apertum in sacci summitate, quo loci stamina divaricantur. Apices carnei sunt, Tubae stigma simplex. Embryo crescens saccum descriptum distrahit, basin versus comprimit, talique via sibi facta erumpit, & abit in capsulam globosam lineari ferme diametro, stilo sesquilineari in vertice donatam, tranversa trifariam dehiscentem, & 7. vel 8. semina splendentia fundo affixa continentem.

6. Amaranthus caudatus Phytanozaic. Tab. 59. *Amaranthus maior serotinus arborescens nutantibus roseis flagellis, semine carneo Barr. Ic.* 663. Discipline *vulgo*.

7. Amaranthus tricolor luteus ruber viridis H. Eyst. Aut. o 2. f. 6. f. 1. Phytanozaic. Tab. 94.

8. Amaranthus tricolor luteus albus & viridis Phytanozaic. Tab. 95.

De AMBERBOI speciebus *V. adnotata ad* Cyanum *pag.* 31.

AMBROSIAE *subiunge*.
Flores huius plantae in spicam digesti duplicis naturae sunt, alii nempe masculini, alii feminini: masculini superiori caulis, ramulorumque parti adfixi,

calycem

calycem habent campanulatum in ore dentatum, Thalamo seu placentula in centro donatum, e qua erumpunt 35. circiter flosculi totam calycis cavitatem occupantes. Flosculi hi monopetali sunt, lutei, ad medium usque conici & solidi, deinceps ampliantur, concavique evadunt, rursusque coarctantur, ita ut ovales quodadmodo appareant quinquefariam in apice scissi sectionibus acutis. Ex horum fundo tuba surgit, quam stipantur quinque brevia stamina apices praelongos biventres, tubamque respicientes, gerentia, & in cuspidem lanceatam desinentia. Tandem singulorum ferme flosculorum basi adnascuntur filamenta quaedam peculiaria, succosa, tortuosa capreolorum instar, superficie scabra, seu verrucosa, quae longitudine flosculos nonnihil excedunt.

Pag. 7.

ANEMONI. 1. *subiunge.*
Huius flores petala duodecim proferunt unciam longa, lineas tres. vel 4. lata.

ANEMONI. 2. *subiunge.*
Serotina est; folia Aconiti profert coniugata; ramusculos item coniugatos. Flores calyce destituuntur, & sex vel septem petalis constant leucophaeis, externe hirsutis, interne glabris & concavis. Embryo fragaeformis, glaber, pluribus staminulis virescentibus stipatur, apice lanceolato instructis.

ANONIDI. 3. *subiunge.*
Est Cicer sylvestre Theriacaria vocatus Caesalp. 238. Ononis in montibus Senensibus Spigelii Isagoge in Rem Herbariam lib. 1. cap. 18. Planta annua est decem plerumque uncias alta, tenuibus, & fibrosis, lignosis tamen radicibus praedita. Ramulos plures quaquaversum emittit, & ferme in globum diffunditur. Universam eius superficiem, exceptis florum petalis, brevissimi, teretes ac pellucidi pili vestiunt, e quorum summitate erumpit exilissima guttula Balsami pellucidi, odoris medicati ad Theriacam accedentis. Balsamum hoc unice plantam odoratam facit, illo enim deterso, nullum alium nisi herbaceum odorem habebis. Extillare ipsum in maiori copia observavi in planta adulta, & tempestate sicca; Augusto vero mense, dum planta ferme effeta est, densius, & ferme cereum apparet, colorem lutescentem assumit, gravius olet, & plantae etiam siccae diu adheret, ut notavit Spigelius. Folia primaria terna ovalia sunt, novem lineas longa, quinque lata, in ambitu serrata, mollissima, Ciceris foliorum aemula, ut Cesalpinus recte adnotavit, & alternatim disposita, ad basim praeterea appendices duas habent acuminatas, quae conniventes nodum cingunt. Ex harum sinu ad angulum ferme rectum erumpit capreolus, seu pediculus teres, rectus, & sesquuncialis, in aculeum inermem, quem Caesalpinus appendicem vocat, desinens, qui ad decem linearum ab origine distantiam pediculum secundarium linearem emittit, cui flos pendulus adfigitur. Flos dilute luteus est, vexillo quatuor lineas longo, duas, dum expansus est, lato, alis sesquilinearibus. Calycis quinquefidi sectiones longae, & acutae florem quodadmodo occultant. Siliquae ferme cilyndricae sunt, semunciam longae, sesquilineari diamentro, & ipsae pendulae, ac laeves. Semina tandem Aphacae similia sunt, rotunda, subflava. In Agro Florentino locis sterilibus abunde provenit: Rustici Millaghera, *vel* Erba bacaia *vocant eius enim pulverem adversus Lumbricos*

bricos exhibent felici, ut aiunt, eventu, quemadmodum animadvertit etiam Caesalpinus. Praestantiores tamen, ni fallor, in Medicina habere posset usum, praesertim in morbis Nervorum.

4. Anonis Asiatica frutescens, floribus luteis amplis Inst. R. H. 409. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. II. 34.

Pag. 8.

ANTHEMIDI 3. *subiunge:*

Aestate Anni 1744. *semiflosculos coronales protulit, non flosculis discoideis concolores, nempe aureos, sed pallidos, albidosve, lingua lineari rotunda instructos.*

ANTIRRHINI *specierum nomina ita emendari debent.*

1. Antirrhinum maius Italicum sempervirens, Leucoii silvestris folio angustiori, flore maiore rubro cum rictu ex albo pallido. *Antirrhinum I. Matth.* 1255. *Ed. Valgr. Ital. in fol. A.* 1585. *Os Leonis vulgo, Linariae folio, flore roseo Caesalp.* 350. *Mich. Rar. In moenibus Urbis nostrae in quibus Caesalpinus etiam observavit, copiose provenit & perennat. Folia inferiora tres uncias longa sunt, utrinque acuminata, quatuor lineas lata, & ferme rhomboidalia; superiora vero, & ramorum secundariorum, dimidio minora. Flores* 15. *lineas longi sunt, galea vero* 8. *lata. Calyx in quinque bilinearia foliola dividitur; fructus tandem lineas sex longus est.*

Huius varietas est Antirrhinum *secundo loco descriptum, cuius synonyma ex Michelii Rar. sunt: Antirrhino* II. *Matth.* 1256. *Os Leonis vulgo Linariae folio, flore albo Caesalp.* 350. *Ex iisdem moenibus in quibus sponte provenit, in Hortum translatum est, simul cum insequenti.*

Idem flore purpureo dilutiore, & fere albicante.

Species tertia florem purpureum saturatiorem profert, variatque rictus colore albo & aureo.

4. Antirrhinum maius Italicum brevioribus & latioribus foliis subhirsutis, amplo pallescente flore. *Os Leonis foliis brevioribus latiusculis subhirsutis, floribus pallescentibus Caesalp.* 350. *Antirrhinum luteo flore C. B. Pin.* 211. *Inst. R. H.* 168. *Antirrhinum latifolium pallido amplo flore Barr. Obs.* 20. *num.* 190. *Icon.* 556. *Bocc. Mus. part.* 2. 49. *Tab.* 41. *Inst. R. H.* 168. *Mich. Rar. Flos quatuordecim lineas longus est, pallescens, labio superiori bifido, interne venis rubris distincto; inferiori circa rictum aureo, quadrifariam scisso, cordato, villisque pellucidis obsito. Notari meretur flores antequam patescant foliolo cochlearis instar excavato occultari. A pluribus annis in Horto colitur; sponte autem, & latissime germinantem inveni circa Stazzemam Pagum Comitatus Petrasanctani.*

APARINE 3. *subiunge.*

Est Aparine annua minor foliis brevibus lineam circiter latis, spinis creberrimis deorsum spectantibus in margine munitis, floribus albis, seminibus asperis Mich. Rar.

Aparine 4. *est* Aparine annua minor foliis brevibus, spinulis rarioribus perexiguis sursum spectantibus in margine munitis, floribus albis, fructu verrucoso Eiusd.

5. *Tau-*

5. *Tandem est* Aparine minima annua foliis tres lineas longis, semilineam latis, in margine spinulis sursum spectantibus munitis, floribus obsolete purpureis, fructu subaspero Eiusd.

APHACAE *subiunge*.

2. Aphaca semine nigro Caesalp. 236. Aphaca Lob. Icon. 70. Inst. R. H. 399. *Siliquas longiores, & graciliores quam superior profert*.

Pag. 9.

APOCYNO 4. *subiunge*.

Planta ferme arborea, si caudicem spectes, videri potest; truncus tamen per se non subsistit, sed varias arbores complectitur. Sarmenta vetustiora cinerea sunt, iuniora autem virentia, & foliis coniugatis subrotundis, seu potius cordiformibus vestita. Verno tempore in ramulis recentibus ex alis foliorum ramusculus prodit in quatuor alios subdivisus, quorum singuli quinos flores pediculis quinque linearibus fulctos substinent. Flores campaniformes, multifidi fig. C. Tab. 20. Inst. R. H. similes, ad centrum usque scissi, segmentis lineas quatuor longis, lineam ubique latis, & in vertice rotundatis, candidi primum sunt, effeti vero pallescunt. In eorum centro embryonis exiguum rudimentum nidulatur pyramidatum, ex duabus siliquis invicem appressis constans, ad cuius basin quinque adnascuntur antherae lutescentes, & in apicem foliaceum desinentes. Stipantur hae staminulis quinque brevissimis, complanatis, pellucidis, in quorum summitate apices reperire nullatenus contigit: nullum propterea odorem spirant, & steriles sunt flores hi, nec unquam, quod sciam, fructum protulerunt, eo fortaße quia pro lubitu summa arborum fastigia conscendere Planta non potest. Idem prorsus accidit Periplocae foliis oblongis Inst. R. H. *quemadmodum pluries observavi in nemoribus Agri Pisani, praesertim* la Fagianaia, & le Cascine *dictis; eae siquidem Periplocae plantae, quae celsissimas arbores conscenderant, folia amplissima ferme rotunda, flores innumeros, siliquasque plurimas Nerii similes proferebant; contra vero illae quae tali fulctura carebant, strigosae erant, steriles, & folia oblonga angustaque gerebant*. Granadilla *item descripta pag.* 46. Bignonia Fraxini folio, Vitis Canadensis quinquefolia scandens; *quinimmo plures aliae Plantae scandentes laete non virent, & fructus nullatenus perficiunt nisi fastigia summa petierint, & libero aere perfruantur. Phaenomeni huius causas, & corollaria quae ad Agriculturam perficiendam peti inde possunt, Physicis relinquo, adnotare contentus Apocynum nostrum radicum repentium ope hactenus propagatum fuisse. Planta tota foetidissima est, & lac subpallidum insipidum vel levissima incisione fundit. Unde nam in Hortum translata fuerit, ignoramus, iam enim ibi colebatur An.* 1718. *quo Hortus Societati Botanicae datus fuit, & fortasse aliqua est ex plantis a Casabona delatis; eius namque sceleta observavi in quibusdam Herbariis saeculo superiori confectis. Plurimum accedit figurae & descriptioni* Apocyni primi latifolii Clus. Rar. 124. Bauh. in Matth. 774. *& descriptioni* Periplocae Syriacae non repentis Caesalp. 119.

5. Apocynum Americanum foliis Androsaemi, flore Lilii convallium suaverubentis Par. Bat.

6. Apocynum ex Barbados nomine Radicis Indicae missum D. Dillenii.

P AQVI-

AQUIFOLIUM, sive Agrifolium vulgo I. B. 1. 114. Inst. R. H. 600.

De ARISARO 2. *Vide inferius adnotata ad* Arum, *eique subiunge*.
3. Arisarum flore in tenuem caudam abeunte Inst. R. H. 160. *Arisarum minus proboscideum Bocc. Obs. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50. Arisarum latifolium minus repens cespitosum Bar. Obs. 19. n. 182. Icon. 1250.*

ARTEMISIAE 3. *subiunge*.
Specierum harum flores, seu corymbi conici sunt, calyce squamoso muniti. Flosculi autem duplicis formae sunt; tres siquidem in quolibet capitulo includuntur perfecti, octo autem imperfecti, ut vocant, seu tubo unico donati, e quo embryonis stilus divaricatus erumpit. Thalamus conicus est, & nudus, cui flosculi immediate adhaerent nullis squamis seu dissepimentis intercedentibus.

ARTEMISIAE 4. *subiunge*.
Planta insipida est, & caules nitidos rubentes profert. Folia iuniora Verno tempora hirsuta sunt, & Abrotani maris similia; in Aestate vero atrovirentia, glabra, & quasi splendentia. Capitula profert exigua, pyramidata, erecta, in quibus flosculi duplicis naturae, quemadmodum in superioribus speciebus continentur.

5. Artemisia tenuifolia caulibus rubentibus Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1719. pag. 376. num. 7.

Pag. 10.

ARI *speciei* 1. *subiunge*.
Fructus protulit A. 1740. Ari vulgaris similes, sed maiusculos, acuminatos, & latescentes. Flores odore non insuavi se commendant: An igitur est Arum Aethyopicum flore albo odorato Commel. H. Amstel. T. I. 95. Arum Aethyopicum flore albo odorato Moschum olente Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. P. 2. 74. Phytanozaic. Tab. 174.

ARO 2. *subiunge*.
In huius, & trium insequentium specierum flore adnotari meretur Spadicis gracíliori parti adnasci series aliquot papillarum, quae crassiuscula hirsutie pubescunt, & in oblongum, ac praetenue filamentum terminantur, exiguo deinde intervallo succedere series aliquot apicum, seu corporum pyramidalium, quae quatuor tubis conoideis cavis invicem adnatis, & in apice perforatis constant; e quatuor autem foraminulis hisce erumpere pulvisculum seminalem, qui in tuborum cavitate nidulatur; aequali deinde intervallo alias papillarum prioribus similium series spectari, quas immediate subsequuntur embryones imam spadicis, seu pistilli partem occupantes.

ARO 6. *subiunge*.
Saepius flores protulit, quorum structura a superiorum specierum floribus abludit. Spatha quidem Ari vulgaris facie est, sed crassior, ferme coriacea, & undulata, colore luteo extus saturo, intus dilutiore. Ex eius basi convoluta erum-

erumpit penis exiguus acuminatus, caudae murinae similis, ochroleucus, cuius basi confertim adnascuntur plurimae series apicum, seu antherarum, quae constant quinque, sex, vel septem filamentis, vel tubis invicem connexis, in inferiori parte communi quodam brevique pediculo fultis, in superiori vero excavatis & dilatatis, ut flosculum exapetalum quodadmodo referant. Has inter, & embryonum series spectantur aliquot, sed laxiores, series corpusculorum (quae Nectaria appellare possis) conicorum, ex angusta basi sensim crassescentium, & in haemisphaerium granulatum desinentium. Haec immediate consequuntur series embryonum, quibus admixta cernere est aliquot ex superius descriptis Nectariis. Embryones autem globosi, brevi stigmate in summitate instructi, abeunt in baccam unilocularem exilibus, oblongis, ac ferme cylindricis seminibus fetam. Planta, utpote iuxta rivulos nasci solita, in fictilibus non perforatis, ac uberrime irrigatis colitur, & laetissime germinat; Hieme vero, quo tempore foliorum decore orbatur, & veluti mortua apparet, in hibernaculo adservatur, rariusque irrigatur.

7. Arum Scorzonerae folio Inst. R. H. 160. *quod superius pag. 9. inter* Arisari *species num. 2. descriptum fuerat.*

Pag. 11.

ASPARAGO 2. *subiunge.*

Folia capillaria sunt, lineas 7. longa. Flores plerumque duo, raro tres e singulis nodis pendent. Eorum pediculus capillaris lineas quatuor cum dimidia longus, duobus segmentis articulatis constat, quorum prius portio, seu ramulus plantae est, posterius autem, & trilineare, floris propago. Flos monopetalis potiore iure accensendus, pendulus semper est, lineas tres longus & quodadmodo cylindricus, lineari diametro. Petala ad basim coalita tria exteriora herbacea, seu lurida, & acutiora sunt, tria vero interiora latiuscula, in summitate dilatata, & alba. Stamina pariter alba e fundo floris egredientia, & petalis ad medium usque inserta, intra florem latent, & apices luteos sustinent pulvisculo aureo refertos.

ASPARAGO 3. *subiunge.*

Flos die 1. Maii observatus, strigosior quam subsequentis speciei apparuit.

ASPARAGO 6. *subiunge.*

Flores fructusque protulit Vere Anni 1740. & eorum structuram in peculiari scheda adnotavi, quam nescio quomodo amisi; sed, ni male memini, ad Smilacis potius, quam ad Asparagi species plantam hanc referendam esse cognovi.

ASPHODELO 4. *subiunge.*

Aprilis initio flores profert in praelongis spicis digestos, Liliaceos monopetalos, in sex partes ad centrum usque scissos, quarum quinque erectae sunt, sexta vero & inferior pendula; omnes autem retro reflexae, luteae, nervo viridi utrinque conspicuo per medium distinguuntur. Stamina sex, & embryonis stilus in apice bifariam scissus, falcata pariter sunt. Speciem. 5. in Horto Elthamensi descriptam, & affabre pictam cernere est pag. 310. & 231.

Pag. 12.

ASTERI 10. *subiunge.*
Semina villosa & pappo instructa profert, thalamo cellulato affixa.

ASTERI 11. *subiunge.*
In singulis floribus duodecim, vel quindecim semiflosculos coronules gerit.

ASTERI 14. *subiunge.*
Annuus est, corona floris rosea, vel purpurea, disco aureo.
15. Idem corona candida.
16. Aster ramosus annuus Canadensis H. R. Blef. 236. Inst. R. H. 482. *Leucanthemum Bellidis facie, umbelliferum, semine papposo Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 108. num. 11. Vaill. in Act. Ac. R. Sc. 1720. pag. 404. num. 45.*
17. Aster annuus flore papposo rubente: sub hoc titulo ex Sibiria missus D. Amman.
18. Aster maritimus Salicis folio longiore & angustiore peracuto, floribus caeruleis parvis, semiflosculis copiosioribus. *An Aster Salicis folio, flore caeruleo, radice repente Mor. Hist. Oxon. part. 3. sect. 7. Tab. 22. fig. 26. Amellus Virgilii Matth. 1734. Ed. Valgris. 1585. in f. Tripolium Camerarii Hort. 179. Mich. Rar. ex Insulis Venetis adtulit Michelius.*
19. Aster montanus luteus, Salicis glabro folio. C. B. Pin. 266. *Aster Atticus alter in ruderibus Caesalp. 469.*
20. Aster montanus luteus subhirsutus nigrovirente folio Mich. Rar.
21. Aster palustris parvo flore globoso Inst. R. H. 483. *Aliquas ex his Asteris speciebus Vaillantius ad* Helenii *species revocavit in Actis Ac. R. Sc. A. 1720. pag. 391.*

ASTEROIDI 1. *subiunge.*
Plantam hanc Michelius Rar. Vaillantium sequutus ad Asterisci *genus revocavit, appellavitque:* Asteriscus perennis, villosus, serratus, imo calyce non folioso Vaill. in Act. Ac. R. Sc. A. 1720. pag. 430. num. 10. *Asteriscus calyce brevi, angustifolius Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 105. n. 10. Asteroides hirsuta latifolia Patavina Micheli H. Pis. Aster luteus maior foliis Succisae C. B. Pin. 266. Aster III. Austriacus Clus. Hist. XIII. In Planitie quae ad radices Collium Arquae in Agro Patavino est, invenisse se ait, & exempla etiam ex Agro Viennensi accepisse. In Adversariis autem alterius operis quibus paucis ante mortem mensibus incumbebat, diversam fecit ab Asterisco Vaillantii, eo quod illa squamas, quae semina ab invicem distinguunt aristatas proferat, hic vero partim aristatas, partim retusas, & veluti laceras;*

ASTEROIDI 2. *subiunge.*
Lin. 2. semilineam latis, *corrige* sesquilineam latis. *In libro Rar. Michelius huic nomen fecit:* Asteriscus Alpinus Salicis folio angusto, & subhirsuto, flore minore, calyce nudo, &c. *Praeter Bocconii synonymon aptari hoc etiam ei posse suspicatur:* Asteriscus alpinus simplici caule, floribus luteis Caesalp. 496. Folia

lia Mense Februario circa radicem renascentia angusta erant, hirsuta praesertim in margine, quaedam subinde dentata, sive verrucis vesiculisque Balsamo rubente repletis donata, non secus ac in Hyperici petalorum margine accidit. In Alpibus Petrae Apuanae sponte provenit.

ASTEROIDI 3. *subiunge.*

Semilineam circiter latis, *corrige* lineam circiter latis.

Hanc quoque ad Asteriscum revocavit Michelius, aitque aptari illi posse iconem Asteris Montani flore luteo magno, hirsuti, quibusdam Oculus Christi I. B. 2. 1046. *Folia prima Februario Mense observata maiora quam superioris sunt, ex angusto principio magis dilatata, hirsuta, & verrucis, vesiculisque similibus donata.*

Pag. 13.

ASTRAGALO 6. *subiunge.*

7. Astragalus purpureus perennis spicatus Pannonicus Mor. Hist. Oxon. part. 2. 106. Inst. R. H. 415.

8. Astragalus pumilus siliqua Epiglottidis forma Inst. R. H. 416.

9. Astragalus Orientalis altissimus, Galegae foliis amplioribus, flore parvo flavescente Coroll. Inst. R. H. 29.

ASTRANTIAE *subiunge.*

Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Vaill. in Act. Ac. R. Sc. 1718. pag. 217.

ATRIPLICI 4. *subiunge.*

Semen unicum in pericarpio quolibet continetur cochleatum instar seminis Kali Gramineo folio, seu Chenopodii maritimi semine splendente, inclusum folliculo lentiformi in basi tantummodo pervio, ac tuba bifurcata instructo: Flos hermaphroditus lacinias acutas habet.

ATRIPLICI 5. *subiunge.*

Flores profert unius tantum formae, hermaphroditos nempe. Calyx constat duobus foliolis virescentibus, cucullatis, ad basin coniunctis; & pelvin quamdam constituentibus, e qua embryo surgit ellipticorhomboidalis compressus, stylo ac stigmatibus laciniatis munitus: stipatur hic ternis ex utroque latere staminulis ad originem pyramidatis, & apices carneos sustinentibus. Ambiunt haec petala, seu foliola duo elegantissima, candida, cochlearis instar excavata, quae initio expansa sunt Circeae florum instar, deinde vero eriguntur, & invicem adpressantur, adeout embryonem maturescentem claudant, quemadmodum ceteris Artiplicis speciebus contingit.

6. Atriplex hortensis alba, sive pallide virens C. B. Pin. 119. Inst. R. H. 505. Spinacione *vulgo. Duas huius varietates observasse me memini, unam nempe perianthio diphyllo floris feminei acuminato, alteram eo rotundo. Notari meretur ad floris feminei basin duos ex utroque latere flosculos hermaphroditos nasci, minimos, herbaceos, monopetalos rotatos, quinquefariam sectos, & staminulis quinque donatos apicem sustinentibus, ac ex incisuris florum prodeuntibus. Flosculi hi plerumque steriles sunt; in nonnullis tamen embryo abit in fructum orbicularem depressum nigrum, quem laciniae florum arcte amplexantur.*

Pag. 14.

Pag. 14.

AURANTIO 14. *subiunge.*

12. Aurantium foliis angustis ex flavo albo & subluteo variegatis, fructu subrotundo sessili luteo, costis virescentibus, cortice trilineari amaro, succo acido. *An Aurantium virgatum angustifolium Inst. R. H.* 620. *Malus Aurantia angustioribus foliis, & fructu variegatis H. L. Bat. Aurantium virgatum multiformi folio, fructuque striato Clarici Istor. e Colt. delle Piante* 738. *Arancio con frutto, e foglia variegata* Wolkam *Hesp. Norib. T.* 2. 193. Arancio Turco *vulgo* Mich. Rar.

16. Aurantium Laurinis foliis H. Pis. *Malum Aurantium Lauri angustis foliis Bocc. Rar.* 3.

AZEDARACH *subiunge.*

Praecox est; floris item petala caerulea profert, & nectarium saturocaeruleum; proindeque distinguenda est ab insequenti specie, quae serotina est, petalaque habet albida, vel dilute carnea, trilinearia, in acutum apicem desinentia, & externe nervo rubente notata; Nectarium tandem nigro purpureum.

2. Azedarach foliis ramosis amplioribus, flore albo, vel carneo. *Pseudosycomorus H. Eyst. Aut.* 0. 1. *f.* 2. *Tuber, quam vulgo falsum Sycomorum vocant Caesalp.* 107. *In pluribus Etruriae locis, ac praesertim in nemoribus Aucupariis laetissime ambae proveniunt, & folia vel hieme retinent, licet peregrinae sint.*

BALSAMITAE 1. *subiunge.*

Flosculi integri & unius omnes formae sunt, invicem stipati, nullisque foliolis, seu squamis ab invicem distincti. Folia adulta alveolis quibusdam referta conspiciuntur villo incurvo in margine munitis, in quorum fundo glandula haemisphaerica nidulatur, e qua Balsamum peculiare pellucidum exsudat, quod odoris plantae sedes est, & a Sole inspissatum lutescentem colorem assumit, resinaeque instar concrescit. Exsudat vero potissimum Aestatis initio, dum folia non nimis tenera ac succosa sunt.

BALSAMITAE 2. *subiunge.*

Flosculi similes superioribus sunt, verum ii qui floris peripheriam occupant, foliolis quibusdam imbricatis, & acuminatis ab invicem distinguuntur.

BARBAE CAPRAE 1. *subiunge.*

Flos sesquilineam longus petalis quinque constat ex angusto principio sensim dilatatis ac rotundatis, & cochlearis instar excavatis. Calyx stellatus est, sive in quinque acutas lacinias divisus. Dum haec fructus ad maturitatem perducit, sequens species flores suos explicat, qui petalis ferme ovalibus componuntur, & staminulis duodecim circiter albis, apice luteolo munitis, adeo exilibus ut vix a centro se attollant, & nudum oculum eludant.

Pag. 15.

BARBAREAE 2 *subiunge.*

Respondet figurae Eurucae Palustris Lugd. 650. *& Herbae S. Barbarae Cast.*

287. *ut*

287. ut adnotavit Mich. Rar. Petala florum cordata sunt, duas lineas longa, unam lata; siliquae autem unciam circiter longae sunt.

BARBAREAE 4. *subiunge.*
Eadem est cum Sisymbrii specie 8. per errorem descripta pag. 90. Ad hoc Barbareae genus pertinent aliae quoque Sisymbrii species ibidem descriptae sub numer. 5. 6. & 7.

BELLIDI *subiunge.*
2. Bellis hortensis flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. Inst. R. H. 491.
3. Bellis hortensis flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. Inst. R. H. 491.

BERMUDIANAE *subiunge.*
2. Bermudiana Graminea flore minore caeruleo H. Eltham. 49. Tab. 41. fig. 49.

BETONICAE 4. *subiunge.*
Odorem Chamaedryos vulgaris spirat. Folia utrinque acuminata sunt, uncias duas plerumque longa, lineas novem lata. Flores verticillatim digesti sunt, eorumque labium superius intus & extra candidum est, in margine autem circa fauces punctulis sanguineis notatum; inferius e luteo pallescit. In ceteris convenit cum descriptione. Raii Hist. T. 1. 566. Figura Alyssi maioris Tabern. Ic. 541. optima est.
5. Betonica maior Danica Inst. R. H. 203.
6. Betonica maritima (Salviae folio) flore ex luteo pallescente Inst. R. H. 203. *Sideritis Heraclea latifolia Dioscoridis. Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. Bocc. Mus. 164. Mich. Rar.*

BIDENTI 1. *subiunge.*
Semina Sphondylii seminum similia sunt, duas lineas longa, transversim fissa, & squamis canaliculatis in aculeum desinentibus ab invicem distincta.

Pag. 16.

BIDENTI 6. *subiunge.*
Semina lineas quatuor longa sunt, duas lata, aristis sesquilinearibus munita, circulariter disposita, & squamis foliaceis ab invicem distincta.

BIDENTI 9. *subiunge.*
10. Bidens palustris annua, caule anguloso, foliis oblongis serratis, non divisis, flore parvo luteo minus specioso & erecto, semine binis aristis munito. *Bidens folio non disecto Caesalp. 488. an Eupatorium Cannabinum femina Septentrionalium stellato & odorato flore Lob. Ic. 528?* Mich. Rar.
11. Bidens palustris annua, caule rotundo, imum versus nonnihil hirsuto, ac purpurascente, folio Salicis longiore & angustiore, nitido, semunciam lato, & nonnihil serrato, flore specioso aureo nutante, semine quatuor aristis armato. *An Eupatorium Cannabinum chrysanthemum Barr. Icon. 1209.? Mich. Rar.*
Utram-

Utramque attuli A. 1742. e Palustribus Blentinensibus, in quibus laetissime proveniunt, floresque Octobri Mense explicant.

12. Bidens palustris annua foliis subrotundis, latioribus, imis plerumque trilobatis, ceteris integris, flore luteo minus specioso, semine binis aristis armato Mich. Cat. Plant. A. Flor. *In salictis Arni fluvii prope Uniani Pagum repertam in Hortum olim transtulit Michelius, quum autem periisset, attuli ego A. 1743. e Paludibus inter Petramsanctam & Massam Rosam obviis, ubi copiose germinantem inveni simul cum sequenti.*

13. Bidens quae Verbesina palustris annua, caule rotundo purpurascente, foliis Salicis coniugatis & serratis, flore luteo radiato, semiflosculis sterilibus. *Eupatorium aquatile folio non diviso, flore aureis undique petalis radiato Lael. Triumph. apud Fratrem* 63. Mich. Rar.

BLATTARIAE 1. *subiunge.*

Flores ampliores quam sequentium specierum sunt: stamina, & lanugo qua ipsa stipantur purpurea est, apices autem crocei. Villi quibus spicae florum in hac, & sequentibus speciebus vestiuntur, vascula excretoria sunt, e quorum summitate Verno & matutino tempore succus quidam pellucidus, & nonnihil glutinosus exsudat.

Pag. 17.

BLITO 2. *subiunge.*

3. Blitum totum purpureum, spicatum, latifolium, erectum, foliis Betaceis acuminatis, calyce pentaphyllo, semine spadiceo splendente. *Figurae Bliti Cam. Epit.* 233. *& Bliti maximi, sive Amaranthi maioris I. B.* 2. 968. *huic perbelle aptari possunt.* Mich. *Post. Flores masculini lineares sunt, rubri, foliolis quinque ovatoacuminatis constantes, & staminulis quinque albis apices luteos substinentibus instructi, nullo embryonis vestigio apparente. Inter acervos florum masculinorum feminini flores conspiciuntur; calyces nempe quinquefariam scissi, in quorum fundo embryo nidulatur, filamentis quatuor pennatis in apice instructus, qui deinde abit in fructum globosum Octobri Mense maturescentem, bifariam horizontaliter dehiscentem, valva superiori purpurea, inferiori constanter viridi, & semen unicum lentiforme erectum includentem. Haec florum sterilium & fecundorum differentia in superioribus etiam duobus Blitis obtinet; sed notari meretur ipsorum flores trifariam tantum, non vero quinquefariam divisos esse, ac masculinos seu steriles tribus staminibus donari; Embryonis item apicem tribus tantum filamentis instructum esse.*

4. Blitum fragiferum maximum polyspermon Amman. Rarior. 166.

BOLETO *subiunge.*

Talem Boleti huius descriptionem ex Michelianis schedis elicui. Pollices ferme quatuor longus est, quorum duos pileolus occupat. Pediculus interne cavus, non prorsus albus, sed leucophaeus, ad radicem ventricosus, & septem lineas in diametro habens, sensim deinde angustior fit, praesertim qua parte extremo pileoli margini subest. Pileolus autem subfuscus olivarem quodammodo figuram induit; e margine siquidem collecto, pediculoque appresso, sensim dilatatur, & in acutum fastigium desinit, crebris per longitudinem costulis seu sulcis undosis distinctus, quos inter frequentes lacunae, seu cellulae conspiciuntur

siuntur figura irregulari. Die 30. Martii in Arboreto Horti collegit Michelius.

BRYONIAE *subiunge.*
Fertilis, seu fructifera est. V. Pontad. Anthol. 280. Florum sectiones acuminatae lineas tres longae sunt, unam ferme latae, ex albo pallescentes; Tuba autem revoluta pelviformis est, & quinquefariam scissa.

Pag. 18.

BUGULAE 4. *subiunge.*
Huius folia quandoque inferne purpurascunt; secundae autem speciei dum tenera planta est, viridia prorsus sunt, dum vero senescit Mense Iulio prorsus atrovirentia.

Bupthalmi *species, quae in Horto coluntur sic aptius describentur.* BUPHTHALMUM Tanaceti minoris foliis (flore luteo minore) C. B. Pin. 134. Inst. R. H. 495. *Chrytanthemum in ruderibus Caesalp.* 444. *Buphthalmo Matth.* 959. *Cast.* 81. Mich. Rar.

2. Idem flore maiore Mich. Rar.

3. Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo Inst. R. H. 495.

4. Idem maius. *Chrysantemum Tanaceti folio, flore albo, montanum Italicum Barr. Icon.* 466. *an Buphthalmum alpinum flore candido Triumf. Obs.* 79.? Mich. Rar.

BUPLEUROIDI *subiunge.*
Plantae huius, quae hieme Anni superioris periit, florem procul dubio rosaceum, qualemque describit Boerhaavius observasse me memini, eiusque petala seorsim singula, non autem cohaerentia decidere.

Pag. 19.

CACHRYDI 3. *subiunge.*
Est Panacis Herculei alterum genus ex Sicilia Caesalp. 311.

CACHRYDI 4. *subiunge.*
Praecox est, foliorum lobos profert angustiores, nitidos, & quasi lucidos, serratos, umbellasque albas nudas.

CALAMINTHAE 3. *subiunge.*
Utraque foliorum iuniorum facies, praesertim inferna, nudo oculo inspecta apparet quodadmodo perforata, per microscopium vero alveolis rotundis excavata, in quorum fundo glandula nidulatur haemisphaerica laevis, assidue Balsamum pellucidum extillans, quod in guttulas coacervatur, & crassescit, plantamque odoratam facit: Reliqua foliorum superficies rarissimis villis vestitur.

CALAMINTHAE 6. *subiunge.*
Humilis Planta est, in plures ramulos divaricata: Folia lineas decem la-

ra profert, duodecim longa, raris pilis vestita, & glandulis odorosis undique conspersa. Verticilli florum lati & rarius digesti sunt, pediculi autem florum lineas ferme quatuor longi sunt, & calyces sesquilineam longi; flores tandem dilute carnei sunt, tubo quadrilineari instructi, ac labio inferiora macula circulari alba, punctulisque rubris variegato.

CALAMINTHAE 7. *subiunge.*
Est Thymbra flosculis candidis Dod. Pempt. 288. *Satureia montana flosculis candidis C. B. Pin.* 288. *Satureia durior I. B.* 3. 272. *Thymum Italicum floribus candidis Caesalp.* 460 *Mich. Rar. Flos quandoque totus niveus est, quandoque circa rictum punctis carneis variegatus. Apices initio carnei sunt, deinde violaceum colorem induunt. In Montis D. Iuliani, & Montium Avanensium Agri Pisani facie meridionali ipsa etiam hieme tepida, in Alpibus item Lucensibus Auxeri Fluvio proximis, & in ipsis Petrae Apuanae iugis, licet frigori ferme perpetuo damnatis, laetissime in rupium fissuris germinat simul cum sequenti specie, seu mavis varietate.*

9. Calamintha frutescens Satureiae folio facie & odore, flore dilute purpureo. *Satureia montana floribus purpureis C. B Pin.* 218. *Thymbra flosculis dilute purpureis Dod Pempt.* 288. *Thymum Italicum floribus modice purpurascentibus Caesalp.* 461. Mich. Rar. *Colore florum vel dilatiore vel saturatiore plurimum variat. Utraque autem species odorem suavissimum & vivacem spirat, cuius sedes est Balsamum, quod larga satis copia e Glandulis per totam foliorum superficiem conspicuis exsudat.*

CALCITRAPAE *subiunge.*
2. Calcitrapa Officinarum flore purpurascente Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1718. pag. 209. num. 1. *Carduus stellatus, sive Calcitrapa Inst. R. H.* 440.
3. Calcitrapa Officinarum flore albo Vaill. Ibid. *Carduus stellatus, sive Calcitrapa flore albo Inst. R. H.* 440.

CALCITRAPOIDI 3. *subiunge.*
Flosculi biformes sunt; marginales nempe steriles, tuba destituti, quinquariam & inaequaliter secti; discoidei vero integri, coronati, tuba vaginaque instructi. Semina papposa non sunt, verum corolla lineari villosa ornantur, insidentque Thalamo villis vestito.

Pag. 20.

CALTHAE *subiunge.*
Planta perennis est, semperque virens, & fruticosa. E radice plures emittit caules lignosos ulnam ferme longos, procumbentes, & extrema tantum parte in altum sese attollentes: folia ipsos undique ornantia crassa sunt, valida, integra, ad oras undulata, aut crispata; iuniora item cuticula squamosa alba decidua in margine vestiuntur. Basis foliorum caulem dimidium amplectitur, eorumque costa per caulis superficiem tantillum propagatur. Flores e summis ramulis prodeuntes intus, & extra lutei, unciam lati, semiflosculis 23. *coronalibus constant, lineas novem longis, tubo hirsuto, linguaque in tres acutas partes leviter scissa; flosculos item discoideos gerunt tubo pariter hirsuto donatos. In ceteris, ac praesertim seminum forma, a Caltha vulgari non abludit, si villos*

los excipias densiores, quibus planta universa integitur, quique Balsamum non adeo glutinosum, nec graveolens ut in Caltha aruensi, & vulgari fundunt.

2. Caltha vulgaris flore pallido C. B. Pin. 275. Inst. R. H. 498.
3. Caltha vulgaris flore citrino C. B. Pin. 275. Inst. R. H. 498.
4. Caltha vulgaris flore rufo C. B. Pin. 275. Inst. R. H. 498.
5. Caltha polyanthos maior, flore aureo C. B. Pin. 276. Inst. R. H. 498.
6. Caltha polyanthos maior, flore melino C. B. Pin. 276. Inst. R. H. 498.
7. Caltha prolifera maioribus floribus C. B. Pin. 276. Inst. R. H. 498.
8. Caltha prolifera maioribus floribus, flore mellino H. R. Par. 35. Inst. R. H. 498. V. *Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A.* 1720. *pag.* 372. Fior rancio *vulgo promiscue vocantur a colore Mali Aurantii corticem imitante.*

CAMPANULAE 1. *subiunge.*
Foetida est, glabra, & lactescens, floribus caeruleis.

CAMPANULAE 2. *subiunge.*
Flores intus pilosi sunt, insidentque calyci patulo.

CAMPANULAE 13. *subiunge.*
14. Campanula Alpina saxatilis, foliis angustis serratis subincanis & tomentosis, floribus parvis albis in capitulum sphaericum digestis. *Campanula Alpina sphaerocephalos C. B. Pin.* 94. *Inst. R. H.* 110. *Trachelium maius petraeum Ponae Bald. in folio CCCXXXIII. I. B.* 2. 801. *Trachelio maiori petraeo Ponae simile, si non idem I. B.* 2. 802. Mich. Rar. *qui e Monte Baldo attulit.*

CAMPHORATAE *subiunge.*
Calyx florum bilinearis est, ventricosus, ore angusto in quatuor tantummodo partes secto, quarum duae se invicem respicientes ceteris ampliores sunt. Semen oblongum est, ferri Equini figura, seu seminis Kali hirsuti simile; proindeque a charactere Camphoratae *Tournefortiano abludit. In Littore Liburnensi inter Urbem Montemque Nigrum copiose fruticat.*

CANNABINASTRO 4. *subiunge.*
Floris labium superius integrum est, & cochlearis instar excavatum; inferius autem in tria segmenta divisum, quorum medium longius est, & fimbriatum, lateralia vero exigua, obtusa, & prominentiis filiformibus circa faucem munita. Pistillus abit in quatuor semina pyramidata, quae nidulantur in calyce campaniformi.

5. Cannabinastrum campestre annuum foliis oblongis serratis ad petiolum rotundatis, flore parvo albo, calycibus brevibus, radiis trilinearibus. Mich. Rar.
6. Idem flore rubente Eiusd. *In Agro Bargensi in reditu Bargam a Molendino quod Corsonnae Fluvio adiacet, copiosum utrumque inveni florens exeunte Octobri.*

Pag. 21.

CAPRIFOLIO 3. *subiunge.*
Flores seni e quolibet verticillo seu acetabulo prodeuntes sesquunciales sunt,

interne candidi, externe carnei, per senectutem flavicanter, odorati, quorum labium superius latius est, in quatuor rotundas lacinias eleganter divisum. Stilus, & stamina breviora sunt quam in praecedentibus speciebus. Semina rotatim posita, nullis squamis ab invicem distinta, ovata sunt, & eleganter coronata.

CARDAMINE 1. *subiunge.*
Radice repente donata est, floribusque albis.

CARDAMINE 5. *subiunge.*
Petala obtusa sunt, sesquilineam ferme longa, semilineam lata, & candida: Stamina item candida sunt, apices ochroleucos sustinentia.

CARDIACAE 2. *subiunge.*
3. Cardiaca foliis tenuius & profundius incisis, villosa Amman. Rar. 50.

CARDUO 2. *subiunge.*
3. Carduus moschatus flore amplo, capite reflexo Plux Alm. 83. *Carduus nutans I. B. 3. 56. Inst. R. H. 440. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 195. num. 1.*

Cardui *species duas in Catalogo descriptas Michelius Rar. ad* Cirsii *genus revocavit; Primam autem appellavit* Cirsium palustre altissimum, Asphodeli radice, foliis lanceatis, caule alato, capitulis parvis confertis. *Cirsium palustre lanceatum, caule alato, polyanthemum Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A.* 1718. *pag.* 202. *num.* 14. *Alteram vero* Cirsium parvum annuum, Acanthi folio, flore purpurascente.

Pag. 22.

CARLINAE 3. *subiunge.*
4. Carlina caulescens magno flore albicante C. B. Pin. 380. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 220. num. 3. *In Alpibus Apuanis copiosam inveni, praesertim circa Mercurii Metalla Levilianensia, & Argenti Metalla vulgo* il Bottino *dicta.*

Thalamus, seu fundus florum Carlinae duplici substantia constat; quae per senectutem facile disiungitur, quemadmodum in pileolis Suillorum accidit. Inferior enim Thalami pars carnosa est, & per senectutem fungosa; superior vero chartilaginea, & in plurimas cellas quadratas distincta, Onopordi instar. Cellulae singulae fundum concavum habent, & foramine ovali pervium, quo per arterias ab inferiori parte nutrimentum in semina distribuitur. Membranae quae cellulae parietes constituunt ab invicem disiunguntur, & in filamenta plura scinduntur eleganter capitata, flosculorumque tubas aemulantia. In unaquaque cellula nidulatur semen pappo instructum. Petala plana, seu squamae coronam constituentes, inferiori calycis parti adnectuntur. Non tantum quarta haec, sed etiam prima species, aestivo tempore, e foliis aculeatis calycem cingentibus copiosum Gummi fundunt, quod Ixia *in Officinis vocatur. Radicum cortex Aromaticus est, & Sacchari conditus in quibusdam stomachi vitiis cum successu adhibetur. Calycis florum pars carnosa a squamis, & lanugine purgata in cibum assumitur. Species 1. folia Onopordi vulgaris forma, ac binos, ternosve*

flores

flores amplissimos, Cinarae sativae instar, profert. Abunde autem provenit in Montibus Clusentinatibus la Consuma *dictis; in Monte quoque Scalario in loco dicto* la Casa al Monte *germinantem inveni.*

CARYOPHYLLO 2. *subiunge.*
Villi in centro floris siti per microscopium observati, colorem florum Amaranthoidis exprimunt.

CARYOPHYLLO 5. *subiunge.*
Folia Graminea sunt, tenuissime serrata, & obtuse mucronata: Floris color ad roseum vergit. Petala lineas 14. longa sunt, septem lata, ad extremitatem rotundata, & altius serrata, & calyx inaequaliter dentatus, ac duobus foliolis per basim circumdatus. Caeterum Caryophylli florem non polypetalum, sed monopetalum, in quinque vel plures lacinias ad centrum usque divisum esse, Michelius asserit in schedis.

Pag. 23.

CARYOPHYLLO 8. *subiunge.*
Petalorum pars inferior viridis est.

CARYOPHYLLO 9. *subiunge.*
Speciem hanc Michelius in Adversariis ita descripsit.
Caryophyllus minimus, erectus, subasper, caulibus palmaribus, ramis magis expansis, foliis tenuissimis, floribus purpurascentibus, solitariis, petalis cordatis integris tres lineas longis & unam latis, calyce costulato. *Betonica Coronaria, sive Tunica minima I. B. 3. 337. descript. Caryophyllus Gramineo folio minimus Raii Hist. T. 2. 1002. num. 4. Syll. 89. In moenibus Florentinae Urbis sponte germinat.*

CARYOPHYLLO 10. *subiunge.*
Repens est, & Polygoni folia perexigua habet. Petala quatuor sunt, circa umbilicum exalbida, lineas quatuor longa, & unam lata: cornicula brevissima sunt: calyces vero costulati, & duobus tantum foliolis per basin circumdati.
11. Caryophyllus Sinensis supinus, Leucoii folio, flore vario Tournef. in Actis Ac. Sc. A. 1705. Boerch. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 1. 219.
12. Idem flore pleno Eiusd.
13. Caryophyllus, qui Tunica ramosior, flore candido cum corolla purpurea H. Eltham. 401.

CASSIDAE 5. *subiunge.*
6. Cassida palustris, vulgaris (repens, angusti folia, glabra) flore caeruleo Inst. R. H. 182.
7. Cassida palustris minima (repens, foliis angustis acutis & bisauritis) flore purpurascente Inst. R. H. 182. Mich. Rar. *E Palustribus Blentinensibus, & Pisanis attuli.*

CATARIAE *subiunge*
2. Cataria Lusitanica erecta, Betonicae folio, tuberosa radice Inst. R. H. 202.

3. Cata-

3. Cataria maior foliis oblongis, pyramidatis, acutis, ad petiolum aequalibus, spicis brevibus, floribus albis. *Mentha Cataria J. B.* 3. 225. *sed descript. Herba Gatta Cast.* 212. *Cattaria sive Mentha Catti Lob. Ic.* 511. *Herba Felis Matthioli Lugd.* 908. Mich. Rar.

CEDRO *subiunge*.

An Iuniperus Bermudiana H. L. 345. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 2. 208. *cuius elegantissima Icon. vivis coloribus expressa exhibetur Tab.* 1. *Catalogi Plantarum tum exoticarum tum Domesticarum, quae in Hortis haud procul a Londino sitis in venditionem propagantur.*

Ad hoc Cedri *genus revocandae sunt* Sabinae *species in hoc ipso Catalogo descriptae pag.* 83.

CENTAURIUM MINUS annuum, glaucum, perfoliatum, foliis latioribus & brevioribus, acutis, floribus luteis polypetalis, calyce bilineari, denticulis angustissimis. *Centaurium luteum perfoliatum C. B. Pin.* 278. *Inst. R. H.* 123. *Centaurium minus perfoliatum luteum umbellatum Bar. Icon.* 515. *n.* 2. 1. *Centaurium luteum Camer. Epit.* 427. *Centaurium luteum alterum Lugd.* 12. 91. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

2. Idem foliis angustioribus. *Centaurium luteum perfoliatum angustifolium C. B. Pin.* 278. *Centaurium luteum prius Lugd.* 1290. Mich. Cat. Plant. A. Flor.

3. Centaurium minus, annuum, floribus purpureis in parvas rariores & minus compactas umbellas digestis. *Centaurium minus flore purpureo* I. B. 3. 353. *Centaurium minus Matth.* 692. *Fuchs. Hist.* 386. Mich. Ibid.

4. Idem floribus crebris, in parvas umbellas magis compactas digestis. *Centaurium minus Dod. Pempt.* 336. *Ic. Cam. Epit.* 426. *Centaurium primum Lob. Icon.* 401. Mich. Ibid.

De Centaurii maioris *speciebus V. inferius adnotata ad* Rhapontici *species.*

CERASO 2. *subiunge*.

Calyx florum conicus, seu cyatiformis est, margine repando, & in quinque dentes diviso, staminulisque obvallato: petala inter dentium, seu laciniarum calycis divisiones nascuntur, oblonga, & in extremitate rotundata.

CERATOSPERMO *subiunge*.

CERINTHE maior annua, Glasti folio maculato & spinoso, flore maiore luteo vel flavo, cum ore denticulato, denticulis deorsum reflexis. *Cerinthe quorumdam maior, spinoso folio, flavo flore I. B.* 3. 606. *Inst. R. H.* 80. *Cerinthe flavo flore, asperior C. B. Pin.* 258. *Raii Hist. T.* 1. 506. *Cerinthe quorumdam maior flavo flore Clus. Hist. CLXVIII.* Mich. Rar.

2. Eadem flore ima parte rubro, summa vero luteo Ejusd.

CHAEROPHYLLO *subiunge*.

2. Chaerophyllum sylvestre alterum, geniculis tumentibus Inst. R. H. 314.

Pag. 24.

CHAMAECERASO 2. *subiunge*.

3. Chamaecerasus Alpina fructu gemino rubro, foliis longioribus acutis Mich. Rar.

De Chamaedry 4. *vide sis adnotata ad* Teucrium *pag.* 93.

CHAMAEDRY 6. *subiunge.*

Ad Teucrii *Genus revocavit Michelius Rar.*

Superior foliorum facies villis rarioribus, ac brevioribus obsita est, inter quos plurimae exiguae glandulae sitae sunt, e quibus extillat Balsamum pellucidum: in inferna etiam parte, in adulta Planta, intra villos longiores & magis implicatos, glandulae similes latent, e quibus Balsamum odore acutiore praeditum extillat.

CHAMAEDRY 8. *subiunge.*

Annua est, & hirsuta: folia oblonga serrata profert, & flores albos. Notari meretur Plantam hanc singulis octo, vel decem annis sponte per Horti solum variis locis nasci. Idem contingit Ricinoidi ex qua paratur Tournesol Gallorum Inst. R. H. 655. & Tithymalo argenteo maritimo leptophyllo Lael. Triumphetti. *Sexdecim sane annorum spatio Chamedryn hanc, & Tithymalum semel tantum, Ricinoidem vero ter renatam vidi. Talis miraque seminum incorruptibilitas Physicis, & Agricolis opportuna corollaria ministrabit.*

9. Chamaedrys palustris, canescens, fruticosa, Cretica, flore purpureo, *quam Michelius ex ultimo suo itinere advexit, sibi* a Cl. Leonardo Sesler, *ut puto, communicatam.*

CHENOPODIO 1. *subiunge.*

Planta ad trium spithamarum mensuram attollitur. Flores in spicis ramosis digesti sunt, quique spicae summitatem occupant, primitus expanduntur. Calyx in quinque subrotundas partes sectus est, cochlearis instar excavatas, intus candicantes, extus in medio virides, margine foliaceo candicante auctas. Stamina quinque sunt, pellucida, calycis squamis duplo longiora, apices citrinos didymos, & Malvae Moschatae similes substinentia. Centrum floris occupat Placenta orbicularis, depressa, viridis, in summitate stilo rubro bipartito brevi instructa, & mucco quodam glutinoso per totam superficiem illita. Flore nondum expanso singulorum staminum apices glutine isto implicati placentae firmiter adhaerent, & calycis squamis invicem appressis integuntur; affluente vero apicibus, staminibusque novo nutrimento, sensim ipsi turgescunt adeout intra calycis squamas latere amplius non possint; quinimmo eas ab invicem distrahunt, & hiare cogunt. Recluso igitur, expansoque flore, Solis calor gluten, quo, ut diximus, Placenta, seu Embryonis calyptra inficitur, eneruat, aut exsiccat, fibrasque staminum rigidiores ita efficit, ut stamina ipsa a glutinis vinculis soluta elateris vi quadam erigantur, expandantur, & calycis squamas superpositas deorsum distrahant. Idem ferme accidit si cultro apices a glutinis nexu liberaveris. Placenta, seu Embryo abit in fructum involucro rubro, punctulis seu alveolis pellucidis affabre distincto, tectum, & unico semine nigro splendente fetum. Barrellerii Icon rudis admodum est, nec plantae faciem exprimit.

CHENOPODIO 2. *subiunge.*

Flos, seu Calyx ad medium usque sectus est in quinque partes tenuissime in summitate laciniatas. Stamina quinque habet brevissima, apicem biventrem substinentia, & embryonem stipantia, qui pyramidalis est, trigonus, basi, vel parte ampliore sursum elevata, tribusque capillamentis in summitate donatus, ac unico semine nigro splendente reniformi, seu in basi rostrato, fetus. Calyx fructum non vestit.

CHE-

CHENOPODIO 3. *subiunge*.

Flores a prima specie non abludunt, si filamenta, seu stilos embryonis longiusculos rubros excipias. Pulvisculus albus, quo universa Plantae superficies vestitur tamquam si cinere adspersa esset, ut adnotavit Caesalpinus, per microscopium visus, nil aliud apparet esse, quam vesiculae minimae, oviformes pellucidae, plantae cuti adfixae.

CHENOPODIO 6. *subiunge*.

Planta haec Mexicana climati nostro adeo adsuevit, ut sponte, & frigoribus invicta in Arni ripis, & salictis molesta copia nascatur. Ceterum haec, & superior semen proferunt nudum, seu mavis calyptra non involutum; easque ad Botryos *Genus revocavit Michelius Rar.*

CHENOPODIO 8. *subiunge*.

Folia glauca, obtusa, & carinata profert, semenque rostratum. Hoc & sequens Michelius Rar. ad Kali *genus revocavit.*

CHENOPODIO 10. *subiunge*.

Flores herbaceos profert, semenque cochleatum; proindeque Michelius ad Kali *Genus revocavit Rarior.*

11. Chenopodium altissimum Botryoides Amman Rarior. 165.

Pag. 26.

CHRISTOPHORIANAE *subiunge*.

Calyx floris nondum expansi sphaericus est, constatque quinque foliolis; duobus nempe exterioribus subviridibus, & admodum cucullatis, quae tria folia pariter cucullata, sed maiuscula, & candida includunt. Petala quatuor tantummodo sunt, lineas duas longa, & tertiam lineae partem lata, candida, e quorum centro surgit pistillus facie vitis semen referens, obtusus, 44. staminibus ad basin stipatus, quae apices lanceatos & biventres substinent.

CHRYSANTHEMO 3. *subiunge*.

4. Chrysanthemum foliis Matricariae C. B. Pin. 134. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. p. 1. 105.

5. Chrysanthemum folio Matricariae, flore luteo pleno Eiusd.

6 Chrysanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. Eiusd.

7. Ghrysanthemum folio Matricariae, flore albo pleno H. C. Eiusd.

8. Chrysanthemum folio Matricariae, floris radiis sulphureis, disco aureo Eiusd.

9. Chrysanthemum folio Matricariae, flore magno bullato fere nudo Eiusd.

CHRYSOCOME *subiunge*.

Est Conyza Linariae folio Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1719. pag. 397. num. 3. A Conyzae *tamen Genere seiunxit Michelius Rar. & Chrysocome restituit, eo quod flores e solis flosculis hermaphraditis constent, non autem semiflosculis quoque, ut Conyzae maiori vulgari C. B. contingit. Thalamus praeterea, cui flosculi insident, cellulatus est, Onopordi instar, eiusque cellula-*

rum

rum anguli in limbum angulosum elevantur, nullis tamen foliolis, seu squamis munitur, quibus flosculi ab invicem distinguantur, quemadmodum in eadem Conyza maiore. Semina longo pappo instructa sunt. Calyx coni inversi figura squamis longis constat, acuminatis, & in summitate reflexis.

2. Eadem minor. *In collibus argillosis secus viam Regiam Pisanam, praesertim* di San Romano, & della Rotta *dictis, nec non in Ericetis Aquae Tettuccianae prope Montem Catinum Vallis Nebulae copiosam inveni. Licet autem humilior, & gracilior superiori specie sit, flores profert maiusculos, & amplioribus flosculis ornatos. Quidam ex his per senectutem colorem mellinum, vel rubentem elegantissimum assumunt.*

CICHORIO 3. *subiunge.*

4. Cichorium silvestre, folio angusto simpliciter laciniato, flore caeruleo maiore Mich. Rar.

5. Cichorium silvestre, Erysimi folio, flore caeruleo. *An Cichorium silvestre, Picris Dod. Pempt.* 635. *Seris Picris silvestre Fuchs.* 679. Mich. Rar.

6. Idem flore minore. *Cichorium silvestre angustifolium Lugd.* 577. *Cichorium folio valde angusto Caesalp.* 507. *Cicorea Salvatica Matth.* 532. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

CICUTAE *subiunge.*

2. Cicuta minor Petroselino similis C. B. Pin. 160. Inst. R. H. 306.

CINARAE 5. *subiunge.*

In collibus argillosis secus viam quae ab Urbe Volaterrana Salinas ducit, le Moie di San Giovanni, *detorto a* Muria *nomine, vocatas, Octobri Mense germinantem inveni* Cinarae silvestris *speciem, quae folia angustissima, multifariam laciniata, Acanthi aculeati quodadmodo similia, & aculeis flavescentibus in loborum summitate instructa profert. Caules effeti, aridique pedales erant, calycemque sustinebant oblongum, cuius squamae in validum aculeum desinebant. In Hortum translata caulem floriferum nondum emisit: num igitur est* Cinara silvestris spinosa Raii Syllog. 289 *vulgo* Sgalera? *quam Michelius Rar. per planitiem Crassetanam abunde nasci testatur?*

CIRSIO 6. *subiunge.*

7. Cirsium Creticum altissimum, Cardui lanceolati folio Coroll. Inst. R. H. 32. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 201. num. 1.

8. Cirsium Acanthoides in foliorum ambitu spinis mollibus creberrimis hirtum, flore flavescente. *Carduus alpinus Carlinae folio & facie, flore flavescente D. Michaëli Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A.* 1718. *pag.* 203 *numer.* 21. Mich. Rar.

9. Cirsium Asphodeli radice, foliis magnis incanis. *An Cirsium maximum Asphodeli radice Inst. R. H.* 447. Mich. in Advers.

10. Cirsium tuberosum capitulis squarrosis H. Eltham. *Semina ab ipso D. Dillenio accepi.*

Pag. 27.

CITREO 3. *subiunge.*

4. Citreum, quod Malum Citreum flore pleno, & fructu prolifero Flor. Norimb. 117. Cedro di Fiore, e Frutto doppio.

CLEMATITI 1. *subiunge*.
Petala florum lineas quinque longa sunt, sesquilineam lata, utrinque acuminata; apices autem pallescunt.

CLEMATITI 2. *subiunge*.
Floribus tum onusta apparet, quum sequentis speciei flores omnes deciderunt; petala autem profert angustissima.

CLEMATITI 4. *subiunge*.
Petala plerumque quatuor gerit, quandoque autem quinque, semuncialia, sesquilineam longa, utrinque acuminata; stamina vero alba, & apices pallidos.

CLEMATITI 8. *subiunge*.
Ad singulos nodos polyphylla est, & geminis capreolis donata. Flores albos solitarios profert, calyce monophyllo mitrato instructos.

CLEMATITI 11. *subiunge*.
Hanc & sequentem speciem ad Viticellae *genus cum Dillenio revocavit Michelius Rarior.*

CLINOPODIO 2. *subiunge*.
3. Clinopodium perenne Pulegii odore, Maioranae folio, Patavinum Bocc. Mus. part. 1. pag. 60. Tab. 45.
4. Clinopodium Canadense fistulosum, foliis dilute virentibus & hirsutis Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 158.

Pag. 28.

COMELINAE *subiunge*.
Est Comelina procumbens annua, Saponariae folio H. Eltham. 92. Tab. 78.

In CONVOLVULI 2. nomine *pro* nigris & angulatis *scribe* magis angulatis.

CONYZAE 1. *subiunge*.
Huius Plantae flores, quemadmodum adnotavit etiam Michelius, non e solis flosculis componuntur; verum & veris quoque semiflosculis simplici tuba instructis, qui peripheriam corymborum occupant, & flosculorum numerum excedunt. Praeterea thalamus, qua parte semiflosculi ipsi siti sunt, foliolis quibusdam angustissimis ornatur, quae semiflosculos ab invicem distinguunt. Talis autem character nulli e ceteris Conyzae speciebus hactenus notis communis est.

CONYZAE 2. *subiunge*.
Ad Eupatorii *Genus revocavit Michelius Rarior. Corymbos cylindraceos profert, quorum calyx non squamosus est, sed paucis simplicibusque foliolis aequalibus, unaque serie digestis constat. Intra calycem siti sunt flosculi unius omnes formae, hermaphroditi nempe Semina pappo instructa oblonga sunt, compressa, angulosa, seu costulata, & in acumen terminata, quod nervi brevissimi ope adnectitur foramini papillarum quibus thalamus nudus scatet.*

Pag. 29.

CORIARIAE *subiunge*.
Flos femininus petala quinque gerit, quae conspicua potissimum sunt in flore effeto; tunc enim duplo ferme maiora calycis squamis adparent. Mich. Advers.

CORONAE SOLIS 4. *subiunge*.
Caules lignosos profert; folia autem aspera & coniugata. Semiflosculi ovati sunt, lineas novem longi, quatuor lati, tubo nigro, nulla tamen tuba instructi: flosculi autem tuba bifida, & vagina, tubaque purpurea muniuntur, ac squamulis quibusdam ab invicem separantur. Semina nuda sunt, seu duabus tantummodo squamulis in summitate ornata.

CORONOPO 3. *subiunge*.
4. Coronopus silvestris, perennis, hirsutus, foliis humistratis, modo latis, modo angustis, cum appendicibus modo magis, modo minus laciniatis. *Coronopus, seu Herba stella silvestris, foliis profunde laciniatis Erucae similitudine Caesalp.* 329. *An Coronopus silvestris hirsutus laciniatior* H. Cathol. *Rait T.* 3. *pag.* 434. Mich. Rar. *Per Viam Regiam Pisanam, in sabuloso colle circa veterem Arcem Montis Lupi germinantem inveni.*

COTINO *subiunge*.
Siccissima Aestate, Augusto exeunte, e minimis corticis fissuris extillabant guttulae Terebinthinae cuiusdam pellucidae, lentae, quae odore & sapore Larignam adamussim referebat.
2. Cotinus floribus, fructibus, & capillamentis ex albo flavescentibus. *Scotanum vulgo Caesalp.* 75. Mich. Cat. Plant. Agri Flor. *In caeduis sylvis per Montem Maurillum Florentiae proximum sponte provenit.*

CRAMBI *subiunge*.
Florem profert luteum in spicas digestum; petala autem cordata, fructusque asperos, non ita facile per se dehiscentes, & in tria inaequalia loculamenta divisos, in quorum singulis unicum semen nigrum nidulatur.

Pag. 30.

CRATAEGO 2. *subiunge*.
3. Crataegus folio oblongo, serrato, utrinque virente Inst. R. H. 633.

CROCO 3. *subiunge*.
Flos sativo minor, inodorus est, dilute carneus, tantillo livore infectus, nisi quod tria petala exteriora, atque ampliora, lineis quibusdam purpurocaeruleis ornantur. Filamenta lutea sunt, brevia, & inutilia. A. 1743. *dum lustrarem vestigia veteris Pisani Portus prope Liburnum, Croci huius plantas aliquot ipso Ianuario Mense floridas repperi: Plurimas autem obvias habui Mense Martio A.* 1745. *dum Aluminis fodinas in Agro Montis Rotundi Orae Maritimae Senensis inspicerem.*

CRUCIATAE 2. *subiunge*.
Viticuli ab imo ad medium hirsuti sunt, superiori parte glabri.

CRUCIATAE 3. *subiunge*.
Est Cruciata palustris alba, foliis glaucis in eadem planta nunc binis, nunc quaternis, modo latis, modo angustis, interdum brevibus, interdum longioribus, floribus exiguis paniculatim nascentibus, fructu Coriandri forma Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

CUCUMERI 2. *subiunge*.
CUMINOIDES vulgare Inst. R. H. 300.

Pag. 31.

CYANO 3. *subiunge*.
Haec & sequentes species a Vaillantio in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 230. *ad* Amberboi *Genus revocatae fuere, primaque appellata* Amberboi flore incarnato odorato. 2. Idem flore albo 3. Idem flore luteo odorato.

CYANO 5. *subiunge*.
6. Cyanus montanus angustifolius purpureus Barr. Obs. 964. Sc. 1323. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1718. pag. 234 num. 9.
7. Cyanus alpinus capite pennato Inst. R. H. 445. Vaill. Ibid. num. 10.

CYTISO 1. *subiunge*.
Est Cytisus glaber, viridis, foliis in rotunditate acuminatis, cauli immediate adhaerentibus, floribus luteis spicatis, calyce brevissimo, siliquis latis nitidis Mich. Rar.

CYTISO 2. *subiunge*.
Folia inferna villosa sunt.

CYTISO 8. *subiunge*.
Est Cytisus spicatus flore purpureo Inst. R. H. 648. *Cytisus praecox spicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Mus. Part.* 2. 31. *Tab.* 19. *ex* Mich. Rar.

Pag. 33.

DENTI LEONIS 1. *subiunge*.
Folia cubitalia, inaequaliter laciniata, & subhirsuta profert.

DIGITALI 6. *subiunge*.
7. Digitalis peregrina glabra, foliis coniugatis non serratis, floribus villosis dilute purpureis. *Dracocephalus latifolius glaber Lysimachiae luteae foliis Mor. Hist. Oxon. part.* 3. 417. *Sect.* 11. *Tab.* 21. *fig.* 2. Mich. Rar. *Quod proinde Morisonii synonymon pag.* 34. *huius Catalogi delendum est.*

DIMORPHOTHECA foliis incisis, ovariis minoribus. *Caltha Africana flore intus albo, foris violaceo Inst. R. H.* 499. *Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A.* 1720. *pag.* 361. *num.* 3.

DISPACO *subiunge*.
Folia, caulis, & foliola circa capitula spinosa sunt.
2. Dispacus silvestris non perfoliatus, foliis serratis per basim in duas lacinias plerumque divisis, capitulis rotundis exiguis albis, squamis latis ad oras aculeatis.
3. Dispacus silvestris capitulo minori, vel Virga Pastoris minor Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 133. Mich. Rar.

DORIAE 3. *subiunge*.
Hanc ad Solidaginis *Genus revocavit Michelius Rarior.*

Pag. 34.

De DRACOCEPHALO *vide sit superius adnotata ad* Digitalem.

ECHIO 5. *subiunge*.
6. Echium lato Plantaginis folio, Italicum (annuum, flore magno purpureo) Barr. Obs. 16. num. 143. *Lycopsis Plantaginis folio Italica Eiusd. Icon.* 1026. *Echium annuum latis Buglossi foliis H. Pis. Echium Alcibiadis maximum, foliis Buglossae maioribus & asperis, floribus caerulis magnis Mentz. Pug. Echium latissimo folio, Lycopsis dictum, flore dilute purpurascente H. Lugd. Bat. Echium purpureo campanulato flore, folio subrotundo H. Cathol. App.* 3. *Anchusa maior Caesalp.* 435. *Lycopsis C. B. Pin.* 255. *Lycopsis Dioscoridis quibusdam I. B.* 3. 584. *Cynoglossa vera Matt.* 1248. *Mich. Rar. In ipsa Pisarum Urbe, in Prato inter Primatialem Basilicam, & splendidissimum Coemeterium sita nascitur.*

ELICHRYSO 7. *subiunge*.
Capitula, seu corymbos profert Cylindricos, lineas quinque longos, in diametro duas cum dimidia latos, qui squamis pluribus circumvallantur angustis, foliaceis, acuminatis, subinde decrescentibus, non splendentibus, & e viridi albicantibus. Flosculi duplicis formae sunt, qui enim circa floris peripheriam siti sunt, unico cylindro coronato, & tuba munito constant; qui vero interiorem floris partem occupant, lineas tres cum dimidia longi sunt, tubulati, angustissimi, circa medium nonnihil ampliati, vagina staminea, & tuba bifida praediti, ore in quinque exilissimos dentes dilute aureos, & complanatos scisso. Insident hi summitati seminum vix semilinearium, angustorum, cinereorum, quae pappis longitudine flosculos aequantibus instruuntur. Thalamus nudus est, & favi, vel Onopordi florum Thalami instar cellulatus. Non autem haec tantum Elichrysi species flosculis duplicis naturae praedita est, sed & aliae omnes hic descriptae.
8. Elichrysum obtusifolium capitulis argenteis conglobatis, H. Eltham.
9. Elichrysum silvestre angustifolium capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. Inst R. H. 453. *Chrysocome in Moeniis Pisanis, foliis Eliochrysi rarioribus,* capi-

capitulo singulari in ramulorum cacumine Caesalp. 485. *Mich. Rar. Non solum in Moenibus Pisanae Urbis inter Aquaeductus Castellum, & Portam Calcensem vulgo* delle Piagge *dictam, ubi Vigna in Theophr. nasci asserit, sed & in Montibus Pisanis, praesertim prope Balnea D. Iuliani, & prope Latomias Oliveti in rupium fissuris inveni.*

10. Elichrysum spicatum Inst. R. H. 453. *Chrysocome alia in montibus, pluribus capitulis in unum aggregatis Caesalp.* 485. Mich. Rar.

ELMINTHOTHECA hispida perennis & vulgaris Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1721. pag. 269. num. 6. *Hieracium asperum maiori flore in limitibus agrorum Inst. R. H.* 469.

2. Elminthotheca hispida, vulgaris, annua Vaill. ibid. *Hieracium Echioides capitulis Cardui Benedicti Inst. R. H.* 471.

3. Eliminthotheca Alpina, perennis, aspera, Buglossi folio Mich. Rar. *Tres hae Plantae in hoc ipso Catalogo inter* Hieracii *species descriptae fuerant sub num.* 9. 10. 11.

EPHEDRAE 1. *subiunge.*

Masculina Planta est; flores siquidem tantummodo steriles profert Mense Maio e nodis ramusculorum, quales Cl. Linnaeus describit Gen. 766. *sequens autem species flores femininos tantummodo gerit.*

ERICAE 2. *subiunge.*

Est Scopa floribus albis Caesalp. 104. *Flores odorati sunt.*

ERICAE 3. *subiunge.*

Ineunte Autumno florum rudimenta profert herbacea, quae non nisi Februario Mense expandi incipiunt, ac per totum Maium durant. Bilineares hi sunt, conici, seu ampullaeformes, coriacei, dilute purpurei, ore in quatuor dentes scisso. Staminula gerunt quinque candida, apices atropurpureos substinentia. Stilus oblongus est, flori item concolor. Calyx quadrifariam divisus flori item concolor, & albicantibus maculis infectus, petiolo bilineari appenditur, cui circa medium parvulae duae laminulae adnascuntur albicantes, quae florem tenellum amplectuntur.

4. Erica alpina, procumbens, prorsus glabra; foliis Iuniperinis ex adverso quaternis, longioribus, angustioribus, & veluti marginatis, ac costa donatis, floribus dilute purpureis, bilinearibus, uno versu dispositis, calyce longiori Mich. Rar. *In Alpibus Petrae Apuanae secus viam quae Barga Stazzemam ducit, inter Furnum Volastrum & Stazzemam, in rupium marmoris Lunensis fissuris abunde provenit.*

5. Erica foliis Corios multiflora I. B. 1. 356. Inst. R. H. 602. *Erica* 2. *Matth.* 170. *An Scopa flosculis purpurascentibus Caesalp.* 104. Mich. Rar. *In Montibus Liburnensibus sponte provenit.*

Pag. 36.

ERIOCEPHALO 6. *subiunge.*

7. Eriocephalus capite oblongo maximo, flore albo Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 204. num 3. *Carduus tomentosus capite maiore C. B. Pin.* 382. *Cnicus lanceolatus validissimis aculeis munitus Inst. R. H.* 450.

8. Erio-

8. Eriocephalus parvus lanceatus, capitulis exiguis pyriformibus purpureis Mich. Rar.

ERUCAE 3. *subiunge*.
Glabra est, foliis latis in amplas lacinias usque ad costam divisis, lobis Cornu Cervi divisuras aemulantibus, & plerumque alternis, siliquis planis, semine subrotundo cinereorufo.

ERUCAE 4. *subiunge*.
Est Eruca silvestris, fruticosa, perennis, glabra, foliis latis in amplas lacinias divisis, lobis longis, angustis, non serratis, & quasi invicem oppositis, flore luteo, siliquis strictioribus, semine ovato Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

ERUCAE 5. *subiunge*.
Ramulos subasperos gerit.

ERYNGIO 4. *subiunge*.
5. Eryngium maritimum rotundifolium caeruleum Mich. Rar. *In Arenoso litore ad ostium Caecinae fluvii, prope Castrum ab Ampl. Viro D. Carolo Ginorio recens extructum, simul cum superiori nascitur*.
6. Eryngium montanum Amethystinum C. B. Pin. 386. Inst. R. H. 327.

EVONYMO *subiunge*.
2. Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. Inst. R. H. 617.

Pag. 37.

FAGOPYRO 2. *subiunge*.
3. Fagopyrum erectum, fructu aspero Amman. Rarior. 168. *cuius semina ipse D. Amman. mecum perhumaniter communicavit A.* 1737. *nomine* Fagopyri Sibirici, erecti, semine aspero, floribus parvis: *climati autem nostro adeo illud adsuevit, ut non solum laete germinaverit, sed fructus fecundos protulerit*.

FAGO *subiunge*.
Duas huius varietates in Horto colimus, quas Michelius Rar. ita distinxit.
1. Fagus fructu rotundo. *Fagus Latinorum, Oxya Graecorum I. B.* 1. 117.
2. Fagus fructu oblongo. *Fagus Lob. Icon.* 160.

FICOIDI 1. *subiunge*.
Est Mesembryanthemum crystallinum, Plantaginis folio undulato H. Eltham. 231. Tab. 180. *Aeri nostro adeo se accomodavit, ut vivacissima sit, & importuna ferme evaserit*.

FICOIDI 2. *subiunge*.
Foliis perbelle refert Mesembryanthemum acinaciforme, flore amplissimo purpureo H. Eltham. 282. Tab. 211. fig. 270. & Tab. 212. fig. 271. *Flores autem nondum protulit*.

FILICULAE 1. *subiunge*.
Huius Plantae flores die 6. *Maii observavit Michelius: hi autem, quemadmo-*

admo-

admodum in Adversariis adnotavit, nil aliud sunt, quam filamenta exigua alba, seu pellucida, globulis quatuor, vel quinque invicem superpositis constantia, sitaque in superficie caulium, seu pediculorium foliorum e terra erumpentium, ac nondum expansorum, inter squamulas plures reticulatas. Polytrichi *flores similes hisce sunt, & inter pinnularum divisuras nascuntur. Similes quoque sunt flores* Linguae Cervinae, *&* Polypodii*; verum ramosi sunt.*

FILIPENDULAE *subiunge.*

Petala florum ovata sunt & integra, quandoque tamen in summitate cordata; staminaque lutea.

2. Filipendula maior foliorum tarsis angustis, & usque ad costam divisis Mich. Rar.

Pag. 38.

FOENUI GRAECO *subiunge.*

2. Foenum Graecum silvestre, Meliloti facie Corol. Inst. R. H. 28.

3. Foenum Graecum silvestre alterum polyceration C. B. Pin. 348. Inst. R. H. 409.

FRAGARIAE 7. *subiunge.*

Planta humilis est, cespitosa, perennis, cuius folia trilobata, & argute dentata, glauca lanugine pubescunt. Flores Mense Februario erumpunt circa radicem ex alis foliorum, & e sinu laminarum trium villosarum, albescentium, tenuium, bilinearium, e lata basi in acumen productarum, quibus alae foliorum undique vestiuntur. Terni autem plerumque flores communi, hirsuto, brevique pediculo substentantur, carneique primum sunt, praesertim circa petalorum ungues, & costulas; tractu autem temporis candidi evadunt, brevique marcescunt. Calyx externe hirsutus est, scutellatus, ferme pentagonus, fundo utrinque rubente, oreque in lacinias decem aequales, acutas, petalis longiores scisso, & ferme repando. Margini calycis adnascuntur, brevi tamen intervallo seiuncta, petala quinque bilinearia, ex angusto principio dilatata, & in summitate leviter cordata. Singula Cyati pentagoni latera tribus linearibus staminulis candidis, anguli vero uno tantummodo ac minori staminulo obvallantur. Stamina autem haec omnia apices parvos luteos sustinentia embryoni ita apprimuntur, ut ipsum foventia pyramidem quodadmodo basi pentagona constituant. Embryo abit in fructum Ranunculi pratensis, aut Quinquefolii fructus imitantem, pluribus seminulis fetum compressis, rugosis, tuba brevissima candida instructis, ad basin villosis, confertis, & placentae cuidam virenti ac pulposae adfixis. Ad Comaroidis *proinde genus a Cl. Pontaderio Anthol* 290. *institutum revocanda videtur haec Fragariae species, quam sponte germinantem inveni in maceriis prope Butium Oppidum Montium Pisanorum, & prope Stazzemam Pagum Alpium Apuanarum.*

Pag. 40.

Est Gallium Alpinum saxatile, pumilum, caule semipalmari, erectum, foliis latiusculis a medio ad summum tenuissime denticulatis, floribus albis, sectio-

sectionibus in praetenuem pilum abeuntibus. *Rubeola Alpina saxatilis Bocc. Mus. Part.* 2. 145. *Tab.* 101. Mich. Rar.

GALLIO 4. *subiunge.*
Est Gallium Alpinum, saxatile, pumilum, erectum, ima parte villosum, foliis angustis, floribus albis, sectionibus in longiusculum pilum abeuntibus Mich. Rar.

GALLIO 6. *subiunge:*
Caulis, anguli, & foliorum margines denticulis tenuissimis, & vix apparentibus exasperantur. Flores solitarii sunt, & in ramusculorum summitate uno versu dispositi: variant autem colore saturatiore, vel dilutiore. In alpibus Petrae Apuanae, praesertim a Furno Volastro eundo Stazzemam, copiosum inveni.

GENISTAE 2. *subiunge.*
Folia margine, seu fimbria quadam diaphana ornantur.

GENISTAE 6. *subiunge.*
Est Genista tinctoria Florentina maior, siliquis villosis Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

GENISTAE SPARTIO 2. *subiunge:*
3. Genista Spartium Italicum, minus, Linifolium, floribus luteis, siliquis brevissimis, villosis, & obtusis, seu frontatis Mich. Rar.
4. Genista Spartium Italicum, non spinosum, iunceum & triphyllum, foliis & ramis coniugatis, floribus luteis in capitulum congestis, siliquis brevioribus hirsutis. *Genista radiata, sive stellaris I. B.* 1. 399. *Inst. R. H.* 643. *Genista Ilvensis Lugd.* 174. *Spartium triphyllum C. B. Pin.* 396. *Spartium montanum triphyllum Col. part.* 1. 295. Mich. Rar. *quod proinde* a Genistae *speciebus, inter quas num.* 7. *descriptum fuerat seiungendum est.*

GERANIO 4. *subiunge.*
Est Geranium Alpinum radice longa, foliis coniugatis ad Saniculam accedentibus, flore odorato purpuroviolaceo, petalis integris, calyce globoso rubente, fructu brevi &c. Mich. Rar. *Flos patulus est, petalis circinatis.*

GERANIO 5. *subiunge.*
Flores uno versu dispositi sunt, petalisque donantur angustis, utrinque acuminatis, externe albidis, interne purpureis.

GERANIO 7. *subiunge.*
Radicem tuberosam profert; folia coniugata, tenuiter & eleganter divisa, florem purpureum ampliorem, petalis semunciam longis, lineas quatuor latis, cordatis & altius incisis, fructumque brevem. Ex Mich. Rar.

GERANIO 8. *subiunge.*
Perenne est; folia parva profert usque ad centrum in tenuissimas lacinias divisa; floremque purpureum, petalis cordatis, lineas quinque longis, & quatuor latis. Ex Mich. Rar.

GERANIO 9. *subiunge*.
De hac, & duabus insequentibus speciebus V. H. Eltham.

Pag. 44.

GERANIO 12. *subiunge*.
Folia crebro & eleganter divisa profert.

GERANIO 14. *subiunge*.
Annuum est: folia gerit coniugata, circinata, tenuiter divisa; flores pediculis longis insidentes, purpurorubentes, petalis tres lineas longis, unam latis; calycem amplum; semenque reticulatum. Ex Mich. Rar.

GERANIO 15. *subiunge*.
Differt a superiori, eo quod maior sit, petala florum cordata gerat, lineas duas longa, fructumque brevem.

GERANIO 16. *subiunge*.
Petala florum profert trilinearia, lineamque lata, linguaeformia, ex angusto principio sensim dilatata, & in apice rotundata. Calycis folia in brevem aristam abeunt.

GERANIO 18. *subiunge*.
Flores umbellati sunt, ex incarnato rubentes, petalisque inaequalibus Violae instar praediti. Haec autem florum structura obtinet etiam in Geraniis 17. 19. 20. 21. & 22.

GERANIO 24. *subiunge*.
Petala florum rhomboidalia sunt, obtuse mucronata, quinque lineas longa, tres lata.

GERANIO 25. *subiunge*.
Flores petala purpurea gerunt, ferme ovalia, & in extremitate complanata.

GERANIO 26. *subiunge*.
Est Geranium annuum, foliis coniugatis quinquepartitis, sectionibus altius divisis, floribus rubris, petalis integris, fructu brevi, semine rugoso, &c. Mich. Rar.

GERANIO 27. *subiunge*.
Annuum est; Coriandri folia profert; flores autem umbellatos, purpureoviolaceos, petalis angustis integris, lineas quatuor longis; fructumque triuncialem: ex Mich. Rar.

GERANIO 28. *subiunge*.
Planta annua est, folia inferiora Sii similia gerens, flores autem umbellatos, purpurocaeruleos, petalis integris: eius quoque varietatem colimus, quae e glandulis in superficie foliorum sitis Balsamum fundit Moschi odorem spirans

spirans; estque Geranium Cicutae folio Moscatum C. B. Pin. 319. Inst. R. H. 268.

GERANIO 29. *subiunge*.
Annuum est: folia inferiora Pimpinellae similia gerit, lobis acutis, altius dissectis; flores purpurocaeruleos in umbellas longissimo petiolo fulctas digestos, petalis integris; fructumque sesquiuncialem: ex Mich. Rar.

GERANIO 30. *subiunge*.
31. Geranium Batrachioides Bohemicum, capsulis nigris hirsutis H. Eltham. 159. Tab. 133. *Florem violaceum parvum profert*.
32. Geranium Chium vernum, Cariophyllatae folio Coroll. Inst. R. H. 20.
33. Geranium Columbinum Carolinum, capsulis nigris hirsutis H. Eltham.

GEO *subiunge*.
Est potius Geum rotundifolium maius, foliis ad petiolum magis sinuatis, floribus albis, petalis angustis, punctulis rubris notatis Mich. Rar. *e nostris enim Alpibus in Hortum transtulit Michelius, in quibus numquam observavit* Geum rotundifolium maius Inst. R. H. *quod folia ad petiolum minus excavata profert, & in Germania oritur*.

GLAUCIO 1. *subiunge*.
Petala per basin externe dumtaxat nigro ungue, seu macula notantur, ac circa centrum floris striis pellucidis ornatur.

GLAUCIO 3. *subiunge*.
Duas huius varietates in Horto colimus, quarum una petala profert exiguo ungue nigro in externa dumtaxat parte notata; altera vero ungibus nigris saturatioribus intus & extra conspicuis.

GLOBULARIAE 2. *subiunge*.
In fissuris rupium Marmoris Lunensis per Alpes Apuanas laetissime germinat.
3. Globularia fruticosa semper virens, folio Myrthi tridentato, capitulis globosis, flosculis caeruleis oblongis ad extremitatem tripartitis. *Bellis montana fructicosa in Ilva Caesalp.* 494. Mich. Rar.

GLYCYRRHIZAE 2. *subiunge*.
Flores in spicis, erectis digesti sunt, quatuor lineas longi, vexillo albo tantillo violaceo perfuso, alis & carina prorsus violaceis. Siliquae rubrae sunt, glutino, seu therebinthina quadam scatentes, qua tota plantae superficies illata est. In collibus argillosis Certaldensibus sponte natam observavi; in magna autem copia germinat circa Campiliam oppidum Orae maritimae Volaterranae, quo loci e radicum contusarum decoctione succus inspissatur in usum medicum. Vires potissimas succo isti conciliat Balsamum, seu Therebinthina, qua planta universa scatet.

Pag. 42.

GRAMINUM *speciebus praefige*.
Graminis *has species Michelius distribuit, plerumque iuxta methodum a*

Vaillantio servatam in Bot. Paris. pag. 80. *non vero iuxta eam, quam ipse excogitavit, & in altera parte Novorum Generum Plantarum anecdota fusius exposuit. Quum igitur plura hic immutanda essent, satius fore putavi nihil ex eis attingere, nec crebris adnotationibus Lectori taedium creare.*

Pag. 46.

GRAMINI dactylo Indico esculento, &c. *subiunge*.
Est Dactyloides Indica perennis, spica articulata Ponted. Anthol. 196.

Pag. 47.

GRANADILLAE 1. *descriptioni subiunge*.
Foliola duo, e quorum sinu capreolos, & folia prodire dixeram, lunata quidem sunt, sed uno latere productiora, & in mollem aculeum abeuntia, ac praeterea in ambitu variuscule dentata. Adde folia non omnia prorsus e sinu foliolorum istorum erumpere, sed in quibusdam ramulis nuda, & solitaria prodire. Folia similia sunt foliorum Clematitis Passionalis pentaphyllae Phytanozaic. Tab. 395. *Flores autem magnitudine aequant flores* Clematitis Passionalis pentaphyllae foliis angustioribus Eiusd. Tab. 396. *nisi quod filamenta albocaerulea non totam floris aream occupant, sed dimidiam tantummodo. Petala costulis virentibus externa parte distinguuntur. Acetabuli calycis os triplici, non autem duplici, ut adnotaveram, corolla, seu sepe obvallatur. Illarum extima constat duplici serie mollium filamentorum lineas novem longorum, in basi atrorubentium, in medio alborum, a medio ad extremitatem usque caeruleorum: interior vero unica, quandoque duobus vel tribus ordinibus filamentorum semilinearium alborum, capitulo crassiusculo ferrugineo, vel nigricante, exiguos clavos aliquatenus repraesentantium: intima tandem unica serie filamentorum cilii instar, ac dense digestorum, non teretium, sed in basi latiorum, & compressorum, adeo ut ex duobus in unum coaluisse videantur. Ad exortum candida haec sunt, in summitate vero nigropurpureo colore perfusa: semper autem columnae clavos & apices substinenti appressa sunt, eoque pacto abscondunt patinam, quam eadem columna efficit, & e cuius limbo eleganter intorto, ac quandoque rubente prodeunt. Mel quod intra acetabulum patina clausum larga copia stagnat ab Insectis mellivoris tutum, assidue extillat e vasis excretoriis quibusdam per limbi memorati superficiem, & per acetabuli fundum sparsis. Elegantem huiusce floris figuram non ita pridem observavi in* Richard Bradley new Improvements of Planting and Gardening, &c. sec. Edition. London. 1718. Part. II. pag. 53. Tab. 2. Passion Flower & fruit.

GRANDILLAE 2. *subiunge*.
Ramusculi, & pediculi foliorum hirsuti sunt. Fructus uvaeformes, semina sex plerumque rugosa, & calyptra non obvoluta continent.

GROSSULARIAE 2. *subiunge*.
Folia brevissimis villis pellucidis pubescunt.

GUAIA-

GUAIACANAE *subiunge*.
Folia semipedem longa, lineas 33. lata sunt, in acumen desinentia, superne saturoviridia, inferne dilutiora.

Pag. 48.

HELIANTHEMO 2. *subiunge*.
Ex Insulis Venetis An. 1722. Michelius attulit, ab eoque tempore cultum in fictili, iuxta Heliantemum vulgare, constanter diversum ab hoc apparuit, ob caules nonnihil crassiores, validiores, & erectos; ob folia nonnihil hirsuta, quae Ledi, vel Rorismarini folia perbelle referunt, & ob florem, qui non aureus, sed luteus est, & petala profert angustiora ac breviora; stamina item pauciora ac breviora. Tale prorsus est & illud quod Michelius An. 1736. ex iisdem Insulis rursus advexit. Vulgare Helianthemum N. *I. descriptum, cui Venetum hoc comparui, in Italia, ac praesertim in Agro Florentino frequentius occurrit: ceterum qualis nam sit vera* Chamaeciftus vulgaris C. B. Pin. 465. *non ita facile decerni potest, quum Bauhinus plures Helianthemi diversas species sub eodem capite comprehendat, quemadmodum Michelius observat Rarior. V. H. Eltham. Tab.* 145.

HELIANTHEMO 3. *subiunge*.
Petala florum candida sunt, bilinearia, in summitate nonnihil cordata, circa unguem tantillo aureo infecta. Calyx triphyllus est, stamina autem, & apices lutei sunt.

4. Helianthemum Salicis folio Inst. R. H. 249.

5. Helianthemum Ledi folio Inst R. H. 249 *Flos exiguus est & pallidus, petalis sesquilinearibus, ex augusto principio sensim dilatatis. Ex seminibus a D. Dillenio mecum perhumaniter communicatis simul cum superiori crevit An.* 1738.

6. Helianthemum Plantaginis folio perenne Inst. R. H. 250. *Tuberaria nostras I. B. 2. 12. Tuberaria maior Myconi Eiusd. ibid. Cistus folio Plantaginis C. B. Pin. 465. Chironiae alterum genus Caesalp. 397. Mich. Rar. E Montibus Pisanis attuli An. 1742. in quibus frequens occurrit, ac praesertim in Orientali facie prope dirutam S. Agathae Arcem, & Ecclesiam Sancti Christophori de Lupeta, inter plantas Stoechadis purpureae; in ipsis nempe locis in quibus D. Rentzius collectam Io. Bauhino communicavit.*

7. Helianthemum saxatile perenne, foliis & caule incanis, oblongis, floribus albis Apennini Montis Mentz. Pug. Tab. 8. Inst. R. H. 249. *In cacumine Montium Pisanorum, qua parte Butensem Vallem respiciunt inveni An.* 1742.

8. Helianthemum perenne, erectum, luteum, prorsus glabum, foliis Coridos alternis, longioribus, surrectis, & quasi ad caulem contractis. *An Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore I. B. 2. 18. Inst. R. H. 249 Chamecistus Ericae folio, luteus, elatior C. B. Pin.* 466. Mich. Rar. *In Montibus Pisanis prope Ascianum, ad Fontium Pisanorum originem laete provenit.*

HELLEBORO 1. *subiunge*.
Folia palmata sunt, ad petiolum sinuata Dracunculi maioris polyphylli instar. Rami floriferi mollissima lanugine pubescunt. Flores quos plurimos gerunt, cernui sunt & globosi, prodeuntque ex alis foliorum singularium, albicantium,

mol-

molliorum, in extremitate nonnihil incisorum, ac a primariis plantae aberrantium. Petala quinque sunt ferme trigona, in summitate rotundata, crassiuscula, lineas 7. vel 8. ampla, cochlearis instar excavata, interne viridia, externe dilutiora. Petala inter staminaque observantur rotatim disposita octo circiter nectaria, seu cornicula virescentia, per senectutem nigropurpurea, petiolo brevissimo adnexa, duas cum dimidia lineas longa, unam lata, curva, facie qua stamina respiciunt compressa, adversa vero gibba, ore non scisso, sed tenuissime denticulato, unoque latere excavato. Microscopii auxilio nectaria eadem per longitudinem striata apparent, diaphragmatis, lacunisque pellucidis reticulata, & interne succum melleum continentia. Adde floris effeti limbum colore atrorubente infici, nullumque odorem in eo deprachendi, nisi illum toti Plantae communem, qui ad Anagyridem foetidam quodammodo accedit.

HELLEBORO 3. *subiunge*.

Ad pedalem altitudinem plerumque assurgit, & statim ex ipsa radice emittit ramulos, seu caules plures perennantes, qui ad semipedis altitudinem divaricantur, uno latere emittentes folia, pauloque superius rursus & tertium divaricantur. Flores paucos gerit pentapetalos, qui solitarii ex adverso foliorum quinque lobatorum secundae & tertiae divaricationis, eorumque ex alis prodeunt, ac ex bilineari pediculo pendent. Petala crassiuscula sunt, lineas 14. longa, 11. lata, ex rotunditate nonnihil acuminata, seu rhomboidalia, ipsi pediculo non adfixa, sed continuata, proindeque non decidua, ochroleuca, extus dilutiora, intus saturatiora, venis pellucidis per longitudinem distincta, & in margine pallidiora. Stamina viridia sunt, & apicibus pallidis suaviter odoratis Muscari instar praedita. Ad Pistilli basin rotatim sita sunt Nectaria 9. vel 10. florum labiatorum similia, trilinearia, petiolo lineari appensa, viridia, in duo labia conniventia ad medium usque scissa, extimo longiore, curva, qua parte semina respiciunt cava, qua vero petala gibbosa: substantia constant crassiuscula, guttulamque mellis insipidi Olei Olivarum colore in sinu claudunt: brevi item marcescunt, & ante stamina decidunt.

HELLEBORO 5. *subiunge*.

Folia, ramulosque plures tenellos ex ipsa radice emittit. E summitate horum ramulorum, & e sinu duarum tenuium laminarum prodeunt flores speciosi supra foliorum comam sese attollentes. Petalis hi constant quinque, initio mollissimis, intus albis vel candidis, extus roseis, ferme ovalibus, lineas 10. longis, sex autem latis. Senescente flore petala eadem ampliantur nonnihil, & crassescunt, album roseumque colorem amittunt, ac viridem induunt, nec unquam decidunt. Pistilli basi adnascuntur nectaria 9. vel 10. trilinearia, viridia, brevissimo petiolo adnexa, conica, & incurvata, rarius sulcata, ore, cuius diameter linearis est, inaequaliter lacero, & qua parte petala respicit, productiore.

6. Helleborus niger tuberosus Ranunculi folio, flore luteo Inst. R. H. 272. Piè di Gallo *vulgo*. *Flos sex petalis ornatur luteis, lineas 8. longis, duas cum dimidia latis, & ex rotunditate acuminatis. Pistilli basi rotatim adnascuntur nectaria sex lutea, cyatiformia, ad medium usque in duo labia divisa, quorum exterius linguatum & bifurcatum, interius eleganter cordatum est.*

Pag. 49.

HERNIARIAE 2. *subiunge*.

Folia minutissima sunt.

HESPERIDI 9. *subiunge*.
Hieracioides (pratensis, annua) vesicaria, Cichorei folio Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1721. pag. 246. num. 3. *Hieracium Cichoroides vesicarium Inst. R. H.* 471.
2. Hieracioides vulgaris (annua, hirsuta, foliis laciniatis) foetida Vaill. ibid. pag. 247. num. 5. *Hieracium Amygdalas amaras olens, seu odore Apuli suaverubentis Inst. R. H.* 469.
3. Hieracioides minor, annua, Endiviae folio leviter inciso, flore minimo Vaill. ibid. pag. 250. num. 26. *Hieracium annuum folis leviter incisis, floribus luteis exiguis, initio pendulis, deinde erectis Micheli H. Pis.*

HIERACIO 9. *subiunge*.
Hanc, cum duobus insequentibus speciebus superius ad Helminthothecae *genus revocavi*.

HIERACIO 12. *subiunge*.
13. Hieracium Alpinum pratense, Cichorei folio, hirsutum, & peramarum, caule fistuloso, flore aureo, calyce nigricante ventricoso Micheli H. Pis.

HIPPOCASTANO *subiunge*.
Petala circa basin luteis maculis inficiuntur: eapropter esse posset Hippocastanum vulgare, flore maculis flavis picto Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. B. part. 2. 230.

HORMINO 2. *subiunge*.
3. Horminum Orientale, amplo Bugulae folio, flore dilute caeruleo. *A Cl. Leonardo Sesler Medico & Botanico Veneto, in cuius Horto colebatur, accepit Michelius. Planta universa raris villis inficitur. Folia inferiora laciniata sunt, eaque simul cum superioribus colore rubente Bugalae instar inficiuntur. Verticilli florum rarius ab invicem distant.*

HYACINTHO 1. *subiunge*.
Hyacinthum hunc Cl. Heisterus Boerhaavium secutus in Indice Plantarum Horti Helmstadiensis ad Tuberosae *genus revocavit*.

Pag. 50.

HYDROCOTYLI *subiunge*.
Hydrocotyle Italica Ranunculi folio, floribus in capitulum sphaericum congestis Micheli H. Pis. *Ranunculus aquaticus umbilicato folio Col. Part.* 1. 315. *Ranunculus repens, Cotyledonis folio Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An.* 1719. *pag.* 48. *num.* 2. Mich. Rar. *Larga copia germinantem inveni in fovea quae secus radices Montis D. Iuliani a Latomiis Marmoris albi Pisani, Caldaccolin usque protenditur. In foveam hanc influunt aquae Thermarum D. Iuliani, pluresque e fundo ipsius foveae erumpunt aquarum calidarum venae, presertim versus Caldaccolin, cuius loci nomen corruptum ab antiquo* Calidae Aquae *suspicari licet. Certum quippe est Latinos Thermas naturales* Aquas *per antonomasian, vel* Calidas Aquas *appellare consuevisse, adiecto vel regionis, vel*

inven-

inventoris, aut instauratoris nomine, ut ab invicem distinguerentur. Pisanarum Aquarum *mentio fit apud Plinium Hist. Nat. L. 2. cap. 103. his verbis* Patavinorum Aquis calidis herbae virentes innascuntur, Pisanorum Ranae. *Phenomenon tamen hoc, quod memoratu dignum Plinio visum est, in omnibus Aquis Thermalibus, quas Annis 1742. & 1743. observavi, & quae 60. circiter sunt, obtinet, praeter quam in Lacunis per Agrum Volaterranum sparsis & horribili fragore ebullientibus. Quinimmo incolis compertum est Ranas in calidis Aquis viventes, ceteris pinguiores, & suaviores esse. Nomen autem Aquarum calidarum Pisanarum aptari non potest Thermis, quae in Collibus Casceanae sunt, vulgoque appellantur* il Bagno a Acqua, *eo quod nimium a Pisarum Urbe distent, & ad Volaterranae Coloniae Agrum fortasse antiquitus pertinerent; nec praeterea antiquorum aedificiorum reliquiae circa eas supersint, quae magnificae circa Caldaccolin observantur, veluti rudera Aquaeductus, ut de coeteris taceam.*

HYOSCYAMO 3. *subiunge.*

4. Hyosciamus albus, vulgaris, annuus, latifolius, flore ochroleuco lineis purpurascentibus reticulatis infecto, semine cinereo. *Hyoscyamus vulgaris, vel niger & annuus, semine cinereo H. Pis.* Micheli Rar.

HYPERICO 4. *subiunge.*

Ramosissimum est, floremque parvum pallidum profert. Universa harum specierum superficies utriculis pellucido Balsamo plenis referta est. Petala floris, & squamae calycis praeter hosce utriculos, alios habent Balsamo purpureo plenos: sequentis autem speciei flores his carent.

HYPERICO 5. *subiunge.*

Est Hypericum foetidum frutescens minus H. Eltham. 182. Tab. 151.

HYPERICO 7. *subiunge.*

Est Hypericum Alpinum, humile, latifolium, non perforatum, caule rotundo duabus appendicibus vix apparentibus armato, flore magno punctato. *Androsaemum Caesalp. H. Sicc. pag.* 228. *num.* 636. Mich. Rar.

HYSSOPO 1. *subiunge.*

Flores uno versu dispositos; folia autem lata profert. Eius varietatem etiam colimus, quae folia gerit angusta.

Pag. 51.

IACEAE 1. *subiunge.*

Flosculos duplicis naturae profert, marginales scilicet in tres angustissimas lacinias divisos, tuba & vagina destitutos, insidentes semini tribus quatuorve brevissimis villis in summitate munito. Qui vero centrum floris occupant, in quinque lacinias divisi sunt, tuba & vagina instructi, insidentque semini praelongis villis seu pappis instructo. Thalamus villis confertis obvallatur. Calycis squamae integrae sunt, & quandoque in aculeum tenuissimum desinunt.

IACEAE 4. *subiunge.*

Est Iacea montana, supina, purpurea, incana, & tomentosa, foliis tenuiter

ter dissectis, squamarum capitulorum aciebus pennatis, & nigricantibus (semine brevissime coronato) Micheli H. Pis.

IACEAE 7. *subiunge*.

Hanc & sequentem Vaillantius in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. *ad* Serratulae *genus revocavit*.

IACEAE 11. *subiunge*.

Flosculos marginales albidos profert, eos vero qui centrum floris occupant, purpureos: semen brevi pappo instructum est. Calycis squamae non striatae, neque pyramidate sunt, sed in extremitate tantillum dilatatae, & nigricantes.

IACEAE 14. *subiunge*.

Folia tenuiter lacinitata sunt; capitula purpurea parva; calycis squamae ad extremitatem acutae, nigricantes, & leviter dentatae; semen tandem brevissimum barbatum. Fortasse est Papaver spumeum Caesalp. 539.

IACEAE 23. *subiunge*.

24. Iacea candidissima, laciniata (lobis integris) flore luteo magno Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 233. num. 25. *Iacea Epidaurica candidissima & tomentosa Inst. R. H.* 445.

Ceterum de his Iaceae speciebus consule inferius adnotata ad Rhaponticoidis, *&* Rhapontici *species*.

Pag. 52.

IACOBAEAE 7. *subiunge*.

Ad Solidaginis *Genus revocavit Michelius Rar.*

8. Iacobaea Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Olden. Inst. R. H 487. *Iacobaea annua Senecionis folio, floribus suaverubentibus Flor. Norimb.* 215. *Aster Africanus annuus, Senecionis folio H. Amst.* 259. *Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An.* 1720. *pag.* 385 *num.* 28.

9. Iacobaea maritima, sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. Inst. R. H. 486. *Item* Iacobaea Graeca maritima, foliis superne virentibus, incanis Coroll. Inst. R. H. 36. Vaill. ibid. 386. num. 40.

10. Iacobaea foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles. Inst. R. Herb. 486. Vaill. ibid.

IALAPAE 2. *subiunge*.

3. Ialapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato Inst. R. H. 129.

IASMINO 3. *subiunge*.

Flores, quos Autumno profert, odorem Lilii convallium spirant. Nonnulli *ex his fructum perficiunt, baccam nempe viridem cerasiformem, quae per totam hiemem persistit, ac per maturitatem mollis & nigropurpurea fit, clauditque semen unicum, vel duo* Coffeae *similia*. Non *autem haec tantummodo Iasmini species apud nos fructus procreat; sed & septima quoque, & octava. Prioris sunt baccae nigropurpureae olivaeformes; posterioris autem baccae nigrae Piperis granorum magnitudine*.

IASMINO 6. *subiunge*.

Est Gelseminum Indicum arborescens semper virens, flore luteo ac suavissime odorato, descriptum a Ferrario, Gaßendi in Vita Peiresebii pag. 234. *Iasminum semper virens Americanum Munting. Phytogr.* 55. *Flores odorem florum Genistae Iunceae aemulantur; eorumque tubus decem lineas longus est, sectiones vero lineas quatuor longae sunt. Notari meretur huius Iasmini varietatem in Horto coli, quae flores prorsus inodoros gerit.*

IRIDI 3. *subiunge*.

Haec vera est Iris Florentina *Officinarum, quae in moenibus Urbis nostrae larga satis copia olim germinabat, & fortasse Lilio* (Fleur de Lis) *albo vetusto Florentiae insigni originem dedit. Modo autem rarior ibidem observatur, & in eius locum succrevere species* 1. & 2. *quarum radices mundatae, & siccatae promiscue usurpantur, & extra Etruriam deferuntur pro* Irio, *vel* Iride *Officinarum*.

Pag. 53.

IUNCOIDI 3. *subiunge*.

4. Iuncoides Montanum, nemorosum, villosum, latifolium elatius, capitulis florum candidis & splendentibus Micheli N. P. G. P. 1. 42.

IUNIPERO 1. *subiunge*.

Frugifera est, a Michelio e Collibus Imprunetanis allata. Plurimas ego ex his Iuniperis observavi in Montibus Camporenae, seu S. Vivaldi, & secus viam quae a Salinis Volaterranis Quercetum ducit, ubi ad mediocris arboris altitudinem assurgunt. Individua masculina, seu quae Amentos floriferos tantummodo gerunt, facile a femininis dignoscuntur: in ampliorem siquidem, globosamque comam sese spargunt, ramis longioribus, gracilioribus, ac propendentibus; folia item proferunt longiuscula, minus conferta, & molliora. Individua autem feminina caudice crassiore fulciuntur, comamque in conum collectam proferunt, constantem ramis validioribus, ternis e quolibet nodo prodeuntibus, & erectis, qui, simul cum ramusculis secundariis brevissimis, vestiuntur foliis rigidioribus, confertis, baccisque plurimis e sinu foliorum prodeuntibus onerantur; tandem Resinam, seu Sandrach e corticis fissuris in magna copia fundunt. Baccae figura admodum variant, vel enim rotundae sunt, vel compreßae, vel ovales: plurimum item variant figura & numero squamarum, seu appendicum, quibus externe ornantur. Veris initio prodeunt, nec nisi anno insequenti ad maturitatem perveniunt, quod & in Sabinae, aliarumque nonnullarum resinosarum arborum fructibus observatur. Dum maturescere incipiunt e viridi in flavum colorem degenerant (ex quo deceptus est Caesalpinus fructum flavum huic Plantae tribuens) ac ultimo prorsus rubrae evadunt, & mollescunt. Pulpa ipsarum gustui suavissima est, e dulci, acidulo, ac balsamico odoro permixta. In feminum superficie deprehendi vesiculas oblongas Therebinthina quadam peculiari plenas. Memini tandem Patrem meum optimum An 1737. *peculiare Rob, seu Sapam suavissimam Baccarum huius Iuniperi confecisse. Selegit quippe maturiores ac saniores, decoxit in Aqua fontana, pulpam per setaceum transmisit, ac dein lento igne inspissatam in peculiaribus vasis reposuit.*

fuit. Paucarum hebdomadum spatio massa haec concrevit, Conservae alicuius Officinarum formam assumens, eiusque superficiei accrevit crusta saccharum purum putum referens. Talis Rob eximii usus esse posset in Medicina; suavior siquidem Rob Iuniperi vulgaris est, odore minus acuto, proindeque minus extimulans nervos.

KALI 1. *subiunge.*
Flores in foliorum alis siti sunt. Calyx constat foliis quinque cucullatis, & calcari in summitate donatis: centrum occupat embryo cepaeformis, stilo bifido munitus, & staminulis quinque stipatus. Semen cochleatum duplici involucro vestitur.

KALI 3. *subiunge.*
Quamvis species haec maritima semen cochleatum, seu serpentis instar convolutum non proferat; facies tamen Plantae, & forma calycis, inter Kali species annumerari eam sinunt. Flores in alis foliorum nascuntur plures simul iuncti, constantque foliis vel quinque vel sex, tribus scilicet maioribus & acuminatis, tribus vero minoribus & rotundatis, omnibus tamen cucullatis, & trianguli in formam dispositis. In eorum sinu inter 5. stamina iacet embryo ovalis figurae, sacco membranaceo inclusus, qui fructu maturo decidente perforatus apparet qua parte calyci adhaerebat, & ea sola porta exitum permittit semini ferri equini figuram mentienti.

Pag. 54.

KETMIAE 6. *subiunge.*
Per caulem & petiolos foliorum observantur verrucae minimae, e quarum summitate erumpunt tres quatuorve spinulae, seu villi rigidiusculi, pellucidi, stellae instar, seu radiatim dispositi, qui plantam tactu asperam reddunt. E costis item calycis, seu vesicae, erumpunt verrucae rubentes, quae tribus quatuorve similibus villis, at longioribus, & gracilioribus in summitate ornantur, e quorum centro guttulae liquoris cuiusdam pellucidi erumpunt.
7. Ketmia Syrorum flore albo Boer. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. P. 1. 271.
8. Ketmia Aegyptiaca semine moschato Inst. R. H. 100.
9. Ketmia Indica folio hastato, fructu duro Inst. R. H. 100.

LACTUCAE 3. *subiunge.*
Est Lactuca silvestris Sonchi folio multum laciniato, flore luteo pallescente Mich. Rar.

LACTUCAE 2. *subiunge.*
5. Lactuca silvestris Italica, costa spinosa, sanguineis maculis adspersa Par. Bat. Inst. R. H. 413.

Pag. 55.

LAMIO 9. *subiunge.*
LAMPSANA foliis crispis Petiv. *A D. Amman semina accepi. Floris diameter linearis est: flosculi in summitate complanati, & levissime incisi sunt, tubasque virentes habens.*

LAPATHO 9. *subiunge*.

10. Lapathum Chalepense folio acuto, seminum involucris profunde dentatis H. Pis. 93.

11. Lapathum Aegyptium annuum Parietariae folio, capsula seminis longius barbata H. Pis. 93.

Pag. 56.

LAVANDULAE 4. *subiunge*.

5. Lavandula foliis crenatis Inst. R. H. 198.

LEONTOPETALO *subiunge*.

LEONURUS perennis Africanus Sideritidis folio, flore phoeniceo maiore Brein. Prodr. 2. Inst. R. H. 187.

LENTICULAE 2. *subiunge*.

Flos, seu fructus, quem unum, & una tantum vice observare mihi contigit, die scilicet 20. Februarii An. 1732. inter prima Rei Herbariae tyrocinia, Michelio plaudente, a Lenticulae Genere plantam hanc excludit. Summitati plantae is adhaerebat, &, ni male memini, unum ex foliis ipsis erat, sed obsolete virens, fructuum Orni, vel Fraxini simile, nempe ad medium usque ventricosum, ac in summitate linguatum & retusum, intus cavum, includensque racemum vesicularum minimarum pellucidarum 5. vel 6. communibus petiolis appensarum, eo fere pacto, quo Dactyli in Palmae spatha nidulantur. Nusquam alias autem similes seu flores, seu fructus, reperire contigit, licet Michelius egoque avidissime ipsos conquisiverimus.

LENTICULAE 3 *subiunge*.

Haec quoque a Lenticulae genere excludenda est, & ad novum peculiare revocanda, ob floris fructusque formam a Mappo accuratissime descriptam in Historia Plantarum Alsaticarum pag. 166. Copiose germinantem inveni in ampla fovea Agri Pisani, a Capucinorum Coenobio eundo Castagnolum.

Pag. 57.

LIGUSTICO *subiunge*.

2. Ligusticum alpinum multifido longoque folio Inst. R. H. 324. *Daucus alpinus multifido longoque folio, umbella candida, qui in Baldo nascitur, sive foliis brevioribus compactioribus C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Camer. Epit. Matt. 536. Daucus Creticus verus Eiusd. Hort. Daucus alpinus Cretico similis Park. Theat. 896. Daucum Creticum Caesalp. 286. (non vero Daucum montanum Eiusd. ut credidit C. B. Pin. semen etenim lanuginosum est) an legitimus Daucus Clus. R. Hist. CXXVII. & Daucus Creticus Eiusd. Pann. 700.* Mich. Rar. *E Monte Baldo attulit Michelius. Caules, radii umbellae, & semina lanugine incana pubescunt: semina autem lineas tres cum dimidia longa sunt, & in ventre diametrum habent ferme linearem.*

Pag. 58.

LIMONIO 1. *subiunge*.

Flores Autumno profert digestos in spicas, seu radios Heliotropii forma umbellam laxam & amplam constituentes, & in summitate ramulorum supra foliorum comam sese altius attollentes. Numerantur autem 22. circiter flores in unaqualibet spica, & bini ac bini prodeunt e sinu squamarum quarumdam minutarum herbacearum, quarum extima brevis, intima longior, florentque unus ante alium. Calycem habent bilinearem membranaceum purpureum petalis dilutiorem, conicum, ore in quinque dentes laceros scissum, & in fundo subhirsutum. Petala quinque sunt, lineas quatuor longa, extra calycem subrotunda, cochlearis instar excavata, & in summitate leviter cordata: nec vero ita facile decidunt, sed potius maturescente fructu corrugantur, & intra calycem conglobantur. Praeterea ad exortum, seu qua parte embryoni adhaerent, nectario exiguo e viridi rubente instruuntur. Stamina 5. pariter sunt altitudine petala aequantia, apicibusque bicapsularibus pallidis munita. Embryo in 5. capsulas filamento singulas albo praeditas dividitur.

In Limonii 2. *synonymo I. B. pro* maius, *corrige* minus, *& subiunge*.

Folia in extremitate rotundata profert, non vero acuminata, in quo differt a Limonio maritimo minore Oleae folio C. B. Pin. 192. Parvo Limonio Narbonense Oleae folio Lob. Icon. 295. Limonio minore Oleae folio Barr. Icon. 790. ex Mich. Rar. In Littore Liburnensi inter Urbem Montemque Nigrum abunde provenit, praesertim vero in cavernulis scopulorum prope valetudinarium D. Iacobi.

LIMONIO 3. *subiunge*.

Caules quandoque foliosos gerit.

LIMONIO 5. *subiunge*.

Convenit cum descriptione Bocconi Rar. 34. & Ic. 32. 33. Folia crassa sunt, sapore austero praedita. Universa Plantae superficies saccharo propemodum incrustata adparet, seu punctulis quibusdam candidis extuberantibus exasperatur, quae per microscopium massulae chrystallinae sunt sub dentibus stridentes, sapore salso. Iulio exeunte flores e sinu foliorum erumpunt pluribus calycibus muniti: exterius nempe foliolum est brevissimum complicatum; huic insidet foliolum aliud trilineare tubi ad instar complicatum, & ventricosum, crassitie, & duritie folia plantae aequans, ac punctulis iisdem albis variegatum. Huic rursus insidet calyx proprie nuncupandus, conicus, lineas 5. longus, substantia tenuissima pellucida, qua parte e secundo foliolo emergit tantillum rubens, oreque in quinque dentes secto. E calyce hoc erumpit flos speciosus, monopetalus fig. Q. R. S. Tab. 117. Inst. R. H. similis, lineas 11. longus, infundibuliformis, seu hypocrateriformis, & scissus in quinque lacinias ad extremitatem complanatas ac lineas quatuor longas, duas circiter latas. Initio hic laete rubet, nervo saturatiore utrinque in segmentorum medio apparente, effetus vero ad violaceum colorem vergit. Stamina quinque sunt floris tubo adnata, quorum apices, pulvisculum luteum fundentes vix e tubo egrediuntur. Embryo capillamentis 5. brevibus candidis instructus, ad basin munitur corolla, vel tubo membranaceo striato, constante nectariis 5. seu corpusculis semilinearibus oblongis melleum

succum fundentibus, & in summitate abeuntibus in laciniam, seu linguam linearem albopellucidam tubo floris adnatam. Gallas apud nos numquam protulit; nec mirum, siquidem, uti animadvertit Raius Hist. T. 1. 396. proprius huius plantae fetus non sunt, sed Insectorum quorumdam nidi, uti Salviae quoque Creticae bacciferae contingit.

6 Limonium peregrinum foliis Asplenii C. B. Pin. 192. Inst. R. H. 342. *Flores primo quidem aspectu monopetali apparent; verum pentapetali sunt, petalis angustis in extremitate nonnihil rotundatis, insidentque calycibus elegantibus caeruleis chartilagineis.*

7. Limonium minus annuum, bullatis foliis, vel Echioides Bot. Monsp. Inst. R H. 342. *Flores minimi sunt, dilute caerulei, petalis in extremitate complanatis.*

8. Limonium maritimum maius, folio longo, angusto, acutoque, costa in apicem seu aculeum inermem prolongata. *Ex Insulis Venetis transmisit Michelius.*

9. Limonium maius, angustifolium, geniculatum, rigidum, flore maiore caeruleo Zannich. Inst. 164.

LINARIAE 3. *subiunge.*

Elatior insequenti specie est: folia profert angusta, glauca, in ima caulis parte quaterna. Flores in praelonga spica digesti violacei sunt, labelli inferioris interna parte pilosa, & inodori. Fructus rotundus, exiguus, semen angulosum asperum claudit.

LINARIAE 4. *subiunge.*

Folia profert Antirrhini, flores inodoros, fructus rotundos, semenque triquetrum & rugosum.

LINGUAE CERVINAE 2. *subiunge.*

3. Lingua Cervina foliis costae innascentibus Inst. R. H. 545. *In faucibus ingentium cuniculorum, antiquitus ad Ferri venam excavandam actorum, prope Stazzemam Pagum Alpium Apuanarum laete germinantem inveni An. 1743. & in Hortum transtuli.*

Pag. 59.

LINO *subiunge.*

2. Linum silvestre annuum, gracillimum, non asperum, valde ramosum, flosculis luteis ramulorum geniculis quasi immediate adhaerentibus. *Linum silvestre flosculis luteis Caesalp.* 536. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

3. Linum silvestre annuum, foliis longis, angustis, acutissimis & asperis, floribus exiguis luteis umbellatim compactis Mich. ibid.

4. Linum silvestre angustifolium, floribus dilute purpurascentibus, vel carneis C. B. Pin. 214. Inst. R. H. 340.

5. Linum sativum latifolium Africanum, fructu maiori Inst. R. H. 339.

LINARIAE 1. *subiunge.*

Folia profert Urticae forma, sed ampliora; flores autem violaceos, vel subcaeruleos.

LUNA-

LUNARIAE 2. *subiunge*.
3. Lunaria Leucoii folio (incano, floribus luteis exiguis in spicam dispositis) siliqua oblonga maiori Inst. R. H. 218.

LUTEOLAE 2. *nomen ita corrige*.
2. Luteola sativa (atque spontanea) Salicis folio crispo, minor Mich. H. Pis. *An Luteola minima Polygalae folio Raii Syn. Ed.* 3. 367. *An Luteola Lusitanica pumila crispa Inst. R. H.* 424.? Ex Mich. Rar.

Pag. 60.

LYCHNIDI 1. *subiunge*.
Variat Flore simplici, & plenissimo, quod & speciebus 2. 6. *ac* 7 *contingit*.

LYCHNIDI 6. *subiunge*.
Aliam habemus flore minore ex albo pallescente.

LYCHNIDI 13. *subiunge*.
Petala bifida sunt, in extremitate denticulata, duabusque appendicibus circa umbilicum donata.

LYCHNIDI 24. *subiunge*.
Flos purpurascens est, petalis integris constans.

LYCHNIDI 26. *subiunge*.
Dantur huius speciei individua, quae flores tantummodo masculinos, seu steriles; alia vero, quae hermaphroditos, seu frugiferos ferunt. Hermaphroditorum calyx viridis est, conicus, in basi laevis, & crassior, superne turgidus, & costulatus, ore denticulato. Petala quinque sunt bilinearia, intra calycem alba, & trientem lineae lata, extra calycem vero e luteo virescentia, & dimidio angustiora, reflexa, nullisque appendicibus instructa. Embryo filamentis tribus vel quatuor longiusculis albis munitur. Stamina nulla, ni male memini, extra calycem apparent. Masculini flores e contra calyce angustissimo, seu tubulato constant, petalisque angustioribus; praeterea staminulis albis decem donantur, duplici serie digestis; quinque siquidem interiora sunt petalis duplo longiora, & citius erumpunt; cetera autem quinque exteriora brevia e floris calatho non egrediuntur, apicesque crassiores substinent. Apicum omnium color primum luteus, deinde viridis est.

LYCHNIDI 28. *subiunge*.
29 Lychnis (annua) segetum rubra, foliis Perfoliatae (petalis florum angustis, pene cordatis, calyce vesicario alato) C. B. Pin. 204. Inst. R. H. 335.
30. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, calyce amplissimo ventricoso & striato D Micheli H. Pis.
31. Lychnis Coronaria Dioscoridis sativa, floribus albis, lineis vel punctis rubris variegatis C. B. Pin. 203. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 210.

Pag. 61.

LYSIMACHIAE 1. *subiunge.*
Huius speciei flos lineas decem latus est; insequentis vero sex, vel 7. tantummodo.

LYSIMACHIAE 4. *subiunge.*
Flos totus luteus est, lineas 13. in diametro habens, sectionibus lineas tres latis, ac minus quam in insequenti specie acuminatis.

LYSIMACHIAE 5. *subiunge.*
Flos lineas 11. in diametro habet, eiusque sectiones lineas 2. cum dimidia latae sunt.

LYSIMACHIAE 6. *subiunge.*
Flores in cauliculorum summitate spicatim digesti sunt, carnei, bilineares, Cynoglossae potius quam Lysimachiae florum figuram aemulantes, nempe infundibuliformes, vel hypocrateriformes quinquefariam scissi, sectionibus sesquilineam longis, ex angusto principio sensim dilatatis, ac in extremitate complanatis. Stamina quinque sunt concoloria, tubo breviora, singulis sectionibus adnata, pulverem album ex apicibus fundentia.

LYSIMACHIAE 7. *subiunge.*
MAIORANA hortensis incana, & veluti sericea, valde odorata, foliis subrotundis non dentatis, floribus albis, capitulis oblongis compactis, squamis rotundis. *Maiorana Gentile Matth.* 766. Mich. Adverſ.
2. Maiorana hortensis minus incana, & minus odora, foliis oblongis pediculis insidentibus, capitulis ferme uncialibus Eiusd.

MALVAE 2. *subiunge.*
Fructus nonnihil rugosus est, & subhirsutus.

MALVAE 6. *subiunge.*
Est Althaea frutescens Lusitanica, folio rotundiori undulato Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part 1. 269. *Plantae superficies universa, nudo oculo, tomentosa apparet, tactui vero aspera; praeterea manus lentore quodam moschum olente inficit. Si autem microscopio examines, comperies superficiem universam excepta floris corolla, consperſam esse stellulis minimis crystallinis, villisque solitariis stellarum intervalla occupantibus. Stellulae constant cylindro, seu columella brevissima, quae in summitate sex vel septem rigidis villis pellucidis rotatim dispositis coronatur. In eadem summitate columellae, seu mavis in centro ipsorum radiorum stellulae sita est Glandula minima, e qua die 16. Iulii horis matutinis extillare guttatim vidi humorem pellucidum quemdam, ac lentum, ea copia ut manus & vestes madefaceret, plantaeque superficies veluti rore consperſa appareret. Liquor iste Moschum cum Zibetho permixtum olet, adeoque gravis est, ut si prope plantam a Sole meridiano excalefactam tantillum consistas, caput laedi sentias. Observavi praeterea hac illac sparsas per plantae superficiem massulas quasdam cereas, sulphureas vel lutescentes, & moschum*

scum pariter olentes. Eas autem nil aliud esse suspicor, quam liquidi superius descripti partes terreas ac crassiores, quae Solis vi aquearum & tenuiorum partium consortio orbatae in talem resinam concreverint. Flores terni, vel quaterni petiolis lineas 14. longis fulcti, prodeunt ex alis foliolorum duorum acutorum, duplicique calyce muniuntur, quorum uterque sensim ampliatur. Exterior calyx interiore minor trifariam sectus est, sectionibus ex rotunditate acuminatis, lineas novem longis, octo autem latis; ast interior, & amplior quinquefariam ad medium usque scissus est in acutas lacinias unciales. Florum sectiones unciales pariter sunt, in summitate complanatae, & trifariam cordatae, purpurascentes vel roseae, nervis rubris per longitudinem excurrentibus, & circa umbilicum numerosis villis pellucidis obvallantur. Stamina purpurascentia ad originem coalita corymbum elegantissimum formant, ramusculis seu pedunculis bilinearibus substinentia apices albos reniformes inodoros. Apicum autem istorum structura per microscopium talis apparet. Superficie laevi nitente constant, lineaque alba per dorsi longitudinem notantur: iuxta lineam hanc dehiscunt; tuncque volva, seu tunica ipsorum apicum elateris vi repanditur, ac multifariam corrugata in conspectum praebet plurimos exilissimos globulos crystallinos, qui pedunculi tenuissimi ope eidem membranae seu tunicae adnectuntur; brevi dein tempore, arescente pedunculo, decidunt inter villos pistilli basin obvallantes. His delapsis volvae apicum exarescunt, vestigiaque ostendunt cellularum quibus globuli ipsi claudebantur. Globuli autem duriusculi sunt, & diffracti guttulam fundunt liquoris pellucidi, utriculi tunica seu acino vacuo remanente. Embryo abit in semina 15 vel 17. reniformia, nigra, munita membrana cinerea elastica, qua divulsa prosiliunt. Superficiei seminum & Thalami, marginis item calycum villi simplices teretesque innascuntur, e quorum summitate guttulae liquoris pariter odorati extillant. Apices Ketmiae Sinensis fructu subrotundo, flore pleno Inst. R. H. 100. *hisce similes sunt, sed maiores.*

MALVAE 8. *subiunge.*
Apicum seu testiculorum pulvisculus per microscopium nil aliud apparet esse, quam globuli crystallini, albicantes, muricati quorumdam Lycoperdi specierum ad instar.

Pag. 62.

MALVAE 23. *subiunge.*
Planta perennis est, caule procero fungoso in arbusculam sese attollens. Folia habent ampla mollissimis villis holoserici instar vestita. Inter hos autem observantur verrucae minimae tribus hirtis villis in summitate instructae, nec ullum liquorem fundentes. Floris calyx interior quinquefidus est; exterior vero trifidus. Floris purpurascentis sectiones lineas 9. longae sunt, sex autem latae, & in extremitate cordatae. Plures ex his Malvae speciebus Boerhaavius aliique ad Altheae genus revocarunt.

De MALVIDA *vide adnotata superius* ad Abutilon.

MANDRAGORAE 1. *subiunge.*
Folia atrovirentia sunt, costis albicantibus. Fructus sphaeroides in diametro perpendiculari lineas 14. in horizontali vero sesquunciam habens, intus & extra aureus est, pulpa mollissima, odore tamen adeo gravi & viroso, ut caput laedat.

laedat. Folia floresque e terra erumpunt Mense Martio vel Aprili; fructus tamen ad maturitatem perveniunt exeunte Iunio.

MANDRAGORAE 3. *subiunge.*
Fructus aureus est. An Mandragora flore subcaeruleo, foliis undulatis non asperis, fructu ovato Boerh. Ind. Alt. Hort. Lugd. Bat. Part. 1. 270. *Mandragora femina flore caeruleo Barr. Obs. 1. Icon. 24. Mandragora foliis asperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus violaceis Coroll. Inst. R. H. 1. ex* Mich. Rar.

MANDRAGORAE 4. *subiunge.*
Fructus ovalis est, in maiori diametro decem, in minori sex lineas habens, coloris buxei, odore gravi & viroso. Calyx in quinque acutas lacinias ad medium usque divisus fructum fere dimidium vestit. Novembri Mense ineunte folia, & flores e terra erumpunt; flores autem novi subinde semper ad Martii usque initium pullulant: fructus Iunio Mense maturitatem adsequuntur, quo tempore folia pereunt. Antiqua huius, & Pisani Horti planta est, ut adnotavit Michelius Rar. qui eamdem esse suspicabatur cum Mandragora foliis asperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus subalbidis Coroll. Inst. R. H. 1.

Pag. 63.

MARRUBIO 2. *subiunge.*
Flos candidus est, tubo tres lineas longo, lineam lato; labio superiori erecto, bifido, lineas tres longo, sesquilineam lato; inferiori vero trifido, lineas duas longo. Staminula virescunt, & e tubo floris non egrediuntur: apicum pulvisculus aureus est. Calycis os in quinque tantum segmenta acuminata divisum est, non vero in 10. vel 12. quod Marrubio albo vulgari contingit.

MARRUBIO 5. *subiunge.*
Planta tota hirsuta est. Radice nititur capillari, ramosque tripedales emittit graciles & humi procumbentes, folia Melissae similia, serrata, rugosa, lineas 15. longa, 12 lata. E verticillis foliosis prodeunt flores, quorum tubus lineas 3. longus est; labium superius quatuor lineas longum, album, & bifidum sectionibus intortis; inferius vero tres cum dimidia lineas longum, tripartitum, sectione intermedia ampliore, cordata, in fine lutescente, supra medium alba, & punctulis purpureis variegata. Stamina quatuor sunt, rubra, apices rubentes sustinentia. Calyx conicus patulus, ore in quinque aculeos albos desinente, semina quatuor nigra & laevia fovet: Marrubiastri *Generi potius adscribendum est.*

MATRICARIAE 3. *subiunge.*
4. Matricaria hortensis flore simplici prorsus albo. Mich. Adv. *Semiflosculi coronales (qui 10. vel 12. sunt) flosculi item discoidei prorsus albi sunt.*

MEDICAE *subiunge.*
2. Medica marina Lob. Icon. 38. Inst. R. H. 410. *In Littore Liburnensi, & in ipsis moenibus Urbis Pisarum inter Aquaeductus Castellum, & Portam* alle Piagge *dictam inveni.*

MEDI-

MEDICAGINI 2. *subiunge*.
Est Medicago silvestris floribus croceis Inst. R. H. 410.

MELILOTO 7. *subiunge*.
Est Medicago perennis humifusa trifoliata, floribus luteis perexiguis in capitulum congestis, siliquis minimis nigricantibus rugosis & monospermis Mich. Rar.

Pag. 64.

MELISSAE 5. *subiunge*.
Flos semuncialis est, purpureus, extus saturatior, interne dilutior, & lineis saturatioribus distinctus. Os in quatuor partes scissum est, quarum superior & inferior cordatae sunt, laterales vero alatae.

Pag. 65.

MILLEFOLIO 3. *subiunge*.
Ad Achilleae *genus revocavit Michelius Rar. appellavitque* Achillaea Alpina maxima Millefolii folio, pinnulis latiusculis eleganter incisis, floribus albis.

MILLEFOLIO 4. *subiunge*.
In Bocconii nomine pro maritimum *scribe* montanum.
Hoc pariter ad Achilleam revocavit Mich. nempe Achillaea Absinthii Pontici folio, subhirsuta, floribus albis.

MIMOSAE *subiunge*.
Huius descriptionem accuratissimam vide sis in Zanonii Historia Rariorum Stirpium a Cl. Caietano Montio digesta, & locupletata pag. 162. cui pauca haec subiungere liceat, quae in commentaria retuli An. 1739.
Folia non expanduntur nisi quando a Sole irradiantur; eo enim occidente, vel nubibus obvelato, statim clauduntur. Petiolis ipsorum foliorum adhaeret glandula acetabuliformis, oblonga, rubra, liquidum quoddam pellucidum aestivo tempore fundens, quod Formicae avide exsugunt, & quo propemodum inebriantur, adeo ut immotae diu maneant, ac veluti consopitae. Flos non monopetalus est, sed rotatus, vel potius caryophyllaeus: calycem habet campaniformem, margine in quinque dentes diviso, Punicae calycis instar: Huic insident petala quinque, figura ad folia Plantaginellae Mentzelii accedentia, & ad basin invicem coalita, quemadmodum in Caryophylli hortensis floribus accidit. In sinu horum petalorum sita sunt decem praelonga stamina, e quorum medio surgit pistillus in siliquam abiens.

MOLDAVICA Betonicae folio, flore caeruleo Inst. R. H. 184.
2. Moldavica Orientalis Betonicae folio, flore magno albido Coroll. Inst. R. H. 11.
3. Moldavica Betonicae folio, floribus minimis pallide caeruleis Amman. Rar. 46.

4. Moldavica Orientalis Salicis folio, flore parvo purpureo Inst. R. H. 11.
5. Moldavica minor canescens, Chamaedryos folio Amman. Rar. 48.

MOLUCCA spinosa Dod. Pempt. 92. Inst. R. H. 187.

MOMORDICAE 2. *subiunge*.

MORSUS RANAE foliis circinatis, floribus albis Tournef. in Act. Acad. R. Sc. An. 1705. pag. 512. Tab. 4. fig. 1. *Nymphaea alba minima C. B. Pin. 193. Nymphaea minor, sive Morsus Ranae I. B. 3. 773. Morsus Ranae Dod. Pempt. 583. Microleuconymphaea Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 282. In palustribus Agri Pisani, & Lucensis frequens.*

MUSCARI 2. *subiunge*.

Est Hyacinthus comosus albus cum staminulis caeruleis I. B. 2. 584. Bulbi silvestris alterum genus Caesalp. 402. ex Mich. Rar.

Pag. 66.

MYRRHIDI 2. *subiunge*.

Caulis villosus est, maculatus, & ad genicula ventricosus.

NARCISSO 9. *subiunge*.

Est Narcissus alter copioso flore Caesalp. 417. Mich. Rar. Flos ex albo pallescit. Molesta plerumque copia Agros circa Pisarum Urbem infestat, praesertim Portam Lucensem inter, & Calcensem alle Piagge *nuncupatam. Odor florum adeo gravis est, ut caput laedat: propterea vulgus* Giracapo *nomen Plantae huic tribuit, quasi vertigines excitare potis sit.*

Pag. 67.

NICOTIANAE 3. *subiunge*.

4. Nicotiana minor foliis amplioribus, rugosioribus Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 230. *Floris tubus lineas 8. longus est, tres cum dimidia latus; sectionibus sesquilineam longis e viridi lutescentibus. Embryo ad basin minii colore inficitur. Hujus & superiorum specierum universa superficies villis mollissimis pellucidis obvallatur, quae vasa excretoria sunt, & e summitate fundunt Resinam, seu Balsamum quod folia virentia unctuosa efficit, faecis autem odorem conciliat, & pituitariam membranam irritat: hoc item Chimico artificio secretum veneficas vires assumit.*

NIGELLAE 3. *subiunge*.

An Melanthium Damascenum flore pleno Eyst. aest. o. 2. f. 10. Folia profert Foeniculacea; floremque multiplici petalorum serie ornatum, quae rhomboidalia ferme sunt, candida, plerumque in summitate laciniata, & caeruleo colore distincta.

NYMPHAEAE *subiunge*.

In Paludibus Bientinensibus sponte provenit; in Lacum autem Horti nostri translata laetissime germinat, & flores multos venustissimos Tulipaeformes profert.

2. Nym-

2. Nymphaea lutea maior C. B. Pin. 193. Inst. R. H. 261. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 281. *In paludibus Ficeclensibus ac Blentinensibus abunde provenit, inque Lacu Horti nostri simul cum superiori germinat, sed flores nondum protulit; eos tamen ex ipsis Paludibus Blentinensibus obtinui, & in Musaeo Cl. Antonii Cocchii Praeceptoris Amicique summopere colendi examinavi. Folia quinque exteriora ovata, & in summitate nonnihil cordata, calycis vicem praestantia, colore aureo primum fulgent, maturescente autem fructu ampliantur, crassescunt, & e lutea virescunt. Fructus ficiformis minus turbinatus est quam Tab. 138. Inst. R. H. repraesentet. Eius cortex multifariam & irregulariter scinditur, ac in frusta per aquam dispergitur, adeo ut vinculis soluta pulpa, in 10. vel 12. segmenta peculiari membrana alba inclusa, loculamentorum Mali Aurantii similia, dividatur, & aquae innatet. Plena haec sunt muco quodam insipido nullis vesiculis, ceu in Malo Limonia, incluso, quod saponis vicem praestare posset in abluendis pannis, & Oleo Olivarum facile admiscetur. Semina tali muco immersa, Tritici granorum aemula, pulpam claudunt Anguriae seminum saporem referentem.*

NYMPHOIDI *subiunge.*

Foliorum superficies inferior vesiculis aere plenis contexta est, quarum auxilio aquae innatare possunt.

Pag. 68.

OLEAE *subiunge.*

Folia utrinque acuminata sunt, lineas 30. longa, quinque cum dimidia lata. Fructus octo ferme lineas longus est, quatuor vero in diametro habet, intortus, niger, pulpa tenui aridiuscula, & succo oleoso ferme destituta.

Duas alias Oleae silvestris, sive spontaneae species in Hortum transtuli, repertas Ann. 1742. in Montibus Pisanis, praesertim prope Agnanum: sunt autem.

2. Olea silvestris, an minimo racemato fructu coracino H. Cathol. 155.?

3. Olea silvestris fructu racemoso grani Piperis magnitudine & forma Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

OMPHALODES Lusitanica Lini folio Inst. R. H. 140.

ONAGRAE 3. *subiunge.*

4. Onagra Bonariensis villosa, flore mutabili H. Ekham 297. fig. 286.

ONOBRYCHIDI *subiunge.*

2. Onobrychis Florentina perennis elatior & erectior, foliis Viciae, flore rubello striis saturatioribus distincto, fructu compresso aculeato & vix cristato Micheli H. Pis.

ONOPORDO 1. *subiunge.*

Flosculos unius omnes formae profert, nempe hermaphroditos, tuba non bifida, & vagina instructos. Semina papposa sunt, insidentia Thalamo cellulato favi instar. Calyx constat squamis simplicibus validisque.

Pag. 69.

ONOPORDO 2. *subiunge.*
3. Onopordon spinosissimum incanum longius radicatum, foliis angustis usque ad costam in acutas lacinias assidue divisis, caule praealto decem crispatis & angustis alis aucto, flore purpureo viscoso odoro, calyce Cinarae. *An Ritro, o Rutro Ang. 142. Polyacantha Theophrasti Tabern. Icon. 701.?* Mich. Rar. *squamae calycis amethystinae sunt.*

OPULO 2. *subiunge.*
In petiolis foliorum observavi appendices duas longas claviformes, & octo vel novem glandulas acetabuliformes, e quibus ineunte Aestate liquor pellucidus extillat.

OPUNTIAE 3. *subiunge.*
Humifusa, seu pendula est, foliis seu ramis oblongis, compressis, spinisque raris & longis exasperatis. Flos luteus est, monopetalus, Malvae instar ad centrum usque scissus, & totus simul decidens. Fructus ruber vinoso viscosoque succo turget. Quamvis autem exotica planta sit, aeri nostro adeo assuevit, ut sponte oriatur variis in locis, praesertim in Collibus Imprunetae. Figura Ficus Indicae Matth. 311. Plantae huic aptari posset, nisi quod erecta exprimitur. De duabus superioribus Opuntiae speciebus. V. H. Eltham. pag. 397. Tab. 295.

OREOSELINO 2. *subiunge.*
Est Seseli Creticum in maritimis, & Collibus arenosis Caesalp. 295. Semina gerit quasi circinata ex Mich. Rar.

OREOSELINO 3. *subiunge.*
Est Seseli Peloponense alterum Caesalp. H. sic. pag. 39. num. 98. Seseli Creticum alterum in montibus, pluribus ab una radice caulibus Eiusd. in Op. 295. Mich. Rar.

Pag. 70.

ORNITHOGALO 4. *subiunge.*
Petala lineas 4. longa sunt, unam lata.

ORNITHOGALO 5. *subiunge.*
Folia bina e radice exeunt ferme palmaria, sesquilineam lata, & canaliculata, Amygdalarum sapore. Caulis inter haec erumpens Mense Februario, palmaris, rubens, in summitate folia duo gerit, quorum unum minus, lineas duas latum, ex adverso maioris quinque lineas lati prodit. E sinu istorum foliorum surgunt petiola duo nonnihil compressa, quorum unum altero longius, biunciale nempe, substinentia flores quinque vel sex umbellatim dispositos, constantes petalis sex acuminatis, externe virentibus, interne e viridi lutescentibus, lineas septem longis, ac sesquilineam latis. Pistillus trigonus, glaber,

tuba hirsuta munitur, staminulisque sex luteis stipatur. Folia superiora, petiola florum, ac pars petalorum inferior, praeterquam in margine, alba mollique lanugine pubescunt.

OSMUNDAE *subiunge.*
Flores, quemadmodum Michelius in Adversariis adnotavit, ad calcem ramusculorum fructus substinentium rotatim nascuntur. Sunt autem filamenta ramosa, fistulosa, & nodosa Confervae instar, nodis rubris, internodiis vero albis. Copiose germinantem, & ad humanam ferme staturam elatam inveni circa vetustas Vitrioli fodinas prope Stazzemam, secus torrentem il Canale delle Mulina *dictum.*

OXYDIS 2. *nomen ita corrigendum.*
Oxys lutea erecta, seu capilifera, nostras, &c. *V. H. Eltham. Tab.* 221.
Planta annua est, & radice nititur capillari. Caulis unicus hirsutus, ad exortum rubens, superne viridis, ad sesquipedis altitudinem assurgit. Ex eius nodis inferioribus folia solitaria, e superioribus vero terna prodeunt simul cum petiolo flores substinente. Folia Oxydis vulgaris similia sunt, nempe trilobata, cordata, & reflexa, margine & costis pilosis, petiolo item piloso, sensimque angustato. Petiola flores substinentia triuncialia sunt, in summitate trifariam divisa, adeo ut ramulus intermedius florem unum substineat, laterales autem binos. Calyx florum sesquilinearis in quinque foliola acuminata ad centrum usque scinditur. Petalum campaniforme, patens, luteum est, interne saturatius, & splendens, lineas duas cum dimidia altum, ore in sectiones quinque oblique cordatas, & convolutas diviso: adnectitur autem fundo calycis ope unguium quinque. Stamina duplici serie distribuuntur; quinque enim exteriora linearia, quinque vero interiora & ex adverso sita sesquilinearia sunt. Embryo tubis quinque instruitur, & punctulis rubris circa basin ornatur: abit autem per maturitatem in siliquas quinquangulares nonnihil incurvas, villis horizontaliter sitis indutas, lineam ferme in diametro habentes, sexque lineas altas. Semina rubentia & rugosa, calyptra crassiuscula alba elastica muniuntur. Sapor totius Plantae valde acidus est.

Pag. 71.

PAEONIAE 1. *subiunge.*
Est Paeonia mas flore purpureo Eyst. vern. O. 6. *f.* 10. *Folia superne atroviridia, & splendentia sunt, lobis amplioribus inferne pubescentibus. Flores purpurei sunt, ampli, henneapetali. Ex Mich. Rar.*

PAEONIAE 2. *subiunge.*
Foliorum lobi angustiores sunt, & nonnihil incisi: Flores autem minores quam superioris, rubri, & octapetali.

PAEONIAE 3. *subiunge.*
Est Paeonia polyanthos flore rubro Eyst. Vern. O. 6. *f.* 8.

PALMAE 2. *subiunge.*
Est Chamaeriphes tricarpos, spinosa, folio flabelliformi, Ponted. Anthol. 147. *Per Montem Argentarium, & in Insulis Maris Tyrrheni, ceu Urgone, Planasia,*

nasia, Igilio, & Monte Christi sponte nascitur. In Horto nostro spathas floriferas tres vel quatuor singulis annis profert verno tempore, quales a Cl. Pontaderio describuntur. Spadicem autem, seu racemum fructuum observare semel contingit inter Maris repurgamenta collectum, qui figura ad Vitis Botrum quodadmodo accedebat, proindeque Uva Marina *a possessore nuncupabatur. Spadix erat colore buxeo, compressus, validus, fibris, longitudinalibus constans, in ramos plures divisus, quorum summitati adhaerebant fructus e rotunditate acuminati, fructuum Laurocerasi Thal. Tab. XIII. aemuli, duri, laeves, nigri. In basi muniebantur tribus chartilaginibus brevibus obtusis, quae, ni fallor, calyx floris fuerant.*

PANICO 2. *subiunge*.

PAPAVER hortense semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. Inst. R. H. 237, Papaver album *Offic*.

2. Papaver hortense nigro semine, silvestre Dioscoridi, nigrum Plinio C. B. Pin. 170. Inst. R. H. 237. Papaver nigrum *Offic*.

PARNASSIAE *subiunge*.

PARONYCHIA Hispanica Cluf. Hisp. 478. Inst. R. H. 507. *Calyx linearis est, monophyllos, quinquefariam ad centrum usque divisus, sectionibus oblongis in extremitate cucullatis, gibbo in aculeum abeunte, extus hirsutis & viridibus, in margine & intus albis. Stamina quinque brevissima, alba, apices aureos substinent.*

PASTINACAE *subiunge*.

PEDICULARIS Alpina altera, Asphodeli radice Inst. R. H. 173.

Pag. 72.

PERIPLOCAE 3. *subiunge*.

Calyx floris quinquefidus, & viridis est. Flos rotatus in quinque partes ad centrum usque dividitur, utrinque e luteo virescentes, superne autem lineis tribus purpureis ad umbilicum distinctas. Nectarium dentibus quinque acuminatis coronatum, album est, ac destillat succum quemdam lentum, cui pedibus implicatas, & veluti consopitas haerere observavi innumeras exiguas Muscas ex ἀλλοτριῶν *bipennium non favificantium classe, unam plerumque in quolibet flore. Haud aliter Cornutus asserit florem* Apocyni *sui* maioris Syriaci recti *lentore quodam extrinsecus obduci, quo fiat ut pedibus implicatae Muscae haereant, quae & odoris, & saporis gratia allectae frequenter advolant. Tale quidem Apocynum* fournit un suc dont on fait du sucre en Canada: on ramasse la rosée qui se trouve dans le fond des fleurs, *quemadmodum legitur in Memorabilibus Academiae Regiae Sc. An.* 1730. *pag.* 90. *Ita quoque Mel* Asclepiadis *Creticae suae Muscis perniciosum esse deprehendit Clusius Rar. CCLV. quandoquidem illas floribus insidentes enecatas repperit. Tandem florum quorumdam Mel Apibus noxium esse satis constat.*

PERVINCAE. 2. *subiunge*.

Est Herba Vinca in Etruria Marcelli Virgilii in Dioscoridem L. 4. *cap.* 140. *an Pervinca Orientalis, villosa, flore magno violaceo Coroll. Inst. R. H. Mich. Rar.*

Pag.

Pag. 73.

PHALANGIO *subiunge*.
Petala florum lactea sunt, striis pellucidis distincta: tria tamen exteriora ceteris angustiora sunt.
2. Phalangium alpinum palustre, Iridis folio Inst. R. H. 368.

PHASEOLO *subiunge*.
2. Phaseolus puniceo flore Corn. 184. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 2. 28.
3. Phaseolus Aegyptiacus nigro semine C. B. Pin. 341. Inst. R. H. 414. *Siliquae chartilagineae, ventricosae, buxeae, & semina nigra hilo amplo niveo praedita, figurae Phaseoli peregrini XIV. Leblab Clusii Rar. CCXXII. respondent: Planta tamen aborea non est, sed herbacea, & sarmentosa, Phaseoli hortensis in morem. Ad topiaria opera floribus elegantissimis sese commendat; qui Pisi, vel Lathyri flores magnitudine aequant, inque spicis erectis dispositi sunt. Duas huius Plantae varietates in Horto colimus, quarum una flores niveos, altera purpureos, alis tamen saturatioribus gerit.*

PHELLANDRIO *subiunge*.
Est Phellandrium palustre, tenuifolium, caule crasso, assidue ramoso, & ad nodos veluti umbellifero, umbellis parvis albis nudis, &c. Mich. Rar. *E paludibus Blentinensibus rursus attuli.*

PHLOMIDI 3. *subiunge*.
Folia ceteris minora sunt, rugosiora, ad basim complanata, vel tantillum acuminata. Flos superioribus minor est, calyculorum angulis quodammodo barbatis.

PHYTOLACCAE *subiunge*.
Floris corolla, seu calyx persistens, & fructum maturescentem amplectens, uno tantummodo, non autem quinque foliolis constat: scinditur enim in quinque partes, quae petala aliis, aliis Calycis sectiones visae sunt. Quamvis exotica Planta sit, aeri tamen nostro ita assuevit, ut in plerisque locis sponte proveniat, praesertim in salictis Arni fluvii.
2. Pytolacca Mexicana baccis sessilibus H. Eltham.

PILOSELLAE 1. *subiunge*.
Repens est.

Pag. 74.

PIMPINELLAE 8. *subiunge*.
9. Pimpinella Canadensis spica longa rubente H. R. Par. Inst. R. H. 157.

PINO 2. *subiunge*.
Est potius Pinus silvestris, montana, & maritima, procerior, foliis palmaribus crassis, peramaris, fructu angusto, pyramidato, spithamam longo, deor-

sum reflexo, cum squamis elevatis & cuspidatis. *Pinus maritima altera Matth. Ic.* 112. *I. B.* 1. 258. *Pinus maritima II. Tabern. Icon.* 937. *Lugd.* 45. *Pinus silvestris in maritimis Senensibus, fructu palmari pyramidato firmiter adhaerente Matth. Descr.* 115. *num.* 20. & 30. *Pinus silvestris maritima conis firmiter ramis adhaerentibus I. B.* 1. 257. *sed Descr. Pinaster I. Caesalp.* 130. *Figura quam Matthiolus exhibet omnium optima est*. Mich. Rar. *In Montibus Pisanis abunde provenit*.

PINO 3. *subiunge*.
Ex Alpibus Latobricis attulit Michelius.
4. Pinus sativa fructu pyramidato acuto, squamis protensis acutioribus, ossiculis fragilibus, & veluti deustis, calyptra seminum albicante. *Pinus Tarentina Plinii Libr.* 15. *cap.* 10. Mich. Rar. Pino stiacciamane *vulgo*.

PLUMBAGINI *subiunge*.
Caulium & calyculorum superficies vasculis excretoriis villiformibus vestitur; e quorum summitate extillat liquor quidam lentus. Dum ramulos huius Plantae sceletorum conficiendorum gratia exsiccarem, observavi eos chartam rubro colore infecisse. Varietatem tandem colimus flore dilutiore, eamque in paludibus Liburnensibus secus Stagni Pontes & Cauponam magna in copia repperi.

Pag. 75.

POLIO 2. *subiunge*.
Folia latiuscula profert a medio ad summum serrata. Est Hyssopus Apulus Dioscoridis, & Serapionis Col. part. 1. 67. *Polium montanum ramulis dodrantalibus humi sparsis, foliis oblongis, angustis, leviter circum denticulatis, molli lanugine hirsutis, flosculis candidis Caesalp.* 457. *Polium montanum Eiusd. in H. Sic. pag.* 129. *num.* 345. *an Polium montanum album serratum latifolium erectum maius Barr. Obs.* 34. *num.* 325. *Icon.* 1079. *an & Polium montanum album serratum latifolium supinum maius Eiusd.* 326. *Icon.* 1074.? Mich. Rar.

POLIO 3. *subiunge*.
Folia angustiora quam superioris sunt.

POLYACANTHAE 1. *subiunge*.
Speciem hanc Michelius Rar. *ita descripsit*. Polyacantha maior annua, foliis Acanthi venis lacteis notatis, capitulis purpureis pluribus simul iunctis. *An Carduus leucographis purpureus, capitulis acutissimis, ac ferocissimis spinis eminentibus subcircumdatis. H. Cathol. An Polyacantha maior lanceolato folio, flore purpureo Vaill. in Act. Acad.* R. Sc. *An.* 1718. *pag.* 199. *num.* 5.?
Eamdem *quoque habemus* flore albo Mich. Rar.

POLYGONATO 1. *subiunge*.
Est Polygonatum maius, caule anguloso crassiore & minus procero, foliis amplioribus subrotundis, floribus albis maioribus, odoris, in perbrevi pediculo binis plerumque enascentibus. Mich. Rar. *Fructus rotundus est, lineas quinque in diametro habens*.

POLY-

POLYGONATO 3. *subiunge*.
Fructus pyriformis est, lineas 4. longus.

POLYPODIO 3. *subiunge*.
Est Polypodium maius, pinnulis longis ad oras undulatis & serratis. *Polypodium maius serrato folio Barr. Obs.* 116. *num.* 1264. *Icon.* 38. Mich. Rar.

POLYPODIO 5. *subiunge*.
POLYPODIOIDES vulgaris, foliis angustis partim ad terram reclinatis & sterilibus, partim erectis & seminiferis. *Polypodium angustifolium folio vario Inst. R. H.* 540. *Lonchitis minor C. B. Pin.* 359. *Lonchitis altera folio Polypodii I. B.* 3. 744. *Lonchitis aspera Dod. Pempt.* 469. Mich. Rar. *A Polypodii speciebus, inter quas n.* 5. *In hoc Catalogo relatum fuerat, seiunxit Michelius, & ad novum genus revocavit, eo quod in ramulis, seu foliis frugiferis pinnularum pars inferior unica seminali capsula oneretur. In Montibus Pisanis, ac praesertim in Valle Butensi inter aquarum stillicidia in ripa quadam secus viam quae Butium ducit abunde provenit*.

Pag. 76.

POPULAGINI 1. *subiunge*.
An Farfarugio Matth. 895. *Populago maior Tabern. Icon.* 750. *ex Mich. Rar. Flores a dimidio Martio Mense, ad dimidium usque Aprilem profert*.

POPULO 3. *subiunge*.
4. Populus tremula foliis minoribus, & magis angulosis, marginulis ciliorum instar pilosis, pediculis brevibus appensis. *Populus folio leviter serrato, inferne subhirsuto Caesalp.* 121. Mich. Rar.

PRUNO *subiunge*.
PSEUDOACACIA vulgaris Inst. R. H. 649.

PSEUDODICTAMNO 4. *subiunge*
Tomentum quo Plantae superficies universa vestitur, constat villis ramosis, nempe villulis alterne & rotatim in spiram dispositis, ac in summitate in stellulam terminatis, e cuius centro guttula Balsami pellucidi extillat: aliud item Balsamum extillat e glandulis ad basim villorum istorum sitis. Stellulae memoratae si plantam naribus appresseris, facile divelluntur, membranamque olfactoriam vellicantes sternutamenta cient.
5. Pseudodictamnus amplissimo Melissae folio crenato villoso & subincano, flore purpureo, calyce angusto infundibuliformi, Mich. Rar.

PSEUDOSPONGIAE *subiunge*.
Plantae haec referenda est ad Badiagae *Genus ab I. C. Buxbaum institutum in T.* 2. *Comment. Academiae Scient. Imper. Petropolit. An.* 1727. *Diversa tamen est a tribus speciebus quas Buxbaumius ibidem recenset*.

Pag. 77.

PSEUDOSTACHYDI *subiunge*.

2. Pseudostachys Alpina nigra maxima, foliis amplissimis ad Viburnum accedentibus, flore ex albo purpurascente nonnihil variegato. *An Salvia Alpina Tabern. Icon.* 372.? Mich. Rar. *quae in hoc ipso Catalogo pag.* 92. *inter* Stachydis *species relata fuerat*.

3. Pseudostachys montana nigra maior, Betonicae folio, flore variegato. *Galeopsis montana Betonicae folio angustiore, flore variegato Michels H. Pis. Salvia silvestris altera nigricans Caesalp.* 441. *Mich. Rar. Haec item inter* Stachydis *species num.* 11. *descripta fuerat*.

Ad Pseudostachydis *genus revocavit Michelius eas plantas, quae Stachydis quidem faciem praeseferunt, at calyces florum campanulatos, non vero tubulatos gerunt*.

PTARMICAE 1. *subiunge*.
Flosculi insident seminibus nudis, & ab invicem distinguuntur foliolis quibusdam oblongis, cilii instar pilosis, Thalamo adfixis.

PTARMICAE 7. *subiunge*.
8. Ptarmica, quae Achillea tomentosa & incana, pinnulis cristatis, flore ochroleuco Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 418. *speciei* 6. *varietas*.

PULMONARIAE 8. *subiunge*.
PULSATILLA flore clauso obsoleto Helwingii Florae Campana pag. 65. Tab. 11.

Pag. 78.

QUINQUEFOLIO 1. *subiunge*.
An Quinquefolium minus flore pallide luteo Inst. R. H. 297.?

QUINQUEFOLIO 6. *subiunge*.
Est Quinquefolium minus erectum incanum & tomentosum, foliis tenuiter divisis superne viridibus, flore luteo parvo, petalis obtusis Mich. Rar.

QUINQUEFOLIO 11. *subiunge*.
Folia subtus incana sunt, & semina lanuginosa.

RANUNCULO 6. *subiunge*.
Folia subrotunda sunt, in basi dentata, vel sinuata. Petala lineas decem longa, tres cum dimidia lata, superne aurea & splendentia, ac in ungue nectario oblongo instructa sunt. Calyx tribus foliolis oblongis constat cochlearis instar excavatis, & ad exortum caudatis, foliorum Sedi vermiculati instar.

RANUNCULO 7. *subiunge*.
Folia superne secundum nervos profunde sulcata sunt. Petala florum unciam longa, lineas autem quatuor lata sunt.

RANUN-

RANUNCULO 8. *subiunge.*
Petala lineas novem longa sunt, tres autem lata.

RANUNCULO 14. *subiunge.*
Est Ranunculus Lusitanicus Autumnalis, Asphodeli radice, foliis subrotundis serratis, caule simplici nudo hirsuto, flore parvo luteo odorato, &c. Mich. Rar.

RANUNCULO 46. *subiunge.*
Hanc & sequentem ad Alismae *Genus revocavit Michelius Rar. primamque appellavit:* Alisma aquatica maior, Plantaginis folio ampliore, floribus paniculatis ex albo purpurascentibus, fructu umbilicato, &c. *Alteram vero:* Alisma aquatica media, longo angusto Plantaginis folio, floribus paniculatis ex albo purpurascentibus, fructu umbilicato, &c.

Pag. 80.

RANUNCULO 48. *subiunge.*
49 Ranunculus Phragmites albus vernus I. B. 3. 412. Inst. R. H. 885. *Anemonoides vulgaris monanthos, flore albo Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An.* 1719. *pag.* 39. *num.* 1.
50. Ranunculus arvensis annuus hirsutus, flore omnium minimo luteo Mor. Hist. Oxon. part. 2. 440. Inst. R. H. 290.

RAPISTRO *subiunge*
Semen globosum insidet basi conicae fungosae.
2. Rapistrum Pannonicum maius, Panacis Heraclei foliis, radice maxima esculenta D. Bassand. *Tataria Hungarica Clus. Hist. CXCI. Cl Vir Io. Bapt. L. B. De Bassand S. C. M. Augustissimi Romanorum Imperatoris Magnique Ducis Nostri Archiatrorum Comes An.* 1738. *Plantarum ferme omnium Pannonicarum & Austriacarum a Clusio descriptarum semina, sed vetusta nimis, & plerumque evanida, mecum perhumaniter communicavit, a se ante multos annos summo labore conquisita in gratiam Magni Boerhaavii. In his erant semina Tatariae Hungaricae collecta An.* 1734 *quae magnitudine, colore, & figura semina Coriandri Officinarum quodadmodo referebant; sed utrinque acuminata erant, costulis quatuor per longitudinem distincta, lacunis intermediis rugosis, Piperis granorum instar; nucleumque fovebant unicum, rotundum, acre, oleosum, cute nigricante tectum. Haec autem in Horto nostro terrae commissa germinarunt Maio Mense, quatuorque tantummodo folia e radice protulerunt ampla, qualia Clusius describit: adolescente vero aestate prorsus perierunt, antequam caulem floresque exererent.*

RAPUNCULO 2. *subiunge.*
Est Scabiosa Caesalp. H. Sic. pag. 31. *num.* 355. *Folia graminea sunt & serrata; spica autem florum longa caerulea: ex Mich. Rar.*

RESEDAE *subiunge.*
Est Reseda perennis glabra, foliis pinnatis, pinnulis densioribus crispis, floribus albis pentapetalis, staminulis luteis, capsulis quadrangulis. *Reseda*

Pli-

Plinii Hist. Nat. Lib. 17. cap. 12. Reseda candida Lugd. 1119. sed Descr. Reseda crispa Gallica Bocc. Rar. 77. Reseda Massiliensis, foliis latioribus crispis Pluk. Phytogr. Tab. 55. fig. 4. Raii Hist. tom. 3. 511. Mich. Rar. *In moenibus & Agro Urbis Ariminensis sponte provenit, quemadmodum Plinius adnotavit.*

2. Reseda minor annua, Bellidis folio, floribus tripetalis albis, petalis bifidis, sectionibus digitatis, fructu crassiore trigono cernuo, semine granulato. *An Reseda minor vulgaris, foliis integris Inst. R. H. 423.? Mich. Rar.*

RHAMNOIDI *subiunge.*

Species quae in Horto colebatur, at superiori hyeme periit, quemadmodum ex floribus, quos semel tantum protulit, cognovi, erat potius Rhamnoides florifera Salicis folio Coroll. Inst. R. H. 53. *Flores ad basim ramusculorum foliosorum erumpebant mitrati, seu foliolo unico cinereo duplicato & connivente, mitrae, vel Atriplicis fructuum instar: singulis sectionibus duo brevia stamina adhaerebant apicibus oblongis instructa.*

RHAMNO *subiunge.*

Michelius Rar. Florem non in hac tantum, sed & in aliis Rhamni speciebus non monopetalum, sed rosaceum observavit.

RHAPONTICOIDASTRUM altissimum, caule non alato, Salicis folio amplo serrato, subtus incano & tomentoso, capitulis rotundis purpureis parvis umbellatis, calyculorum squamis in latiorem & tenuissimum apicem desinentibus Mich. Rar. *Est Serratula Virginica Persicae folio subtus incano H. Eltham. pag. 356. Tab. 264.* Rhaponticoidastri *genus a cognatis differt, eo quod thalamus florum nudus sit, villis nempe prorsus destitutus.*

RHAPONTICOIDES maxima alato caule, foliis amplissimis Cichorii instar divisis, glaucis, & glabris, floribus luteis. *Iaceae Babylonicae similis maximae, floribus paniculatis D. Sherard Raii Hist. T. 3. 207.* Mich. Rar. *quae proinde ab Iaceae speciebus inter quas superius pag. 51. primo loco descripta fuerat seiungenda est.*

2. Rhaponticoides maior, folio in amplas lacinias diviso Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 227. num. 11. *Centaurium maius, folio in lacinias plures diviso C. B. Pin. 117.*

3. Rhaponticoides annua, foliis Cichoriaceis villosis, altissima, flore purpureo Vaill. ibid. pag. 228. num. 20. *Iacea talis in hoc Catalogo pag. 51. num. 15. descripta.*

4. Rhaponticoides frutescens, Helichrysi folio, calyce cylindraceo Vaill. ibid. pag. 227. num. 10. *Iacea capitata Rorismarini folio Inst. R. H. 455. Chrysocome alia in montibus, pluribus capitulis in unum aggregatis Caesalp. 539.*

RHAPONTICUM humile, capite magno Strobili Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 224. num. 3. *Centaurium maius incanum humile, capite Pini Inst. R. H. 449.*

2. Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin. 117. Vaill. ibid. num. 1. *Centaurium maius, folio Helenii subtus incano Inst. R. H. superius in hoc Catalogo pag. 23. num. 2. descriptum.*

3. Rha-

3. Rhaponticum luteum, Isatidis folio, alato caule Vaill. ibid. num. 4. *Centaurium maius Orientale erectum, Glasti folio, flore luteo Coroll. Inst. R. H. 32. primo loco in hoc ipso Catalogo recensitum.*

4. Rhaponticum tenuifolium laciniatum, calyculis argenteis, minus Vaill. ibid. n. 5. *Iacea calyculis argenteis minor Inst. R. H.* 444. *Planta annua est, subaspera, caule anguloso, foliorum lobis plerumque integris, floribus purpureis.*

Praeterea ad hoc genus revocandae sunt Plantae in hoc Catalogo pag. 51. *inter* Iaceae *species descriptae, sub numeris* 9. 10. 11. 12. 13. 16. 17. 18. 19. 20. 21. & 23.

RICINOIDI *subiunge*.

Semina per plures annos in terra delitescunt, & bis tantummodo, quod memini, pluribus interiectis annis sponte germinarunt, ea copia ut aream Horti infestarint. In superficie foliorum observavi plures villos stellaeformes, similes iis quos in Malva 6. fusius descripsi.

ROSAE 5. *subiunge*.

Spinis crebris munitur. Folia subrotunda sunt, simpliciter dentata, superne glabra, inferne subhirsuta. Flos odoratus petalis constat plurimis, lineas 10. *plerumque longis, & cordatis: staminum locum occupant petala quaedam minora, reflexa, & convoluta. Calyx, & fructus hispidi sunt.*

Eius varietatem colimus foliis acutis praeditam.

ROSAE 6. *subiunge*.

Pumila est, spinis tenuissimis armata. Folia habet oblonga, acuta, utrinque glabra, serrata, & ad petiolum cordata. Flos saturorubens, intus holosericeus, petalis octo usque ad sesquiunciam dilatatis, & unciam longis constans, stamina & apices aureos habet. Fructus rotundus simul cum calyce & pediculo hispidus est.

Eius varitatem colimus flore purpureo.

Pag. 81.

ROSAE 7. *subiunge*.

Pumila est, spinis raris tamquam villis exasperata. Folia acuta sunt, non, vel vix crenata, superne glabra, inferne subhirsuta. Flos semiplenus, odoratus, petala habet lata, cordata, ex purpureo albo & rubro variegata, calycem vero & fructum subhispidum.

ROSAE 11. *subiunge*.

Erecta est, in arbusculam plerumque assurgit, & validis varisque spinis armatur. Folia Myrthi profert inferne nonnihil hirsuta, leviter & simpliciter dentata. Flores suaviter odorati pluribus petalis albis semuncialibus & cordatis constant. Fructus exiguus est, oblongus, & laevis.

ROSAE 12. *subiunge*.

Huius, & quarumdam aliarum Rosae silvestris specierum folia Balsamo quodam illita sunt, Glycyrrhizae foliorum instar.

RORI-

RORIMARINO 2. *subiunge.*
Est Rosmarinus coronarius spontaneus in Ilva Caesalp. 458. *An Rosmarino Coronario Matth. ed. Valgris. in fol. An.* 1585. *pag.* 833. *Mich. Rar.*

RUBEOLAE 4. *subiunge.*
Planta sarmentosa est, viticulis quadrangularibus procumbentibus. Folia quae ad singulos nodos rotatim nascuntur, rigidiuscula sunt, lineas 7. longa, semilineam lata. Flores sesquiunciam longi, Lilac instar quadrifariam scissi, extus carnei, intus albi sunt, sectionibus in extremitate eleganter cucullatis. Apices quatuor rubri sunt; semina vero bina, Bupleuri perfoliati similia.

RUBEOLAE 6. *subiunge.*
Est Gallium arvense flore caeruleo Inst. R. H. 115. *Rubia caerulea erectior, & elatior I. B.* 3. 719. *Ex Mich. Rar. Planta annua est.*

Pag. 82.

RUBIAE 1. *subiunge.*
Ramuli, seu viticuli quotannis pereunt (secus ac insequenti specie) radice vivida rubraque remanente. Flores herbacei sunt, quinquefariam scissi, sectionibus acuminatis, lineam longis, staminulis praediti quinque brevissimis, apices lutescentes sabstinentibus. Embryo tuba alba instructus abit in baccam pisiformem compressam.

RUBO 7. *subiunge.*
Sarmenta crassiora pentagona sunt, aculeis longis aduncis munita. Folia Corylacea, superne glabra & virentia, inferne incana & pubescentia, ad oras nonnihil undulata, & varie crenata sunt. Petala subrotunda, lineas septem longa, quinque lata, interne rosea sunt, externe albescunt.

RUBO 8. *subiunge.*
9. Rubus Idaeus spinosus C. B. Pin. 479. Inst. R. H. 614. *Calycis squamae repandae sunt; Petala vero alba, lineas tres longa, sesquilineam lata simul cum staminibus erecta sunt, & Embryoni appressa. Fructus dulcacidi* Lamponi *vulgo vocantur, & ad Iulapia conficienda expetuntur ex Alpibus Pistoriensibus adlata.*
In 5. & 6. Rusci *speciebus Auctorum nomina Typographorum vitio permutata sunt. Prius itaque est.* Micheli H. Pis. *Posterius vero* Inst. R. H. 79.

RUTAE 2. *subiunge.*
3. Ruta silvestris foliis tenuiter laciniatis, lobis rarioribus & brevioribus, flore luteo, petalis angustis, ad marginem villis longioribus praeditis Mich. Rar. *In rupibus prope Stazzemam collegi, inque Hortum transtuli An.* 1743.
4. Ruta silvestris maior, foliorum lobis ad extremitatem dilatatis, & interdum cordatis, flore luteo, petalis cordatis D. Cocchi Mich. Rar. *Hanc Michelius olim accepit a Cl. Viro Anton. Cocchio Amico praecipuo, in praediis suis haud procul a Burgo S. Laurentii repertam: in Hortum autem nuper transtulit D. Manettius M. D. & Rei Herbariae Professor, qui Societatis*

Bota-

Botanicae iussu iter per Alpes Mugellanas instituit plantarum colligendarum gratia.

Pag. 83.

SABINAE 3. *subiunge.*

Ad Cedri *Genus revocandae sunt hae Plantae, quemadmodum superius animadverti. Secundae speciei fructus baccas Iuniperi primo loco descripti aemulatur, sed duriusculus est, odoremque spirat magis resinosum; interne autem in tria loculamenta dividitur, in quorum singulis semina bina hospitantur.*

SALICORNIAE 2. *subiunge.*

Quamvis hae duae Salicorniae species in Maris tantummodo littore nasci solitae sint, eas tamen simul cum aliquot aliis littoreis plantis An. 1743. *repperi laete germinantes in alveo Rivuli* il Salsero *nuncupati, qui salsas aquas Balnearum Montis Catini in Nebulam fluvium derivat, quamvis ea loca triginta passuum millibus ad minus a Mari distent. Eae quidem Aquae marinas sapore aemulantur, si nauteam demas, rivulique memorati alveus Sale marino simili saturus est. Sed quo nam pacto e Mari tanto intervallo seiuncto* Salicorniae, Asterum *in hoc Catalogo pag.* 12. *num.* 9. & 11. *descriptorum,* & Alsines 10. *pag.* 5. *semina antiquitus huc delata esse credendum est? Et cur nam in pluribus rivulis haud absimilibus, qui Aquas salsas Salinarum per Agrum Volaterranum obviarum excipiunt, nullae plantae maritimae vegetant? quemadmodum in Itinere An.* 1742. *comperi.*

SALVIAE 3. *subiunge.*

Inferna foliorum pars glandulis numerosis instructa est, e quibus Balsamum, seu Resina lutescens guttatim extillat, quae plantam tactui viscosam reddit. In speciebus 4. & 8. *resina albida est.*

Pag. 84.

SALVIAE 14. *subiunge.*

Flos quandoque violaceus, quandoque dilute caeruleus est, labio inferiori ex albo variegato. In utraque foliorum parte, inter nervos, lacunae seu alveoli plurimi observantur, superne convexi, inferne cavi, villis procumbentibus undique obsiti. Spatia intermedia glandulis minimis semiglobosis instructa sunt, e quibus guttatim extillat Balsamum fragrantissimum & viscosum, quod in globulos colligitur, & plerumque villis adhaeret, plantam tactui glutinosam reddens, & per senectutem ad luteum colorem vergit. Balsamum hoc unice plantam usui medico aptissimam facit, presertim in capitis, ventriculi, & nervorum affectionibus nonnullis, in quibus decoctiones Theaeformes foliorum mirifice prosunt. Aqua enim fervens foliis affusa Balsamum memoratum eliquat, sibique admiscet, adeo ut in minima corporis nostri vascula penetrare queat. Ser. Cosmus III. M. D. Etr. An. 1718. *e Malacae Hispaniae Urbis Agro in Hortos Pisanum Florentinumque transferri curavit, quum prius folia tantummodo exsiccata ex Aragoniae maritimis in usus medicos expeterentur.*

SAMBUCO 4. *subiunge.*

5. Sambucus humilis, sive Ebulus, foliis in longos & acutos lobos divisis, fructu maiore ovato. *Magna copia germinantem inveni in Olivetis Petrasanctanis eundo vallem* Castelli *dictam.*

SANTOLINAE 3. *subiunge.*

Flosculorum tuba bifida est, ipsi autem flosculi insident seminibus nudis, invicemque separantur foliis seu squamis quibusdam. In Alpibus Petrae Apuanae sponte nascitur in fissuris rupium marmorearum, quemadmodum observavi in editissimo iugo le Bocchette del Forno Volastro *dicto.*

Pag. 85.

SATUREIAE *subiunge.*

2. Satureia spicata foliis tenuissimis (spica densissima) C. B. Pin. 218. variet. *Satureia foliis tenuibus, sive tenuifolia Sancti Iuliani quorumdam I. B. 3. 275. Thymbra Sancti Iuliani, sive Satureia vera Lob. Icon. 425. Inst. R. H. 198 Clinopodium Caesalp. 454.* Mich. Rar. *In Monte D. Iuliani, inque Montibus Oliveti, Avanae, & Filectuli prope Pisas in saxorum crepidinibus nascitur.*

SAXIFRAGAE *subiunge.*

Saxifraga Sedi folio angustiore serrato Inst. R. H. 252.

SCABIOSAE 11. *subiunge.*

Apices rubri sunt.

Huius varietatem colimus flosculis ex albo & nigropurpureo variegatis.

SCABIOSAE 13. *subiunge.*

14. Scabiosa stellata, folio laciniato, maior C. B. Pin. 271. Inst. R. H. 465.

Pag. 86.

SCLAREAE 1. *subiunge.*

Figura huius Plantae quam Rivinus exhibet T. I. Hormini *nomine, optima est. Universa Plantae superficies innumeris glandulis Balsamum extillantibus referta est.*

SCLAREAE 4. *subiunge.*

Est Horminum silvestre, maius, haematode, glabrum, flore caeruleo, Italicum Barr. Obs. 25. Icon. 185. ex Mich. Rar.

SCLAREAE 14. *subiunge.*

Flos parvus est, labio superiori violaceo vix bifido, inferiori cochlearis instar excavato, & simul cum tubo dilute caeruleo, ac circa faucem lineis quatuor nigropurpureis distincto. Pistillus, stamina, & apices violacei sunt, pulvisculumque luteum fundunt.

15. Sclarea Pratensis minor, foliis longis, angustioribus, usque ad costam divisis, flore subcaeruleo. *Varietas* Hormini Verbenae laciniis angustifolii Triumf. 166. Mich. Rar. *In Agro Pisano, praesertim secus Viam Regiam Florentinam, & Liburnensem inveni.*

SCOLYMO 1. *subiunge.*
Semiflosculi tuba, & vagina instructi sunt, insidentque seminibus, quae aristis 5. vel 6. coronantur, sitaque sunt in folliculis, seu squamis thalamum totum occupantibus, marginatisque: squamae calycis interiores seminibus contiguis vaginae vicem praestant.

Pag. 87.

SCOLYMO 5. *subiunge.*
SCORPIUS maior arborescens, longioribus & validioribus aculeis munitus, foliis Iuniperi subtus nervosis, seu striatis, floribus luteis, florum calycibus, & semuncialibus siliquis villosis. *Genistaspartium maius, longioribus aculeis Inst. R. H.* 646. *Bot. Par.* 78. *Genistella spinosa maior, longioribus aculeis C. B. Pin.* 294. *Genistellae spinosae affinis, Nepa quibusdam I. B.* 1. 400. *Scorpius I. Clus. Hist.* 116. *Spina Christi Caesalp.* 117. Mich. Rar. *quae in hoc Catalogo pag.* 40. *inter* Genistae Spartii *species primo loco descripta fuerat.*

SCROPHULARIAE 2. *subiunge.*
Est Scrophularia Matth. 1188. *Cast.* 406. *Dod. Pempt.* 50. *Scrophularia maior Ger. Emac.* 716. *Lob. Icon.* 533. *Scrophularia maior Matthioli Lugd.* 1085. *ex* Mich. Rar.

SCROPHULARIAE 3. *subiunge.*
Respondet figurae & descriptioni Scrophulariae maioris Brunf. T. 1. 213. *Ocimasti alterius Trag.* 184. *ex Mich. Rar. Varietas superioris est: Ambae autem folia gerunt tenuissime serrata, floremque rubrum labio inferiori viridi.*

SCROPHULARIAE 4. *subiunge.*
An Scrophularia Marilandica, longo, profunde serrato Urticae folio Raii Hist. Tom. 3. 396. *num.* 14.? *ex Mich. Rar. Montana est: Flores profert lineas* 4. *longos, atro & sordide purpureos, labello inferiori viridi, fructumque crassiorem acuminatum.*

SCROPHULARIAE 7. *subiunge.*
Folia nitida sunt, leviter incisa incisuris denticulatis. Flores lineas tres longi sunt: calycis sectiones margine chartilagineo decorantur.

SCROPHULARIAE 12. *subiunge.*
Est Scrophularia maior, hirsuta, foliis lobatis, crassis, ad Raphanum & Sinapi accedentibus, flore rubro octo lineas longo, cum labello inferiori viridi, fructu crasso, pyramidato, peracuto. *An Scrophularia latifolia, laciniata C. B. Prodr.* 113. *Scrophularia foliis laciniatis Eiusd. Pin.* 236. *Raii Hist.* 7663. Mich. Rar.

SCROPHULARIAE 13. *subiunge*.
Est Scrophularia maior, glabra, foliis crassis, lobatis, ad Raphanum accedentibus, flore maximo rubro, cum labello inferiori sulphureo pendulo, capsula obesa, pyramidata, & mucronata. *An Scrophularia peregrina altera Park. Theat.* 611.? Mich. Rar. *Flos octo lineas longus est*.

SCROPHULARIAE 14. *subiunge*.
Est Scrophularia minor, perennis, glabra, foliis imis ad Atriplicem accedentibus, ceteris lobatis, flore trilineari ex rubro nigricante, cum labello inferiori viridi, fructu brevi acuminato Mich. Rar.

Pag. 88.

SEDO 2. *subiunge*.
Petala florum 11 *circiter sunt, acuminata, inferne & in margine hirsuta, superne glabra, e purpureo & albo variegata: stamina* 22 *sunt, purpurea, apices substinentia purpureos, pulvisculo luteo fetos*.

SEDO 3. *subiunge*.
Calyx florum scissus est in 10. *squamas bilineares, angustas, hirsutasque. Petala decem sunt semuncialia, intra calycem angusta, dein ad sesquilineam dilatata, rursusque in acumen abeuntia, gibba, seu squamarum cavitati sese accomodantia, hirsuta, extus carnea, ac inferiore parte virescentia, intus rubra. Stamina lineas tres longa, rubra, apices rubros substinent. Embryo capsulis* 10. *constat*.

SEDO 4. *subiunge*.
Caules pedales, glabri, glauci, seu pallentes, foliolis brevioribus subinde vestiti, in summitate in quatuor radios scinduntur, qui bifariam subdivisi umbellas constituunt Sedi *vulgaris maioris in morem. Folia lineas* 8. *longa sunt, duas lata, cylindracea compressa, acuminata, glauca, succosa, sapore adstringenti. Flores petalis sex constant albentibus, duas circiter lineas longis, semilineam latis, in acumen desinentibus, cochlearis instar excavatis. Calyx viridis, crassiusculus, in sex partes subrotundas ad medium usque eleganter scinditur, quae intervallis petalorum respondent. Stamina alba sunt apices luteos substinentia, eorumque sex exteriora singulis petalis respondent, & in ipsorum curvitate hospitantur; sex autem alia interiora prodeunt ex intervallis petalorum, & calycis sectionibus respondent. Embryo capsulis sex corniculatis viridibus constat, quae petalis respondent, & primum unitae sunt, deinde vero expanduntur*.

SEDO 12. *subiunge*.
Flores petala sesquilinearia gerunt, alba, costa subrubente donata; stamina autem decem alba. Fructus subhirsutus est, quinquecapsularis, capsulis in mucronem linearem desinentibus.

Pag. 89.

SERPILLO 8. *subiunge.*
Florum spicae subhirsutae sunt, flores autem bilineares.
9 Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. Inst. R. H. 197. *In pratis Alpium Apuanarum late se spargit, suavissimumque Citrei Florentini odorem conculcatus spirat, quemadmodum die 20. Octobris An. 1743. licet pluviosa, & frigidissima observavi. Odor autem hic promanat a Balsamo peculiari, qui e minimis glandulis in foliorum superficie sitis extillat. Notari meretur Plantam hanc ex Alpibus in Hortos translatam, talem odorem amittere.*

SHERARDIAE *subiunge.*
Est Sherardia repens nodiflora Vaill. in Act. Acad. R. Sc.

SIDERITIDI 1. *subiunge.*
Planta perennis est, procera, Phlomidis facie, villosa, glutinosa, graveolens. Flores gerit parvos, initio albos, lineis purpureis notatos, mox ex albo pallentes, tandem obsoletos.

SIDERITIDI 5. *subiunge.*
Spica florum interrupta est: floris tubus lineas 4. longus, unam circiter in diametro habet. Labium superius trilineare est, cochlearis instar excavatum, in summitate tantillum scissum, pallidum, lineisque duabus purpureis circa faucem distinctum, externe simul cum tubo hirsutum: Inferius vero quinque lineas longum, reflexum, trifidum, cordatum, linea purpurea per medium, punctulisque purpureis notatum. Stamina quatuor sunt, punctis rubris adspersa, apicesque citrinos substinent. Calyculorum radii angusti sunt, & in spinulam terminati.

SISYMBRIO 1. *subiunge.*
Foliorum lobos amplos, & rotundas genit; flores albos, siliquas crassas, incurvas, pediculo longo insidentes.

SISYMBRIO 2. *subiunge.*
Folia superiora non laciniata sunt, verum serrata: siliquae autem crassiores, & nonnihil incurvae sunt.

Pag. 90.

SISYMBRIO 7. *subiunge.*
Minus superiori est.
De Sisymbrio 8. *V. adnotata ad* Barbarareae *species.*

SMILACI 2. *subiunge.*
Est Smilax aspera, spinosissima, aculeis latis deorsum tendentibus, foliis praelongis & acutis, maculatis, & ad petiolum magis excavatis, margine & tribus inferioribus costis spinosis, floribus albis, fructu rubro turbinato. *An*

Smilax

Smilax aspera foliis maculatis, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aspera Cam. Epit.* 931. Mich. Rar.

SMILACI 3. *subiunge.*
4. *Flos, iuxta Michelii observationes, rosaceus est; calyce namque constat herbaceo, in sex oblonga & angusta foliola ad centrum usque scisso, intra quem sita sunt petala sex albicantia, utrinque acuminata; stamina item sex crassiuscula embryonem stipantia, qui conoides est, sulcis tribus per longitudinem distinctus, abitque in baccam trilocularem Asparagi instar.*

SMILACI 5. *subiunge.*
Flos monopetalus est, candidus, in quatuor partes reflexas sectus, quarum singulis unum stamen respondet. Embryo initio candidus abit in baccam globosam rubentem.

Pag. 91.

SOLANO *subiunge.*
Est Solanum Africanum spinosum, folio canescente undulato H. Elthem. 270. *ni male memini; nec enim amplius ad manus est Hortus Elthamensis Aureum Cl. Dillenii Opus, ex quo plura ad Catalogum hunc illustrandum desumere potuissem.*

SOLANO 9. *subiunge.*
Est Solanum arborescens Caesalp. 215. *quod nomen per errorem superius pag.* 61. Lycopersico fructu Cerasi rubro *adscripseram.*

SONCHO 5. *subiunge.*
6. Sonchus laevis, muralis, perennis, foliis inferioribus in lobos angulosos divisis, superioribus Polypodium aemulantibus, flore luteo. *An Sonchus laevis C. B. Pin.* 124. *Prodr.* 61. *Inst. R. H.* 475. *Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An.* 1721. *pag.* 257. *num.* 6. Mich. Cat. Plant. Agri Flor. *In ipsis Urbis Florentinae moeniis laete germinat, praesertim prope Horreum publicum* l'Uccello *dictum, unde in Hortum transferri curavi.*
7. Sonchus laevis, minor, paucioribus laciniis, C. B. Pin. 124. Inst. R. H. 475.
8. Idem flore intus pallido, extus albo. *An Sonchus laevis laciniatus, flore albo Park. Theat.* 806.? Mich. Catal. Plant. Agri Flor.

SPIRAEAE *subiunge.*
Flos petalis quinque albis rotundis constat.

Pag. 92.

STACHYDI 7. *subiunge.*
Est Cocchia Italica Stachyos facie, candidissima, & tomentosa, flore luteo, spica magis interrupta. *Stachys minor Italica C. B. Pin.* 236. *Stachys flore subluteo Cam. Epit.* 575. *Stachys Dod. Pempt.* 90. *Stachys Lychnitis, inca-*

incana, angustifolia, flore aureo, Italica Barr. Obs. 27. *Icon.* 1187. *Stachi Matth.* 877. *Sideritis Cretica, tomentosa, candidissima, flore luteo Coroll. Inst. R. H.* 12. *Salvia silvestris tertia, candidior, lanuginosior, odorata, acrior Caesalp.* 441. *Mich. Rar. qui plantam hanc a Stachyos & Sideritidis Generibus seiunxit, & ad novum revocavit, quod iure quidem optimo denominavit ab Amicissimo suo Antonio Cocchio Urbis nostrae ornamento praecipuo.*

SYLIBO 2. *subiunge.*
3. Sylibum albis maculis notatum, flore albo Eiusd. Ibid.

Pag. 93.

SYRINGAE *subiunge.*
TAGETES maior, flore luteo pallescente Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 407. num. 1.
2. Eadem flore monstroso Eiusd.
3. Eadem radiis florum fistulosis Eiusd.
4. Eadem radiis florum fistulosis, disco monstroso Eiusd.
5. Eadem flore aureo, varians non secus ac superior Eiusd.
6. Eadem flore melino, varians & ipsa quoque Eiusd.
7. Tagetes media, flore luteo pallescente Eiusd. Ibid. num. 2.
8. Eadem flore monstroso Eiusd.
9. Tagetes minor, flore luteo rubescente Eiusd. Ibid. num. 3.
10. Eadem flore monstroso Eiusd.
11. Eadem radiis florum fistulosis Eiusd. Puzzole *vulgo vocantur, ob odorem ferme Castorei, quem folia spirant.*

TEUCRIO *subiunge.*
Ad Chamaedryos *genus revocavit Michelius Rar. Planta repens est, & radices e singulis fere nodis emittit. Quamvis autem glabra appareat, per siccitatem villos plurimos exerit. Folia coniugata sunt alterno situ. Florem unum ex ala cuiuslibet folii emittit, qui albus est, circa faucem & in superiori segmento maculis rubentibus notatus, staminulis albis, apicibusque rubris pulvere pallido fetis instructus. Calyx lineas duas cum dimidia longus, ore quinquefariam scisso, & patentissimo, semina quatuor continet, quae dum viridia sunt, vasculis plurimis excretoriis vesiculatis crystallinis referta sunt.*

2. Teucrium (folio subrotundo crenato) calyce tubulato, flore pallide luteolo Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 181. *Teucrium multis I. B.* 2. 290. *Teucrium verum H. Eyst. Chamaedrys assurgens Dod. Pempt.* 44. *Chamaedrys frutescens, Teucricum vulgo Inst. R. H.* 205. *forte idem cum Chamaedry Alpina frutescente, folio splendente Inst. R. H.* 205. *Chamaedry Alpina lucida H. R. Par. Chamaedry duriore Alpina Bross. folia enim non raro splendentia profert.* Mich. Rar. *A. Chamaedryos speciebus proinde seiungendum est, inter quas num.* 4. *superius pag.* 24. *descriptum fuerat. In Montibus Pisanis frequenter obviam habui, praesertim inter Ascianum, & Balnea D. Iuliani, & observavi varietatem foliorum vel pallide virentium & hirsutorum, vel laevium obscure virentium, & splendentium, a soli & aetatis diversitate oriri.*

Pag. 94.

TAPSIAE 2. *subiunge*.

Est Valdebonae nomine missa, Libanotidis secundae quorumdam, seu Cervicariae nigrae species I. B. 3. part. 2. 167. Panax Rivin. Umbell. An. Ligusticum alterum in montibus, foliis latioribus, rotundioribus, caule crasso, proximo Ferulae; umbellis luteis, semine compresso, rotundo, candicante, Sphondylio minore Caesalp. 307. Mich. Rar.

THLASPIDIO 2. *subiunge*.

3. Thlaspidium montanum (annuum) hirsutum, angustiore folio, maius, calyce floris auriculato (fructu ampliore) capsulis oblongis Micheli H. Pis. *Thalaspi quoddam genus in Monte S. Iuliani Caesalp. 366. Iondraba Alyssoides, spicata, lutea, maior Barr. Icon.* 1219. Mich. Rar. *In Monte D. Iuliani, & in ruderibus Arcis Verruculae Montium Pisanorum semina collegi An.* 1742.

THYMELAEAE *subiunge*.

2. Thymelaea Lauri folio deciduo, sive Laureola femina Inst. R. H. *Ex Alpibus Mugellanis D. Manettius attulit Autumno An.* 1745.

3. Thymelaea Alpina, saxatilis, serotina, Oleae (Taxi potius) utrinque glabro, & virenti folio, flore albo Micheli H. Pis. *In Alpibus Apuanis a Furno Volastro eundo Stazzemam repperi.*

4. Thymelaea foliis Lini C. B. Pin. 463. Inst. R. H. 594. *Cam. Hort.* 169. *Thymelaea Monspeliaca I. B. 591. Thymelaea Clus. Hist. 87. Herba Mora Matth. 1318. Thymelaea Anguill.* 297. Mich. Rar. *In Montibus Pisanis frequens occurrit, praesertim supra S. Ioannem ad Venam, & Cucilianam.* Erba Corsa *vulgo appellatur, eiusque foliis contusis & aquae immixtis utuntur ad necandos Pisces.*

5. Thymelaea Linariae folio, vulgaris Inst. R. H. 594. *Lithospermum Linariae foliis, Germanicum C. B. Pin. 250. Passerina Tragi I B 3. 456. Linaria altera, botryoides, montana Col. part. 1. 82. Polygonum erectum Barr. obs. 104. Icon. 560. num. 2.* Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

THYMO 2. *subiunge*.

Sapore acri est.

THYMO 4. *subiunge*.

Planta quam Michelius olim e monte quodam prope Terracinam in Hortum nostrum transtulit, nullum modo Hirci odorem spirat, sed facie & odore speciem primam prorsus refert: Ex Mich. Rar.

TITHYMALO 2. *subiunge*.

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, Salicis folio glauco, non serrato, & mollissima lanugine vestito, florum sectionibus quaternis, reniformibus, atrorubentibus, fructu piloso. *Tithymalus Characias Caesalp. 373. Ang. 297. Esula maxima Rivini: an Tithymalus characius lanuginosus. C. B. Pin.* 290. Mich. Rar. *In Montibus Pisanis frequens occurrit, ceu inter Agnanum, & Ascianum; in aliis item Montibus maritimis videlicet Petraesanctae, Maciuc-*

coli, &c. A Sole meridiano percussus odorem gravissimum, caputque laedentem spirat. Matutino tempore villi densissimi quibus folia vestiuntur, minimis roris guttulis onerantur. Tandem plantas nonnullas per senectutem lanugine destitutas esse animadverti.

TITHYMALO 4. *subiunge.*

Est Tithymalus paluſtris, maximus, latifolius, glaber, florum ſectionibus quaternis reniformibus, fructu verrucoſo. *Tithymalus paluſtris Caesalp.* 374. *An Tithymalus paluſtris fruticoſus C. B. Pin.* 297. *Forte Tithymalus maximus Tabern. Icon.* 588. Mich. Rar. *In paluſtribus Piſanis, praeſertim extra Portam Lucenſem, ſaepius obſervavi.*

TITHYMALO 5. *ſubiunge.*

Est Tithymalus montanus, Italicus, ſemper virens, totus cinereus, Myrthi folio ampliori, peracuto, florum ſectionibus rubris, lunatis, & in cuſpide rotundatis, fructu trigono, craſſiori, laevi, ſemine non aſpero. *Tithymalus Myrſinites latifolius C. B. Pin.* 290. *Inſt. R. H.* 86. *Tithymalus Myrſinites I. B.* 3. 674. *Camer. Epit.* 961. *Matth.* 1312. Mich. Rar. *qui e Montibus Aprutinis olim detulit.*

TITHYMALO 6. *ſubiunge.*

Est Tithymalus arvenſis, annuus, minimus, foliis Lini anguſtiſſimis, acutis, flore perexiguo, ſectionibus quaternis ovatis, aut rheniformibus, luteſcentibus, barbula longa concolore auctis, fructu trigono ad angulos verrucoſo, ſemine laevi, &c. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 7. *ſubiunge.*

Est Tithymalus nemoroſus, dulcis, tuberoſa radice, foliis longioribus, obtuſe mucronatis, ac tenuiſſime ſerratis, floribus exiguis, ſectionibus orbiculatis, atrorubentibus, fructu compreſſo trigono, ad angulos verrucoſo, ſeminibus laevibus. *Tithymalus montanus non acris C. B. Pin.* 292. *Inſt. R. H.* 86. *Raii Hiſt.* 870. *Tithymalus dulcis, tuberoſa radice Barr. Obſ.* 6. *n.* 45. *Icon.* 999. *Bocc. Muſ. part.* 2. 50. *Tithymalus dulcis, tuberoſa radice, Italicus Eiusd. Tab.* 44. *Tithymalus tuberoſus Germanicus C. B. Pin.* 292. Mich. Rar.

TITHYMALO 8. *ſubiunge.*

Est Tithymalus repens, humilis, Cypariſſias dictus, foliis Linariae, umbella florum rubente, florum ſectionibus lunatis, fructu ad angulos verrucoſo, ſemine laevi. *Tithymalus Cypariſſias capitulo rubente C. B. Pin.* 291. *Inſt. R. H.* 86. *Tithymalus ſtrictophyllos I. B.* 3. 664. *Tithymalus flore atropurpureo Mentz. Pug.* Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 9. *ſubiunge.*

Umbellam luteam profert, florum ſectiones lunatas, fructumque ad angulos verrucoſum, ſemine laevi fetum ex Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 10. *ſubiunge.*

Est Tithymalus repens, humilis, Cypariſſias dictus, foliis Linariae tenuiſſimis, umbella lutea, floribus concoloribus, ſectionibus lunatis, fructu ad angulos verrucoſo. *Tithymalus Cypariſſas Matth.* 1315. *Lugd.* 1644. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 11. *subiunge.*
Elatior est: umbellam profert amplam viridem, flores subluteos exiguos, sectionibus quaternis lunatis, fructumque oblongum ad angulos verrucosum seminibus laevibus nigricantibus fetum, ex Mich. Rar.

TITHYMALO 12. *subiunge.*
Est Tithymalus repens (quandoque non repens, radice crassa) elatior, Oleae folio glauco non serrato, radiis umbellae florum praelongis, foliorum sectionibus lunatis, & breviter caudatis, fructu & semine laevi. *Tithymalus repens, folio Esulae minoris Dodonaei, glauco tamen, & elatior Lael. Triumf. apud Fratrem 65. Tithymalo Cyparissio affinis, lato Leucoii folio, erecta, non ramosa, multicaulis Bocc. Mus. part. 2. 30. Tab. 15. An Esula minor Dod. Pempt. 374.?* Mich. Rar.

TITHYMALO 13. *subiunge.*
Flores exigui sunt, luteoli, sectionibus lunatis: fructus trigonus est, semenque laeve. In Salictis prope Florentiam, & Pisas crescit.

TITHYMALO 14. *subiunge.*
Est Tithymalus fruticosus, semper virens, glaber, & glaucus, angusto Salicis non serrato folio, flore luteo, sectionibus quinis rotundis, fructu verrucoso Mich. Rar.

TITHYMALO 15. *subiunge.*
Est Tithymalus fruticosus, semper virens, glaber, & glaucus, Salicis angusto non serrato folio, flore luteo, sectionibus quinis rotundis, fructu verrucoso, &c. Mich. Rar.

TITHYMALO 16. *subiunge.*
Est Tithymalus semper virens, totus glaucus, foliis per basim caulem vaginae instar amplexantibus, florum sectionibus lunatis & testiculatis, fructu oblongo & semine laevibus. *Tithymalus nemorosus, acutiore folio, dulcis Barr. Icon.* 834. *An Tithymalus marinus, latifolius, Italicus Eiusd. Obs. 6. n. 42. Icon.* 823.? Mich. Rar. *qui e Maritimis Castilionis Piscariae, & Crassetanis olim detulit.*

TITHYMALO 17. *subiunge.*
Est Tithymalus montanus, saxatilis, longius radicatus, Polygoni folio glauco, floribus luteis, sectionibus semicircularibus in anteriori parte barbatis, & plerumque non serratis, fructu oblongo laevi, semine non rugoso. Erba di Gabbreto *vulgo* Mich. Cat. Plant. Agri Flor. *In Collibus Imprunetanis praesertim loco dicto* il Gabbreto *nascitur, eiusque radice incolae pro* Esula *Officinarum utuntur ad Alvum movendam; sed memini vidisse me Agricolam, qui e tali Hydragogo intempestive, vel largius sumpto, Tenesmo contumacissimo laboravit.*

TITHYMALO 18. *subiunge.*
Est Tithymalus maritimus, semper virens, glaucus, foliis biuncialibus ad Polygonum accedentibus, neque serratis, neque auriculatis, flore luteo,

fructu

fructu nonnihil rugoso, semine laevi Mich. Rar. *In arenoso Littore Volaterrano ad Ostium Cecinae, prope novum Castrum a Viro Ampliss. Carolo Ginorio Riparbellae, & adiacentium Castrorum Dynasta &c. An. 1739. exaedificatum, parte Orientali, laete germinat, & ad bipedalem altitudinem assurgit.*

TITHYMALO 19. *subiunge*.
An Pithyusa Ang. 294.? ex Mich. Rar. Florum sectiones reniformes sunt, sive in anteriori parte leviter sinuatae. In Littore Liburnensi inter Urbem & Vada Volaterrana abunde oritur.

TITHYMALO 20. *subiunge*.
Est Tithymalus perennis, non repens, Linariae foliis crebertimis & angustioribus, umbella virescente, sectionibus florum lunatis atque bicornibus, fructu oblongo ad angulos subaspero, semine punctato, &c. Mich. Rar.

TITHYMALO 21. *subiunge*.
Est Tithymalus maritimus, annuus, admodum glaucus, & quasi argenteus, foliis crebris, tenuissimis, florum sectionibus lunatis & barbatis, fructu laevi, semine rugoso aut punctato. *Tithymalus argenteus Leptophyllos Lael. Triumph. apud Fratrem 65. an Tithymalus Cyparissius Prosp. Alp. Exot. 64.?* Mich. Rar. *Semina e Pineto Ravennate olim attulit Michelius, quae in Horto sata nonnisi plurium annorum intervallo vegetant, quemadmodum superius animadverti* de Chamedry spinosa, *& de* Ricinoide *agens*.

TITHYMALO 22. *subiunge*.
Est Tithymalus arvensis, annuus, glaber, Bellidis folio serrato, umbella ampla, floribus virescentibus, sectionibus quaternis ovatis, fructu laevi, semine rugoso, &c. Mich. Catal. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 23. *subiunge*.
Est Tithymalus arvensis, annuus, foliis subrotundis non serratis, floribus herbaceis perexiguis, sectionibus lunatis & longius barbatis, fructu trigono glabro, ad angulos membranulis duabus angustissimis aucto, semine rugoso, &c. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

Pag. 96.

TITHYMALO 25. *subiunge*.
26. Tithymalus fruticosus semper virens, Salicis folio perangusto, acuto, & serrato, flore luteo, sectionibus quaternis longius barbatis, fructu laevi exquisite triangulari, semine non rugoso Mich. Rar.
27. Tithymalus montanus, saxatilis, fruticosus, & cespitosus, humilis, caulibus lignosis, tenuiter & dense ramificatis, Hyperici folio glauco, florum sectionibus quinis, subrotundis, fructu verrucoso, semine laevi. *Tithymalus Epithymi fructu Col. par. 2. 51. & Raii Hist. 872. Esula frutescens, seu Pityusa Romanorum Barr. Icon. 197. Esula minor frutescens, spinis longis horridis Mentz. Pug. Peplus altera species C. B. Pin. 292. Alypum Caesalp. 375. Alipo Matth. 1343.* Mich. Rar. *In Monte D. Iuliani prope Balnea Pisana, & in Monte Neo Agri Volaterrani secus viam quae Quercetum ducit, inveni. Mentzelius ramulos vetustos & aridos spinas esse credidit.*

TORDYLII *nomen ita emendandum est.*
Tordylium maius vulgare, seminibus limbo quasi laevi Moris. Umbell. 66. *Tordylium Italicum minus (maius potius) Micheli Hort. Pis. Seseli Creticum maius C. B. Pin.* 161. *Caucalis maior, semine minus pulchro, hirsuto I. B.* 3. *part.* 2. 85. *Pimpinellae Romanae alterum genus silvestre Caesalp.* 315. Michel. Rar.
2. Tordylium Narbonense minus Inst. R. H. 320.

TRACHELIO *subiunge.*
E Monte Baldo Michelius attulit. Figura quam proponit Barrellerius Icon. 683. *nomine* Valerianae caeruleae Urticae folio, *omnium optima est. Flos lineas tres longus est, variatque colore intense vel dilute caeruleo.*

TRAGOPOGONO *subiunge.*
2. Tragopogon purpureum, angustifolium, flore amplo, calyce brevi Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TRAGOSELINO 2. *subiunge.*
Semen Anisi odorem & saporem refert;

TRAGOSELINO 3. *subiunge.*
Caulem glabrum gerit, folia inferiora Pimpinellae minoris, sed cristata, superiora vero multifida, seu in angustas lacinias divisa; umbellas autem albas, omnes nudas, & semen oblongum glabrum. An Tragoselinum minus Inst. R. H. 309.? *Ex Mich. Rar.*

Pag. 97.

TRIFOLIO 10. *subiunge.*
11. Trifolium semen sub terra condens H. R. Par. Inst. R. H. 406. *In Argillosis Collibus Vallis Herae, veluti inter Palariam & Toianum, semina collegi. Hirsutum est; folia gerit cordata, flores autem albos digestos in capitula circinata, longis pediculis nixa, quae dum semina maturescunt, intra terram se condunt, adeout semina germinent, & radices agant.*

TURRITIDI 3. *subiunge.*
In foliorum superficie verruculae minimae, tribus spinis stellatim positis in apice ornatae, observantur, quod Malvae Moschatae, & Ricinoidi *quoque contingere adnotavi.*

TUSSILAGINI *subiunge.*
Corona floris constat semiflosculis tenuissimis, qui in linguam ferme capillarem abeunt, insidentque seminibus pappo brevissimo, nec nisi per microscopium apparente instructis: Flosculi autem discoidei insident seminibus ampliore pappo instructis. Thalamus favi instar cellulatus est.

VERATRO 1. *subiunge*.
Folia lata, glabra, & viridia profert. Caulis florifer in 30. circiter ramulos dividitur, in quorum singulis viginti plerumque flores siti sunt, qui dimidio circiter Augusto Mense explicantur, & partim frugiferi, partim steriles sunt. Prodeunt autem e sinu squamae, seu folioli viridis, cavi, & petiolo nituntur bilineari hirsuto. Petala sex sunt splendentia, bilinearia, sesquilineam lata, in acumen desinentia: stamina lineam longa nigropurpurea sunt, simul cum petalis, & apicibus pulverem aureum fundentibus.

VERATRO 2. *subiunge*.
Est Veratrum serotinum, foliis utrinque glabris, flore subviridi maiore, seu petalis lineas quatuor longis, unam circiter latis Mich. Rar.

VERATRO 3. *subiunge*.
Est Veratrum foliis subhirsutis, & inferne candicantibus, flosculis herbaceis circa fastigium caulis. *Helleborum album, foliis subhirsutis inferne candicantibus, flosculis herbaceis circa summum caulem nascentibus, cohaerentibus Caesalp.* 580. Mich. Rar.

VERBASCO 1. *subiunge*.
Est Verbascum vulgare, flore luteo magno, folio maximo I. B. 3. App. 871. *Verbascum album femina luteo flore Dod. Gall.* 91. *Verbascum Chabr. Sciagr.* 493. *Verbascum nigrum Fuchs. Hist.* 848. *Folia profert Helenii similia, rariora, rotunde crenata, imis per basim laciniatis, ceteris integris, & in duas alas secundum caulem breviter productas abeuntibus. Spica florum non stipata est, sed gracilis & foliosa. Flores biunciales sunt, in ambitu nonnihil crispi, lutei, staminulis & apicibus concoloribus, & lanugine albicante ad staminum basim praediti, ex Mich. Rar.*

VERBASCO 2. *subiunge*.
Est Verbascum foliis incanis, mas, latifolium, floribus luteis arcte caulibus adhaerentibus, sine foliis angustis inter flores emanantibus Mor. Hist. Oxon. part. 2. 485. *sect.* 5. *Tab.* 9. *fig.* 1. *Verbascum latius Dod. Pempt.* 143. *Verbascum, aut Phlomis vulgaris mas Dioscoridis, Thapsus barbatus Officinarum Lob. Icon.* 561. *Verbascum album vulgare, sive Thapsus barbatus communis Park. Theat.* 60. *Verbascum* 1. *Matthioli Lugd.* 1298. *Thapsus barbatus Ger. Emac.* 778. *Verbasco* 1. *Matth.* 1202. *Verbasco Cast.* 468. *Tomentosum & incanum est, foliis Helenii serratis, per basim in binas alas secundum caulem longius productas vix divisis. Spica florum densa est, non foliosa, floribus onusta parvis luteis, staminibus & lanugine concolore, apicibus croceis.*

VERBASCO 3. *subiunge*.
Est Verbascum Lychnite Matth. 1206. *Ger. Emac.* 775. *Tabern. Icon.* 566. *Phlomis Lychnitis Matthioli Lugd.* 1303. *Phlomis mas alter, Verbascum Lychnite Matthioli Lob. Icon.* 562. *Verbascum femina Lob. Obs.* 303. *Lugd.* 1300. *ex Mich. Rar.*

VERBASCO 5. *subiunge*.
An Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 502. *Verbascum nigrum Ger. Emac.* 707. *Verbascum VII. Caesalp.* 347.? *Ex Mich. Rar.*

VERBASCO 6. *subiunge*.
Folia obtuse mucronata sunt.

VERBASCO 7. *subiunge*.
An Verbascum mas angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin. 239. Ex Mich. Rar.

VERBASCO 9. *subiunge*.
10. Verbascum perenne, Conyzae folio leviter serrato, floribus violaceis parvis, plerumque solitariis, ac longo pediculo fultis. *An Blattaria flore nigrae Violae, colore eleganti nitente C. B. Pin. 241. Inst. R. H. 148.* Mich. Rar. *Circa Blentinam Ditionis Pisanae Oppidum inveni*.

VERBENAE 2. *subiunge*.
Est Verbenaca Matth. 1107. Cam. Epit. 797. C. B. in Matt. 742. Mich. Rar.

Pag. 99.

VERONICAE 9. *subiunge*.
Caulis alba lanugine pubescit; flores autem caerulei sunt.

VERONICAE 13. *subiunge*.
Est Veronica spicata, erecta, & elatior, caulibus ramosis, glabris, rubentibus, foliis longis, angustis, peracutis, a medio ad summum altius & acute dentatis, floribus caeruleis Mich. Rar.

VERONICAE 14. *subiunge*.
15. Veronica spicata, subhirsuta, ramosa, erecta, foliis angustis, acutis, a medio ad summum argute dentatis, spica caerulea, longissima, tenuiore. *Veronica spicata, caerulea, hirsuta, erecta, caulibus rubentibus, flore maiore Micheli H. Pis. an Veronica mas Ang. 244.* Mich. Rar. *In argilloso Colle secus Viam Regiam Pisanam, prope Cauponam* la Rotta *dictam, sponte crescit, indeque in Hortum transtuli*.

VIOLAE 1. *subiunge*.
In Hortis Pisanae Urbis vulgatissima est, floresque plurimos plenissimos dilute caeruleos, at suaviter odoratos constanter profert; in Hortos vero Florentinos translata, brevi vel perit, vel flores simplices tantum gerit.

VIOLAE 4. *subiunge*.
Folia acuminata sunt, quaeque primum erumpunt, undique, caetera superne tantum pubescunt. Calyx foliolis quinque acuminatis constat. Petala nivea sunt, quandoque circa unguem lutea, & externa parte purpurascentia, in summitate retusa, & tantillum cordata. Fructus crassior est, rotundus, & hirsutus.

VIOLAE 6. *subiunge*.
Viticulos palmares emittit, vestitos foliis latis, subrotundis, utrinque subhirsutis. Flores e sinu foliorum prodeunt petiolo sesquiunciali fulcti, dilute purpu-

purpurei, ferme inodori. Petalum inferius & repandum lineas quatuor cum dimidia longum est in basi albidum, lineis violaceis distinctum: reliqua lineas quatuor longa, duas lata; omnia vero retusa sunt, & in extremitate cordata. Ex his vero duo intermedia in basi lutescunt, & binis lineis violaceis notantur; duo alia & superiora in basi albescunt. Calyx quinque foliolis purpureis constat. Fructus globosus, trigonus, glaber, foliolis tribus circinatis & excavatis tegitur.

VIOLAE 7. *subiunge.*

E radice repente sarmenta plura procumbentia emittit, cubitalia, angulosa, laevia, alternatim vestita foliis sesquunciam longis, semunciam latis, ad petiolum cordatis, in margine serratis, in acumen abeuntibus, superne subhirsutis, inferne glabris & nitidis. Petiolo haec fulciuntur unciali, prodeuntque e sinu duorum foliorum angustissimorum crenatorum. Ex eodem sinu prodeunt flores petiolo unciali, duobus angustis foliolis in summitate aucto. Petalis hi quinque constant violaceis, retusis, quorum inferius lineas tres cum dimidia longum, sex latum, a medio ad imum albescit, purpureis venis, maculaque violacea notatum; cetera quatuor paullo angustiora in basi albescunt, & lineis purpureis villisque albis decorantur. Stamina petiolo proxima crassa sunt, calcari viridi intra calyptram latente instructa. Calyx foliolis quatuor lunatis constat: tandem fructus trigonus est, angustus, & semuncialis.

Pag. 100.

VIRGAE AUREAE 2. *subiunge.*

Planta tota pallide viret: folia minus serrata sunt, & complanata: semiflosculorum lingua lineas tres cum dimidia longa est, unam circiter lata, non sulcata, neque in extremitate scissa.

VIRGAE AUREAE 3. *subiunge.*

Planta tota atroviret: folia leviter serrata sunt: semiflosculorum lingua lineas duas circiter longa est, unam lata, & sulcata.

VIRGAE AUREAE 4. *subiunge.*

An Virga Aurea Alpina Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Mus. part. 2. 31. Tab. 16. Inst. R. H. 484.? Ex Mich. Rar Flores in panicula sparsa digesti sunt: semiflosculos coronales septem gerunt, lingua duas lineas cum dimidia longa, unam lata, utrinque acuminata.

VIRGAE AUREAE 6. *subiunge.*

Foliorum superficies alveolis quibusdam minimis excavatur, intra quae sitae sunt glandulae liquidum quoddam fundentes, quod avide surgunt minimae quaedam Muscae nigrae alis longis praeditae, quarum copiosum examen aestivo tempore plantam obsidet.

VIRGAE AUREAE 9. *subiunge.*

Planta haec exotica climati nostro adeo assuevit, ut in diversis Etruriae partibus, praesertim secus Arnum Fluvium in maxima copia sponte germinet.

VITI *subiunge*.

Flores huius Plantae non in botros, sed in umbellas dispositi sunt. Calyce donantur exiguo, obscure quinquefido, intra quem sita sunt petala quinque e viridi lutescentia, seu herbacea, sesquilineam longa, semilineam lata, eleganter reflexa, in summitate retusa, & cucullata. Stamina quinque iis respondent, erecta, alba, linearia, capillaria, apices biventres substinentia, qui pulvisculum citrinum fundunt. Embryo pyramidalis est, seu conicus, & nonnihil sulcatus, abitque in baccam nigram, globosam retusam, Pisi magnitudine, parum succulentam, ingrati saporis, duobus seminibus crassis fetam.

2. Vitis Caroliniana. *Elegantissimam hanc speciem Michelius ex ultimo suo itinere redux attulit, eoque nomine indigitavit: necdum autem compertum habeo cui nam dono accoepta referenda sit, & an descripta adhuc dum fuerit. Pumila est, semper virens, sarmentosque emittit graciles. Folia non simplicia sunt, sed e pluribus composita, aut lobata, Aquilegiae, vel Apii dulcis instar, lobis serratis & laciniatis, triplicique serie digestis. Flores in umbellas latiusculas, ex pluribus minoribus compositas dispositi sunt, & antequam expandantur globosi apparent. Eorum calyx exiguus in quinque obtusos dentes dividitur. Petala quinque sunt stellatim posita, externe viridia, interne e viridi lutescentia, linearia, e lato principio in acutum desinentia, in margine contracta, seu cochlearis instar excavata. Petalis respondent totidem brevia stamina curva, rubra, apices substinentia bicapsulares luteos, & stipantia Embryonem qui figura Ficum imitatur, estque viridis, lineam longus, limbo seu nectario per medium excurrente, e quo mel mucosum extillat. Delapsis petalis tuba in vertice Embryonis sita nonnihil prolongatur, Embryoque sensim crassescens abit in baccam superiori speciei similem, sed pyriformem.*

ULMARIAE *subiunge*.

Petala florum candida sunt, linearia, rotunda, pedunculo donata; apices autem citrini.

URTICAE 3. *subiunge*.

Caulis striatus est; folia autem alterna, repanda, cava, & admodum rugosa sunt, spinulis praedita articulatis, tenuibus, non urentibus, pellucidis, intortis, & e verrucis quibusdam pellucidis erumpentibus. Ex alis foliorum trium inferiorum prodeunt singuli, vel bini florum masculinorum, seu sterilium racemi, qui in umbellam quodadmodo tortuosam & repandam sparguntur inter folia latentem. Flores in facie superiore racemi prodeunt, e sinu foliolorum duorum acutorum, pentapetali, petalis externe viridibus, & in cornu, Paronychiae petalorum instar, desinentibus: reserantur autem vi & ope staminum quinque elasticorum apicibus albis didymis praeditorum, quemadmodum in Parietariae, Chenopodii, &c. floribus contingere diximus, nectariumque in centro fovent subrotundum ac viscosum. In summitate ramorum, & e sinu superiorum foliorum prodeunt ramusculi florum seminiferorum, haud absimilis iis, qui flores steriles tantummodo gerunt. Eorum extremitates abeunt in foliola plerumque linguiformia, costata, & cordata, e quorum incisura pendet calyx constans foliolis duobus exiguis amplexantibus Embryonem compressum semicirculare, munitum rostro incurvo & praelongo, qui tuba capillaris alba & cirrosa, sive pennata fuerat.

Pag. 101.

Pag. 101.

URTICAE 10. *subiunge*.

Flores femininos, & masculinos in una eademque spica gerit. Masculini, vel steriles, e summitate spicarum seu racemorum prodeunt singulares vel bini, petiolo exiguo donati, calyce constantes pelviformi in quatuor lacinias cucullatas secto: stamina quatuor fovent elastica, ferme articulata, ac Parietariae staminum prorsus similia, in quorum centro sedet nectarium columnatum, & in summitate concavum. Inferiorem spicae partem occupant 20. *vel* 25. *flores feminini, seu Embryones ovati, compressi, tuba cirrosa instructi, clausi folliculo quodam mitrato constante foliolis duobus in basi cordatis, & calyci monophyllo naviculari adhaerentibus.*

11. Urtica foliis profunde laciniatis, semine Lini, Amman Rarior. 173. Tab. 25. *Semina ipse Cl. Ammanus mecum perhumaniter communicavit Ann.* 1738. *nomine* Urticae Davuricae foliis laciniatis trifidis. *Flores masculini similes florum Urticae superioris sunt, herbacei, pallidi, in spicas dispositi, quae e duobus tantummodo nodis, seu verticillis foliorum prodeunt in ima caulis parte, utrinque binae: e superioribus enim* 12. *nodis prodeunt spicae seminiferae tantum.*

XANTHIO 1. *subiunge*.

Est Xanthium Dod. Pempt. 439. *Lappa minor, Xanthium Dioscoridis C. B. Pin.* 194. *Xanthium sive Lappa minor I. B.* 3. 572. *Xanthium Fuchs. Hist.* 579. *Xanthio ovvero Lappa minore Matth.* 1263. *ex* Mich. Rar. *Universa Plantae superficies albicans, vel dilute virescens est; sequentis autem rubra.*

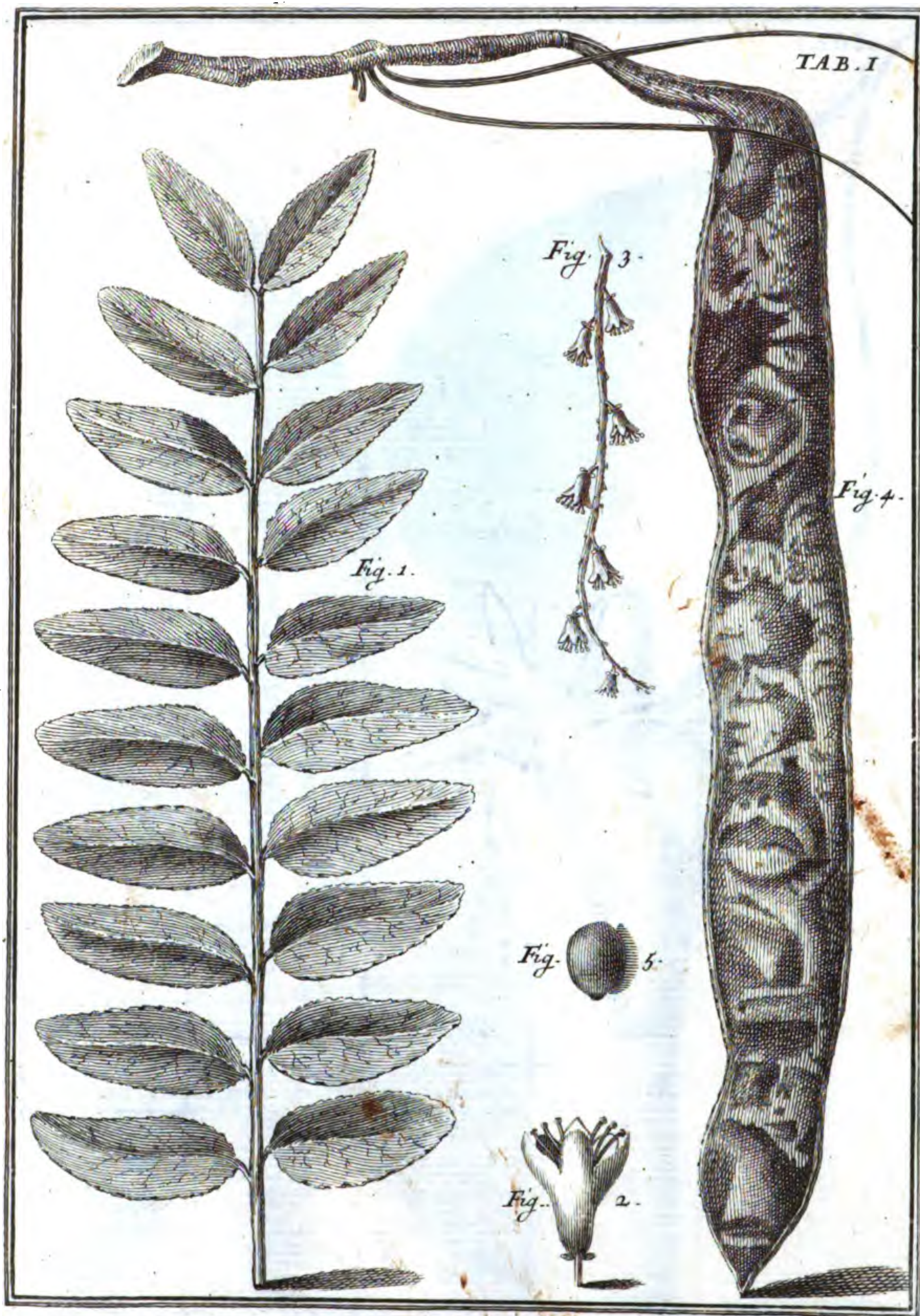
In Xanthii 5. *nomine pro* subrotundo validioribus, *scribe* subrotundo, crassiore, validioribus, &c.

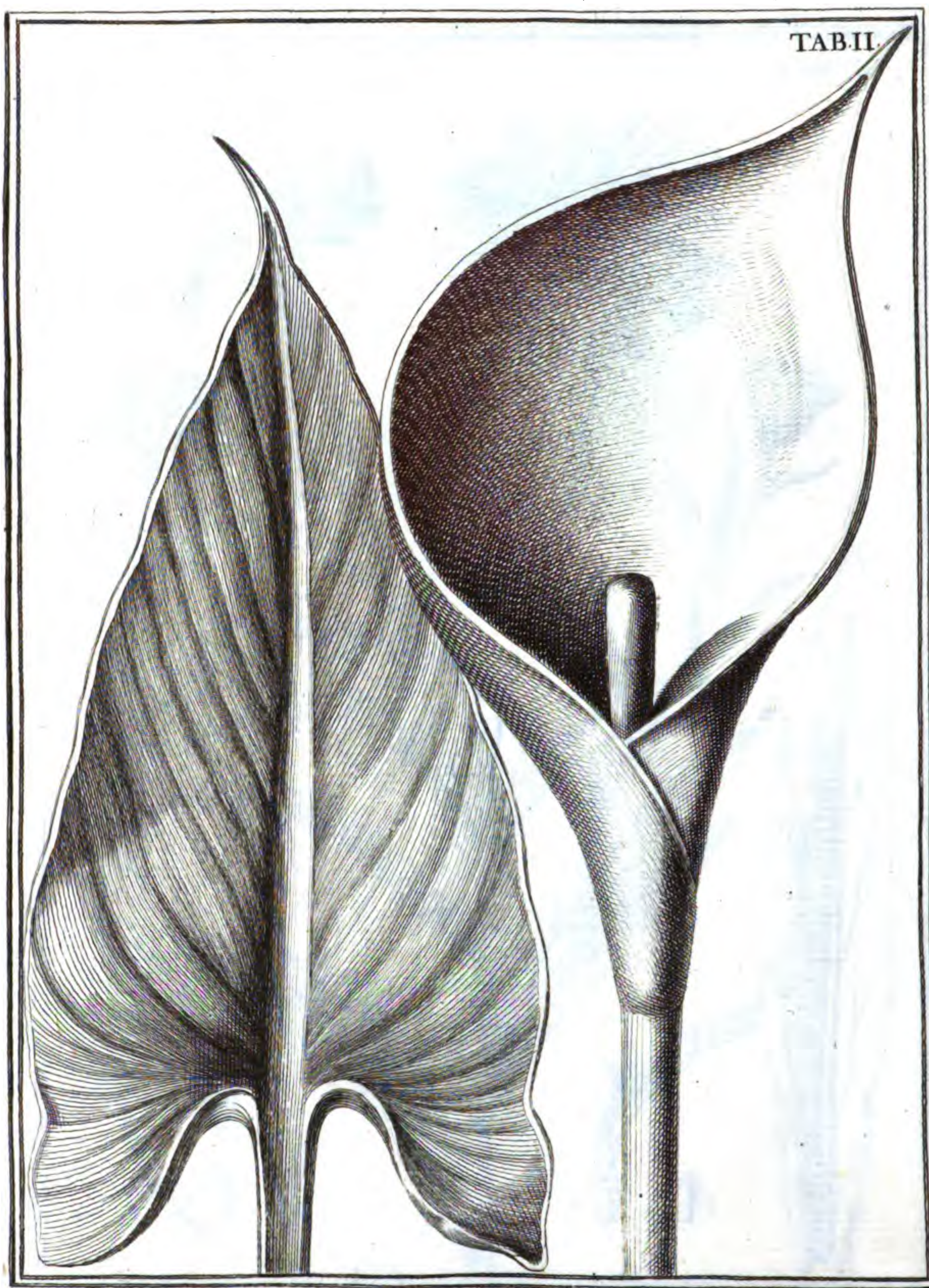
YUCAE 2. *subiunge*.

Tab. VII. Exhibet Plantae huius folia, flores, & fructus. Spica florifera venustissima, quam An. 1740. *examinavimus* 307. *floribus onusta erat, in ramulos* 33. *distributis.*

F I N I S.

TAB. I
Fig. 1.
Fig. 2.
Fig. 3.
Fig. 4.
Fig. 5.

TAB.II.

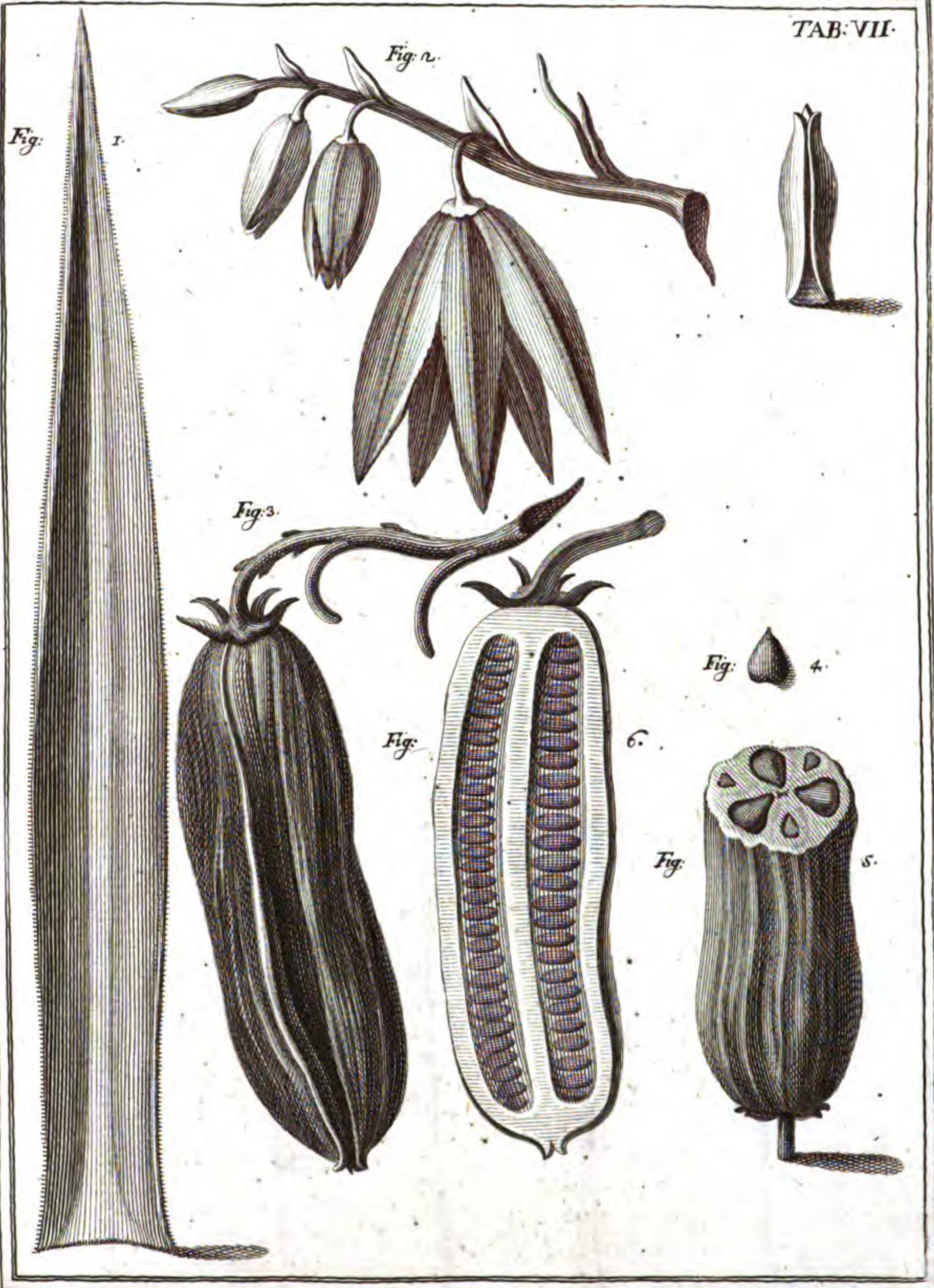

TAB. III.
d
e
c
c
b
a
a

TAB.IV.
d
c
e
c
a
b
a

TAB.V.

TAB.VI.

TAB: VII
Fig: 1.
Fig: 2.
Fig: 3.
Fig: 4.
Fig: 5.
Fig: 6.

3 2044 102 804 549

